

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

Lp.	Zgłaszający	Przepis projektu	Treść uwagi/opinii	stanowisko zespołu i uzasadnienie
Rozdział 1 Przepisy ogólne				
1	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)		<p>W przedstawionym projekcie, w art. 2., p. 1, podkreśla się rolę JST w zwiększaniu udziału mieszkańców i mieszkanek we współdziałaniu na poziomie lokalnym. Przytoczony zapis głosi, że: Organy jednostek samorządu terytorialnego działają na rzecz pełnego udziału mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów w planowaniu i realizacji zadań publicznych służących zaspokajaniu potrzeb mieszkańców i rozwojowi poszczególnych wspólnot samorządowych. Niestety, inne proponowane w projekcie zapisy w niewielkim stopniu gwarantują, że do podobnych działań ze strony JST faktycznie dojdzie. Wręcz przeciwnie, sposób sformułowania wielu regulacji w projekcie sugeruje, że JST ma przede wszystkim za zadanie realizować różne działania konsultacyjne w sytuacji, gdy wymagają tego istniejące już przepisy prawa. W pozostałych, istotnych dla społeczności lokalnej kwestiach, podobne działania są fakultatywne, a więc można, ale wcale nie trzeba ich realizować (por. propozycję zmiany art. 5a, ust. 1 i 2 ustawy z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.). Te i podobne zapisy zwiększają ryzyko, że otwarcie JST na dialog obywatelski w wielu miejscach pozostanie na poziomie deklaracyjnym, sama zaś administracja publiczna będzie ograniczać się jedynie do obligatoryjnych procesów konsultacji społecznych. Z czasem, będzie więc najprawdopodobniej dochodziło do coraz większych dysproporcji możliwości uczestniczenia mieszkańców i mieszkanek we współdziałaniu na poziomie lokalnym w zależności od miejsca zamieszkania. Już w tej chwili można zauważyć, że praktyki „dobrego rządzenia” są wprowadzane w kraju w sposób nierównomierny. Podczas gdy niektóre JST otwierają się na eksperymentowanie z nowymi narzędziami umożliwiającymi partycypację (np. na budżet partycypacyjny), w innych konsultacje należą do rzadkości. Sprawom związanym z uczestnictwem obywatelskim w wielu JST wciąż poświęca się zbyt mało uwagi. Dlatego też proponuje się, by na JST nałożyć obowiązek przyjmowania wieloletnich strategii zwiększania uczestnictwa obywatelskiego w samorządzie (analogicznie do obowiązkowych strategii rozwoju problemów społecznych). Podobne dokumenty, opracowywane lokalnie i z szerszym uwzględnieniem głosu lokalnej społeczności, mogłyby się stać okazją do poważnej debaty publicznej oraz poszukiwania wszechstronnych możliwości radzenia sobie z niskim uczestnictwem obywatelskim. Wymusiło by również na JST opracowanie działań, które miałyby na celu promocję istniejących i wprowadzanie nowych narzędzi partycypacji obywatelskiej, jak również podejmowanie działań mających na celu zwiększanie stopnia uczestnictwa mieszkańców i mieszkanek. O podjęcie takich działań strona społeczna zabiega od dawna. Przykładowo, jeden z postulatów grupy roboczej demokracja miejska obradującej w trakcie II Kongresu Ruchów Miejskich w Łodzi brzmiał: Do zadania samorządu (rozumianego jako urząd gminy/miasta) oraz organizacji społecznych powinna należeć promocja dostępnych już narzędzi partycypacji i bezpośredniego uczestnictwa mieszkańców w tworzeniu i podejmowaniu decyzji (...). Nałożenie na JST obowiązku przygotowania i przyjęcia strategii zwiększania uczestnictwa obywatelskiego podniosłoby rangę działań samorządu w tym zakresie oraz przyczyniłoby się do uporządkowania różnorodnych aktywności w tym zakresie.</p>	Odrzucono. Nie podzielamy opinii, że obligatoryjne tworzenie strategii zwiększania uczestnictwa obywatelskiego stanowi skuteczne panaceum na opisane w uwadze obawy. Treść strategii będzie bowiem i tak odzwierciedlała przekonanie władz jednostki samorządu.
2	Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP (15-03-2013)		<p>Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP uznaje za ważny przedstawiony przez Prezydenta RP projekt ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego, szczególnie w zakresie wzmocnienia obywatelskiego charakteru Państwa i samorządu. W projekcie znajduje się wiele propozycji omówionych w pkt. I. Samorządy gminne, powiatowe i wojewódzkie są od siebie niezależne i nie podlegają sobie hierarchicznie jak to było w PRL – podlegają jedynie prawu i chronione są przez prawo. Obywatele mogą dochodzić praw przed instancjami sądowymi a nie „nadrzędnymi” JST. Oprócz deficytu demokracji w samorządach – wspólnotach mieszkańców niestety występuje ogromny deficyt współdziałania JTS gminnych, powiatowych i wojewódzkich pogłębiany nieracjonalną konkurencją między JST – w tym w inwestycjach gospodarki komunalnej (odpady, woda, ścieki).</p>	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

3	Prezydent Miasta Gliwice (08-02-2013)	Art. 1 ust.1	<p>Zgodnie z intencją projektodawcy projekt ustawy „wzmacnia podstawy do współpracy mieszkańców podejmowanej w celu rozwoju lokalnego i regionalnego”. Instrumentami, które miałyby służyć temu celowi są stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej, prawa mieszkańców do inicjatywy uchwałodawczej, wysłuchanie publiczne oraz rozbudowane zasady dotyczące konsultacji społecznych. Jednocześnie projekt daje prawo dowolnie niereprezentatywnej grupie mieszkańców podejmowania w drodze referendum decyzji istotnych dla całej jednostki samorządu terytorialnego likwidując frekwencję jako wymóg ważności referendum (w sprawach innych niż odwołanie organu jednostki). Z drugiej strony niektóre z zaproponowanych rozwiązań (np. procedura wysłuchania publicznego) mogą doprowadzić do paraliżu działania organów jednostki samorządu terytorialnego poprzez aktywność nawet nie zorganizowanej grupy obywateli, a jednego sfrustrowanego mieszkańca. Można zatem w oparciu o zaproponowane rozwiązania wyobrazić sobie sytuację, w której następuje paraliż działania organu stanowiącego i wykonawczego jednostki, a jednocześnie proces decyzyjny w kluczowych sprawach przejmują stała grupa aktywnych inicjatorów referendum lokalnego. Można również spodziewać się konieczności zatrudnienia całego sztabu pracowników samorządowych lub radców prawnych, których działalność będzie ograniczona do reprezentowania organów samorządu w sprawach skargowych podnoszących zarzuty wynikające z rzekomego nie realizowania wymogów zawartych w art. 2 projektu ustawy. Jak bowiem należy rozumieć wyzwania stawiane przed organami jest sformułowane w bardzo deklaratoryjnie brzmiących obowiązkach: - działania na rzecz pełnego udziału mieszkańców [...] w planowaniu i realizacji zadań; - inicjowanie prac na możliwie wczesnym etapie; dbanie o to by nie utrudniać mieszkańcom uczestnictwa w tych działaniach, zapewnienie rzetelnej, pełnej i przedstawionej w sposób zrozumiałej informacji o przedmiocie, zasadach i trybie planowanych działań. Wszystkie wywypukłone powyżej sformułowania mają charakter ocenny, zależny od indywidualnej perspektywy, intencji, wiedzy i zdolności poznawczych potencjalnego partnera współdziałania. Podnosząc powyższe kwestie zwracam uwagę, że w efekcie wprowadzenia projektu w przedstawionym kształcie, zamiast podstaw współpracy możemy stworzyć podstawy zaostżenia już istniejących konfliktów z lokalnymi grupami nacisku stojącymi na straży wyłącznie swoich prywatnych interesów, a nie dobra samorządowej wspólnoty.</p>	Przyjęto do wiadomości
4	Prezydent Miasta Gliwice (08-02-2013)	Art. 1 ust.2	<p>Kolejny postawiony przez projektodawcę cel, to określenie niektórych form współdziałania jednostek samorządu terytorialnego. Czytając literalnie tę deklarację należy uznać, że cel zostałby osiągnięty już w momencie wejścia w życie ustawy, gdyż projekt ustawy przewiduje nowe formy współpracy, tj. konwent powiatowy, konwent wojewódzki czy zespół współpracy terytorialnej. Czytając jednak tekst uzasadnienia dowiadujemy się, że nie chodzi o samo określenie nowych form, a raczej o zachęcenie samorządów do jakiegokolwiek współpracy ponadlokalnej, gdyż w opinii projektodawcy „w polskiej administracji, w tym w administracji samorządowej, trudno jest dostrzec jakiegokolwiek poważniejsze oznaki sieciowego podejścia do zarządzania”. Przedstawiony projekt ustawy ma „stanowić odpowiedź na deficyt mechanizmów koordynacji i współdziałania”. Na podstawie wieloletniej praktyki w realizacji zadań o charakterze ponadlokalnym we wszystkich przewidzianych przepisami prawa formach, nie mogę się zgodzić z tak krzywdzącym aktywne samorządy stanowiskiem. Mam również poważne wątpliwości co do zasadności tworzenia sztywnych, bo obligatoryjnych form współpracy, tj. konwenty, czy też form nowych, tj. zespoły terytorialne, zamiast udoskonalania sprawdzonych rozwiązań w oparciu o wieloletnie praktyczne doświadczenia. Pozytywnie należy się odnieść do zaproponowanych zmian odnoszących się do funkcjonowania związków jednostek samorządu terytorialnego, w szczególności wprowadzenia możliwości tworzenia związków gminno-powiatowych. Nie można jednak pominąć faktu, że zaproponowane zmiany nie rozwiązują wszystkich istotnych problemów zgłaszanych przez środowiska samorządowe. W szczególności nie rozstrzygają kwestii zadań, które można powierzyć związkom jst. Zgodnie z dzisiejszą linią interpretacyjną i orzecznictwem jednostka samorządu terytorialnego musi przekazać do związku realizację konkretnego zadania ustawowego w całości, wyzbywając się jednocześnie prawa do jego realizacji we własnym zakresie. Stan pożądanym, to taki by związek jednostek samorządu terytorialnego mógł realizować rzeczowo wyodrębnioną grupę przedsięwzięć o charakterze ponadlokalnym, mieszczącą się w zakresie konkretnego zadania jst. Wówczas dopiero wzrosłaby szansa na większe zainteresowanie gmin i powiatów tą formą realizacji usług publicznych oraz wzrost efektywności ich realizacji w odniesieniu do spraw o charakterze ponadlokalnym, bez negatywnych skutków dla jakości realizacji przedsięwzięć, których odbiorcami są wyłącznie mieszkańcy danej gminy lub powiatu. Wydaje się zasadnym uzupełnienie w tym zakresie przepisów dotyczących związków jednostek samorządu terytorialnego, zamiast wprowadzania takiej możliwości poprzez tworzenie nowej instytucji - zespołów współpracy terytorialnej - ustawowo ograniczającej dopuszczalność współpracy do gmin stanowiących ciągly przestrzennie układ osadniczy. Należałoby również uprościć procedury związane z tworzeniem i funkcjonowaniem związków jednostek samorządu terytorialnego.</p>	Odrzucono. Zespoły współpracy terytorialnej są wyłaniane wg innego kryterium niż związki jednostek samorządu terytorialnego - a zatem nie mogą być traktowane wymiennie. W odniesieniu do zakresu zadań przekazywanych do realizacji przez związki jst - wbrew uwadze sprawa nie jest jednoznaczna w doktrynie i orzecznictwie. Następuje bowiem co prawda przekazanie zadania do realizacji przez związek, ale zadanie to może być określone w sposób szczegółowy.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

5	Prezydent Miasta Gliwice (08-02-2013)	Art. 1 ust. 3	Ostatni ze sformulowanych w projekcie ustawy celów, to wprowadzenie zmian w ustawach ustrojowych jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych innych ustawach odnoszących się do działalności jst. Liczba dziedzin, których dotyczą proponowane zmiany nasuwa poważne wątpliwości co do jakości i spójności procesu legislacyjnego na poziomie centralnym w kwestiach tak kluczowych jak ustroj samorządu terytorialnego. Wątpliwości te wynikają m.in. z uruchomionych równolegle przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji konsultacji projektu założeń do ustawy o poprawie jakości świadczenia usług przez jednostki samorządu terytorialnego, podnoszącego - wydaje się, że zupełnie niezależnie - wiele kwestii będących przedmiotem regulacji projektu poddanego konsultacjom przez Kancelarię Prezydenta RP.	Odrzucono. Charakter niniejszej ustawy i ustawy przygotowywanej przez MAiC jest w dużej mierze inny (jedyna zbieżność dotyczy kwestii związków jst). Niniejszy projekt jest ukierunkowany na zmiany w ustroju samorządu; projekt MAiC - na poprawę działania jst poprzez zmiany w przepisach prawa materialnego (w tym uelastyczenie wewnętrznej organizacji jst)
6	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 2 ust. 1	Sama idea zapisana w tym ustępie jest bardzo ważna. Jednak w naszym przekonaniu pewne wątpliwości (zwłaszcza na etapie praktycznej realizacji) może rodzić sformułowanie „zadanie publiczne”, sugerować ono może instrumentalne (zbyt wąskie) podejście do przedmiotu współpracy obywateli i administracji samorządowej, której istotą mogłoby się stać wyłącznie szczególnie rozumiane „wyręczenie” samorządu. W naszym przekonaniu rozsądne byłoby szersze odwołanie do działań istotnych z punktu widzenia jakości życia wspólnoty samorządowej.	Odrzucono. Głównym celem działania jednostki samorządu terytorialnego jest wykonywanie zadań publicznych. W związku z tym została przyjęta redakcja "w planowaniu i realizacji zadań publicznych"
7	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 2 ust. 2	Namawiamy autorów projektu ustawy do tego, aby przyjrzeni się tzw. 7 zasadom konsultacji, które w sposób zwięzły zostały sformułowane w Kodeksie Konsultacji wypracowanym w 2012 r. na zaproszenie Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji przez grono ekspertów rządowych i pozarządowych (https://mac.gov.pl/wp-content/uploads/2012/06/konsultacje-spo%C5%82eczne.pdf). Do tego Kodeksu odwołuje się także rządowy program „Lepsze Regulacje” przyjęty w styczniu 2013 r. przez Radę Ministrów. W naszym przekonaniu zapisy art. 2 ustęp 2 powinny być z nimi możliwie spójne. W przypadku zaproponowanych przez Państwa zapisów brakuje np. nawiązania do zasady jawności, tzn. zadbania o to, by uwagi zgłoszone w czasie konsultacji (pisemnych, a także w postaci protokołów ze spotkań) były jawne i publicznie dostępne. W Państwa propozycji nie ma także mowy o tym, że organizatorzy konsultacji zobowiązani są do udzielenia odpowiedzi na zgłoszone uwagi (a jak wiadomo nie jest to to samo, co informowanie o podjętych rozstrzygnięciach). Taka informacja jest jedynie częścią odpowiedzi, w której powinny się znaleźć informacje, które z uwag zostaną uwzględnione, a które nie i dlaczego nie.	Odrzucono. Choć pierwotna redakcja przepisu powstała przed opracowaniem Kodeksu Konsultacji, to w toku dalszych prac był on przeanalizowany pod kątem zasadności ewentualnych zmian w projekcie ustawy. Art. 2 ust. 2 jest skorelowany z niektórymi zasadami; nie może być jednak skorelowany z wszystkimi. Art. 2 dotyczy bowiem wszystkich form współdziałania, a zatem nie może zawierać wymogów specyficznych wyłącznie dla niektórych z nich.
8	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Art. 2 ust. 2	W art. 2 ust.2 pkt 2 powinien nakazywać ułatwianie udziału mieszkańców, a nie „nie utrudnianie”.	Odrzucono. Projekt ustawy celowo zawiera zakaz czynnego przeszkadzania uczestnictwu mieszkańców, zamiast nakazu czynnego wspierania uczestnictwa. Wynika to z dwóch przyczyn - fundamentalnego (również mieszkańcy powinni wykazywać się aktywnością) oraz pragmatycznego (nakaz czynnego wspierania uczestnictwa mógłby prowadzić do nieuzasadnionych żądań, np. skoro władze jst mają ułatwiać udział mieszkańców, to każdemu zainteresowanemu udziałem w konsultacjach powinny zapewnić dowiezienie do miejsca odbywania konsultacji)
9	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 3 ust. 1	Wydaje nam się, że w tym ustępie niepotrzebnie pojawiają się sformułowania o charakterze publicystycznym – „ <u>konieczny</u> wzrost poziomu zaspokajania potrzeb”	Odrzucono. Przymiotnik "konieczny" nie ma tu charakteru publicystycznego, lecz wskazujący, że zakres współdziałania ma dotyczyć wzrostu poziomu zaspokojenia - o ile jest konieczny
Rozdział 2 Stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej				
10	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)		nie widzimy potrzeby przenoszenia przepisów z ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie	Odrzucono. Przedmiotowe przepisy nie są przeniesieniem z ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

11	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)		(...) regulacje te nie wyczerpują w sposób zupełny ani wszystkich kwestii funkcjonowania nowo tworzonych podmiotów, ani też wszystkich aspektów działalności stowarzyszeń i komitetów, dlatego też należałoby rozważyć odesłanie w sprawach nieuregulowanych do ustawy o stowarzyszeniach lub przepisów o stowarzyszeniach gmin zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Należy zauważyć, że wątpliwości wywołuje kwestia wzajemnych relacji pomiędzy projektowanymi i obecnie obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi stowarzyszeń tworzonych na podstawie ustawy o samorządzie gminnym.	Uwzględniono. Poprzez zmianę redakcji jednoznacznie wskazano, że do stowarzyszeń aktywności lokalnej mają zastosowanie przepisy dotyczące stowarzyszeń zwykłych
12	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)		Możliwość tworzenia stowarzyszeń w nowej formule oraz komitetów aktywności społecznej uważamy za bardzo potrzebne.	Przyjęto do wiadomości
13	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)		Rozszerzenie katalogu form organizacyjnych mieszkańców o nowe formy organizacyjne – stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej przy równoczesnym wprowadzeniu odpowiedzialności solidarnej, całym majątkiem osobistym członków tych form organizacyjnych z tytułu wydatkowania środków, niweczy praktycznie udział mieszkańców w tego typu stowarzyszeniach (w quasi spółkach). Jeżeli chodzi o komitety aktywności lokalnej, to w tym przypadku nie określono odpowiedzialności za rozliczenie otrzymanej dotacji. Należy zauważyć, że dotychczasowy system współpracy w ramach inicjatywy lokalnej, jest systemem sprawdzonym, jasnym i prostym, który cieszy się dużym zainteresowaniem. Proponowane zmiany w znaczny sposób ograniczą dobrze funkcjonujące lokalne działania wspierające mieszkańców z uwagi na proponowany skomplikowany i pracochłonny system przyznawania dotacji, sztywne podziały partycypacji w kosztach, wprowadzenie górnej granicy wartości projektu, niejasne zasady odpowiedzialności członków komitetów. W tym wypadku tendencja do nadmiernego formalizowania inicjatywy lokalnej nie zasługuje na aprobatę.	Odrzucono. Zaproponowane rozwiązania mają charakter fakultatywny - po wejściu w życie ustawy będzie możliwe kontynuowanie wcześniejszych dobrych praktyk. Odpowiedzialność członków komitetu aktywności lokalnej jest identyczna jak członków stowarzyszenia.
14	Federacja Inicjatyw Oświatowych (13-02-2013)		Proponowane przez Ustawę powoływanie stowarzyszenia mieszkańców jest próbą zachęcenia mieszkańców do aktywności i pracy społecznej na rzecz wspólnoty. Niestety jednak obowiązujące prawo nie daje gwarancji, iż owoce tej pracy będą wykorzystane zgodnie z wolą mieszkańców w dalszej perspektywie czasowej. Będzie to zniechęcało obywateli do pracy na rzecz wspólnego dobra.	Przyjęto do wiadomości
15	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)		Naszą wątpliwość budzi potrzeba wprowadzania dwóch nowych instytucji zrzeszania się obywateli: stowarzyszeń aktywności lokalnej i komitetów aktywności lokalnej. W naszej opinii należałoby w toku prac nad ustawą o stowarzyszeniach wzmocnić stowarzyszenia zwykłe, nadając im takie same uprawnienia jak posiadają obecnie rejestrowane przez starostę stowarzyszenia kultury fizycznej nie prowadzące działalności gospodarczej, co zapewni im możliwość otrzymywania dotacji ze środków publicznych. Tworzenie dwóch nowych podmiotów, w których mogą zrzeszać się mieszkańcy skomplikuje kwestie związane z zrzeszaniem się obywateli, a nie wprowadzi nowej jakości.	Odrzucono. Stowarzyszenia zwykle funkcjonują nie tylko w celach współpracy z władzą publiczną, stąd zrezygnowano z przebudowywania ich konstrukcji dedykując potrzebom współdziałania nowej kategorii zrzeszeń
16	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)		Nie popieramy propozycji nowej formy stowarzyszenia aktywności lokalnej oraz komitetu aktywności lokalnej. Obecnie funkcjonują stowarzyszenia i fundacje, warto je wzmocnić a nie tworzyć nowe podmioty, które skomplikują sytuację, mogą być satelitami gmin-zamiast tworzenia jednostek pomocniczych	Odrzucono.
17	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)		Nie ma również potrzeby tworzenia odrębnych podstaw prawnych dla stowarzyszeń i komitetów aktywności lokalnej (Rozdział 2 projektu, art. 4-6). Kwestie te są wystarczająco uregulowane w ustawie z dn. 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. We wspomnianym stanowisku Śląskiego Związku Gmin i Powiatów z dn. 25 listopada 2011 r. zostało podniesione, że faktyczny poziom zaangażowania obywateli w sprawy publiczne jest zależny od poziomu kapitału społecznego, a proponowane rozwiązania w projekcie ustawy są w tym zakresie „drogą na skróty” i nie przyczyniają się do osiągnięcia założonego celu, którym powinno być dążenie do stopniowej odbudowy tego kapitału i podnoszenia poziomu kultury politycznej w Polsce, przyczyniające się do zwiększenia wiedzy i zaangażowania w sprawy publiczne. Ponadto należy zwrócić uwagę, że projektodawca z jednej strony chce uprościć tworzenie form współpracy lokalnych społeczności, lokując je między stowarzyszeniami rejestrowanymi a stowarzyszeniami zwykłymi, nie mającymi zdolności do czynności prawnych, a z drugiej strony wśród źródeł finansowania tych podmiotów wskazuje m.in. dotacje celowe, czyli środki publiczne. Przy założeniu, że gwarancją rzetelnego gospodarowania tymi środkami mają być regulacje oparte na przepisach o odpowiedzialności w spółce jawnej, czyli całym swoim majątkiem, bez ograniczenia w odniesieniu do wszystkich członków stowarzyszenia rodzi się obawa nie tylko o rzetelne realizowanie przedsięwziętych czynności i rozliczanie przekazanych środków, ale również o to, czy potencjalne inicjatywy mieszkańców będą podejmowane przy świadomości, jakie obciążenia mogą ich spotkać w razie chociażby nieumyślnych komplikacji przy gospodarowaniu środkami publicznymi na określone cele. Aktualne pozostają też uwagi dot. Rozdziału 2 projektu „Stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej” (poprzednio rozdz. 6), który - jeśli takie formy aktywności miałyby zostać wprowadzone - proponowano w całości ująć jako element ustawy z dn. 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach.	Odrzucono. Stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej mogą być skutecznym narzędziem organizacji mieszkańców dla wspólnego realizowania inicjatyw lokalnych. Podniesione w uwadze argumenty nie są dostatecznie przekonujące. Co do lokalizacji przepisów w systemie prawa - ze względu na specyficzny charakter stowarzyszeń i komitetów aktywności lokalnej uznano, że przepisy ich dotyczące powinny znaleźć się w ramach ustrojowego prawa samorządowego

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

18	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)		Wiele samorządów jest aktywnych jeśli chodzi o zasięganie opinii obywateli, zaś proponowane w projekcie ustawy narzędzia aktualnie już funkcjonują. Mowa tu np. o „stowarzyszeniach mieszkańców”, które nie stanowią żadnego nowego rozwiązania w stosunku do funkcjonujących z powodzeniem form, powstałych na podstawie dotychczasowych regulacji prawnych (stowarzyszenia zwykłe). Ponadto, jak powszechnie wiadomo, równoległe do prac nad omawianym projektem ustawy, trwają prace nad zmianą ustawy Prawo o stowarzyszeniach. Pojawia się zatem pytanie jaka będzie wypadkowa obydwu aktów prawnych i jakie będzie wniosła skutki legislacyjne dla sektora pozarządowego, a także czy w związku z powyższym nie warto poczekać na zakończenie prac nad ustawą Prawo o stowarzyszeniach	Wyjaśniono. Stowarzyszenia aktywności lokalnej różnią się od stowarzyszeń zwykłych możliwością uzyskiwania środków publicznych. Treść propozycji została uzgodniona z opracowywanym w KP projektem dotyczącym działalności organizacji pozarządowych
19	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 4 ust. 1	Z proponowanych zapisów ustawy nie wynika, co oznacza sformułowanie „niezarobkowe prowadzenie działań”, czy np. możliwa jest odpłatna działalność statutowa (nie dla zysku)? Czy stowarzyszenia aktywności lokalnej mogą mieć status organizacji pożytku publicznego? W przyszłości warto przyjrzeć się wzajemnym relacjom proponowanego lokalnego stowarzyszenia i koncepcji przedsiębiorstwa społecznego, która pojawia się w przygotowywanej od kilku lat ustawie o przedsiębiorczości społecznej.	Wyjaśniono. Ze względu na zdolność prawną ograniczoną do przypadku realizacji inicjatywy lokalnej - nie będzie to co do zasady możliwe
20	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 4 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3	Za w pełni niekonsekwentną, należy zaś uznać propozycję wyposażenia stowarzyszeń aktywności lokalnej w zdolność do nabywania praw i zaciągania zobowiązań we własnym imieniu oraz pozywania i bycia pozywanym, w relacji z równoczesnym wprowadzeniem norm, zgodnie z którymi w stosunkach zewnętrznych stowarzyszenie reprezentuje pełnomocnik, a za prawidłowe wydatkowanie środków z darowizn i dotacji solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem ponoszą wszyscy członkowie stowarzyszenia inicjatywy lokalnej. W istocie bowiem stowarzyszenie aktywności lokalnej nie przestaje być związkiem osób fizycznych, który nie może posiadać własnych organów i własnego majątku. Za całkowicie zbędne należy więc uznać tworzenie hybrydy pomiędzy stowarzyszeniem posiadającym osobowość prawną a stowarzyszeniem zwykłym, które przecież z tej racji, iż jest traktowane na równi z organizacją społeczną zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, posiada zdolność sądową - w sytuacji reglamentowania już przez ustawodawstwo krajowe form stowarzyszenia się o jasno zakreślonych prawnych ramach działania i organizacji, które to formy z powodzeniem mogą być stosowane we współdziałaniu mieszkańców w samorządzie terytorialnym.	Odrzucono. Zaproponowana konstrukcja odpowiada znanej w prawie polskim kategorii ulomnych osób prawnych (vide spółki osobowe). Co do zbędności tworzenia nowych kategorii podmiotów - vide pkt 18
21	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 4 ust 3 i 4	(...) sugeruje się następujący zapis: 3. Stowarzyszenie aktywności lokalnej działa w stosunkach zewnętrznych przez osobę wybraną do reprezentowania stowarzyszenia, wskazaną przez regulamin stowarzyszenia. 4. W stosunkach zewnętrznych stowarzyszenie aktywności lokalnej może działać przez pełnomocnika wskazanego w regulaminie stowarzyszenia. Przepisy kodeksu cywilnego o pełnomocnictwie stosuje się odpowiednio.	Częściowo uwzględniono. Uzgodniono treść przepisu z Prawem o stowarzyszeniach zastępując pojęcie "pełnomocnika" pojęciem "przedstawiciela"

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

22	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 4, 5, 6	<p>Zgodnie z art. 4 ust. 1 projektu ustawy, „stowarzyszenie aktywności lokalnej” jest “stowarzyszeniem zwykłym”. Wskazać należy, że jedną z charakterystycznych cech stowarzyszenia zwykłego jest brak zdolności prawnej, a co za tym idzie brak możliwości przyjęcia darowizn, spadków i zapisów oraz otrzymania dotacji, a także korzystania z ofiarności publicznej (art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855). Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem przyjętym w uzasadnieniu do projektu ustawy, że status prawny stowarzyszenia aktywności lokalnej opiera się na modelu stowarzyszenia zwykłego ze zmianami wprowadzanymi niniejszą ustawą. Przyznanie zdolności prawnej stowarzyszeniu aktywności lokalnej powoduje, iż nie może być ono traktowane jako stowarzyszenie zwykłe. Wydaje się, że zdecydowanie lepszym rozwiązaniem niż przyjęte, byłoby zrezygnowanie z określenia stowarzyszenia aktywności lokalnej jak stowarzyszenia zwykłego (w kształcie nadanym mu przez ustawę nie jest ono takim stowarzyszeniem) i odesłanie w kwestiach nieuregulowanych w ustawie o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw do przepisów ustawy Prawo o stowarzyszeniach, dotyczących stowarzyszenia zwykłego. Wątpliwości budzi również samo brzmienie art. 4 ust. 2 projektu ustawy, zgodnie z którym “stowarzyszenie aktywności lokalnej, w zakresie realizacji inicjatywy lokalnej, może we własnym imieniu nabywać prawa, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane”. W ten sposób zakreślona zdolność prawna (która ma niejako charakter warunkowy), powodować może w obrocie prawnym liczne wątpliwości, odnośnie tego czy dany stosunek prawny został przez stowarzyszenie nawiązany w ramach przysługującej jej zdolności prawnej (tj. w zakresie realizacji inicjatywy lokalnej) czy też nie. Podkreślić również należy, że prosta forma stowarzyszenia aktywności lokalnej oraz brak jasnej regulacji odnośnie tego, kiedy posiada ona zdolność prawną, nie korespondują z daleko idącą odpowiedzialnością członków z tytułu prawidłowego wydatkowania środków publicznych. Przypomnieć należy, że członkowie stowarzyszenia zwykłego mogą w obecnym stanie prawnym zaciągać zobowiązania majątkowe osobiście lub działając przez pełnomocnika na zasadach i w sposób określony w przepisach Kodeksu cywilnego. Być może wystarczyłoby, zamiast tworzenia nowych podmiotów, jedynie umożliwienie takim osobom otrzymania środków publicznych, przeznaczonych na realizację inicjatywy lokalnej. Według uzasadnienia do projektu ustawy “forma stowarzyszenia rejestrowego jest zbyt skomplikowana jak na przedstawione potrzeby, zwłaszcza jeśli aktywność członków miałaby się ograniczać do pojedynczego, jednorazowego przedsięwzięcia”. Przyjęcie takiego stanowiska prowadzi do wniosku, że zasadne byłoby powołanie jedynie komitetów aktywności lokalnej, które będą rozwiązywane z mocy prawa po zrealizowaniu celu, dla którego zostały powołane. W innych sytuacjach, tj. wówczas, gdy aktywność członków miałaby dotyczyć realizacji większej liczby przedsięwzięć, odpowiednią formą ich realizacji byłoby stowarzyszenie rejestrowe. W związku z powyższym należałoby się zastanowić czy rzeczywiście istnieje potrzeba tworzenia nowych podmiotów. Ponadto rozważyć należy czy regulacja dotycząca tych podmiotów nie powinna zostać wprowadzona do ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855), a nie jako rozdział ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw.</p>	<p>Częściowo uwzględniono. Zmieniono definicję stowarzyszenia aktywności lokalnej i dodano przepis odsyłający do stosowania przepisów dotyczących stowarzyszeń zwykłych. Co do ograniczeń w zdolności prawnej - choć stanowi ono pewne utrudnienie w obrocie prawnym, to zostało wprowadzone w celu ochrony członków stowarzyszenia aktywności lokalnej</p>
----	----------------------------------	--------------	--	---

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

23	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 5	<p>w art. 5 proponuje się dodanie ust. 5 w następującym brzmieniu: 5. Za zobowiązania powstałe w związku z oświadczeniem woli złożonym przez osobą wybraną do reprezentowania stowarzyszenia w rozumieniu, art. 4 ust. 4, odpowiedzialność ponosi wyłącznie osoba wybrana do reprezentowania stowarzyszenia. Zgodnie bowiem z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku - Prawo o stowarzyszeniach, statut stowarzyszenia określa w szczególności sposób reprezentowania stowarzyszenia oraz zaciągania zobowiązań majątkowych, a także warunki ważności jego uchwał. Natomiast art. 40 ust. 2 ustawy - Prawo o stowarzyszeniach, wskazuje, że osoby w liczbie co najmniej trzech, pragnące założyć stowarzyszenie zwykłe, uchwalają regulamin działalności, określając w szczególności jego nazwę, cel, teren i srodek działania, siedzibę oraz przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie. Oznacza to, że stowarzyszenie zwykłe, a więc również stowarzyszenie aktywności lokalnej, powinno m.in. wyznaczyć przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie, ponadto określić kwestie zaciągania zobowiązań majątkowych. Obie kwestie zostały wskazane przez ustawodawcę jako odrębne. Stowarzyszenie zwykłe nie posiada osobowości prawnej, a tym samym organów, które mogłyby je reprezentować i ponosić ewentualną odpowiedzialność cywilną jak np. zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zasady funkcjonowania zarządu oparte są na tzw. teorii organów, wywodzącej się z doktryny prawa handlowego. Wedle tej teorii, zarząd ma prawo zaciągać zobowiązania w imieniu osoby prawnej (ułamnej osoby prawnej - jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej). Takie rozwiązanie jest przyjmowane choćby w art. 10 ustawy z dnia 14 kwietnia 1984 roku o fundacjach czy w art. 6 i 21 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali. Dlatego też, wydaje się koniecznym precyzyjne określenie zagadnienie reprezentacji i rozgraniczenie go od zagadnienia odpowiedzialności majątkowej. Konieczność ta znajduje swoje podstawy w wykładni przepisów ustawy - Prawo o stowarzyszeniach, dokonanej przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 11 października 2001 roku (sygn. akt I ACa 214/01): Stowarzyszenie zwykłe nie ma osobowości prawnej. Tworzą go wszyscy członkowie, jest to grupa osób zorganizowana w celu prowadzenia oznaczonej działalności. Do stowarzyszeń zwykłych nie stosują się m.in. przepisy art. 10 i art. 11 ustawy - Prawo o stowarzyszeniach, co oznacza, że regulamin stowarzyszenia określa tylko sposób działania grupy osób. Taka grupa osób może mieć wewnętrzną strukturę organizacyjną (art. 2 ust. 2 ustawy) ale wyłączenie stosowania wskazanych przepisów oznacza, że grupa taka nie może mieć organów. Stowarzyszenie zwykłe musi mieć przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie (art. 40 ust 2 ustawy), ale przedstawiciel ten nie jest jego organem. Zestawienie treści art. 40 ust. 2 z treścią art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 29, poz. 104 ze zm.) wskazuje, iż w pojęciu "reprezentowanie" nie mieści się zaciąganie zobowiązań. Z art. 40 ust 2 ustawy nie wynika, aby przedstawiciel reprezentujący stowarzyszenie mógł zaciągać zobowiązania ze skutkiem dla stowarzyszenia. Skoro stowarzyszenie zwykłe stanowi grupa osób oznacza to, że zaciągając zobowiązania majątkowe mogą członkowie osobiście lub działając przez pełnomocnika na zasadach i w sposób określony w przepisach Kodeksu cywilnego o pełnomocnictwie. Wówczas też za takie zobowiązanie odpowiadać będą wszyscy członkowie. Jeżeli zaś zobowiązanie powstanie w związku z oświadczeniem woli złożonym przez osobę wybraną do reprezentowania stowarzyszenia, odpowiedzialność ponosić będzie ta osoba.</p>	Odrzucono. Podzielając w pełni przytoczoną argumentację, wskazać należy, że głównym celem wprowadzenia przepisów dotyczących stowarzyszeń aktywności lokalnej było umożliwienie realizacji drobnych przedsięwzięć istotnych dla lokalnej wspólnoty samorządowej.
24	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 5 ust. 1	<p>Pragnę również dodać, iż zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989r. Prawo o stowarzyszeniach, stowarzyszenie zwykłe nie może przyjmować darowizn, spadków i zapisów oraz otrzymywać dotacji, a także korzystać z ofiarności publicznej. Tymczasem omawiany projekt przewiduje w art.5 możliwość dotowania i obdarowywania stowarzyszeń aktywności lokalnej będących stowarzyszeniami lokalnymi wprowadzając jednocześnie w art. 75 stosowne zmiany w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. W mojej opinii jednak, w pierwszej kolejności wymagane jest dostosowanie do wstępnego omawianego projektu wyżej przywołanej ustawy Prawo o stowarzyszeniach konstytuującej zasadę zakazu utrzymywania się przez stowarzyszenia zwykłe z dotacji, czy też darowizn. Bowiem proponowane, w omawianym projekcie ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw, rozwiązanie w zakresie dotowania i obdarowywania stowarzyszeń inicjatywy lokalnej prowadzi do naruszenia istoty prawnej formy współdziałania jaką są stowarzyszenia zwykłe.</p>	Wyjaśniono. Opisany problem jest przyczyną, dla której wyróżniono nową kategorię stowarzyszeń - stowarzyszenia aktywności lokalnej

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

25	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Art. 5 ust. 2	Zupełnie nie zrozumiałe jest wprowadzenie zapisów w art. 5 ust 2 dotyczące sposobu przyjmowania darowizn, które w znacznym stopniu utrudniają pozyskiwanie środków przez stowarzyszenie.	Uwzględniono
26	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 5 ust 2	wskazano, że darowizny od osób fizycznych przyjmowane są na rachunek bankowy. Czy darowizny od osób prawnych mogą zatem być przyjmowane z pominięciem rachunku bankowego?	Uwzględniono
27	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 5 ust. 3	Stuszne co do zasady wprowadzenie instytucji stowarzyszenia aktywności lokalnej i komitetu aktywności lokalnej budzi znaczne wątpliwości w zakresie odpowiedzialności z tytułu prawidłowego wydatkowania środków. Solidarna odpowiedzialność całym majątkiem przez wszystkich członków stowarzyszenia będzie w istotny sposób zniechęcać aktywnych mieszkańców do wstępowania do tego typu stowarzyszeń. Należy rozważyć czy tak szerokiej odpowiedzialności nie przypisać jedynie pełnomocnikowi tych stowarzyszeń.	Odrzucono. Przepisanie odpowiedzialności wyłącznie pełnomocnikowi może prowadzić do wybierania na tę funkcję osób nie mających żadnego majątku - co skutecznie uniemożliwi egzekucję niewłaściwie wydatkowanych środków
28	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 5 ust. 3	(...) jest pochodną regulacji, zgodnie z którą stowarzyszenie aktywności lokalnej jest stowarzyszeniem zwykłym i statuuje odpowiedzialność osobistą członków stowarzyszenia za „jego” zobowiązania. Jednakże przyjęta konstrukcja solidarnej odpowiedzialności członków stowarzyszenia, nawet tych, którzy dostrzegając wadliwość jego działania z niego wystąpią, nie przystaje do struktury i sposobu działania stowarzyszenia. Dodatkowo zauważyć należy, że wprowadzenie odpowiedzialności całym majątkiem nie będzie w żaden sposób skłaniało społeczeństwa do jakiegokolwiek aktywizacji.	Wyjaśniono. Istotą stowarzyszenia aktywności lokalnej jest możliwość pozyskania środków publicznych na realizację konkretnego celu. W tej sytuacji zainteresowani muszą zdecydować, czy chcą te środki pozyskać i w związku z tym liczą się z egzekucją z własnego majątku niewłaściwie wydatkowanych środków, czy też pomocy publicznej nie chcą. W przeciwnym wypadku nie da się uniknąć sytuacji "wyprowadzania" środków z budżetów jst
29	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 5 ust. 3	jest mowa o stowarzyszeniu inicjatywy lokalnej – powinno być stowarzyszenie aktywności lokalnej	Uwzględniono
30	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 6	Poza tym, poważne wątpliwości budzi kwestia zasadności powierzania tak poważnych zadań inwestycyjnych jak budowa, rozbudowa lub remont dróg, kanalizacji, sieci wodociągowej, budynków oraz obiektów architektury stanowiących własność j.s.t., a co za tym idzie środków finansowych w ramach dotacji, grupie osób fizycznych, co do których nie stawia się nawet wymogu posiadania doświadczenia lub wykształcenia warunkującego należyte wykonanie tego typu inwestycji. W kontekście powyższych uwag, tym większe wątpliwości rodzi pomysł stworzenia jeszcze mniej skomplikowanych struktur, tj. komitetów aktywności lokalnej dla celów realizacji ww. zadań inwestycyjnych.	Wyjaśniono. Wskazane zagrożenia legły u podstaw wprowadzenia osobistej odpowiedzialności członków stowarzyszenia za poprawność realizacji inwestycji. Komitety aktywności lokalnej nie są mniej skomplikowaną strukturą - ich jedyną odmiennością jest ograniczony czas działania.
Rozdział 3 Konwent powiatowy				
31	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)		W przedłożonej ustawie proponuje się powołanie dwóch ciał o charakterze obligatoryjnym - konwentu powiatowego oraz konwentu delegatów samorządu lokalnego w województwie (zwanego skrótowo konwentem wojewódzkim). Jednocześnie przewiduje się, że organizowanie współdziałania powiatu z gminami, wypracowywanie wspólnego stanowiska i koordynacja działań (zwłaszcza w zakresie polityki rozwoju lokalnego, planowania przestrzennego i dużych systemów instytucjonalnych) jest właśnie zadaniem konwentu powiatowego - w naszej opinii istnieje obawa nakładania się kompetencji konwentu powiatowego i kompetencji starosty.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

32	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	(...) za racjonalne wydaje się uzasadnienie dla stworzenia dodatkowego ciała - konwentu powiatowego mówiące o tym, iż „nie istnieją regulacje umożliwiające tworzenie wspólnych związków jednostek samorządu lokalnego wyłonionych według kryterium terytorialnego”. Przepisy ustawy o samorządzie gminnym i powiatowym dopuszczają tworzenie związków celowych dla realizacji poszczególnych zadań publicznych. Dlatego argumentacja o terytorialnym charakterze konwentu, który zajmował się będzie sprawami planowania rozwoju jednostek samorządu terytorialnego wchodzących w jego skład, jest logiczna. Wątpliwości budzi jednak efekt tych zmian, a mianowicie powielanie mimo wszystko podobnych do siebie bytów realizujących zbieżne zadania. O ile do wiadomości przyjąć można argumenty przemawiające za uzupełnieniem kompetencji istniejących już w systemie instytucji, to widoczny jest brak wyjaśnień odnośnie sprawnego funkcjonowania systemu. Sytuacja, w której obok siebie potencjalnie mogłyby działać dwie bardzo podobne strukturalnie instytucje, tj. konwent powiatowy oraz związek celowy, może prowadzić do dysfunkcji podejmowania decyzji w systemie, a już na pewno spowoduje jego wolniejsze działanie. (...) Brak w projekcie regulacji w zakresie wynagradzania przedstawicieli za prace w zespołach roboczych.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
33	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Projekt zakłada obligatoryjne powołanie konwentów powiatowych i wojewódzkich, zachodzi obawa dublowania organów stanowiących w powiatach i województwach. Uzyskanie stanowiska Konwentu przed podjęciem uchwały znacznie wydłuży proces uchwalodawczy, spowoduje wzrost kosztów obsługi nowych ciał doradczych, pociągnie za sobą dodatkowe koszty ich funkcjonowania (zwrot kosztów przejazdu, delegacje itp.). Projekt zakłada funkcjonowanie konwentów powiatowych przy powiatach, i wojewódzkich przy samorządowych województwach, prezydent miasta na prawach powiatu wchodzi w skład obu konwentów jako ich członek. Miasta metropolitalne ze swoim potencjałem rozwoju, największym budżetem, winny być naturalnymi centrami i siłą napędową obszaru metropolitalnego. Proponowany mechanizm zdaje się raczej nie rozwiązać problemów obszarów metropolitalnych.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
34	Związek Miast Polskich (01-03-2013)	Nie możemy zaakceptować propozycji dotyczących obligatoryjnego tworzenia konwentu powiatowego. Dziś w wielu powiatach istnieją dobrowolnie ukształtowane formy współpracy organów gmin z organami powiatu oraz instytucji gminnych i powiatowych. Nie ma więc potrzeby ani odgórnego wprowadzania takiego obowiązku, ani tym bardziej narzucania jednej formy instytucjonalnej tej współpracy. Zamiast tego należy: • umożliwić tworzenie związków komunalnych gminno-powiatowych (co jest zawarte w projekcie), • znieść zakaz łączenia mandatu organu wykonawczego gminy z mandatem radnego powiatu (tak było w I kadencji powiatowej; wówczas wielu wójtów i burmistrzów było równocześnie radnymi powiatu, co w naturalny sposób ułatwiało współdziałanie obu rodzajów samorządu lokalnego).	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
35	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	W zakresie współdziałania i współpracy pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego intencja wprowadzenia Konwentu Powiatowego i Konwentu Wojewódzkiego jest słuszna.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
36	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Bezzasadne natomiast wydaje się powołanie przewidzianych w projekcie ustawy obligatoryjnych „konwentów powiatowych i wojewódzkich”, co skutkować będzie nowymi zadaniami i kosztami dla istniejących budżetów gminnych, powiatowych i wojewódzkich.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
37	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związków Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Wątpliwości budzi zdefiniowanie obligatoryjnego konwentu powiatowego. Z treści art. 7 wynika, że tworzony powinien być w każdej jednostce samorządu powiatowego i obejmować wyłącznie jednostki gmin z tego powiatu. Art. 8 opisuje sytuację odpowiadającą połączeniu przynajmniej dwóch powiatów (ziemskiego i grodzkiego), wskazując że w skład konwentu wchodzi zarówno starosta, jak i prezydent miasta na prawach powiatu. Rodzi to pytanie, czy uprawnienie konwentu opisane w art. 7 dotyczy obu powiatów czy jednego, a także - czy wskazane w art. 10 zadania starosty jako przewodniczącego konwentu ma wypełniać jedynie starosta powiatu ziemskiego, czy - na identycznych zasadach - wykonujący zadania starosty prezydent miasta na prawach powiatu. Zauważyć tu należy, że zakres spraw wskazany w art. 3 ust. 2, który poddany musi być opiniowaniu konwentu jest dość szeroki, co grozić może wydłużaniem procesów decyzyjnych w gminie i powiecie. Poważne wątpliwości może również budzić wskazanie starosty jako szefa konwentu powiatowego z urzędu (w niektórych wypadkach może to służyć dominacji bieżących interesów politycznych).	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
38	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	W ustawie nie określono wyraźnie czy takie formy współdziałania jak konwent powiatowy czy konwent wojewódzki są ciałami obligatoryjnymi czy też powoływane są na zasadzie pełnej dobrowolności.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

39	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Rozdz.3-5	Obowiązujące „ustawy samorządowe” przewidują możliwość współpracy jednostki samorządu terytorialnego w ramach związków międzygminnych, związków powiatów i porozumień. Oceniany projekt ustawy przewiduje nowe formy współpracy: konwent powiatowy, zespół współpracy terytorialnej czy konwent wojewódzki. Nie doprecyzowany został jednak podział zadań i kompetencji między dotychczasowe a wprowadzane formy współpracy. Ustawa zastrzega jedynie, że zadania nie mogą się powielać. Budzi wątpliwości celowość funkcjonowania tak wielu podmiotów odpowiadających de facto za te same zadania.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
40	Urząd Marszałowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 7	Projekt ustawy wprowadza nowe ciało opiniujące projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, tj. konwent powiatowy (art. 7 ust. 2 pkt 2), co prowadzić może do wydłużenia procedury planistycznej Według art. 7 ust. 4 projektu ustawy konwent powiatowy ma bowiem 30 dni na wydanie stosownej opinii, podczas gdy na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta ustala termin przedstawienia opinii do projektu studium nie krótszy niż 14 dni i nie dłuższy niż 30 dni. Należałoby zatem ujednoczyć powyższe artykuły co do terminu wydawania opinii.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
41	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 7	Z przepisu art. 7 ust. 1 wynika, że konwent powiatowy stanowi formę współpracy (jeszcze w ramach samorządu lokalnego) organizującą współdziałanie powiatu z gminami z terenu powiatu. W związku z tym należy postawić pytanie o to czy forma współpracy może „organizować współdziałanie”, czy też współdziałanie i współpraca nie są jednak pojęciami równoważnymi zgodnie z przedstawionym projektem. Wprowadzone w art. 7 ust. 4 sformułowanie niewydanie uznaje się za wydanie opinii pozytywnej nie jest spotykane w języku prawnym. Przepis wymaga przerwania np. w następujący sposób W przypadku niewyrażenia przez konwent opinii w terminie 30 dni od dnia otrzymania (ewentualnie: doręczenia) projektu uchwały, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. Albo W przypadku niewyrażenia opinii, o której mowa w ust. ..., w terminie 30 dni od dnia otrzymania (ewentualnie: doręczenia) wystąpienia o opinię, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. Proponuję zwrot „organów jednostek samorządu terytorialnego z terenu powiatu” zastąpić zwrotem „organów gmin z terenu powiatu”.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
42	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 7 i art. 8	zapis art. 7 ust 1 w zw. z art. 8 ust 1 projektu ustawy, w którym wskazano katalog podmiotów wchodzących w skład konwentu powiatowego - powoduje wykluczenie tworzenia konwentów z udziałem miast na prawach powiatu będących zarazem samodzielnymi gminami. Ust. 2 w art. 8, który stanowi, że „Jeżeli siedziba powiatu znajduje się w mieście na prawach powiatu, w skład konwentu powiatowego wchodzi także prezydent tego miasta” - nie jest uzasadnieniem do samodzielnego stanowienia konwentu przez prezydenta miasta na prawach powiatu. W praktyce będzie to oznaczało, że Miasto Kraków będzie pozbawione możliwości udziału w konwencie powiatowym.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
43	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 7 ust. 2 i 3, art. 9 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 6, art. 39 ust. 1	Zatem nie mogę się zgodzić z propozycjami dotyczącymi konwentu powiatowego i konwentu delegatów samorządu lokalnego w województwie, w szczególności dotyczącymi: - wprowadzenia obowiązku przekazywania przez organy wykonawcze jednostek samorządu lokalnego w powiecie konwentowi powiatowemu do zaopiniowania projektów uchwał w sprawach strategii rozwoju poszczególnych gmin wchodzących w skład powiatu oraz studiów kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego tych gmin, a także w sprawach dotyczących ochrony zdrowia, pomocy społecznej, oświaty, transportu zbiorowego i dróg publicznych, bezpieczeństwa i porządku publicznego, usuwania odpadów i ochrony środowiska, - wprowadzenia obowiązku informowania radnych przez przewodniczącego organu stanowiącego, przed przystąpieniem do głosowania projektu uchwały zaopiniowanej przez konwent, o stanowisku konwentu powiatowego, - wprowadzenia możliwości przedkładania przez konwent organom poszczególnych gmin i miast stanowiska wobec projektowanych lub podejmowanych przez te jednostki działań, jeżeli ich skutki dotyczą innych jednostek samorządu terytorialnego reprezentowanych w konwencie, przy jednoczesnym obowiązku wyłączenia się od głosowania przedstawiciela tej jednostki samorządu terytorialnego, której działań ma dotyczyć stanowisko konwentu, - obowiązku podawania do publicznej wiadomości (w BIP) imiennego wykazu głosowań poszczególnych członków konwentu nad uchwałami konwentu powiatowego, - oraz przewidującymi, iż w skład konwentu wojewódzkiego wchodzi prezydenci miast na prawach powiatu i delegaci poszczególnych powiatów, wybrani przez właściwe konwenty powiatowe, co wyklucza możliwość bezpośredniego reprezentowania wszystkich gmin w granicach województwa przez ich organy wykonawcze w konwencie wojewódzkim. Podnoszę, iż powyższe propozycje naruszają powyżej przywołane normy prawa, w tym konstytucyjne gwarantujące samodzielność gmin.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
44	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 8 ust. 1 i art. 39 ust. 1	W przypadku powoływania Konwentów Powiatowych i Wojewódzkich połowę składu tych Konwentów powinni stanowić Radni Gmin i Powiatów, a nie koniecznie ich Przewodniczący.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

45	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Art. 8 ust. 1 i art. 39 ust. 1	Postulat powołania Konwentów Powiatowych i Wojewódzkich, w których składzie połowę powinni stanowić przedstawiciele rad gmin i powiatów.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
46	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 9 ust. 1	Zwrot językowy „zdaniem większości członków” nie jest wykorzystywany w języku prawnym. Ponadto powstaje pytanie o to czy jest to zwykła większość, czy kwalifikowana większość członków i w jaki sposób jest ona ustalana. W zdaniu: „Konwent powiatowy może przedstawiać (...) swoje stanowisko” przymiotnik swoje należy uznać za zbędny.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
47	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 9 ust. 5	art. 9 ust 5 projektu jest nieprecyzyjny i nazbyt ogólnikowy. W szczególności z zapisu tego nie wynika, w jakich sprawach konwent powiatowy może zajmować stanowisko wobec samorządu województwa i czy samorząd województwa jest zobowiązany ustosunkować się do przedłożonego stanowiska.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
48	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 9 ust. 5	powinno być sprecyzowane w jakich sprawach konwent powiatowy może zajmować stanowisko wobec samorządu województwa (...)	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
49	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (10-02-2013)	Art. 10	Zgodnie z art. 7 ust. 1 projektu ustawy, zadaniem konwentu powiatowego jest m.in. wypracowywanie wspólnego stanowiska. Pozwolę sobie jednak zauważyć, że trudno jest mówić o wspólnym stanowisku, gdy decyzję można podjąć się zwykłą większością – art. 10 ust. 5. Przy takim sposobie podejmowania decyzji można zakładać, że, w niektórych przypadkach, będzie można mówić nie tyle o wspólnym stanowisku, lecz o stanowisku połowy gmin + 1, którego nie podziela znaczna część gmin wchodzących w skład powiatu. Dla przykładu: jeżeli w skład powiatu wchodzi 18 gmin (jak w powiecie starogardzkim, województwo pomorskie), wówczas możliwy jest wynik głosowania 10 za i 8 przeciw. Czy można to uznać za wspólne stanowisko? Wydaje mi się zatem, że warto rozważyć zmianę sposobu podejmowania decyzji, aby pozwalała ona na ustalanie rzeczywiście wspólnego stanowiska. Nie musi to być jednomyślność, gdyż w wielu kwestiach mogłaby ona być trudna lub niemożliwa do osiągnięcia. Bardziej praktyczna wydaje mi się większość 4/5 głosów, nie mniej jednak niż 2/3. (...) Rozumiem, że większość wójtów gmin, radnych czy starostów jest przyzwyczajonych do podejmowania decyzji zwykłą większością głosów. Wydaje mi się jednak, że skoro celem ustawy ma być zachęcanie gmin i powiatów do współpracy i szukania porozumienia, wówczas odpowiednia metoda głosowania powinna być nieodzownym elementem tego projektu.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
50	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 10, ust. 1, 2, 3, 4	Żeby wskazany przepis spełniał wymogi określone w Zasadach Techniki Prawodawczej wymaga preredagowania, np.: Art. 10 ust. 1. „Konwent powiatowy obraduje na posiedzeniach zwoływanych przez (wskazać kogo) w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na dwa miesiące.” Art. 10 ust. 2. „Na żądanie (wniosek) co najmniej 1/3 składu konwentu (wskazać kto) obowiązany jest zwołać posiedzenie na dzień przypadający w ciągu (wskazać ile dni) dni od dnia złożenia żądania (wniosku).” Obecny art. 10 ust. 2 mógłby również zostać zmieniony np. w następujący sposób: „Art. 10 ust. 3. Obradom konwentu przewodniczy starosta. Funkcję przewodniczącego konwentu powiatu mogą sprawować rotacyjnie jego członkowie na zasadach określonych w regulaminie konwentu powiatu.” Powołany art. 10 ust. 4 wymaga doprecyzowania i preredagowania. In fine wskazanego ustępu mowa jest o wnioskach zgłaszanych przez członków konwentu powiatowego, a w ust. 1 mowa była o żądaniach. Art. 10 ust. 4. Obsługę organizacyjno-techniczną konwentu powiatowego zapewnia sekretarz powołany przez starostę. Postanowienia w sprawach ustalania terminu posiedzeń i porządku obrad można połączyć z wcześniejszymi postanowieniami dotyczącymi przewodniczenia konwentowi przez starostę.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
51	Konwent Starostów Województwa Wielkopolskiego (07-02-2013)	Art. 10 ust. 2	Uważamy, że Konwentowi Powiatowemu powinien obligatoryjnie przewodniczyć Starosta, realizujący zadania odnoszące się do ogółu mieszkańców powiatu. Zasada rotacyjnego obejmowania przewodnictwa przez członków konwentu jest niedopuszczalna.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
52	Związek Powiatów Polskich (14-03-2013)	Art. 10 ust. 2	W tym zakresie kategoriyczny sprzeciw budzi natomiast proponowane rozwiązanie dotyczące przewodniczenia konwentowi powiatowemu (art. 10 ust. 2 zd. 2). W naszej ocenie przewodniczącym konwentu powinien być z mocy prawa starosta – bez kłopotliwego w praktycznym zastosowaniu rotacyjnego obejmowania przewodnictwa przez wszystkich członków konwentu.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
53	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 10 ust. 6	w art. 10 ust 6 projektu zastrzeżenia budzi konieczność i celowość podawania w Biuletynie Informacji Publicznej imiennego wykazu głosowań poszczególnych członków konwentu albo ich zastępców	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

54	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 11	W zakresie Konwentu Powiatowego wydaje się jednak zbyt daleko idącym obowiązek powołania stałych zespołów roboczych. Należy rozważyć czy nie jest wystarczającym aby ustawa przewidywała taką możliwość nie zaś nakazywała ich powołanie.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
55	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 11 ust. 3	Czy dobrze rozumiemy, że sformułowanie „spośród osób zawodowo lub społecznie czynnych w danym obszarze zarządzania publicznego i cieszących się osobistym autorytetem” oznacza, że mogą być to także osoby niezwiązane z urzędem gminy? Jak rozumieć sformułowanie „zarządzanie publiczne” w tym kontekście – czy nie jest ono zawężające ?	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
56	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 12	Ze względu na rozbudowaną treść powołany art. 12 ust. 1 wymaga także przerehabrowania, np. „W obradach zespołów roboczych konwentu powiatowego mogą uczestniczyć przedstawiciele podmiotów...” Wątpliwości budzą następujące sformułowania: „przedstawiciele podmiotów istotnych z punktu widzenia funkcjonowania danej dziedziny zarządzania publicznego”, „dziedzina zarządzania publicznego”, które nie są spotykane w języku prawniczym.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z regulowania materii konwentu powiatowego w ustawie
Rozdział 4 Zespół współpracy terytorialnej				
57	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)		ustawa nie zawiera regulacji o środkach zaskarżenia uchwał podejmowanych przez zespół współpracy terytorialnej oraz nie wskazuje miejsca, w którym będzie ogłaszany statut takiego zespołu; (...) wskazać należy na niespójność regulacji związanych z ideą działania zespołu współpracy terytorialnej, która raz jest wskazywana jako współpraca w zakresie zagospodarowania przestrzennego, polityki rozwoju, zaś w innych przepisach wskazuje się na gospodarczy i zarobkowy charakter takiego zespołu poprzez możliwość prowadzenia przedsiębiorstw oraz zarobkowego świadczenia usług, a w jeszcze innych przypadkach na możliwość wykonywania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.	Wyjaśniono. Zgodnie z art. 29 w zakresie nieuregulowanym w ustawie do zespołów mają zastosowanie przepisy dotyczące związków komunalnych - a zatem również odpowiednie przepisy dotyczące zasygnalizowanych kwestii
58	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)		Projekt ustawy precyzuje mechanizmy współpracy na szczeblu wykonawczym. Podkreślić należy, że proponowane w ustawie związki współpracy terytorialnej są zgodnie z zasadą pomocniczości - dobrowolne. Zakłada się jednak, że zespół współpracy terytorialnej mogą utworzyć gminy - zarówno miejskie, jak i wiejskie - tworzące ciągły przestrzennie układ osadniczy - postulujemy rezygnację z tego ograniczenia, dając jednocześnie dowolność w konfiguracji współpracy terytorialnej. Pewne zadania/problemy (zwłaszcza te zlokalizowane punktowo) mogą być także rozwiązywane w regionie bez zachowania ciągłości osadniczej.	Odrzucono. Istotą współpracy terytorialnej jest określona więź przestrzenna. Do realizacji konkretnych zadań mogą służyć przewidziane obecnie prawem polskim związki komunalne
59	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)		Nową propozycją jest utworzenie zespołu współpracy terytorialnej, który może być utworzony zarówno przez gminy jak i powiat. Zespół taki zgodnie z założeniem projektodawcy uzyskuje osobowość prawną i przejmuje do wykonania zadania publiczne, które wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Możemy zatem mieć do czynienia z przekazaniem zadania gminnego na szczebel powiatu, pewną formą koncentracji zadań, obecnie kierunek ten jest niedopuszczalny sprzeczny ze stanowiskiem niekwestionowanego autorytetu i jednego z twórców samorządu – prof. M. Kuleszy, który pojmując decentralizację zadań, jako drogę w jedną stronę (z góry na dół). Nastąpi de facto przeniesienie zadań gminy w zakresie opracowania i uchwalenia studium ramowego uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na zespół współpracy terytorialnej, kolejne ciało ze statutem, organami, generujące koszty związane z funkcjonowaniem i obsługą. Propozycja ta nie zaspokoi potrzeb metropolitalnych i skierowana jest do zespołów miast małych i średniej wielkości. Rozwiązanie to jest kosztochłonne, aczkolwiek możliwe do zastąpienia odpowiednim trybem konsultacji w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie trybu opracowywania studium ramowego.	Wyjaśniono. Zarzut byłby trafny, gdyby tworzone zespoły były obligatoryjne. Volenti non fit iniuria - nie ma zatem przeszkód do tego, aby dopuścić dobrowolne przekazywanie zadań do większego podmiotu
60	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)		Poważnym błędem projektu ustawy jest oderwanie proponowanych form współdziałania samorządów terytorialnych od wskazań przyjętych w Krajowej Koncepcji Zagospodarowania Przestrzennego Kraju i wynikających z niej strategii i programów rozwojowych. Logika wymaga, by formy współpracy typu „konwent powiatowy” i „zespół współpracy terytorialnej” odpowiadały zdefiniowanym w dokumentach strategicznych „miejskim obszarom funkcjonalnym” i „podregionom”. Miejski obszar funkcjonalny - w klasycznym pojęciu: miasto i otaczające je, ściśle z miastem powiązany, wieniec gmin podmiejskich - nie zawsze odpowiada konstrukcji połączenia powiatu grodzkiego z otaczającym powiatem ziemskim. Oddzielnego komentarza wymaga propozycja zawarta w rozdziale 4 „Zespoły współpracy terytorialnej”. Wskazać należy, że taka regulacja mogłaby być ewentualnie wprowadzona do ustaw ustrojowych dotyczących gminy i powiatu (w ustawach o samorządzie gminnym oraz o samorządzie powiatowym miejscem właściwym dla takiej regulacji jest rozdział 7, dotyczący związków i porozumień). Jednak propozycja wprowadzenia nowej kategorii form współdziałania jest w postaci zespołu współpracy terytorialnej dla gmin stanowiących ciągły przestrzennie układ osadniczy nie ma żadnego uzasadnienia, skoro uregulowane w ustawie o samorządzie gminnym (rozdział 7) związki międzygminne nie ograniczają współpracy między jest w tym zakresie. Potrzebne jest jedynie uzupełnienie odpowiednich uregulowań w ustawie o samorządzie powiatowym i gminnym, aby wszystkie jest zarówno na poziomie gminnym, powiatowym i wojewódzkim mogły bez ograniczeń współdziałać, jeżeli taką potrzebę wzajemnie uznają.	Odrzucono. Istotą związku jest realizacja konkretnych wskazanych rodzajowo zadań; brak jest sposobu współpracy opartej na kryterium terytorialnym - stąd konieczność wprowadzenia regulacji dotyczących zespołów współpracy terytorialnej

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

61	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)		Nie sposób również podzielić poglądu co do zasadności wprowadzenia możliwości tworzenia tzw. zespołów współpracy terytorialnej, które zostały de facto ukształtowane na wzór związków i porozumień międzygminnych (zastosowanych zostało wiele identycznych rozwiązań prawnych), a wyposażenie ich w osobowość prawną powierzenie im wykonywania we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność zadań publicznych oraz wyposażenie w samodzielność podlegającą ochronie sądowej, a także udzielenie organom zespołów kompetencji zbliżonych, jeśli nie analogicznych do kompetencji organów stanowiących i wykonawczych gmin, stwarza z nich w istocie kolejną kalkowicę zbędną jednostkę samorządu terytorialnego.	Odrzucono. Zespoły te są fakultatywne i mają na celu stworzenie możliwości współpracy w danym obszarze. Fakt, że w określonym miejscu nie ma woli takiej współpracy nie oznacza, że rozwiązania takie nie są potrzebne gdzie indziej
62	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)		Zespół współpracy terytorialnej i konwenty popieramy.	Przyjęto do wiadomości
63	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)		(...) Bezasadne (...) Podobnie rzecz się ma odnośnie funkcjonowania „zespołów współpracy terytorialnej”, które faktycznie dublują obecną strukturę, gdyż przypominają związki gminne i powiatowe.	Odrzucono. Wyjaśnienie przy uwadze 61 i w uzasadnieniu
64	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)		dotyczy zespołu współpracy terytorialnej - brakuje zapisów o przeznaczeniu wydatków	Uwaga niezrozumiała. Zespół ponosi wydatki na realizację swoich zadań.
65	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)		Analizując zasady funkcjonowania i zakres działania zespołu współpracy terytorialnej odnosi się wrażenie, że ustawodawca wprowadza nowy, dodatkowy szczebel jednostki samorządu terytorialnego choć ustawa wyraźnie temu zaprzecza. Ilość zadań nałożonych na zespół współpracy terytorialnej nasuwa wniosek o ogromnych kosztach jakie to przedsięwzięcie będzie musiało pochłonąć (abstrahując od majątku – jego pochodzenia i finansowania), zwłaszcza, że ustawa nie przewiduje możliwości dofinansowania z budżetu państwa. Ustawa przewiduje, że górna granica składki należnej od jednostki samorządu terytorialnego w skali roku nie może przekroczyć 1% dochodów własnych, nietrudno policzyć jak duża to będzie kwota, szczególnie w przypadku miasta na prawach powiatu i jednocześnie miasta wojewódzkiego jakim jest Szczecin. Nie należy zapominać, że jest to tylko kwota składki. W budżecie należy przewidzieć również inne wydatki stanowiące skutek wejścia w życie ustawy (w sumie dużo wyższe niż przewidziano w uzasadnieniu do ustawy).	Wyjaśniono. Zespoły mają charakter fakultatywny. Jeśli jednostki samorządu terytorialnego nie widzą ekonomicznej zasadności współpracy - to nie powołają zespołu.
66	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 15	koniczność doprecyzowania pojęcia „ciągły przestrzennie układ osadniczy”, który został ujęty w art. 15 ust. 2 projektu	Odrzucono. Na etapie prac nad projektem uznano, że wprowadzenie ścisłej definicji może doprowadzić do arbitralnych rozstrzygnięć sprzecznych z lokalnymi potrzebami
67	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 16	Zespół współpracy terytorialnej (ZWT) to instrument co prawda fakultatywny, jednak niesie za sobą szereg daleko idących rozwiązań prawnych, które mogą wpłynąć (niekoniecznie korzystnie) na kształtowanie szeroko rozumianej polityki rozwoju lokalnego i regionalnego. Wprawdzie w projekcie ustawy mówi się, że powołany zespół (zespoły) nie będzie stanowił odrębnej jednostki podziału terytorialnego (art. 16 ust. 4), niemniej jednak nadano mu szeroki wachlarz uprawnień, które w ustawach kompetencyjnych i Konstytucji RP dedykowane są właśnie jst. Przedstawione w projekcie rozwiązania prawne dotyczące działalności ZWT mogą prowadzić zatem do powielania kompetencji (przypisanych ustawowo gminom i powiatom), a co za tym idzie rozmyciu odpowiedzialności za prowadzone działania. Wątpliwość budzi też zapis dotyczący ustanowienia dla zespołu odrębnej jednostki statystycznej w sytuacji, gdy skład zespołu może podlegać zmianom (w zakresie trudnym do przewidzenia).	Wyjaśniono. Istnienie ZWT nie może doprowadzić do powielenia kompetencji, jako że ewentualne przejście kompetencji przez ZWT wiąże się z ich przekazaniem przez właściwe jednostki samorządu terytorialnego
68	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 16	Niepokój budzi także art. 16 ust.3 projektu, który nakłada na jednostkę samorządu terytorialnego obowiązek podporządkowania się uchwałom organów zespołu, może być on odebrany jako utrata samodzielności jednostki samorządu terytorialnego w pewnym zakresie i próba rekoncentracji zadań na poziomie zespołu terytorialnego.	Wyjaśniono. Przynależność do ZWT jest fakultatywna i na tym etapie jednostka samorządu terytorialnego musi podjąć decyzję. Nie można natomiast doprowadzić do sytuacji, w której każda decyzja, w dowolnie drobnej sprawie, będzie wymagała powszechnego konsensusu. Jest to najprostsza droga do paraliżu w zakresie zarządzania.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

69	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 17	zapisany w art. 17 warunek zgody rady gminy na respektowanie postanowień statutu zespołu, oznacza de facto zniesienie władztwa planistycznego rady gminy na jej terytorium, gdyż zmuszona ona będzie wdrożyć ustalenia wiążące studium kierunkowego. Może dojść zatem do sytuacji (przed czym nie chroni warunek podwójnej większości), że demokratycznie zostanie uchwalone, iż gmina będzie zmuszona do działań wbrew własnym interesom.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 67 i 68
70	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 19	Projekt ustawy ustanawia nowy dokument planistyczny, tj.: ramowe studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obszaru zespołu współpracy terytorialnej. Jest to cenna inicjatywa ustawodawcza, w następstwie której mogą nastąpić korzystne zmiany dotyczące spójności polityk przestrzennych sąsiadujących gmin, w tym szczególnie obszarów funkcjonalnych miast. Ramowe studium nie będzie aktem prawa miejscowego, ale jego ustalenia mają być wiążące przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin tworzących zespół współpracy terytorialnej oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Powstanie dokumentu planistycznego dla całego obszaru zespołu, zawierającego przesądzenia przestrzenne dotyczące realizacji znaczących dla ww. obszaru inwestycji z zakresu komunikacji i infrastruktury technicznej oraz ochrony terenów o najcenniejszych walorach środowiska przyrodniczego i krajobrazu, może w znaczący sposób wpłynąć na poprawę ładu przestrzennego i ułatwić koordynację inwestycji celu publicznego oznaczeniu ponadlokalnym. Z drugiej strony opracowywanie ramowych uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego całego obszaru zespołu, zawierającego ustalenia wiążące przy sporządzaniu studium uwarunkowań (kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego" oznacza wprowadzanie nowego elementu do systemu określonego zarówno w obowiązującej ustawie o planowaniu przestrzennym, jak i zaproponowanego w przyjętej przez Rząd KPZK 2030. Doprowadzić to może do pogłębienia chaosu występującego obecnie w krajowym systemie aktów planistycznych. Wiążący dla dokumentów strategicznych gmin charakter ramowych uwarunkowań, w powiązaniu z trybem ich tworzenia, może rodzić bowiem komplikacje w konfrontacji z systemowymi powiązaniem dokumentów gminnych z planami zagospodarowania przestrzennego województw. Należy przy tym zwrócić uwagę, że studium ramowe uchwała ciała pozbawione konstytucyjnych uprawnień władczych, a nadaje mu się charakter wiążący dla władz samorządowych posiadających takie uprawnienia.	Przyjęto do wiadomości
71	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 19	W odpowiedzi przedstawione zostały uwagi, które koncentrują się na wskazaniu, że aktualnie obowiązujące przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapewniają odpowiednie mechanizmy kreowania spójnej przestrzeni; studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania w gminie, a także plany miejscowe są opiniowane przez gminy sąsiednie, starostę powiatowego oraz komisję urbanistyczno-architektoniczną. Etap opiniowania i uzgodnień pozwala gminom uczestniczyć w dyskusji na temat warunków transgranicznych i przesądzeń wpływających na właściwe ukierunkowanie polityki przestrzennej w gminach. Na tej podstawie wprowadzenie kolejnego dokumentu do obowiązującego systemu planowania przestrzennego w postaci „ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obszaru współpracy terytorialnej" może wydawać się niezasadne. Wydaje się natomiast, że lepszym rozwiązaniem byłaby nowelizacja ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie zmiany procedury opiniowania na procedurę uzgodnień przez gminy sąsiadujące i powiat, co mogłoby zagwarantować współpracę pomiędzy wspomnianymi jednostkami samorządu terytorialnego.	Odrzucono. Istotą współpracy terytorialnej jest konieczność wspólnego zarządzania przestrzenią. To zaś jest niemożliwe bez dokumentu uzgadniającego poszczególne propozycje - co uzasadnia wprowadzenie instytucji studium ramowego.
72	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 19-21	sygnalizuje się, iż tworzenie związków i stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego uregulowane jest już w ustawach samorządowych (szczególnie w ustawie o samorządzie gminnym). Zadania, które przypisuje się zespołowi w art. 19, 20 i 21 projektu mogą być realizowane także przez związki i stowarzyszenia dopuszczone już przez przepisy ustawy o samorządzie gminnym	Wyjaśniono. W polskim prawie samorządu terytorialnego brak jest przepisów dotyczących współpracy opartej na kryterium terytorialnym.
73	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 20	zapis art. 20 ust 1 pkt 1, w którym jest mowa o „programowaniu strategii rozwoju obszaru zespołu" jako jednym z zadań w zakresie działania zespołu, jest nieostry. Wyraz „programowanie" wymaga zdefiniowania, zwłaszcza w zakresie koordynowania przez zespół działalności jednostek samorządu terytorialnego w ww. zakresie zgodnie z zapisem ust. 2 tegoż artykułu. Ustawa powinna jednoznacznie wskazywać zadania zespołu i jego uprawnienia w zakresie koordynacji (art. 21 nie w pełni to reguluje poprzez zastosowane tam wyliczenie)	Odrzucono. Zadania wskazane w art. 20 są zadaniami fakultatywnymi, których podjęcie wymaga regulacji statutowej. Tam zatem znajdzie się doprecyzowanie zakresu działania
74	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 20 ust. 1	Przepis ten nie spełnia wymogów poprawnego sformułowania określonych w zasadach techniki prawodawczej. Konieczne jest jego przereferowanie w celu uproszczenia i uporządkowania treści.	Odrzucono. Wydaje się, że przepis jest dostatecznie czytelny

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

75	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 21	ze szczególną ostrożnością podejść należy również do zapisów art. 21 ust 2 pkt 4 projektu w zakresie powierzenia zespołowi prawa do rozstrzygania spraw spornych pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego, które nie tylko zamkną drogę do rozstrzygnięcia takich sporów przed sądem, ale są sprzeczne z przepisami powszechnie obowiązującymi, a to art. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych i art. 4 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	Odrzucono. Przyznanie uprawnień koordynacyjnych, w tym rozstrzygnięcia sporów, wymaga zgody zainteresowanych. Nie sposób w tym miejscu nie zauważyć, że w dzisiejszych czasach coraz istotniejszą rolę odgrywają ADR, a zaproponowane rozwiązanie mieści się właśnie w tym nurcie.
76	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 22 ust. 1	Wątpliwości budzi posługiwanie się pojęciem „lokalnych systemów instytucjonalnych” oraz niewystępującym w języku prawnym zwrotem „stykają się”.	Uwzględniono
77	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 24	W zakresie współpracy i współdziałania pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego szczególne kontrowersje może budzić instytucja Zespołu współpracy terytorialnej. Dostrzegając oczywiście, iż jest to twór fakultatywny i żadna jednostka nie może być zmuszona do działania w jego strukturze, w przypadku utworzenia i wejścia do niego danej jednostki następuje jednak istotne ograniczenie tej jednostki w zakresie wykonywania samodzielnie zadań. Znaczna część zadań może być wówczas przejęta przez Zespół co spowoduje istotne zmniejszenie rangi organów uchwalodawczych jednostek samorządu terytorialnego wchodzących w skład Zespołu. Jest to szczególnie widoczne na tle art. 24 projektu ustawy, który przewiduje, iż delegatami jednostki do zespołu są wójtowie i starostowie. Tym samym w ręce organów wykonawczych może zostać przekazana znacząca część kompetencji stanowiących, które są przewidziane zgodnie z Konstytucją, dla organów uchwalodawczych. Wydaje się, że zamiast instytucji Zespołu należałoby rozważyć rozbudowanie regulacji dotyczących przewidzianych już od lat przez ustawy o samorządzie gminnym struktur, takich jak związki międzygminne i porozumienia międzygminne.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 72
78	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 25 i Art. 27	art. 25 pkt. 5, art. 27 ust. 1 projektu, nie zawiera definicji studium ramowego, co może wywoływać rozbieżności na tle interpretacyjnym, zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie	Wyjaśniono. Przepisy dotyczące studium ramowego znalazły się w nowelizacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dodawany art. 13a)
79	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 29	W kontekście uwag do art. 16 komentowanego projektu ustawy, znamieną jest nierówność warunków, jakie gmina musi spełnić aby wystąpić z zespołu (uchwała podjęła większością 2/3 ustawowego składu rady) w konfrontacji z zasadami wstępowania (większość zwyczajna - art. 17).	Wyjaśniono. Jest to kwestia, którą gmina wstępująca do ZWT musi rozważyć.
80	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 31 ust. 5	literówka, powinno być „...jest głównym księgowym (...)”	Uwzględniono
81	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 33	w art. 33 ust. 1 projektu proponuje się doprecyzowanie zapisu poprzez wskazanie, o jakie zasady ogólne chodzi (czy p.p.s.a.); należy również rozważyć zmianę przepisu art. 3 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w kierunku uwzględnienia w nim również ww. aktów. Z kolei ust 3 art. 33 projektu wymaga dookreślenia lub enumeratywnego wskazania, które z przepisów o samorządzie gminnym będą miały zastosowanie do ochrony interesów prawnych oraz uprawnień osób trzecich przed naruszeniami ze strony zespołu	Częściowo uwzględniono. Redakcja przepisu wskazuje, że zaskarżanie uchwał zespołu następuje na zasadach analogicznych do zasad zaskarżania uchwał rady gminy, przy czym ust. 1 wprowadza legitymację procesową dla poszczególnych gmin
82	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 34	nie mając zastrzeżeń do brzmienia art. 34 projektu, wskazuje się jednakże konieczność zaktualizowania brzmienia treści art. 1 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych	Wyjaśniono. Zmiana taka jest zawarta w art. 51
Rozdział 5 Konwent delegatów samorządu lokalnego w województwie				
83	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)		Postulat wprowadzenia obligatoryjnych zapisów zobowiązujących do zapraszania na posiedzenia Konwentu Wojewódzkiego zarówno Marszałków, jak i Przewodniczących Sejmików	Odrzucono. Kwestia zapraszania gości na posiedzenia konwentu powinna pozostać w gestii samego konwentu
84	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)		Ponieważ ustawa wprowadza do samorządów nową instytucję - konwent wojewódzki, proponuje się stosowanie w nazewnictwie tej instytucji nomenklatury stosowanej dla instytucji, organów i całej struktury organizacyjnej samorządu terytorialnego czyli: „konwent województwa” (analogicznie jak „sejmik województwa”, „zarząd województwa”, „Urząd Marszałkowski Województwa”). Forma „województki” jest stosowana w nazewnictwie instytucji znajdujących się w pionie administracji rządowej w województwie („Urząd Wojewódzki”).	Odrzucono, aczkolwiek propozycja będzie rozpatrzona ponownie na etapie prac redakcyjnych

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

85	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)		<p>proponowana konstrukcja konwentu delegatów samorządu lokalnego w województwie w dalszym ciągu nie odpowiada na zgłaszany postulat dotyczący potrzeby zapewnienia reprezentacji samorządu województwa w pracach ww. konwentu. Poprzestanie na proponowanym aktualnie rozwiązaniu może w praktyce oznaczać osłabienie możliwości realizowania w formule konwentu takich celów, jak: wzmocnienie koordynacyjnej roli zarządu województwa w zakresie działań na styku kompetencji, w ramach realizacji długofalowej polityki rozwoju województwa w wymiarze przestrzennym; organizacji forum regionalnego, poświęconego politykom publicznym o znaczeniu terytorialnym oraz uzgadnianiu wspólnych stanowisk w sprawach istotnych dla województwa - przy udziale władz regionu i powiatów tj. umocowanych prawnie podmiotów odpowiedzialnych za realizację zadań w skali ponadlokalnej i regionalnej. Ponadto uregulowania dotyczące formuły konwentu nie uwzględniają założeń dotyczących funkcjonowania tzw. regionalnych forów terytorialnych, których tworzenie zostało przewidziane w Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego 2010-2020. W związku z tym nadal pozostaje wątpliwość dotycząca relacji pomiędzy tymi strukturami (tożsamość czy odrębność). (...) samorząd, zgodnie z definicją ustawową jest wspólnotą mieszkańców. I to rada powiatu, czy sejmik na odpowiednich poziomach samorządu reprezentują tychże mieszkańców. Dodatkowa kontrola działalności samorządu przez konwent powiatowy czy konwent wojewódzki, jako reprezentantów instytucji innych szczebli samorządu terytorialnego, jest nieuzasadniona. Obawiać się należy nastawiania roszczeniowego ze strony uczestników konwentu. Szczególnie jednak w sytuacji kryzysu finansów publicznych, brak jest uzasadnienia do tworzenia dodatkowych kosztów. Warto pamiętać, że koszty działalności tych instytucji będą ponoszone niezależnie od tego, czy delegaci będą pobierać wynagrodzenie, co jest elementem, który projektodawca traktuje jako argument uzasadniający brak kosztów nowej regulacji. Występują przecież koszty organizacji spotkań, które mają obciążyć budżety powiatu i województwa samorządowego. Istniejące instytucje i tak są już obecnie zobowiązane do wykonywania szeregu zadań bez wystarczającego dofinansowania ze strony budżetu centralnego (w szczególności zadania zlecone z zakresu administracji rządowej i inne zadania zlecone ustawowo). Nieracjonalne jest zatem generowanie kosztów dodatkowych.</p>	<p>Odrzucono. Tworzony konwent jest reprezentacją samorządów lokalnych i z tego względu nie przewiduje członkostwa przedstawicieli samorządu regionalnego. Byłoby to zresztą kłopotliwe również i z punktu widzenia województwa - jak bowiem miałyby być wówczas uregulowana chociażby kwestia głosowania (przedstawiciel województwa ma mieć jeden głos?)</p>
86	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)		<p>Propozycja „konwentu delegatów samorządu lokalnego w województwie” wydaje się ponadto ingerować w ideę samorządności oraz zadania i kompetencje sejmików województw w regionie, szczególnie że konwent wojewódzki miałby opiniować m.in. zapisy strategii rozwoju województwa, podczas gdy już obecnie gminy mogą uczestniczyć w konsultacjach społecznych przy opracowywaniu strategii.</p>	<p>Odrzucono. Konwent wojewódzki nie posiada żadnych władczych uprawnień wobec samorządu województwa. Nie można zatem wskazywać, że jest to ingerencja w ideę samorządności</p>

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

87	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)		<p>Zasadnicze wątpliwości budzi również konieczność ustawowego narzucania zasad współdziałania samorządów na szczeblu województwa w postaci tzw. konwentu wojewódzkiego (konwent delegatów samorządu lokalnego w województwie - art. 38 i dalsze). Sposób i forma kształtowania współpracy między samorządami w danym województwie powinna wynikać z decyzji własnej samorządów, uwzględniającej lokalne i regionalne uwarunkowania. Sprawdziła się na szczeblu województw zasada, że takie formy współdziałania bądź wynikają z utrwalonej tradycji, bądź są określone w strategiach rozwoju województw i dokumentach z nich wynikających. Nie warto więc niszczyć czy poprawiać istniejących, a sprawdzonych rozwiązań. W tej kwestii ponawiamy uwagi zawarte w poprzednich stanowiskach, dotyczące postulatu rezygnacji z regulacji ustawowej w zakresie proponowanym w rozdziałach 3 i 5, wprowadzającej obligatoryjne formy współpracy między jednostkami samorządu lokalnego (konwent powiatowy oraz konwent delegatów samorządu terytorialnego w województwie). Nie ma więc żadnego powodu, aby w ramy regulacji ustawowych wpisywać formy współdziałania, które rozwijają się i bez takiej dekretacji, a wynikają z potrzeby jednostek je podejmujących, z poszanowaniem odrębności i podmiotowości każdej z nich oraz utrwalonej tradycji. Propozycja uregulowań ustawowych jest w tym wypadku nadgorliwością ustawodawcy, nadmierne ingerując w konstytucyjną zasadę samodzielności jednostek samorządu terytorialnego. Przepis art. 10 ustawy o samorządzie gminnym stanowi podstawę do podjęcia współpracy pomiędzy jst w celu wykonywania zadań publicznych. Jednakże na podstawie tego przepisu gmina nie może przekazać swoich zadań do wykonania samorządowi powiatu czy województwa. Niemniej może z nimi realizować wspólnie zadania publiczne. Taka współpraca będzie jednak możliwa pod warunkiem analogicznych przepisów w ustawie o samorządzie powiatowym i wojewódzkim, których obecnie brakuje. Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że współdziałanie gmin jest ich prawem, a nie obowiązkiem. Jak podkreśla się bowiem w komentarzach do art. 10 ustawy o samorządzie gminnym, każda gmina samodzielnie decyduje o tym czy i w jakim zakresie będzie współdziałała z innymi samorządami. Wszelkie próby wywierania nacisku w tym względzie na jst muszą być traktowane jako zamach na ich sądownie chronioną samodzielność. W szczególności należy zauważyć, iż oprócz organizacji ogólnopolskich, w większości regionów Polski funkcjonują organizacje samorządowe o charakterze regionalnym i ponadlokalnym. Powołanie konwentu wojewódzkiego (konwentu delegatów samorządu lokalnego w województwie) oznaczałoby na ogół duplikowanie ich pracy, a w niektórych wypadkach mogłoby doprowadzić do ich likwidacji. Organizacje te, noszące często nazwę stowarzyszeń lub związków pełnią przy tym funkcje znacznie szersze niż przewidziane dla konwentów wojewódzkich, nie ograniczając się wyłącznie do opiniowania programów i dokumentów wojewódzkich oraz przedkładania stanowisk we wszystkich sprawach należących do zakresu działania województwa. Świadczą one niejednokrotnie wartościowe usługi na rzecz jst na terenie swojej działalności, przyczyniając się do wymiany doświadczeń, rozwiązywania różnorodnych problemów i pielęgnowania kultury samorządowej. Należy ponadto zwrócić uwagę na fakt, iż organizacje te często posiadają duży, ponad dwudziestoletni dorobek, który na skutek wdrożenia regulacji przewidzianych w projekcie może zostać zmarnotrawiony.</p>	Wyjaśnienie. W odpowiedzi na postulaty regionalnych stowarzyszeń jst przewidziana została możliwość funkcjonowania konwentu wojewódzkiego w ich ramach
88	Związek Miast Polskich (01-03-2013)		<p>Wątpliwości budzi także propozycja tworzenia zinstytucjonalizowanej formy na szczeblu regionalnym (konwent delegatów samorządu lokalnego w województwie). Także w tym przypadku należy podkreślić fakt, że w ciągu minionych 14 lat ukształtowały się już różne formy współpracy organów samorządu województw z gminami i powiatami. Zamiast formy zinstytucjonalizowanej można rozważyć przywrócenie konferencji regionalnych, które funkcjonowały w województwach na podstawie I wersji ustawy normującej zasady prowadzenia polityki regionalnej.</p>	Odrzucono. Uwaga zasadniczo polega na wskazaniu zasadności przemyślenia zakresu podmiotowego konwentu. Natomiast jak wskazuje praktyka niezbędne jest funkcjonowanie płaszczyzny współpracy i wspólnego wyrażania stanowiska przez wszystkie jednostki samorządu lokalnego w powiecie
89	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Art. 38	<p>(...) wprowadzenie dodatkowego wymogu konsultowania dokumentów strategicznych z Konwentem Wojewódzkim znacząco wydłuży procedowanie i utrudni szybkie podejmowanie decyzji w kluczowych obszarach związanych m.in. z wdrażaniem funduszy UE.</p>	Odrzucono. Trudno uwierzyć, że konieczność przeprowadzenia konsultacji owych projektów z przedstawicielstwem samorządu lokalnego stanowiłoby istotne wydłużenie procedury

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

90	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 38 ust. 1	nazwa „konwent wojewódzki” oraz zawarta w ust 1 jego definicja nie są adekwatne do konstrukcji konwentu, określonej w art. 39 ust. 1, zgodnie z którą w składzie konwentu wojewódzkiego nie są reprezentowane organy samorządu województwa, w szczególności zarząd województwa. Nie jest zrozumiałe, w jaki sposób konwent miałby stanowić mechanizm współdziałania samorządu województwa z jednostkami samorządu lokalnego - w sytuacji, kiedy nic przewiduje się włączenia władz samorządu regionalnego do składu tego gremium. W celu wzmocnienia tego mechanizmu warto także rozważyć pomysł włączenia do udziału w konwencie także przedstawicieli uczelni wyższych, biznesu oraz organizacji pozarządowych z terenu danego województwa	Odrzucono. Vide wyjaśnienia przy uwadze 85
91	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 38 ust. 2	ujęta w ust 2 propozycja nałożenia na marszałka województwa zobowiązania do przedkładania konwentowi celem zaopiniowania m.in. projektu regionalnego programu operacyjnego oraz projektu budżetu województwa budzi poważne wątpliwości celowościowe, zwłaszcza w kontekście art. 38 ust. 3 te same ustawy (regionalny program operacyjny nie jest w ogóle przyjmowany przez sejmik województwa). Tryb i zasady przygotowania oraz konsultowania/uzgadniania projektu regionalnego programu operacyjnego będą przedmiotem odrębnej regulacji ustawowej, tworzącej warunki do realizacji programów operacyjnych w ramach perspektywy finansowej 2014-2020 (analogicznie do ustawy z dn. 6 grudnia 2006 r. o zasadach, prowadzenia polityki rozwoju -w zakresie dotyczącym programów wdrażanych w ramach bieżącej perspektywy). Wszelkie zobowiązania nakładane na zarządy województw w zakresie pełnienia przez nie funkcji instytucji zarządzających nowymi regionalnymi programami operacyjnymi - powinny być pochodną całościowej regulacji dotyczącej zasad funkcjonowania systemu przygotowania i realizacji tych programów. Aktualnie regulacje te znajdują się na etapie projektowania. Mając jednocześnie na uwadze doświadczenia praktyczne i odrębne przepisy prawa regulujące proces prowadzenia konsultacji społecznych w ramach współdziałania władz samorządu województwa z jednostkami samorządu lokalnego należy stwierdzić, że nie jest celowe, ani zasadne wprowadzanie odrębnego mechanizmu opiniowania poprzez konwent wojewódzki projektu regionalnego programu operacyjnego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju: Art 6. 1. Projekty strategii rozwoju podlegają konsultacjom z jednostkami samorządu terytorialnego, partnerami społecznymi i gospodarczymi oraz z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. 2. Podmiot opracowujący projekt strategii rozwoju ogłasza w dzienniku o zasięgu krajowym oraz na swojej stronie internetowej informację o konsultacjach, a w szczególności zaproszenie do uczestnictwa w procesie konsultacji, miejsce i tematy spotkań i konferencji oraz adres strony internetowej, na której zamieszczono projekt strategii rozwoju, z zastrzeżeniem ust. 2a. 2a. W przypadku projektu strategii rozwoju o charakterze regionalnym podmiot ogłasza informację o konsultacjach w dzienniku o zasięgu krajowym lub regionalnym oraz na swojej stronie internetowej. 3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą w terminie 35 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 2, wyrazić opinię do projektu. Nieprzedstawienie opinii w terminie oznacza rezygnację z prawa jej wyrażenia. 4. W terminie 30 dni od dnia zakończenia konsultacji, o których mowa w ust. 1, podmioty je organizujące przygotowują sprawozdanie z przebiegu i wyników konsultacji, zawierające w szczególności ustosunkowanie się do uwag zgłaszanych w trakcie konsultacji wraz z uzasadnieniem oraz podają je do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej. Art. 19a. 1. Projekty programów podlegają konsultacjom z jednostkami samorządu terytorialnego oraz partnerami społecznymi i gospodarczymi. 2. Przepisy art. 6 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio. Jednocześnie nie stwierdza się uzasadnienia formalnego, ani celowościowego dla propozycji polegającej na przedkładaniu do opiniowania w ramach konwentu wojewódzkiego - projektu budżetu województwa. Wskazuje się, że przygotowanie projektu budżetu należy do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego, a jego przyjmowanie (po rozpatrzeniu w stosownym trybie zgłoszonych poprawek) - należy do wyłącznej kompetencji organu stanowiącego. Zwraca się uwagę na fakt, iż 30-dniowy termin przewidziany na uchwalenie budżetu może spowodować w efekcie opóźnienie w jego uchwaleniu przez sejmik województwa. W odróżnieniu do członków konwentu wojewódzkiego (delegaci samorządów lokalnych), zarząd i radni województwa posiadają demokratyczny mandat, a tym samym ugruntowaną legitymację do wykonywania kompetencji w tym zakresie oraz ponoszenia odpowiedzialności. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania byłoby równoznaczne z osłabieniem tychże kompetencji, ale również stanowiłoby niecelową ingerencją w harmonogram i tryb prac nad projektem budżetu - skutkującą z konieczności wydłużeniem i skomplikowaniem procedury.	Odrzucono. Vide wyjaśnienia do uwagi 86

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

92	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 38 ust. 3	zapisy nie odpowiadają na pytanie o tryb postępowania ze stanowiskiem konwentu wojewódzkiego, w przypadku kiedy zostało ono sformułowane w przedmiocie spraw zastrzeżonych do kompetencji organu wykonawczego, a więc regulacji zawartych w projektach uchwał zarządu województwa. Należy przypomnieć, że przygotowywanie i uchwalanie części programów rozwoju nie zastrzeżonych do kompetencji sejmiku - należy właśnie do kompetencji zarządu województwa. Zapisy projektowanej ustawy w tym zakresie wymagają uzupełnienia. Dodatkowo należy wskazać, że ww. przepis wyraźnie określa, iż tylko Przewodniczący sejmiku prowadzący obrady przedstawia informacje o stanowisku konwentu, a zatem brak wskazania, co w sytuacji, w której obrad nie będzie prowadził przewodniczący	Częściowo uwzględniono. W ramach redagowania projektu uznano, że nie ma potrzeby odrębnego regulowania trybu postępowania z opiniami dotyczącymi uchwał zarządu województw, gdyż będą one rozpatrywane przez zarząd województwa w standardowym trybie.
93	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 38 ust. 5	należy zmodyfikować w kierunku wskazania, że działalność konwentu wojewódzkiego nie narusza właściwości organów jednostek samorządu lokalnego z terenu województwa, ani właściwości organów samorządu województwa. Mając na uwadze zarówno zestawienie proponowanej konstrukcji składu konwentu, w którym reprezentowani mają być delegaci powiatów, jak i szerokie podejście w określaniu zakresu kompetencji konwentu - konieczne wydaje się rozszerzenie zapisu w powyższym zakresie	Odrzucono. Brak naruszenia kompetencji organów województwa wynika bezpośrednio z przepisów przyznających określone kompetencje konwentowi wojewódzkiemu - kompetencje wyłącznie opiniodawcze
94	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 38-39, art. 43-44	Odnosnie Konwentu Wojewódzkiego niezrozumiałym jest pominięcie Marszałka jako jego członka (w przypadku Konwentu Powiatowego przewiduje się obligatoryjne członkostwo starosty). Ponadto poważne wątpliwości budzi możliwość funkcjonowania Konwentu Wojewódzkiego jako formy działania regionalnego stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, w szczególności z tego powodu, iż o statusie organizatora rozstrzygać ma wówczas administracja rządowa - Minister właściwy do spraw administracji. Ustawa powinna też precyzować siedzibę konwentów i podmiot odpowiedzialny za ich administracyjno-techniczną obsługę. Należy także zauważyć, że doprecyzowania wymaga katalog uchwał podlegających obligatoryjnemu opiniowaniu przez Konwent Wojewódzki, gdyż w art. 38 ust. 2 projektu ustawy użyto sformułowania „w szczególności projekty”.	Odrzucono. Vide wyjaśnienia do uwagi 85. Użycie formy "w szczególności" oznacza, że jest to minimalny katalog - marszałek województwa może przesłać inne projekty uchwał, ale jest to już jego własna decyzja. Podmiot odpowiedzialny za obsługę konwentu jest wskazany w art. 33 ust. 3
95	Urząd Marszałowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 39	Z art. 39 wynika, że w skład konwentu wojewódzkiego wchodzi prezydenci miast na prawach powiatu położonych w granicach województwa - co wyłącza z udziału prezydentów miast takich jak Ciechanów. Proponujemy zapis: prezydenci miast będących siedzibą powiatu, położonych w granicach województwa.	Odrzucono. Prezydenci takich miast mogą uczestniczyć jako delegaci jednostek samorządu lokalnego.
96	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 41	Wskazany przepis art. 41 ust. 3 wymaga preredagowania zgodnie z zasadami języka polskiego. W tym celu można wykorzystać uwagi poczynione co do art. 10 niniejszego projektu.	Uwzględniono
97	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (10-02-2013)	Art. 42	(...) trudno jest mówić o wspólnym stanowisku, gdy decyzję można podjąć się zwykłą większością. (...) Wydaje mi się zatem, że warto rozważyć zmianę sposobu podejmowania decyzji, aby pozwalała ona na ustalanie rzeczywiście wspólnego stanowiska. Nie musi to być jednomyślność, gdyż w wielu kwestiach mogłaby ona być trudna lub niemożliwa do osiągnięcia. Bardziej praktyczna wydaje mi się większość 4/5 głosów, nie mniej jednak niż 2/3. (...) Rozumiem, że większość wójtów gmin, radnych czy starostów jest przyzwyczajonych do podejmowania decyzji zwykłą większością głosów. Wydaje mi się jednak, że skoro celem ustawy ma być zachęcanie gmin i powiatów do współpracy i szukania porozumienia, wówczas odpowiednia metoda głosowania powinna być nieodzownym elementem tego projektu.	Odrzucono. Ze względu na wyłącznie opiniodawczy charakter rozstrzygnięć konwentu brak jest uzasadnienia do wprowadzania wyższych progów do podjęcia uchwał
98	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 42	Przepis ten nie spełnia wymogów poprawnego sformułowania określonych w zasadach techniki prawodawczej i wymaga preredagowania, np.: Art. 42 ust. 3 „Szczegółowy tryb pracy konwentu określa regulamin.” Art. 42 ust. 4 „Regulamin konwentu ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na....”	Uwzględniono
99	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 42 ust.2	celowe wydaje się rozszerzenie zobowiązania do publikowania uchwał podjętych przez konwent w Biuletynach Informacji Publicznej wszystkich jednostek samorządu terytorialnego z terenu województwa, bądź też - co wydaje się racjonalniejsze - publikowanie tego typu stanowisk na stronie internetowej konwentu wojewódzkiego, ewentualnie - w Biuletynie Informacji Publicznej samorządu województwa	Odrzucono. Uznano, że zobowiązanie powinno być nałożone na te jednostki, których przedstawiciele aktywnie uczestniczą w pracach. W przeciwnym wypadku brak będzie mechanizmów oddziaływania

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

100	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 43	(...) proponujemy zmianę w brzmieniu art. 43 projektu, określającego warunki w których regionalne stowarzyszenie samorządowe może zostać organizatorem prac konwentu wojewódzkiego. Naszym zdaniem określony próg 60% jednostek poziomu gminnego i 60% jednostek poziomu powiatowego zrzeszonych w stowarzyszeniu o charakterze wojewódzkim, wymagany aby stowarzyszenie mogło pełnić taką funkcję jest określony na poziomie zbyt wysokim, ze względu na to, że aktualne polskie województwa mają spore rozmiary pod względem liczby jednostek samorządu lokalnego. Proponujemy w związku z tym rozwiązanie polegające na tym, iż runkcję taką mogłyby pełnić stowarzyszenia zrzeszające łącznie powyżej 55% wszystkich jednostek samorządu lokalnego z obszaru województwa, bądź też powyżej 50% gmin oraz co najmniej 50% jednostek poziomu powiatowego liczonych oddzielnie	Odrzucono. Przyjęte kryteria muszą zapewniać, że w danym województwie jest jedna organizacja spełniająca wymogi organizatora konwentu wojewódzkiego. Zaproponowana redakcja nie daje takiej gwarancji
101	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 43	Przepis art. 43 ust. 1 nie jest zrozumiały i wymaga zmian zgodnie z zasadami języka polskiego.	Odrzucono. Istniejącą redakcją uznano za dostatecznie jasną
102	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 43 ust 1	doprecyzowania wymaga status prawny konwentu wojewódzkiego poprzez zdefiniowanie pojęcia „funkcjonowanie w ramach stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego”	Odrzucono. Pojęcie to jest wyjaśnione kontekstowo poprzez art. 35 i 36
103	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 44	Przepis art. 44 ust. 1 wymaga również wprowadzenia zmian, np. Art. 44 ust. 1 „Status organizatora konwentu nadaje i cofa minister właściwy do spraw administracji publicznej w drodze rozporządzenia.” Art. 44 ust. 2 „Nadanie statusu organizatora konwentu możliwe jest po spełnieniu warunków określonych w art. 43 ust. 2 i 3”	Odrzucono
104	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 45	Proponowana treść art. 45 projektu ustawy jest również przykładem ograniczenia samorządności i niezależności samorządu województwa.	Odrzucono. Vide wyjaśnienia do uwagi 86
105	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 45 ust. 1 i ust. 3	doprecyzowania wymagają zapisy np. poprzez odwołanie do stosowanej regulacji z ustawy o samorządzie województwa. Sformułowania treści „wszystkie sprawy należące do zakresu działania województwa” lub „wszystkie sprawy dotyczące województwa” mają charakter wieloznaczny i mogą budzić wątpliwości interpretacyjne. Wskazany przepis powinien precyzować, czy organy województwa mają obowiązek ustosunkowania się do przedkładanych przez konwent stanowisk, a jeśli tak, określenia w jakim trybie i terminie winno to nastąpić. Jednocześnie proponuje się w zakresie treści zawartych w obu ww. ustępach wskazać mechanizm warunkowości tj. dopuszczalność przedkładania stanowiska przez konwent wojewódzki - pod warunkiem wskazania zakresu, w jakim przedmiot opiniowanej sprawy wpływa lub ma znaczenie dla rozwoju wspólnot samorządowych na poziomie lokalnym (optymalnie: w ramach uzasadnienia do uchwały przyjmującej stanowisko konwentu)	Uwzględniono poprzez ograniczenie uprawnień konwentu wyłącznie do spraw mających wpływ na jednostki lokalne.
106	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 46	wyrazy „lub organy administracji rządowej”, zawarte w art. 46 wydają się zbędne, biorąc pod uwagę fakt, iż ww. konwent stanowi formę współdziałania samorządu województwa z jednostkami samorządu lokalnego	Odrzucono. Nie ma przeszkód by konwent wojewódzki pełnił również funkcję reprezentanta samorządów lokalnych wobec administracji rządowej
Rozdział 6 Zmiany ustaw ustrojowych samorządu terytorialnego				
107	Marcin Gerwin Sopočka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)		Propozycję zwiększenia uprawnień wójtów, burmistrzów i prezydentów miast oceniam negatywnie. "Raport stanie samorządności terytorialnej w Polsce", który ukazał się niedawno, wskazuje na jej dysfunkcję autokratyczną, która prowadzi do obniżania jakości demokracji. Warto rozważyć konsekwencje proponowanych zmian w tym właśnie kontekście. Autokratyczne podejmowanie decyzji i nieliczenie się z wolą mieszkańców to jeden z podstawowych problemów w zarządzaniu gminami w Polsce. Co więcej, ze względu na oderwanie prezydenta od rady, która nie może go sama odwołać, prezydent może ignorować wnioski radnych i nie wywiązywać się ze swojej roli jako organu wykonawczego. To z kolei może być to źródłem bezustannych konfliktów. W mojej ocenie, gminą powinien zarządzać organ kolegialny, który podejmuje decyzje w sposób jawny, a nie za zamkniętymi drzwiami gabinetu prezydenta miasta czy burmistrza. Może być to licząca kilku członków rada, w której radni pracują na pełny etat lub duża grupa radnych wybranych losowo. To drugie rozwiązanie, które w pierwszej chwili może brzmieć dość nietypowo, pozwala uniknąć licznych problemów, jakie wiążą się z nastawieniem radnych na kampanię wyborczą i wygrywanie wyborów. Korzyścią z jego wprowadzenia jest autentyczne odpartyjnienie samorządów, a jakoś podejmowanych decyzji może być wsparta udziałem ekspertów i rzetelnymi konsultacjami społecznymi. Jest to jednak rozwiązanie, które dopiero trzeba wprowadzić do debaty publicznej	Uwaga niezrozumiała. Jednym z celów projektu jest przywrócenie właściwych relacji między organem stanowiącym a wykonawczym - przede wszystkim w gminach. W tej sytuacji trudno jest mówić o wzmocnieniu pozycji wójtów, burmistrzów, prezydentów miast.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

108	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)		Wartością samą w sobie jest ujednolicenie przepisów trzech samorządowych ustaw ustrojowych wszędzie tam gdzie jest to możliwe. Wiele aktualnie istniejących różnic nie ma żadnego uzasadnienia. Projekt przewiduje w tym zakresie szereg pozytywnych zmian. Nie uniknięto jednak także takiego sformułowania kilku przepisów, że pozostawiają one (lub wręcz tworzą) niczym nieuzasadnione różnice w brzmieniu ustaw. Różnice te będą - nawet wbrew intencjom twórców projektu - powodować różnicowanie sytuacji prawnej organów jednostek samorządu terytorialnego, a także praw ich mieszkańców.	Przyjęto do wiadomości. W toku redakcji projektu podjęto starania by uniknąć nieuzasadnionego różnicowania rozwiązań prawnych dotyczących poszczególnych szczebli samorządu
109	Urząd Marszałowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 47	Projekt ustawy o współdziałaniu... artykułem 47 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, m. in. nakładające obowiązek przeprowadzenia wysłuchania publicznego (jako szczególnego przypadku konsultacji), dotyczącego projektu uchwały w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i zmian studium (art. 47, ust. 1 pkt 7 proj. ustawy o współdziałaniu ..). Natomiast brak jest w tym względzie propozycji stosownej zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Brak jednoznaczności, czy dyskusja publiczna (w rozumieniu art. 11 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) i wysłuchanie publiczne, stanowiąc będą tożsame formy konsultacji społecznych.	Uwzględniono - poprzez usunięcie w katalogu uchwały w sprawie studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego.
110	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 1	W przepisie art. 3 ust. 1a błędnie posłużono się pojęciem „władze gminy”. Władzami gminy są bowiem jej organy oraz mieszkańcy. Z takiego sformułowania wynika, że statut określa formy udziału mieszkańców w pracach m.in. mieszkańców. Prawdłowo w przepisie powinno być użyte sformułowanie „w pracach organów gminy”	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

111	<p>Uniwersytet Gdański (11-03-2013)</p>	<p>Art. 47 ust. 1 pkt 10, art 48 pkt 2, art. 49 pkt 8, art. 92, art. 102, ust. 1</p>	<p>Projekt ustawy zakłada podział regulowanej prawnie problematyki obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej (OIU) pomiędzy ustrojowe ustawy samorządowe (ustawa o samorządzie gminnym – u.s.g.; ustawa o samorządzie powiatowym – u.s.p.; ustawa o samorządzie województwa – u.s.w.) a statuty poszczególnych rodzajów jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z przyjętymi założeniami projektu, regulacja ustawowa <i>expressis verbis</i> określa prawo obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej mieszkańców j.s.t., w tym jego zakres podmiotowy i przedmiotowy. Z kolei do regulacji statutowej zastrzega się zasady i tryb wykonywania prawa obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej. W obowiązującym porządku prawnym OIU podlega ewentualnej regulacji w statutach terytorialnych wspólnot samorządowych. Propozycja ustawowego określenia prawa OIU członków wspólnot lokalnych (gmina, powiat) i regionalnych (województwo) jest uzasadniona, bowiem zróżnicowanie zadań gmin i powiatów oraz województw nie powinno przesądzać o wyłączeniu wobec mieszkańców województwa prawa do udziału w realizacji zadań publicznych tej wspólnoty z wykorzystaniem OIU (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, żaden ze statutów województwa nie reguluje prawa OIU). Projekt ustawy prawidłowo kwalifikuje OIU jako prawo mieszkańców j.s.t. do wszczęcia procesu uchwałodawczego przez wniesienie projektu uchwały. W projekcie ustawy prawo do wystąpienia z inicjatywą uchwałodawczą przysługuje mieszkańcom j.s.t. mającym prawo wybierania do organu stanowiącego j.s.t. Zaproponowane ograniczenie zakresu podmiotowego prawa OIU odpowiada rozwiązaniom obecnie przyjmowanym w statutach jednostek samorządu terytorialnego. Ustawowe uregulowanie OIU koresponduje też z zasadą wyłączności ustawy w zakresie regulacji uprawnień obywateli – statuty poszczególnych j.s.t., które obecnie formułują prawo OIU są aktami prawa miejscowego. Prawo obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej, niewyodrębnione w obowiązującym prawie ustawowym, w nauce prawa administracyjnego uznaje się za jedną ze szczegółowych postaci prawa członków terytorialnej wspólnoty samorządowej do udziału w decydowaniu o sprawach wspólnoty. Regulacja ustawowa obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej, umożliwiającej członkom terytorialnej wspólnoty samorządowej pośredni udział w „kierowaniu i zarządzaniu sprawami wspólnoty” (art. 3 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego), jest zatem uzasadniona. Ze względu na ograniczenie regulacji ustawowej OIU do ogólnego ustalenia zakresu przedmiotowego i podmiotowego tego prawa, projektowane rozwiązania ustawy nie zagrażają też samodzielności samorządu terytorialnego. Szczegółowa regulacja ustawowa OIU, w tym regulacja zasad i trybu wykonywania tego prawa, oznaczałaby natomiast nadmierną ingerencję w samodzielność statutową, prawotwórczą i organizacyjną samorządu terytorialnego. Projektowany zakres przedmiotowy OIU umożliwiałby mieszkańcom j.s.t. występowanie z inicjatywą uchwałodawczą we wszystkich sprawach rozstrzyganych przez organ stanowiący j.s.t. w formie uchwały, z wyjątkiem spraw, w których ustawowo zastrzega się wyłączną inicjatywę uchwałodawczą organu wykonawczego j.s.t. (zob. propozycje art. 12a ust. 2 u.s.g. oraz art. 5a ust. 2 u.s.w.) albo innych podmiotów (por. propozycje art. 10a ust. 2 u.s.p.). Przepisy projektu w zaproponowanym brzmieniu błędnie utożsamiają uchwałę jako formę rozstrzygnięcia ze sprawą, czyli przedmiotem rozstrzygnięcia. Należałoby zatem zastąpić wyraz „uchwał”, którym posłużył się projektodawca, wyrazem „spraw”, bowiem z inicjatywą uchwałodawczą występuje się do organu stanowiącego j.s.t. w określonej „sprawie”, wymagającej rozstrzygnięcia podejmowanego w formie „uchwały”. Zaproponowane niewyczerpujące wyliczenie spraw należących do wyłącznej inicjatywy uchwałodawczej organu wykonawczego j.s.t. (w przypadku propozycji art. 12a ust. 2 u.s.g. oraz art. 5a ust. 2 u.s.w.) oraz innych podmiotów (w przypadku propozycji art. 10a ust. 2 u.s.p.) nie jest konieczne. Podstawę prawną wymaganą do zastrzeżenia wyłącznej inicjatywy uchwałodawczej organu wykonawczego j.s.t. a także innego organu lub podmiotu, może stanowić norma adresowana do organu (podmiotu), na rzecz którego zastrzega się wyłączność inicjatywy, np. obowiązujący przepis art. 60 ust. 2 pkt 4 u.s.g. (zob. także m.in. art. 18 ust. 2 u.s.g.). Wykładnia projektowanych przepisów u.s.g. i u.s.w., ustanawiających zakres przedmiotowy i podmiotowy OIU, prowadzi do wniosku, że celem projektodawcy jest przyznanie mieszkańcom j.s.t. ustawowego prawa inicjatywy uchwałodawczej również w sprawach rozstrzyganych w formie uchwały przez organ stanowiący j.s.t., w których ustawy zastrzegają wyłączną inicjatywę uchwałodawczą organu (podmiotu) innego niż organ wykonawczy j.s.t. Przyjęcie zaproponowanego rozwiązania mogłoby skutkować kwestionowaniem ewentualnej ustawowej wyłączności inicjatywy uchwałodawczej organu (podmiotu) niebędącego organem wykonawczym gminy albo samorządu województwa (por. propozycje art. 10a ust. 2 u.s.p., w której treści projektodawca posłużył się zwrotem „innych podmiotów”). Należałoby rozważyć konsekwentne użycie, w treści projektowanych przepisów art. 12a ust. 2 u.s.g., art. 5a ust. 2 u.s.w. oraz art. 10a ust. 2 u.s.p., wyrazów np. „innych organów lub podmiotów”, zamiast wyrazów – odpowiednio – „organu wykonawczego”, „zarządu województwa” oraz „innych podmiotów”. Wobec braku ogólnego uregulowania ustawowego inicjatywy uchwałodawczej, wprowadzenie prawa OIU do porządku ustawowego – w przepisach wykorzystujących konstrukcje generalnych klauzul kompetencyjnych – wyraźniej niż dotychczas wyeksponuje rolę mieszkańców j.s.t. w zarządzaniu sprawami wspólnoty. Propozycja określenia w ustawie otwartego katalogu zagadnień podlegających regulacji w statucie j.s.t. i dotyczących zasad oraz trybu realizacji OIU jest rozwiązaniem prawidłowym. Odnośnie do propozycji przepisów określających przedmiot regulacji zasad i trybu wykonywania OIU w statucie j.s.t., przede wszystkim budzi wątpliwość propozycja wyznaczenia wysokiego maksymalnego progu procentowego, służącego do ustalania liczebności grupy mieszkańców, mogących wystąpić z OIU. Wprowadzanie do statutu j.s.t. rozwiązań odwołujących się wprost do maksymalnego progu procentowego wskazanego w ustawie może istotnie utrudniać mieszkańcom j.s.t. realizację prawa OIU. W treści zaproponowanych przepisów zaliczone prawidłowo do zasad wykonywania prawa OIU „uprawnienia wnioskodawców” przysługujące im w trakcie prac organu stanowiącego j.s.t. nad projektem uchwały. Takie zasady wykonywania prawa OIU stanowią bowiem uprawnienia mieszkańców j.s.t. odrębne od prawa OIU, polegającego na możliwości wniesienia projektu uchwały, ale jednocześnie ściśle związane z realizacją tego prawa i pozwalające mieszkańcom występującym z inicjatywą uchwałodawczą na udział w trakcie kolejnych etapów procesu uchwałodawczego. Należałoby jednak rozważyć zastosowanie wyrażenia nawiązującego do treści innych projektowanych przepisów, np. „mieszkańców występujących z inicjatywą uchwałodawczą”, zamiast określenia „wnioskodawców”, kojarzącego się między innymi z podmiotami realizującymi prawo do wniesienia wniosku w rozumieniu art. 241 k.p.a. Ponadto budzi szczególne wątpliwości propozycja art. 91 w zw. z art. 102 ust. 1 projektu ustawy, zakładająca stosowanie (teoretycznie w okresie maksymalnie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy) we wspólnocie, której statut do dnia wejścia w życie ustawy nie normował OIU (por. także art. 102 ust. 2 projektu), regulacji szczegółowej zasad i trybu wykonywania prawa OIU, zawartej w art. 92-97 projektu ustawy. Wprowadzenie szczegółowej regulacji ustawowej zasad i trybu realizacji OIU – niezależnie od jej jakości legislacyjnej bądź czasowego okresu obowiązywania – nadmiernie ogranicza samodzielność statutową, prawotwórczą i organizacyjną jednostki samorządu terytorialnego. Obecnie przesłanki polityczne często wpływają na brak regulacji OIU w porządku prawa miejscowego poszczególnych terytorialnych wspólnot samorządowych, pomimo obowiązywania, niekwestionowanej – co do zasady – w doktrynie i orzecznictwie, podstawy prawnej regulacji OIU w statucie j.s.t. Regulacja ustawowa zakresu przedmiotowego i podmiotowego OIU, a także zaliczenie zasad i trybu wykonywania tego prawa do obligatoryjnej materii statutu j.s.t., zagwarantują mieszkańcom terytorialnych wspólnot samorządowych w stopniu wyższym niż dotychczas możliwość korzystania z prawa uczestnictwa w działalności uchwałodawczej organów stanowiących samorządu terytorialnego. Uwagi dotyczące art. 47 ust. 1 pkt 10, art. 48 pkt 2, art. 49 pkt 8, art. 92, art. 102 ust. 1 projektu ustawy stanowią fragment referatu nt. „Problem podstawy prawnej regulacji obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej w statucie jednostki samorządu terytorialnego”, przygotowanego przez mgr. Marcina Brzeskiego do wygłoszenia podczas konferencji naukowej „Partycypacja społeczna w samorządzie terytorialnym”, Katowice 13-14 marca 2013 r.</p>	<p>Odrzucono. Każdorazowo zakres wyłączeń z możliwości wnoszenia obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej skorelowano z katalogiem podmiotów dysponujących wyłączną właściwością wnoszenia projektów uchwał. Wyliczenie przykładowych uchwał podlegających wyłączeniu oczywiście nie jest konieczne z punktu widzenia dzuki legislacji; zostało ono dokonane w celu dydaktycznym - jako łatwiejsze do odczytania przez społeczeństwo. Użycie określenia "uchwała" zamiast "sprawy" było celowe - ma bowiem wyraźnie wskazać, że wnoszony jest projekt uchwały, nie zaś sama problematyka (sprawa).</p>
112	<p>Andy Lange LiquidDemocracy.pl (05-02-2013)</p>	<p>Art. 47 pkt 1 i pkt 7</p>	<p>(...) zwracam się z uprzejmą prośbą do Pana, o udzielenie odpowiedzi przez Pańskich prawników współtworzących ten projekt, na następujące pytania: Czy wyżej cytowane zapisy umożliwią wdrożenie w samorządach modelu udziału mieszkańców w podejmowaniu decyzji na zasadzie Liquid Democracy (Demokracji Płynnej), który można zrealizować praktycznie, dzięki takiemu oprogramowaniu jak np. LiquidFeedback? Czy te rozwiązania uzależniają implementację takiego rozwiązania jedynie od woli twórców statutu samorządu?</p>	<p>Wyjaśniono. Proponowane rozwiązania wzmacniają udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji, jednakże w ramach demokracji przedstawicielskiej.</p>

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

113	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 47 ust 1 pkt 27	(Art. 35 ust. 2a u.s.g.) Zdanie pierwsze proponowanego, nowego, ustępu brzmi następująco: „Statut miasta na prawach powiatu w celu dekoncentracji zadań może przewidywać podział miasta na jednostki pomocnicze – dzielnice”. W mojej ocenie sformułowanie „w celu dekoncentracji” należy uznać za zbędne. Jednostka pomocnicza gminy – bez względu na to czy będzie stanowiła element struktury administracji w „zwykłych” gminach czy w miastach na prawach powiatu – zawsze będzie bowiem stanowić przykład dekoncentracji zadań i kompetencji. Jednostki pomocnicze, jako nieposiadające osobowości prawnej, funkcjonują w ramach podmiotowości prawnej gminy i wykonują zawsze takie zadania, które zostaną jej przekazane na mocy statutu tej jednostki, uchwalonego przez radę gminy. Statut ten może przewidywać wyłącznie takie zadania, które należą do zadań (własnych, zleconych, powierzonych) gminy. Z kolei kompetencje przypisane statutowo organom j.p.g. pierwotnie (przed utworzeniem jednostki pomocniczej) byłyby realizowane (samodzielnie) przez organy gminy (lub jej jednostki organizacyjne). W związku z tym w przypadku jednostek pomocniczych gminy mamy do czynienia z typowym przykładem dekoncentracji wewnętrznej na rzecz podmiotów o pomocniczym charakterze. Taki charakter przekazania zadań jednostce pomocniczej został również wyrażony w literaturze (np. R. Bul, W. Piątek, Prawne aspekty funkcjonowania gminnych jednostek pomocniczych w dużych miastach, Samorząd Terytorialny z 2012 r., nr 7-8, s. 86-87). W związku z powyższym należy przyjąć, że zwrot „w celu dekoncentracji” jest niepotrzebny, a wręcz może wprowadzać niejasności i poczucie różnicowania przez ustawodawcę jednostek pomocniczych w miastach na prawach powiatu (jako powoływanych w celu dekoncentracji) i „zwykłych” jednostek pomocniczych (jako powoływanych w innym – jakim? – celu).	Odrzucono. Zamierzeniem projektodawców było właśnie wskazanie dwóch metod podziału gminy na jednostki pomocnicze. Może to być podział dokonywany w celu dekoncentracji, który musi obejmować cały teren gminy przy zapewnieniu, że każda powstała jednostka pomocnicza otrzyma taki sam zakres zadań o realizacji, obejmujący w szczególności wydawanie decyzji administracyjnych. Podział może być też dokonany jako wyraz (samo)organizacji mieszkańców - wtedy podział nie musi być wyczerpujący, a zakres uprawnień przyznany poszczególnym jednostkom może być zróżnicowany.
114	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 47 ust. 1 pkt 28	(Art. 35a u.s.g.) Warto rozważyć zmianę fragmentu zdania pierwszego tego artykułu: „może skierować pod obrady rady gminy projekt uchwały”. Bardziej ścisłym i zgodnym z powszechnie przyjętym – w prawie i doktrynie – sformułowaniem byłoby „przysługuje prawo inicjatywy uchwalodawczej do rady właściwej gminy”. Taka wersja omawianego przepisu funkcjonowała już w poprzednio zaproponowanym projekcie ustawy z października 2011 r.	Uwzględniono
115	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 47 ust. 1 pkt 29, art. 49, pkt 59	(Art. 39 u.s.g. oraz art. 92 ust. 2a u.s.p.) Przepisy te mają właściwie tożsame znaczenie, stąd należy je omówić łącznie. Bardzo poważne zastrzeżenia budzi w tym zakresie treść zdania drugiego, a konkretnie sformułowanie: „w szczególności”. Powoduje ono, że właściwość, czyli szczególność – procesowa – kompetencja wójta (burmistrza, prezydenta miasta), nie jest ściśle określona, a co za tym idzie organ ten może być właściwy nie tylko w zakresie odwołań, zażaleń, wniosków o wznowienie postępowania i stwierdzenia nieważności decyzji, ale również w innych, nieokreślonych przez projektodawców sprawach. Nie jest też jasne czy wójt (burmistrz, prezydent miasta) ma być organem wyższego stopnia w rozumieniu art. 17 Kodeksu postępowania administracyjnego czy może jednak ma być wyłącznie odpowiedzialny za sprawy, które zostały wymienione w omawianych przepisach. Należy więc postulować, by przepis ten uległ zmianie we wskazanym zakresie poprzez usunięcie sformułowania „w szczególności” albo w wyniku zastąpienia całego zdania drugiego bardziej pojemnym, choć precyzyjnym pojęciem, np. „organ wyższego stopnia”.	Uwzględniono
116	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 2	W art. 4 ust. 1 właściwsze byłoby użycie liczby mnogiej - trwałość i stabilność „podlegają” (a nie „podlega”) ochronie.	Uwzględniono
117	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 3	Po nowelizacji ustawy o referendum lokalnym (dokonanej ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r.; wejdzie w życie 15 lutego 2013 r.) zasadne jest uchylenie także art. 4c, ponieważ w zestawieniu z art. 2 ustawy o referendum lokalnym w brzmieniu po nowelizacji z 14 grudnia 2012 r., przepis ten wywołuje szereg wątpliwości interpretacyjnych, które mogą powodować (spowodują) ograniczanie prawa do referendum lokalnego w sprawach zmian w podziale terytorialnym państwa. W przypadku chęci zachowania odmienności proceduralnych zawartych w tym artykule, stosowne przepisy należałoby zamieścić w ustawie o referendum lokalnym	Odrzucono. Należy zgodzić się z oceną, że art. 4c został zredagowany niezbyt fortunnie. Obecnie brzmienie art. 4c dopuszcza możliwość przeprowadzenia referendum o charakterze konsultacyjnym w sprawach związanych z podziałem terytorialnym. Ewentualne trudności w przeprowadzeniu takiego referendum (i ocenie jego skutków) ze względu na autonomiczność rozwiązania nie zagraża pozostałym rozwiązaniom.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

118	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 4	Przepis ten powinien znaleźć się w rozdziale 10a. Jest on funkcjonalnie związany z tym projektowanym rozdziałem ustawy. Artykuł 4, jako przepis ogólny dotyczący zmian w podziale terytorialnym, w brzmieniu proponowanym w projekcie będzie w tym miejscu (w rozdziale 1 ustawy) wystarczający.	Odrzucono. Istotnie ze względów systemowych wskazana lokalizacja byłaby lepsza. Należy jednak uwzględnić, że we wskazanym przepisie następuje zmiana istniejącego przepisu - nie jest uzasadnione jego przenoszenie dla samego tylko porządkowania struktury ustawy
119	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 5	Bardzo ciekawym i dobrym rozwiązaniem wydaje się wymienienie czynników, które muszą być brane pod uwagę przy okazji tworzenia jednostek pomocniczych	Przyjęto do wiadomości
120	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 5	W zmienionym art. 5 ust. 4 usg projektodawca dopuścił możliwość skargi do sądu administracyjnego na uchwałę rady gminy o odmowie utworzenia jednostki pomocniczej na wniosek mieszkańców, przy czym należy zauważyć, że tworzenie jednostek pomocniczych należy, tak jak poprzednio do fakultatywnych kompetencji rady gminy.	Odrzucono. Celem zaproponowanego rozwiązania jest poddanie przedmiotowej uchwały weryfikacji pod kątem zachowania przepisów prawa, w szczególności przepisu ust. 3. Dla ograniczenia arbitralności rozstrzygnięcia rady (i tym samym zbliżenia sytuacji do badania przez sąd administracyjny decyzji uznaniowych) wprowadzono wymóg uzasadnienia uchwały odmownej.
121	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 5	Negatywnie ocenić należy propozycję wprowadzenia przepisu art. 5 ust. 4. Zgodnie z ust. 1 i 2 tego artykułu rada gminy może (a nie musi) tworzyć jednostki pomocnicze. Nieutworzenie takich jednostek nie będzie więc beczynnością. Odmowa utworzenia będzie tym samym zgodna z prawem. Brakuje zatem kryterium, o które miałyby opierać się skarga do sądu administracyjnego. Fakultatywność podziału jest sprzeczna z tak zbudowaną instytucją skargi do sądu administracyjnego. Nastąpiłoby odejście od kryterium legalności. Taka kontrola sądu administracyjnego nie jest w zakresie jego kognicji.	Odrzucono. Wyjaśnienie jak przy uwadze 120
122	Osoba fizyczna 1 Wrocław (11-02-2013)	Art. 47 pkt 5	W przypadku jednostek pomocniczych (Wrocław - rad osiedli) powinna zostać ujednolicona ordynacja wyborcza. Miasto Wrocław ustaliło, że nie przeprowadza się wyborów do rady osiedla (rada osiedla nie powstaje, osiedle pozbawione jest swojej reprezentacji), jeżeli liczba kandydatów jest mniejsza niż liczba mandatów. Klóci się to z Kodeksem wyborczym, którego Rozdział 2 - Art. 380. (Obsadzenie mandatów bez głosowania) mówi, że: „Jeżeli w okręgu wyborczym w wyborach do rady zarejestrowana liczba kandydatów jest równa liczbie radnych wybieranych w danym okręgu wyborczym lub od niej mniejsza, głosowania nie przeprowadza się, a za wybranych na radnych terytorialna komisja wyborcza uznaje zarejestrowanych kandydatów, a odpowiednio pozostałe mandaty pozostają nieobsadzone.” Należałoby raczej rozważyć zmniejszenie liczby radnych, tzn. przyjęcie zasady reprezentacji inne niż przy wyborze radnych miejskich (gminnych). Powinien być na gminę nałożony obowiązek informowania społeczności o wyborach do jednostek pomocniczych, nie tylko zgodnie z obowiązującym obecnie prawem, ale również poprzez lokalne media. Jednorazowe wywieszenie obwieszczeń to minimum działań dające w efekcie minimalną frekwencję wyborczą. W związku z tym proponuję wprowadzenie takich zmian, które umożliwią przeprowadzanie wyborów do Rad Osiedli z wyborami do Rady Miejskiej. Takie działania zapewniłoby oczekiwaną frekwencję wyborczą a dodatkowo zmniejszyłoby znacznie koszty organizacji wyborów. Jednostki pomocnicze powinny mieć zagwarantowane prawo uczestniczenia (z prawem głosu, nie jako obserwatorzy) w zatwierdzaniu projektów inwestycji planowanych na obszarze osiedla, a także prawo uczestnictwa w odbiorach tych inwestycji. Rada Miasta (Gminy) nie powinna mieć możliwości odrzucenia wniosku mieszkańców o utworzenie jednostki pomocniczej jeżeli inicjatywę poparło ponad 30% uprawnionych do głosowania.	Odrzucono. Większość podniesionych zagadnień dotyczy ustroju jednostek pomocniczych - co jest pozostawione do uregulowania przez poszczególne gminy

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

123	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Art. 47 pkt 5	Ustawa nie wzmacnia jednostek pomocniczych gminy, które w najpełniejszy sposób reprezentują mieszkańców tworzących małe wspólnoty lokalne: Z naszych doświadczeń wynika, nie są one wyposażone w kompetencje, które gwarantują w pełni realizacji ich zadań. Jednostka pomocnicza gminy, nie posiada osobowości prawnej, tym samym nie przysługuje jej ochrona prawna. Aby w pełni mogła realizować swoje zadania ustawa powinna zobowiązywać organy gminy do informowania o wszystkich sprawach z mających wpływ na życie mieszkańców jednostek w trybie obligatoryjnym organy jednostek oraz zobowiązywać aparat pomocniczych organów wykonawczych gminy do uzasadniania braku uwzględnienia opinii organów jednostek. Przy obecnych uregulowaniach prawnych jednostka pomocnicza gminy nie jest uwzględniona w postępowaniu w sprawie oddziaływania inwestycji na środowisko, w związku z tym nie jest nawet informowana na temat toczących się postępowań.	Przyjęto do wiadomości. Opisany stan jest konsekwencją tego, że jednostki pomocnicze gminy są - jak sama nazwa wskazuje - pomocnicze wobec jednostki samorządu terytorialnego. W ramach ustawy wzmacniana jest pozycja jednostek pomocniczych, jednakże nie jest to możliwe w proponowanej skali
124	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 47 pkt 5	Wnoszę o wykreślenie, z ww. wstępnego projektu, (...) przepisów dotyczących: wprowadzenia odrębnym przepisem (proponowany art.5 ust.4) możliwości zaskarżenia do sądu administracyjnego uchwały rady gminy o odmowie utworzenia jednostki pomocniczej na wniosek mieszkańców, gdyż przepis ten jest zbędny wobec obowiązywania normy art.101 ust.2a ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którą skargę na uchwałę lub zarządzenie można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę.	Odrzucono. Przesłanką zastosowania art. 101 ust. 2a jest naruszenie interesu prawnego. Tymczasem odmowa powołania jednostki pomocniczej narusza interes faktyczny - stąd konieczność wprowadzenia odrębnego przepisu.
125	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 5 i pkt 27	niejednoznaczne jest rozstrzygnięcie kwestii dotyczących tworzenia jednostek pomocniczych urzędów i wydawanie decyzji administracyjnych przez dzielnice (art 5.1 i art. 35 ust 2a)	Uwzględniono
126	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 6	wyrażam wątpliwości co do możliwości przeprowadzenia konsultacji społecznych, których rezultaty, wg następnego przepisu, nie są wiążące dla organów gminy, co zdecydowanie zmniejsza wartość zapisów poprzedzających (art.5a1, ust 5)	Odrzucono. Istotą konsultacji jest ich niewiązący charakter. W odmiennym przypadku mamy do czynienia z inną formą współdecydowania
127	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 47 pkt 6	art. 5a 4. – Choć zgadzam się z założeniem, by w konsultacjach społecznych mogły uczestniczyć osoby, które nie są mieszkańcami gminy, warto jednak zwrócić uwagę na szczegóły takiego rozwiązania. Przy obecnym brzmieniu tego przepisu możliwy jest bowiem udział w konsultacjach, które organizowane są w Sopocie, na przykład znacznej liczby członków młodzieżówek partyjnych z Gdańska i Gdyni. Osoby te będą mogły wpłynąć na wynik konsultacji tłumacząc, że mają w tym „ważny interes”. Nie do końca precyzyjne jest bowiem co oznacza: „mogą uczestniczyć w konsultacjach”. O ile jak najbardziej opowiadam się za tym, aby osoby zainteresowane przedmiotem konsultacji mogły wziąć udział w debacie publicznej i wyrażać swoją opinię, to uważam, że nie powinny mieć możliwości wypełnienia podsumowującej ankiety, w której ustala się wynik konsultacji – to powinno być zarezerwowane dla członków wspólnoty samorządowej, czyli mieszkańców. Czym innym jest bowiem prawo zabierania głosu na spotkaniu, a czym innym wypełnianie ankiety. Można rozwiązać tę kwestię w następujący sposób: „Rada gminy może postanowić o poszerzeniu grupy osób, które posiadają prawo udziału w konsultacjach oraz określić zasady, na jakich może się on odbywać”. Obecne brzmienie tego punktu może powodować spore zamieszanie i nieprawidłowości w konsultacjach.	Odrzucono. Doprecyzowanie zakresu podmiotowego uczestników konsultacji jest domeną uchwały o zasadach i trybie prowadzenia konsultacji

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

128	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 6	Art. 5a, 1 - Sugerujemy zmianę zapisu na: "(...) konsultacje z mieszkańcami gminy i innymi podmiotami"; Art. 5a. 3 Sugerujemy zmianę zapisu na: "W konsultacjach mogą uczestniczyć wszyscy mieszkańcy lub inne podmioty (...)"; art. 5a.4 - Zapis dotyczący realizacji ważnych interesów na terenie danej JST budzi wątpliwości dotyczące sposobu weryfikacji tego warunku. Kto i w jaki sposób miałby sprawdzać ważność interesów danych osób lub podmiotów? W naszym przekonaniu lepszy byłby zapis otwierający konsultacje na wszystkie zainteresowane osoby i instytucje, ale przy zastrzeżeniu, że wszystkie te uwagi zgłoszone w formie pisemnej (drogą tradycyjną lub np. za pośrednictwem platformy on-line) muszą być jawne. Wówczas samorząd rozpatrując uwagi zgłoszone w czasie konsultacji mógłby brać pod uwagę, czy pochodzą one od mieszkańców lub podmiotów działających na terenie gminy/powiatu/województwa, czy też od podmiotów zewnętrznych. Zwracamy także uwagę, że przecież istnieć będzie zapis mówiący o niewiążącym charakterze konsultacji – on sam w sobie stanowi swoiste zabezpieczenie przed „przechwyceniem” konsultacji przez podmioty zewnętrzne.	Odrzucono. Podstawowym modelem konsultacji jest wypowiedzenie się członków danej wspólnoty samorządowej. Oznacza to, że ten przypadek musi być szczególnie wyróżniony - co zapewnia obecna redakcja przepisu
129	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 47 pkt 6	Znacząco rozbudowano regulację dotyczącą konsultacji społecznych. Przede wszystkim wskazano potrzebę modyfikacji zakresu podmiotowego uczestników konsultacji - zgodnie z propozycją konsultacje nie będą musiały dotyczyć każdorazowo całego obszaru gminy, a uprawnionymi do uczestnictwa będą wyłącznie mieszkańcy - doprecyzowania wymaga jakiego rodzaju przedsięwzięcia będą podlegały zaproponowanemu uproszczonemu trybowi konsultacji. Nie można bowiem pozbawić możliwości wyrażania stanowiska przez wszystkich mieszkańców gminy w sprawach szczególnie istotnych dla całej wspólnoty terytorialnej, lub w odniesieniu do przedsięwzięć istotnie oddziałujących na sąsiednie obszary.	Odrzucono. Doprecyzowanie zakresu podmiotowego uczestników konsultacji jest domeną uchwały o zasadach i trybie prowadzenia konsultacji
130	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 6	W art. 5 a ust. 2 usg podkreśla się, że zasady przeprowadzania konsultacji społecznych uregulowane będą nie tylko jak dotychczas w uchwałach rad gminnych, ale również w niniejszej ustawie. Projektodawca zdecydował się na odrębne uregulowanie tego zagadnienia w projekcie ustawy, chociaż można było utworzyć w ustawie o samorządzie gminnym rozdział o tytule – „Zasady i tryb przeprowadzania konsultacji społecznych”, sprzyjałoby to kompleksowemu uregulowaniu spraw ustrojowych gminy.	Uwaga niezrozumiała - obecna redakcja ustawy jest zgodna z postulatem
131	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Art. 47 pkt 6	Popieramy rozszerzenie konsultacji na poziomie lokalnym , może warto wykorzystać lokalne odpowiedniki portalu mamzdanie.org.pl	Przyjęto do wiadomości
132	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 6	W art. 5a ust. 1 powielono aktualnie istniejący błąd - „w wypadkach przewidzianych ustawami (...) mogą być przeprowadzane (konsultacje)”. Jeżeli ustawy przewidują konsultacje, to muszą być one przeprowadzone, zaś przepis zawarty w ust. 1 wskazuje, że konsultacje te są fakultatywne. Problem ten poruszany był już przez doktrynę prawa administracyjnego. Należałoby wyraźnie wskazać, że konsultacje przeprowadzane są, gdy ustawa tak stanowi, a w innych ważnych sprawach mogą być one przeprowadzone. Powyższe jest tym bardziej zasadne, że w art. 5a ust. 2 mowa jest o konsultacjach obligatoryjnych. Zauważyć należy, że art. 5a ust. 2 nie wnosi treści normatywnych (powiela normy wynikające z ust. 1 i 5). Z faktu, że ma to być opinia wynika już to, iż jest ona niewiążąca.	Uwzględniono w zakresie zmiany redakcji przepisu. Odrzucono w zakresie pominięcia ust. 5. Faktycznie nie niesie on nowej treści normatywnej; wobec różnego rozumienia konsultacji uznano jednak konieczność wyraźnego podkreślenia niewiążącego charakteru konsultacji.
133	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Art. 47 pkt 6-7	Uregulowania dotyczące konsultacji w zbyt słaby sposób nakazują samorządom lokalnym zasięgania opinii mieszkańców, a przepis podkreślający, że opinie mieszkańców nie mają mocy obowiązującej, tym bardziej osłabia znaczenie opinii wyrażanych przez mieszkańców.	Odrzucono. Patrz wyjaśnienie do uwagi 126

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

134	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 6-7, pkt 10	Wprowadzane w aktualnym projekcie ustawy formy poszerzenia udziału społeczności lokalnej w procesach decyzyjnych były przedmiotem licznych krytycznych uwag środowisk samorządowych w odniesieniu do poprzednich projektów ustawy. Również w aktualnym projekcie mamy do czynienia z narzucającym wymogów wydłużających proces decyzyjny, a w niektórych wypadkach rodzących obawy przed zdominowaniem demokratycznie wybieranych organów samorządowych przez nacisk wyspecjalizowanych grup lobbystycznych, zwłaszcza korzystających ze wsparcia mediów, z których poważna część wykazuje tendencje do prowadzenia działań nie mających nic wspólnego z interesem publicznym. Ponadto obowiązki te są wprowadzane bez zapewnienia źródła ich finansowania. Podkreślić tu należy, że część proponowanych rozwiązań (konsultacje społeczne, wysłuchania publiczne, obywatelska inicjatywa uchwalodawcza) funkcjonuje już od pewnego czasu w wielu samorządach w Polsce na zasadzie oddolnej inicjatywy, odpowiadając lokalnym uwarunkowaniom. Naszym zdaniem, fakt ten pozwala na stwierdzenie, iż w sprawie tej nie są konieczne regulacje ustawowe (zwłaszcza, gdyby miały one charakter zbytnio szczegółowy i sztywny), ale raczej promocja dobrych wzorców i praktyk, zwłaszcza jeśli towarzyszyłyby im zachęty finansowe. Niezbędne są także centralnie wspierane finansowo i organizacyjnie projekty szkoleń obywateli, bowiem rzeczywisty ich współudział w procesach decyzyjnych na szczeblu lokalnych nie wynika z deficytu ich uprawnień, lecz ze zbyt niskiego poziomu świadomości obywatelskiej, obejmującej wolę aktywnego uczestnictwa w życiu publicznym i podstawową przynajmniej wiedzę w tym zakresie.	Odrzucono
135	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 47 pkt 7	art. 5aa. 1. – Konsultacje społeczne to, obok referendum lokalnego i wyborów, jedno z najważniejszych narzędzi partycypacji mieszkańców w sprawach ich społeczności. Ustawa powinna gwarantować, że jeżeli pod wnioskiem o zorganizowanie konsultacji podpisze się odpowiednio duża liczba mieszkańców, wówczas ich przeprowadzenie będzie obowiązkowe. Nie powinno bowiem dochodzić do sytuacji, że w sprawie interesującej mieszkańców prezydent lub radni odmawiają zorganizowania konsultacji, gdyż obawiają się, że wynik konsultacji będzie sprzeczny z ich oczekiwaniami. Dlatego warto rozważyć, czy punkt ten nie powinien być sformułowany: „na wniosek lub na żądanie mieszkańców.” art. 5 ab. 6.2. – Wysłuchanie publiczne powinno się odbywać wyłącznie na sesji rady miasta. Dopuszczenie opcjonalnego organizowania go na spotkaniu komisji rady może doprowadzić do obniżenia jego rangi. Z perspektywy mieszkańców istotne jest, aby opinia mieszkańców została wysłuchana przez wszystkich radnych, a nie jedynie przez członków komisji. Ponadto, warto zaznaczyć, że wysłuchanie publiczne powinno odbywać się w godzinach popołudniowych, aby uniknąć sytuacji, że organizuje się je w godzinach pracy, gdy większość mieszkańców nie będzie mogła wziąć w nim udziału (w Sopocie sesje rady miasta rozpoczynają się najczęściej o 9.00 rano). art. 5 ac. 2. - Uchwała rady miasta w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych powinna określać, o czym pisałem powyżej, „obligatoryjność przeprowadzenia konsultacji, jeśli wniosek został złożony przez odpowiednio liczną grupę mieszkańców”. Tu jeszcze komentarz na marginesie – w Sopocie mamy problem z ustaleniem w regulaminie konsultacji, że mogą się one odbywać wyłącznie w formie debaty publicznej. Chodzi nam o to, aby wyeliminować fikcję, jaką są konsultacje w formie papierowej lub sonda internetowa. Zależy nam na tym, aby udział mieszkańców w konsultacjach był jak najbardziej świadomy. Może warto dodać punkt, że dopuszcza się przeprowadzanie konsultacji społecznych wyłącznie w formie debaty publicznej, aby rozwiązać wątpliwości prawne w tej kwestii?	Częściowo wyjaśniono, częściowo odrzucono. Co do obligatoryjności konsultacji na wniosek - taka możliwość została stworzona (art. 5ac ust. 3 pkt 2), jednakże jest pozostawiona decyzji poszczególnych gmin. Co do realizacji wysłuchania publicznego wyłącznie na sesji rady - uwzględniając konieczność zachowania uniwersalności rozwiązań nie można wykluczyć przeprowadzenia wysłuchania na posiedzeniu komisji. Będzie to szczególnie istotne w dużych miastach. Co do pory i formy konsultacji - realizację zgłoszonych postulatów zapewnia norma ogólna zawarta w art. 2 ust. 2

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

136	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 7	Art. 5aa.3 - Wyrażamy uznanie i poparcie dla zapisu o możliwości zlecenia przez wójta czynności związanych z przeprowadzeniem konsultacji społecznych podmiotowi niebędącemu jednostką sektora finansów publicznych, w szczególności organizacji pozarządowej. Art. 5ab - Artykuł wymaga zdefiniowania czym jest wysłuchanie publiczne, a w szczególności, czym różni się od spotkania otwartego w ramach przeprowadzanych konsultacji. Sugerujemy np. skorzystanie z zapisów w tym zakresie zawartych w Regulaminie Sejmu RP. Zwracamy uwagę, że specyfika wysłuchania publicznego polega na tym, że w jego trakcie decydenci wyłącznie słuchają oraz że sposób rekrutacji uczestników jest otwarty – każdy może się wcześniej zgłosić. W przypadku nadmiaru uczestników względem możliwości czasowych i logistycznych, możliwe jest przyjęcie zasady pierwszeństwa zgłoszenia lub losowania. Każdego z uczestników obowiązuje limit czasowy na wypowiedź. Całość wysłuchania jest protokołowana, a protokół jest jawny i publicznie dostępny (oczywiście mogą być stosowane różne inne sposoby otwierania procesu – transmisja on-line, nagrywanie itd.). Art. 5ac.1 - W naszym przekonaniu zapis dotyczący uchwalania przez radę gminy zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych powinien mieć charakter obligatoryjny. Art. 5ac.2 - W uchwale określającej zasady i tryb przeprowadzania konsultacji powinien być określony również minimalny czas trwania konsultacji, a także maksymalny czas udzielenia odpowiedzi na zgłoszone uwagi oraz dokumentowania i upubliczniania prowadzonych konsultacji (i zgłaszanych w ich trakcie uwag). Rozumiemy, że pod pojęciem „środków komunikowania się na odległość” mieszczą się także konsultacje on-line (np. te prowadzone za pomocą platform/stron temu dedykowanych) – w naszym przekonaniu warto to doprecyzować.	Częściowo wyjaśniono, częściowo odrzucono. Definicja wysłuchania publicznego ma charakter operacyjny, uchwała, do wydania której rada gminy jest upoważniona na mocy art. 5ac ust. 1 ma charakter obowiązkowy
137	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 7	niedoprecyzowany jest sposób realizacji przepisu o konsultacjach w formie wysłuchania publicznego, zwłaszcza podczas sesji Rady Miasta bez wskazania ograniczenia ilości osób zabierających głos oraz braku wskazania limitu czasowego (art. 5ab.); z kolei ust. 7 tego artykułu daje mało czasu wójtowi (prezydentowi) na ustosunkowanie się do zgłaszanych opinii, zwłaszcza, jeżeli jest to na sesji lub na komisji w przeddzień sesji; wprowadzenie obowiązku instytucji wysłuchania publicznego dotyczącego podejmowania uchwał w sprawie statutu, jego zmian, uchwały budżetowej na kolejny rok, planów rozwoju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego może spowodować paraliż legislacyjny; w kontekście powyższego nie rozstrzygnięta jest też kwestia wprowadzania zmian do uchwały budżetowej w przeciągu trwania roku budżetowego	Częściowo uwzględniono - zredukowano katalog projektów uchwał poddawanych obowiązkowemu wysłuchaniu publicznemu. Szczegółowy tryb wysłuchania publicznego jest natomiast regulowany uchwałą właściwej rady
138	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 47 ust. 7, art. 48, ust. 7, art. 49, ust. 4	Na krytykę zasługują również wprowadzone do ustaw ustrojowych, tj. o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym i o samorządzie województwa, przy czym w tych dwóch ostatnich ustawach na zasadzie odesłania do przepisów ustawy o samorządzie gminnym, przepisy przewidujące szczególną formę konsultacji w postaci wysłuchania publicznego. Zwłaszcza propozycja obowiązkowego wysłuchania publicznego w odniesieniu do projektu statutu jednostki samorządu terytorialnego, projektu uchwały budżetowej na kolejny rok budżetowy i projektów uchwał w sprawie planowania rozwoju studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego j.s.t. oraz zmian studium. Nie może, bowiem, umknąć uwadze, najistotniejszy aspekt omawianego powyżej zagadnienia. A, mianowicie, iż sposób przeprowadzania wysłuchania publicznego, w szczególności obowiązkowa dyskusja na sesji organu stanowiącego, np. w kwestii budżetu, stanowi „wypaczenie samorządności”, gdyż de facto może doprowadzić, jeśli nie do zupełnego paraliżu organu wykonawczego, to zapewne do bardzo znacznego wydłużenia w czasie realizacji przez ten organ zadań własnych gminy.	Częściowo uwzględniono - zredukowano katalog projektów uchwał podlegających wysłuchaniu publicznemu. Nie zaakceptowano natomiast całkowitej rezygnacji z tego narzędzia - należy pamiętać, że celem ustawy jest wzmocnienie pozycji obywateli

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

139	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	Art. 47 pkt 7	Jedną z propozycji zawartych w projekcie jest wprowadzenie instytucji wysłuchania publicznego. Proponowany art. 5ab, ust. 3 ustawy z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), narzuca obowiązek przeprowadzania wysłuchania publicznego dotyczącego trzech rodzajów kwestii: projekt statutu jednostki samorządu terytorialnego i zmian w statucie; projektu uchwały budżetowej na kolejny rok budżetowy; projektu uchwał w sprawie planowania rozwoju studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmian studium. Proponujemy, by wysłuchanie publiczne obowiązkowo obejmowało również dokumenty strategiczne uchwalane na poziomie lokalnym, takie jak projekty strategii rozwoju JST, czy też projekty bardziej szczegółowych polityk publicznych realizowanych w JST (np. odnoszących się do kultury, sportu czy edukacji). Podobne dokumenty mają duże znaczenie dla rozwoju lokalnego, a uwzględnienie głosu mieszkańców i mieszkank w określaniu ich kształtu przyczyni się do wzrostu współdziałania w samorządzie terytorialnym, co jest zgodne z zamierzeniem prezentowanego projektu. Zgodnie z proponowanym art. 5ab, ust. 6, p. 2 ustawy z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w ramach wysłuchania publicznego „przeprowadza się przynajmniej jedną dyskusję publiczną na sesji rady gminy albo na posiedzeniu właściwej merytorycznej komisji rady w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela”. Sugerujemy aby zmienić zapis tego punktu na: „przeprowadza się przynajmniej jedną dyskusję publiczną na sesji rady gminy w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela”. Realizacja wysłuchania publicznego podczas obrad komisji rady nie byłaby korzystna, ze względu na mniejszą liczbę radnych, którzy mogliby uczestniczyć w dyskusji. Należy również zauważyć, że wysłuchanie publiczne obowiązkowo dotyczy najważniejszych dokumentów regulujących funkcjonowanie JST. Z tego względu, właściwszym miejscem do przeprowadzenia dyskusji jest sala rady, aniżeli robocze pomieszczenia poszczególnych komisji.	Częściowo uwzględniono. Zmodyfikowano katalog projektów uchwał podlegających wysłuchaniu publicznemu. Ograniczenie wysłuchania publicznego wyłącznie do posiedzeń rady odrzucono - vide wyjaśnienie do uwagi 135
140	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 7	Sugeruje się wykreślić w całości art.5 ac1 pkt 3, ponieważ zawiera on pewne fakultatywne, ewentualne propozycje zapisów w uchwale rady o zasadach i trybie przeprowadzania konsultacji. Zapis ten jest zbędny, minimalna zawartość uchwały określona została w ust. 2 tego zapisu. Skoro to wójt będzie organem przeprowadzającym konsultacje z własnej inicjatywy, na wniosek rady lub na wniosek mieszkańców, to powinien także weryfikować zasadność wniosku, a mieszkańcom powinno przysługiwać prawo odwołania się do rady, w przypadku jego odrzucenia. Zapisy dotyczące konsultacji z mieszkańcami powinny uwzględniać również zapisy dotyczące konsultacji z organizacjami pozarządowymi jako formą przedstawicielstwa mieszkańców. Proponuje się także dostosowanie formy i zakresu konsultacji do jego przedmiotu i nie stosowanie w tym przypadku kryterium zamieszkania na określonym terenie. Forma wysłuchania obywatelskiego polegająca na opiniowaniu uchwał budżetowych, statutu i uchwał w sprawie planowania rozwoju, funkcjonuje obecnie w samorządach, nie ma jednak charakteru obligatoryjnego. Obywatelska inicjatywa uchwałodawcza uregulowana jest w statutach wielu jednostek samorządowych. Zapytanie obywatelskie biorąc pod uwagę jawność obrad organów uchwałodawczych samorządu i wolny wstęp na posiedzenia, konieczność publicznego informowania o terminie obrad wszystkich mieszkańców, jest możliwe w obecnym stanie prawnym bez konieczności formalizowania takiej formy działania.	Uwaga niezrozumiała - art. 5ac ust. 1 pkt 3 reguluje inne zagadnienia
141	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Art. 47 pkt 7	Wysłuchanie publiczne w zakresie statutu, budżetu, zagospodarowania przestrzennego wydaje się odpowiednie.	Przyjęto do wiadomości
142	Skarbnik Gliwic (22-01-2013)	Art. 47 pkt 7	Zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami, projekt uchwały budżetowej złożony organowi stanowiącemu w terminie do 15 listopada roku poprzedzającego rok budżetowy podlega obowiązkowemu wysłuchaniu publicznemu polegającemu na przeprowadzeniu przynajmniej jednej dyskusji publicznej na sesji rady gminy lub posiedzeniu komisji właściwej do spraw budżetu w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela. Ta dodatkowa procedura stwarza zagrożenie dla uchwalenia budżetu w terminie do 31 grudnia roku poprzedzającego rok budżetowy. Projektowane przepisy wymagają, by na sesji budżetowej przewodniczący rady poinformował radnych o opiniach złożonych w trakcie wysłuchania publicznego oraz o stanowisku wójta do tych opinii. Jeżeli tych opinii będzie dużo to może to znacznie wydłużyć czas trwania sesji.	Odrzucono. Obawy są przesadzone.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

143	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 7	W art. 5aa zauważalny jest brak logiki w kolejności ust. 1 i 2 (w art. 5aa ust. 1 jest presupozycja tego, że konsultacje przeprowadza wójt - mowa jest bowiem o jego „własnej inicjatywie”). W tej sytuacji ust. 2 jest zbędny. Logika zostanie przywrócona przy zamianie kolejności przepisów. W art. 5ab ust. 3 pkt 1 właściwe byłoby wskazanie na statut gminy, a nie statut jednostki samorządu terytorialnego, co sugeruje również obowiązek „gminnego” wysłuchania w przedmiocie statutu powiatu i województwa. W ust. 4 przewidziano możliwość uchwalenia aktu normatywnego będącego aktem prawa miejscowego. Nie zostało to jednak zaznaczone w sposób jaki wymagany jest przez art. 40 ust. 1 zd. 2 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu proponowanym w niniejszym projekcie - porównaj uwagi do tego artykułu. Brak jest ratio legis różnicowania sposobu regulacji zasad i trybu przeprowadzania konsultacji oraz instytucji obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej. Natomiast zgodnie z niniejszym projektem konsultacje mają być regulowane w odrębnej uchwale, zaś inicjatywa uchwalodawcza w statucie gminy. Różnice mogą mieć walor nie tylko techniczno-redakcyjny. W związku z tym zaproponować należy rozwiązanie, zgodnie z którym obie instytucje zostaną uregulowane w statucie gminy.	Częściowo uwzględniono, częściowo odrzucono. Różnicowanie miejsca uregulowania trybu przeprowadzania konsultacji i obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej wynika ze znacznie silniejszego związania tej drugiej procedury z trybem prac organu stanowiącego
144	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 7	W pierwotnym, przedstawionym do konsultacji projekcie ustawy z dnia 25 marca 2011 r. znalazł się przepis dot. procedury sporządzania budżetu (art. 14), który spotkał się z szeroką krytyką ze strony środowiska samorządowego. Opiniujący między innymi podnosili, że z proponowanej w art. 14 procedury wynikała konieczność przystąpienia do prac nad projektem już po zakończeniu roku sprawozdawczego, wskazując dodatkowo, że przepis ten jest sprzeczny wewnętrznie, jak również sprzeczny z definicją wysłuchania obywatelskiego. Podkreślano, że wysłuchanie dotyczące projektu budżetu jest procedurą dotyczącą etapu, gdy projekt ten jeszcze nie istnieje. W świetle powyższych uwag, zdumienie musi budzić fakt, iż projektodawca nie chce zrezygnować w kolejnych wersjach projektu z tej błędnej procedury. Zgodnie z ostatnim projektem ustawy z grudnia 2012 r. projekt uchwały budżetowej złożony organowi stanowiącemu w terminie do 15 listopada roku poprzedzającego rok budżetowy podlega obowiązkowemu wysłuchaniu publicznemu, polegającemu na przeprowadzeniu przynajmniej jednej dyskusji publicznej na sesji rady gminy lub posiedzeniu komisji właściwej do spraw budżetu w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela. Ta dodatkowa procedura stwarza zagrożenie dla uchwalenia budżetu w terminie do 31 grudnia roku poprzedzającego rok budżetowy. Projektowane przepisy wymagają m.in. aby na sesji budżetowej przewodniczący rady poinformował radnych o opiniach złożonych w trakcie wysłuchania publicznego oraz o stanowisku wójta do tych opinii. Jeżeli tych opinii będzie dużo, to może to znacznie wydłużyć czas trwania sesji. (...) Ponadto należy zwrócić uwagę, że zawarta w projekcie propozycja przepisów wprowadzających obowiązek poddawania wysłuchaniu publicznemu projektu budżetu jest wyrazem nadania przez projektodawcę pierwszeństwa lobbingowi w stosunku do odpowiedzialności za stan finansów samorządowych.	Odrzucono. Budżet stanowi jedną z kluczowych dla funkcjonowania gminy uchwał i jako taki powinien być konsultowany. Nie sposób też zgodzić się z tezą, jakoby konieczność dodatkowej refleksji nad projektem budżetu stanowiły wyraz "pierwszeństwa lobbingu w stosunku do odpowiedzialności za stan finansów publicznych"
145	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 47 pkt 7	Projekt ustawy wprowadza nową formę konsultacji społecznych jaką jest „wysłuchanie publiczne”, określając jednocześnie, które projekty aktów prawnych mają podlegać obowiązkowemu wysłuchaniu. Do takich należy m.in. projekt uchwały budżetowej na kolejny rok budżetowy. Dotychczasowa praktyka wykazała niską wiedzę mieszkańców w tym zakresie, którzy nie uwzględniając sytuacji finansowej miasta, kładą główny nacisk na zwiększenie wydatków. Niski jest także poziom zaangażowania mieszkańców w tego typu konsultacje. Ponadto, sama forma wysłuchania publicznego, która zakłada „przeprowadzenie przynajmniej jednej dyskusji publicznej na sesji rady gminy albo na posiedzeniu właściwej merytorycznie komisji rady w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela”, wiąże się z istotnymi zmianami organizacji pracy ww. organów oraz dodatkowymi kosztami.	Przyjęto do wiadomości
146	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 8	W art. 7 usg do zadań własnych gminy dodano zadania w zakresie „polityki rozwoju lokalnego i lokalnego rynku pracy”, wprowadzono również nowy ust. 4, w którym podkreśla się, że gmina określa samodzielnie sposób realizacji zadań własnych, chyba, że ustawa stanowi inaczej. W praktyce ustawodawca wypowiada się o zasadach wykonywania większości zadań publicznych gminy, zakres samodzielności będzie tu zatem niewielki, raczej w sferze zarządczej. Z drugiej strony projektodawca w art. 102 e ust. 2 przewiduje możliwość zniesienia gminy z urzędu w przypadku utraty przez gminę zdolności wykonywania zadań publicznych znajdujących wyraz w rażąco niskim, nie odpowiadającym wymaganiom zawartym w ustawach, poziomie usług publicznych świadczonych mieszkańcom.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

147	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 8	W art. 7 ust. 4 fragment „ze względu na uzasadnioną konieczność zapewnienia jednolitego sposobu realizacji określonego zadania w skali całego kraju” nie ma żadnego znaczenia normatywnego, bowiem nie wiąże ustawodawcy.	Wyjaśniono. Istotnie - aby taka norma była wiążąca powinna znaleźć się w Konstytucji. Wobec jej braku uznano jednak, że zasadne jest zasygnalizowanie tego zagadnienia w ustawie ustrojowej
148	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 9	Patrz: uwaga wstępna dotycząca form współpracy jednostek samorządu terytorialnego	Przyjęto do wiadomości
149	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 47 pkt 9	chodzi o faktyczną zasadność powołania takiego typu zespołów, ich realną skuteczność oraz koszty, które by były w związku z tym generowane (art. 32 projektu ustawy)	Odrzucono. Zespoły te są powoływane fakultatywnie - stąd zarzut jest bezpodstawny
150	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Art. 47 pkt 10	Obywatelska inicjatywa ustawodawcza, może zaktywizować społeczności lokalne, w sprawach dla niej ważnym. Tę propozycję mocno popieramy.	Przyjęto do wiadomości.
151	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 47 pkt 10	art. 12 a 3. 1. – Ustalenie maksymalnej liczby podpisów, która wymagana jest do wniesienie przez mieszkańców projektu uchwały jest dobrym rozwiązaniem, warto jednak podać ją liczbą, np. „nie większą niż 1000 uprawnionych”. Istnieje bowiem ryzyko, że radni zasugerują się ustawą i przegłosują w statucie maksymalnie wysoki próg. A 15% mieszkańców uprawnionych do głosowania to w przypadku Wrocławia ponad 74 tysiące podpisów, a w Rzeszowie ponad 20 tysięcy, czyli zdecydowanie za dużo. Zbyt duża liczba podpisów będzie po prostu zniechęcać mieszkańców do aktywności i całe narzędzie partycypacji stanie się bezużyteczne	Odrzucono. Przyjęte progi kwotowo-procentowe są efektem ustaleń.
152	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 10	proponowany zapis dotyczący inicjatywy uchwalodawczej (art. 12a. ust. 3) nie precyzuje, kto będzie opiniował zgłaszany projekt w ramach ww. inicjatywy pod względem formalno-prawnym i finansowym. Ponadto nie określono, kto i na jakich zasadach ma dokonać ewentualnej weryfikacji osób popierających projekt	Wyjaśniono. Wskazane kwestie powinny zostać uregulowane w statucie gminy
153	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 10	Zwracamy uwagę, że przy obecnym zapisie możliwe będą sytuacje gdy np. w milionowym mieście inicjatywa uchwalodawcza będzie trudniejsza w realizacji niż ustawodawcza, bo będzie wymagała zebrania 150 tys. podpisów. W naszym przekonaniu w tym i kolejnych miejscach, w których mowa jest o procentowych progach, trzeba je łączyć z limitem ilościowym, np. 15%, ale nie więcej niż np. 10 tys. mieszkańców.	Odrzucono - patrz uzasadnienie do uwagi 151
154	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	Art. 47 pkt 10	Projekt wprowadza instytucję inicjatywy uchwalodawczej zarówno na poziomie gminy, powiatu, jak i województwa. Na każdym z tych szczebli, liczebność grupy mieszkańców mogących wystąpić z inicjatywą uchwalodawczą ma regulować statut JST, z tym zastrzeżeniem, że liczba ta nie może być większa niż 15 proc. uprawnionych w przypadku gmin i powiatów oraz 5 proc. w przypadku województwa. Przy zastosowaniu maksymalnych progów, wystąpienie z inicjatywą uchwalodawczą w największych miastach może być znacznie utrudnione. Dlatego proponujemy zmniejszenie liczebności do maksymalnie 1 proc. uprawnionych zarówno w przypadku województwa, jak i gmin, i powiatów. Należy zwrócić uwagę, że inicjatywa uchwalodawcza, jako stosunkowo nowe narzędzie partycypacji (stosowane do tej pory tylko w niektórych samorządach), szczególnie w początkowych fazach wymaga znacznych ułatwień, które pozwolą mieszkańcom faktycznie z nich skorzystać.	Odrzucono - patrz uzasadnienie do uwagi 151

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

155	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 10	W odniesieniu do art. 12a ust. 2 konieczne wydaje się poczynienie kilku uwag. Wprowadzanie w tym miejscu formuły „w szczególności” jest zbędne i niepożądane, osłabia znaczenie innych przypadków. Należy zrezygnować z podawania przykładów. Co ważniejsze z przepisu tego można wyprowadzić wnioski, że jeżeli ustawy zastrzegają wyłączność do wniesienia projektu uchwały na rzecz innego podmiotu niż wójt, to skorzystanie z obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej będzie możliwe. Biorąc pod uwagę regulacje prawa materialnego stanowiące, że taka wyłączność przysługuje podmiotom innym niż wójt, rozwiązanie przyjęte w projekcie wydaje się nietrafione. Należałoby raczej wskazać, że „obywatelska inicjatywa uchwalodawcza nie może dotyczyć uchwał, dla których ustawy zastrzegają wyłączną na rzecz określonego (określonych) podmiotu (podmiotów)”. Takie, trafne rozwiązanie przyjęto w niniejszym projekcie dla powiatu. W odniesieniu do art. 12a ust. 3 należy powtórzyć uwagę podnoszoną przy projektowanym art. 5ac ust. 1 - zauważalne jest rozróżnienie sposobu regulowania dwóch instytucji demokracji bezpośredniej - inicjatywa uchwalodawcza ma być regulowana w statucie, zaś problematyka konsultacji społecznych odrębną uchwałą. Trudno dostrzec racjonalność takiego różnicowania. Należałoby pozostać wiernym jednemu modelowi.	Odrzucono. Przykładowe wyliczenie miało na celu wskazanie tych projektów uchwał, które ze swojej natury nie mogą być przedmiotem inicjatywy obywatelskiej
156	Osoba fizyczna 1 Wrocław (11-02-2013)	Art. 47 pkt 10	Z obywatelską inicjatywą uchwalodawczą powinna móc wystąpić grupa składająca się z 5% mieszkańców uprawnionych do głosowania w wyborach do rady gminy. Zebranie większej liczby podpisów w gminach liczących kilkaset tysięcy wyborców jest znacznym utrudnieniem, mogącym doprowadzić do zaniechania. Tak wysoki (15%) próg mija się z celem ponieważ i tak o przyjęciu uchwały zdecyduje rada gminy - liczba podpisanych pod inicjatywą osób nie będzie miała na tę decyzję żadnego wpływu.	Odrzucono - patrz uzasadnienie do uwagi 151
157	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Art. 47 pkt 10	W przypadku inicjatywy uchwalodawczej w gminie graniczna ilość 15% mieszkańców mogących wystąpić z inicjatywą jest bardzo wysoka, szczególnie w dużych miastach trudna do osiągnięcia. Naszym zdaniem powinna ona wynosić 5%.	Odrzucono - patrz uzasadnienie do uwagi 151
158	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 47 ust. 10, art. 48 ust 2	Zgłaszając zaś postulat wykreślenia z omawianego wstępnego projektu rozdziałów od I do V podnoszę również, iż pomimo zrezygnowania w nim z wprowadzenia, proponowanej w poprzednich projektach dotyczących wzmocnienia udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym, instytucji zapytania obywatelskiego, wyposażenia rad gmin w dodatkowe kompetencje w zakresie określania form, zasad i trybu udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym, a także zmiany sposobu określania „progów” w zakresie minimalnej liczebności grupy osób uprawnionej do wystąpienia z obywatelską inicjatywą uchwalodawczą - z wyrażonego kwotowo na procentowy, projekt ten nadal nie niweluje braków proponowanych rozwiązań legislacyjnych. Choćby z tego względu, iż przewidziane w nim ww. progi dla gmin i powiatów - liczebność nie większa niż 15% uprawnionych oraz dla województw - liczebność nie większa niż 5% uprawnionych, są nadal zbyt niskie, co w konsekwencji może doprowadzić do „paraliżu” organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego.	Odrzucono.
159	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 47 pkt 10, art. 48 pkt 2, art. 49 pkt 8	Odnosnie obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej rozważenia wymaga, czy oprócz przewidzianego projektem wyłączenia z niej spraw budżetowych, nie dokonać wyłączenia również spraw podatkowych jako ściśle powiązanych z dochodami jednostki samorządu terytorialnego.	Odrzucono. Wyłączenie budżetu jest związane z zastrzeżeniem wójta jako jedyne organu uprawnionego do wnoszenia projektu tej uchwały; nie ma takiej sytuacji w odniesieniu do uchwał podatkowych
160	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 11	termin publikacji wykazów głosowań radnych ze wskazaniem przedmiotu głosowania w BIP (7 dni), może być trudny do zrealizowania, szczególnie przy przerwach świątecznych i sobotach/niedzielach. Proponuje się brzmienie: "7 dni roboczych" lub „bez zbędnej zwłoki” (art. 14. ust.2)	Odrzucono. Siedmiodniowy termin publikacji wyników głosowań jest możliwy do osiągnięcia w każdym przypadku
161	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 11	Wyrażamy szczególne uznanie i poparcie dla zapisu o podawaniu do publicznej wiadomości imiennych wykazów głosowań radnych. To bardzo ważna i potrzebna zasada.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

162	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 11	Projekt wprowadza nowy sposób głosowania, każde głosowanie w radzie będzie głosowaniem imiennym, imienne wykazy głosowań radnych wraz ze wskazaniem przedmiotu głosowania mają być podawane w BIP w ciągu 7 dni od dnia głosowania. Ten pomysł, wzbudzając wiele kontrowersji, daje tylko poczucie lepszego ważenia swojego głosu przez każdego radnego, ponieważ nadal odpowiedzialność nie będzie zindywidualizowana. Możliwość imiennego głosowania znajduje swoje odzwierciedlenie w wielu statutach, nie stanowi jednak zasady, lecz wyjątek. Wprowadzenie głosowania imiennego jako wyłącznej zasady budzi obawy, co do możliwości uzyskania konsensusu w radzie, wydłużenia procesu uchwalodawczego. W istocie nie zmienia to faktu, że za skutki podjętej uchwały odpowiedzialność ponosi gmina.	Odrzucono. Zaproponowane rozwiązanie jest niezbędne z punktu widzenia zasady przejrzystości oraz podniesienia odpowiedzialności radnych za podejmowane decyzje
163	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 11	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości
164	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 12	W art. 18 ust. 1 usg znosi się domniemanie właściwości rady gminy, wprowadza się nową instytucję „skwitowania wójta z wykonywania zadań”. W sytuacjach wątpliwych, gdy ustawy merytoryczne przypisywały zadania gminie bez wyraźnego wskazania organu właściwego, zadanie to przypisywano radzie gminy. W projekcie domniemanie to zastąpiono na rzecz wójta, identycznie jak w ustawie o samorządzie powiatowym. Proponuje się zniesienie kompetencji rady gminy w zakresie możliwości udzielania absolutorium wójtom, w to miejsce wprowadza się instytucję skwitowania. Absolutorium będzie udzielane przez Regionalną Izbę Obrachunkową, która wykonanie budżetu oceniać będzie oceniać jako organ profesjonalnie do tego przygotowany, a nie politycznie. Do właściwości rady gminy należeć będzie uchwalanie planu polityki rozwoju, strategii rozwoju gminy, budżetu gminy. Skwitowanie wójta z realizacji zadań, oznacza, że uchwalony budżet gminy powinien być również budżetem zadaniowym. Rada gminy może podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do realizacji zadań publicznych o znaczeniu lokalnym nie uregulowanych przez odrębne ustawy, określa wówczas sposób realizacji takich zadań. Zapis ten stanowi dopełnienie zasady domniemania właściwości gminy, do tej pory w przypadku identyfikacji nowego zadania o charakterze lokalnym na skutek domniemania stawało się ono zadaniem gminnym, z drugiej strony można było wydatkować środki wyłącznie na zadania określone w ustawie w myśl zasady „wolno tylko tyle, ile zezwalają ustawy”. Zapis ten zezwoli radzie na przystąpienie do zadania publicznego o znaczeniu lokalnym nie wynikającego z ustawy i określenie sposobu jego realizacji. Wbrew intencji projektodawcy nowy zapis art. 18 ust. 2 pkt 16 usg nie zwiększa samodzielności gminy, legalizuje tylko jej działania, przy obowiązującej zasadzie domniemania właściwości gminy wyrażonej w art. 6 usg. gmina nie może odstąpić od wykonania zadania o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżonego ustawami na rzecz innych podmiotów.	Przyjęto do wiadomości
165	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 12 i pkt 23	Śluszny rozwiązaniem jest również wprowadzenie zasady domniemania kompetencji organu wykonawczego i zarządzającego jst	Przyjęto do wiadomości
166	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 47 pkt 12 i art. 48 pkt 10	Ponadto, odnośnie przewidzianej dla Rady Gminy i Sejmiku Województwa możliwości podejmowania uchwał w sprawie przystąpienia do realizacji zadań publicznych nieuregulowanych przez odrębne ustawy, może dojść do trudności interpretacyjnych, które zadania publiczne są o znaczeniu lokalnym, a które regionalnym. To z kolei powodować może spory kompetencyjne pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego.	Odrzucono. W dotychczasowej praktyce raczej nie było problemu z postawieniem linii demarkacyjnej między zadaniami lokalnymi a regionalnymi. Jeśli nawet pojawiają się wątpliwości zostaną one rozstrzygnięte przez sąd administracyjny
167	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 13	Projekt rozszerza uprawnienia kontrolne rady gminy, sprawowane obecnie poprzez komisję rewizyjną, w nowym zapisie art. 18a usg uprawnienia kontrolne działalności wójta, rada gminy wykonuje w szczególności za pomocą komisji rewizyjnej, ale nie wyłącznie, przy nowej instytucji skwitowania wójta z wykonania zadań konieczny będzie współdziałanie w procesie kontroli innych komisji merytorycznych rady.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

168	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 13	Artykuł 18a ust. 5 nie rozstrzyga podstawowego problemu, jaki zarysował się na tle obowiązywania dotychczasowych regulacji w tym zakresie. Nie odpowiada bowiem na pytanie, czy rada gminy ma obowiązek zaakceptować zgłoszonego przez klub kandydata. Innymi słowy, czy decyzja o osobie reprezentującej klub zapada w ramach klubu, czy też rada gminy może odrzucić zgłoszoną przez klub kandydaturę obligując tym samym klub do zgłoszenia innego kandydata. Ani doktryna ani orzecznictwo nie wypracowało jednolitego poglądu na tę kwestię. Regulacja w tej sprawie jest wysoce pożądana	Odrzucono. Zagadnienie to - jako dotyczące wewnętrznego ustroju - zostało pozostawione właściwej radzie.
169	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 14	W art. 19 usg dodano ust.2a, w którym przyznano przewodniczącemu rady gminy prawo reprezentowania gminy przed sądem powszechnym w postępowaniu, w którym przeciwnikiem procesowym gminy jest wójt tej gminy. Takie sytuacje się zdarzają niezmiernie rzadko, do tej pory, uprawnienie to było wyłączne domeną wójta.	Odrzucono. Istotnie - nie są to przypadki zbyt częste, jednak pojawiają się - co uzasadnia wprowadzenie odpowiedniego rozwiązania.
170	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 14	Wydaje się trafne dopuszczenie przewodniczącego do reprezentowania gminy również w postępowaniach o stwierdzenie nieważności uchwały rady gminy. Praktyka dowodzi, że w przypadku sporu pomiędzy organami gminy, co do konkretnego aktu rady, nie jest trafne powierzenie organowi wykonawczemu obowiązku reprezentowania gminy. Można by o ten przypadek uzupełnić art. 19 ust. 2a.	Przyjęto do wiadomości
171	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 15	Projekt wprowadza w nowym art. 20a ust. 1 usg nakaz publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej projektów uchwał, zapis ten stanowi powtórzenie zapisu z rozporządzenia o BIP, nowością jest powszechna możliwość złożenia uwag do projektu uchwały. Instytucja ta będzie wymagać narzędzia informatycznego do przyjmowania takich uwag, a także ewidencjonowania uwag składanych w innym trybie i przekazywania ich przewodniczącemu rady. Nowe uregulowanie spowoduje dodatkowe, stałe koszty obsługi administracyjnej zadania.	Przyjęto do wiadomości
172	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 15	obawy budzi zapis mówiący, że każdy może złożyć uwagi do projektu uchwały prezentowanej w BIP (art. 20a). Może wówczas dojść do zgłoszenia wręcz absurdalnych propozycji; ust.3 tego artykułu nie precyzuje terminu, w którym można składać uwagi. W praktyce kilkadziesiąt uwag zgłoszonych w dniu sesji może wydłużyć procedowanie danego projektu uchwały do kilku godzin	Odrzucono. Przytoczone argumenty nie są dostatecznie ważne, aby odstąpić od prezentacji projektu uchwały w BIP
173	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 15	W naszym przekonaniu należy dodać zapis w sposób precyzyjny określający, że wszystkie uwagi zgłoszone w konsultacjach są jawne i są podawane do publicznej wiadomości.	Wyjaśniono. Na poziomie uwag do projektów aktów normatywnych oczekiwany skutek jest zapewniony poprzez obowiązek nałożony na przewodniczącego rady w zakresie poinformowania o wszystkich zgłaszanych uwagach
174	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 15	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie	Przyjęto do wiadomości
175	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 47 pkt 15	w art. 20 ust. 3 – należałoby wskazać w jakim terminie można składać uwagi do projektu uchwały podanego do publicznej wiadomości; planowana przejrzystość funkcjonowania samorządu terytorialnego może nie zostać osiągnięta, w wyniku przedłużającej się procedury podjęcia danej uchwały	Wyjaśniono - jest rzeczą naturalną, że termin ten pokrywa się z terminem uchwalania projektu przez właściwy organ wykonawczy
176	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 47 pkt 15, art. 48 pkt 13, art. 49 pkt 13	Przedłożony projekt wprowadza liczne drobne zmiany ustrojowe i proceduralne. Jedną z nich jest wprowadzenie obowiązku podawania do publicznej wiadomości projektów uchwał. Do tej pory przepisy prawa nie nakładały takiego obowiązku. Zakłada się, by podanie do publicznej wiadomości następowało za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej w terminie pokrywającym się z przekazaniem projektu radnym. Jednocześnie każdemu zostaje przyznane prawo złożenia uwag do upublicznionego projektu uchwały - w naszej opinii istnieje potrzeba doprecyzowania, że dotyczy to wyłącznie uchwał organu stanowiącego (podawanie do publicznej wiadomości projektów uchwał organów wykonawczych stwarzałoby zagrożenie paraliżu działalności urzędu).	Uwzględniono. Zasygnalizowana w uwadze obawa - wobec występowania w gminach planów wprowadzenia w powiatach organu jednoosobowego doprecyzowanie, że chodzi o uchwały organu stanowiącego miało miejsce jedynie w ustawie o samorządzie województwa. Wobec zgłoszonych wątpliwości postanowiono zrehabilitować odpowiednio przepisy

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

177	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Art. 47 pkt 15, art. 48 pkt 13, art. 49 pkt 13	Publikacja projektów uchwał w BIP pozwoli lepiej zobrazować czym zajmują się radni.	Przyjęto do wiadomości
178	Osoba fizyczna 3 Białystok (07-01-2013)	Art. 47 pkt 16	(...) Chciałbym zapytać jak będzie kształtowała się sytuacja radnego, który jest współwłaścicielem nieruchomości razem z gminą i wynajmuje udział w tej współwłasności? Co z prowadzeniem działalności rolniczej przez radnego na mieniu gminnym? Pragnę zauważyć, że w obecnym stanie prawnym mamy do czynienia z naruszeniem konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Ustawodawca inaczej bowiem uregulował ograniczenie prowadzenia działalności gospodarczej przez radnego a inaczej przez wójta. Sytuacja wójta jest uregulowana w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Zakresem ustawy objęty jest wójt, co wynika z art. 2 pkt 6 ustawy. Jego sytuacja kształtuje się inaczej niż radnego, ponieważ wójt jest objęty zakresem art. 4. ustawy, który stanowi: "Osoby wymienione w art. 1 i 2, w okresie zajmowania stanowisk lub pełnienia funkcji, o których mowa w tych przepisach, nie mogą" i w pkt 6) wymienia: "prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego". Jak widać inna jest sytuacja wójta, ponieważ może on prowadzić działalność rolniczą również na mieniu gminnym. Uważam, że ustawodawca powinien zmienić zapis w ustawie o samorządzie gminnym poprzez dodanie zdanie w art. 24f ust. 1. o treści: "Nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego." Pragnę też zaznaczyć, że obecny stan prawny służy wójtom do eliminacji z Rady Gminy niewygodnych, opozycyjnych radnych, ponieważ to wójt ma informację o mieniu wydzierżawianym gminie przez radnych i wiem, że są sytuacje, kiedy wójt nie rusza "swoich" radnych, a stara się wygasić mandat radnych opozycyjnych. Radni często nie wiedzą o tym haczyku prawnym, dlatego postulowałbym też zapisanie w ustawie obowiązku wójta o informowaniu radnych o ich sytuacji prawnej. Radny został wybrany przez mieszkańców i trzeba to uszanować, a nie szukać na niego haków, jak robią to co niektórzy wójtowie. (...)	Odrzucono. Zarzut nierównego traktowania może być podniesiony jedynie wówczas, gdy inaczej są potraktowane osoby znajdujące się w takiej samej sytuacji prawnej. Niewątpliwie sytuacja radnego i wójta jest różna, zatem nie pozwala to a priori na zarzut nierównego traktowania. Proponowana zmiana ma pewne uzasadnienie, natomiast należy przypomnieć że w toku prac nad projektem postanowiono co do zasady nie zmieniać przepisów antykorupcyjnych pozostawiając to ewentualnej odbrebnej inicjatywie uchwalodawczej.
179	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 17	Projekt dopuszcza finansowanie przez gminę szkoleń radnym związanych z wykonywaniem mandatu radnego. Celowość tej propozycji jest bezdyskusyjna.	Przyjęto do wiadomości.
180	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 17	Dodanie art. 25 ust. 2a jest pożądane i zasługujące na poparcie. Z systematyki art. 25 wynika, że właściwsze byłoby oznaczenie dodawanego przepisu, jako kolejnego zdania w ust. 2, a nie jako nowego ustępu.	Odrzucono. Co do zasady ustępy powinny być jednozdaniowe - zatem nie ma uzasadnienia do dodawania określonego przepisu jako drugiego zdania w którejś z jednostek redakcyjnych
181	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 18	Projekt zakłada, że radny będzie mógł wchodzić w stosunki cywilnoprawne z gminą, w której sprawuje mandat, w sprawach wynikających z korzystania z powszechnie dostępnych usług, na warunkach ogólnych oraz stosunku najmu powierzchni do własnych celów mieszkaniowych, a także innych prawnych form korzystania z nieruchomości, jeżeli najem dzierżawa lub użytkowanie są oparte na warunkach ustalonych powszechnie dla danego typu czynności prawnych. Zapis ten nie budzi sprzeciwu, odnotowano przypadki utraty mandatu radnego tylko z takiego powodu, że prowadził on działalność gospodarczą w pomieszczeniu wynajętym od gminy. Obecny zapis ustawowy jest zbyt restrykcyjny, tym bardziej, że w takich sprawach, (jeżeli dotyczą jego interesu prawnego) radny nie bierze udziału w głosowaniu.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

182	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 19	Zgodnie z projektem wójt staje się organem wykonawczym i zarządzającym gminy. Uregulowanie to jest słuszne, podkreślające silną pozycję wójta organu wybieranego w wyborach bezpośrednich. Wójt może być senatorem, wówczas staje się obligatoryjnie członkiem konwentu powiatowego, jest delegatem gminy w zespole współpracy terytorialnej w razie jego powołania, a w przypadku prezydenta miasta na prawach powiatu jest on także członkiem konwentu wojewódzkiego. Taka ilość funkcji może budzić uzasadnione obawy, co do realnych możliwości ich wykonywania.	Częściowo uwzględniono - wykluczono możliwość łączenia funkcji w organie wykonawczym jednostki samorządu terytorialnego z mandatem senatora
183	Marcin Gerwin Sopočka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 47 pkt 20	art. 27.1.4. (strona 30) – Funkcja wójta nie powinno się łączyć z mandatem senatora. Uważam, że na przykład prezydent dużego miasta ma wystarczająco dużo pracy i nie powinien dodatkowo zajmować się ustawami. Ponadto, nie sposób pominąć tu także kwestii konfliktu interesów, gdyż prezydent miasta jako senator mógłby wpływać na stanowienie prawa, z którego sam by potem korzystał.	Uwzględniono
184	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	Art. 47 pkt 20	Proponowana w projekcie zmiana art. 27 ustawy z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) dopuszcza łączenie funkcji wójta z mandatem senatora. Poprawkę tę należy ocenić negatywnie. Funkcja senatora nie jest jedynie funkcją reprezentacyjną, lecz wiąże się z koniecznością poświęcenia uwagi oraz znacznego czasu procesowi stanowienia prawa na poziomie krajowym. Trudno sobie wyobrazić, by wójt – który w świetle projektu – oprócz kompetencji wykonawczych będzie miał również zarządcze – był w stanie sprostać tym obowiązkom jednocześnie nie zaniedbując wykonywania swoich zadań w samorządzie. Łączenie obu tak wymagających funkcji odbija się niekorzystnie na wykonywaniu przynajmniej jednej z nich, jeśli nie obydwu. Zapisy także należy krytycznie ocenić z punktu widzenia postulatu decentralizacji władzy publicznej oraz niezależności samorządu.	Uwzględniono
185	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 21-24	Nowy model kontroli organu wykonawczego i zarządzającego proponowany w projekcie jest teoretycznie właściwy. Formalno-prawna kontrola wykonania budżetu przez organ wykonawczy i zarządzający jest zostaje oddzielona od kontroli wykonywania zadań przez organ wykonawczy. W pierwszym wypadku przewiduje się tak jak dotychczas instytucję absolutorium, z tym że od momentu wejścia w życie proponowanej ustawy udzielenia lub nieudzielenia absolutorium dokonywałyby regionalne izby obrachunkowe (jest to w istocie rzeczy głęboka zmiana ustrojowa). W drugim wypadku przewiduje się instytucję skwitowania, której udzielałby organ stanowiący. Jednak w naszych realiach ten teoretycznie poprawny model może szybko zostać wypaczony przez praktyki mieszczące się w ramach potocznego rozumienia słowa „polityka” (a nie w jego pierwotnym, arystotelesowsko-tomistycznym sensie jako „roztropna troska o dobro wspólne”). W szczególności udzielanie absolutorium przez RIO może być instrumentem w rękach Ministra Finansów do wpływania na „politycznie niepoprawne” samorządy lokalne. Jednocześnie uważamy, że zaakcentowanie w proponowanej wersji projektu ustawy oceny wykonania zadań organu za mijający rok budżetowy może stać się narzędziem walki politycznej przeciwstawnych podmiotów, reprezentowanych w organie stanowiącym. Ideę rozbudowania instytucji absolutorium -nowa kategoria skwitowania - w stosunku do obecnej sytuacji, kiedy to jedynym kryterium jest formalna poprawność wykonania budżetu, należy starannie rozważyć. Powstające nowe rozwiązania muszą uwzględniać fakt aktualnego poziomu kultury politycznej - w wielu wypadkach będzie to ocena subiektywna i może być wykorzystywana do gry politycznej. Uzasadnione jest zatem, aby organ wykonawczy i zarządzający w swej pracy nie stał się zakładnikiem ścierających się grup politycznych. Zasadnicza idea, jaką było wprowadzenie bezpośrednich wyborów wójta (burmistrza, prezydenta) było słuszne wzmocnienie organu wykonawczego gminy i uniezależnienie go od destrukcyjnej gry partykularnych interesów, co z kolei przyczyniło się do zwiększenia spójności zarządzania rozwojem gminy (w aspekcie strategicznym, przestrzennym i finansowym).	Odrzucono. Z ducha wypowiedzi wynikałby postulat zniesienia tak absolutorium, jak skwitowania. Tymczasem należy podkreślić, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest co prawda organem wykonawczym i zarządzającym, to jednak rada jest organem stanowiącym i kontrolnym, a zatem nadrzędnym
186	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 23	W art. 30 usg wprowadza się domniemanie kompetencji wójta, jest to konsekwencją pozbawienia tego domniemania rady gminy. Obowiązkiem wójta będzie uczestniczenie w obradach sesji rady. Tak kategoryczne sformułowanie obowiązku wobec wójta, nie koresponduje z rolą, która została mu nakreślona w ustroju samorządu. Ponadto obowiązkiem wójta gminy będzie przedkładanie radzie gminy sprawozdania z wykonywania zadań przypisanych mu jako organowi wykonawczemu gminy, z realizacji uchwał i strategii gminy. Związane jest to z nową instytucją skwitowania, zastępującą absolutorium, a także ideą zarządzania przez strategię. Skwitowanie obejmuje nie tylko ocenę wykonania budżetu, ale również zadań zleconych wójtowi w uchwałach rady.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

187	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 23	Dodanie w art. 30 punktu 2a powoduje zbędność punktu 4 - budżet jest wszak także uchwałą rady gminy.	Odrzucono. Ze względu na szczególną rolę budżetu warto jest pozostawić jego wskazanie - choć będzie to oznaczało nierozłączność zakresów poszczególnych punktów wyczerpania
188	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 24	wyjaśnienia wymaga zapis art. 30c. ust. 2, który stanowi, że uchwała odmawiająca skwitowania musi zawierać szczegółowe wskazanie powodów odmowy udzielenia skwitowania, natomiast ust.4 stanowi, że „może”	Uwzględniono
189	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 24	Projektodawca szczegółowo określa tryb udzielania skwitowania, nie mniej nie rozstrzyga, jakie są konsekwencje odmowy skwitowania.	Wyjaśniono. Nie przewiduje się szczególnych konsekwencji prawnych odmowy skwitowania
190	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 26	trudno zgodzić się z brzmieniem art. 33a, w myśl którego Biuro Rady Gminy ma całkowicie podlegać Przewodniczącemu Rady. W skrajnych przypadkach zastosowanie takiego rozwiązania może doprowadzić do całkowitego paraliżu obsługi Rady. Możliwe jest również upolitycznienie obsługi Rady w zależności od podziału mandatów w Radzie. Czynności z zakresu prawa pracy i tak należą do pracodawcy. Zaproponowane rozwiązania niczego nie wyjaśniają, wręcz przeciwnie jeszcze bardziej komplikują sytuację. Ponadto ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych w art. 6 i art. 24 określa wymagania, obowiązki pracownika samorządowego	Odrzucono. Zaproponowane rozwiązanie stanowi propozycję przyznania w obowiązującym reżimie prawnym wpływu przewodniczącego rady na działania biura rady. Tak bowiem jak możliwe jest wskazane w uwadze upolitycznienie obsługi, tak w obecnym stanie możliwe jest paraliżowanie prac opozycyjnej rady gminy poprzez wpływ wójta na działania biura rady
191	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 47 pkt 26	art. 33 a. 4 (strona 33) – Decyzję o wyborze pracowników do biura rady powinien podejmować przewodniczący rady na przykład po zasięgnięciu opinii wiceprzewodniczących, na pewno jednak nie wójt.	Odrzucono. Zaproponowane rozwiązanie prowadziłoby do złamania zasad funkcjonowania urzędów gmin
192	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 47 pkt 26	Sugerujemy, aby poddać pod rozważenie możliwość dedykowania środków z rezerwy celowej budżetu gminy z przeznaczeniem na wydatki związane z opracowywaniem opinii i ekspertyz na potrzeby gminy, także na prowadzenie konsultacji społecznych. Uważamy, że obszary ekspertyz i konsultacji mogą się przenikać, a zarezerwowanie dodatkowych środków na prowadzenie konsultacji może zwiększyć ich skuteczność i umożliwić stosowanie innowacyjnych form zasięgania opinii.	Odrzucono. Rozwiązanie takie byłoby sprzeczne z zasadą prowadzenia konsultacji przez organ wykonawczy
193	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 26	Projekt zakłada wyodrębnienie komórki obsługującej radę gminy. Pracownicy tej komórki merytorycznie byliby podlegli wyłącznie przewodniczącemu rady. Czynności z zakresu prawa pracy, w tym nawiązanie i rozwiązanie stosunku pracy z pracownikami biura rady wymagałyby opinii przewodniczącego rady. Konstrukcja ta prowadzi do podziału pracowników samorządowych, budzi uzasadnione obawy, może sprzyjać kadencyjności tych pracowników, co może spowodować obniżenie poziomu obsługi rady, nie sprzyja budowie profesjonalnego korpusu kadry urzędników samorządowych objętych jedną pragmatyką urzędniczą.	Odrzucono. Uzasadnienie przy uwadze 190
194	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Art. 47 pkt 26	Popieramy wzmocnienie pozycji pracownika rady miasta w proponowanym zakresie.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

195	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 47 pkt 26	Ustawa przewiduje tworzenie nowych rezerw celowych (np. na inicjatywy lokalne, realizację ekspertyz na potrzeby rady miasta). Dodatkowe koszty generować będą również dodatkowe zadania wynikające z realizacji zapisów ustawy (zmiany przepisów prawa miejscowego, uczestnictwo w spotkaniach, koszty dodatkowych wynagrodzeń i diet, przeprowadzania konsultacji społecznych, itd), nie wspominając już o dodatkowym nakładzie czasu pracy.	Przyjęto do wiadomości
196	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 26	Proponowana treść art. 33a ustawy o samorządzie gminnym dot. regulacji zagadnień związanych z powołaniem pracownika, bądź wyodrębnienia komórki w strukturze urzędu w celu zapewnienia obsługi rady gminy stanowi niczym nieuzasadnione odstępstwo od zasad zatrudniania i kwalifikacji wymaganych dla pracowników samorządowych, określanych zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych	Odrzucono - uzasadnienie przy uwadze 190
197	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 47 pkt 26	Art. 47 pkt 26 projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz zmianie niektórych ustaw wprowadza istotną, zwłaszcza z punktu widzenia struktury organizacyjnej urzędu gminy, zmianę polegającą na konieczności wyodrębnienia w strukturze urzędu gminy stanowiska pracy bądź komórki organizacyjnej, do zadań której będzie należała realizacja nałożonego na wójta, burmistrza, prezydenta miasta przez ustawodawcę obowiązku zapewnienia obsługi rady gminy. Wprowadzenie powyższej zmiany, przewidującej zasadę podwójnego podporządkowania pracowników zajmujących się obsługą rady gminy, polegającej na wkraczaniu przewodniczącego rady gminy w kompetencje wójta, burmistrza, prezydenta miasta, jako osoby wykonującej, na mocy przepisów prawa, wobec pracowników czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, mogłoby spowodować konflikt interesów przewodniczącego rady gminy (przewodniczącego organu uchwalodawczego) i wójta, burmistrza, prezydenta miasta jako kierownika urzędu działającego w imieniu pracodawcy oraz organu wykonawczego gminy. Zasada podwójnej podległości pracowników zatrudnionych na stanowiskach zajmujących się zapewnieniem obsługi rady gminy, którzy z jednej strony w zakresie merytorycznym będą podlegać wyłącznie przewodniczącemu rady gminy, natomiast z drugiej strony, w zakresie organizacyjnym pracownicy nadal będą podlegać, w zależności od dotychczasowych rozwiązań organizacyjnych przyjętych w poszczególnych urzędach gmin, wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta lub sekretarzowi gminy, może prowadzić do konfliktów na wielu płaszczyznach: Ustalanie struktury organizacyjnej urzędu gminy. Przewodniczący rady gminy nie ma żadnych uprawnień do wkraczania w typowe organizacyjne kompetencje kierownika urzędu w zakresie kształtowania struktury organizacyjnej urzędu gminy. Uprawnienia do opracowywania struktury organizacyjnej i zgłaszania wszelkich zmian w zakresie organizacji komórki organizacyjnej zajmującej się obsługą rady gminy przysługują kierownikowi tej komórki, a nie przewodniczącemu rady gminy, jako przełożonemu merytorycznemu (zgodnie z projektem ustawy). Rozstrzygnięcia wymaga kwestia następująca: czy biorąc pod uwagę powyższe, przewodniczący rady gminy może w jakikolwiek sposób, chociażby poprzez wyrażenie niewiążącej opinii, wpływać na kształt struktury organizacyjnej, której ustalanie jest tylko i wyłącznie kompetencją kierownika urzędu, bowiem to kierownik organizuje pracę podległej jednostki. Dokonywanie ocen okresowych pracowników samorządowych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami [art. 27 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 z późn. zm.)] oceny okresowej pracownika samorządowego dokonuje bezpośredni przełożony pracownika. Wyjaśnienia wymaga sposób wyrażenia opinii przez przewodniczącego rady gminy, zakres opinii przewodniczącego rady gminy przy dokonywaniu oceny okresowej oraz jej faktyczny wpływ na ocenę dokonaną przez bezpośredniego przełożonego. Trudny do rozwiązania może być problem, który powstaje w przypadku dokonania przez bezpośredniego przełożonego pracownika – kierownika komórki organizacyjnej oceny odmiennej od oceny dokonanej przez przewodniczącego rady gminy, któremu pracownik podlega merytorycznie. Nabory na stanowiska ds. obsługi rady gminy, ustalanie wymagań kwalifikacyjnych pracowników zajmujących się obsługą rady gminy. Ustawodawca w projekcie ustawy przekazał radzie gminy kompetencje do określania w drodze uchwały m.in. szczegółowych wymagań kwalifikacyjnych oczekiwanych od osób zajmujących się obsługą rady gminy oraz organizacji rady. Zasadnicze w tym zakresie jest rozstrzygnięcie, czy rada gminy ustalając szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, związana jest minimalnymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (D.U. Nr 50, poz. 398 z późn. zm.). Ponadto ustawodawca nie rozstrzyga kwestii związanej z przygotowaniem i przeprowadzeniem naboru na stanowisko ds. obsługi rady gminy. Czy wymagania kwalifikacyjne oczekiwane od pracowników ustala kierownik komórki organizacyjnej, czy może przewodniczący rady gminy, który tym samym wkroczyłby w uprawnienia pracodawcy do doboru pracowników, którzy w ocenie pracodawcy, a nie przewodniczącego rady gminy, z uwagi na posiadane kwalifikacje, gwarantują należyte wykonywanie powierzonych obowiązków? Jakie rozwiązanie należy przyjąć w sytuacji, kiedy osoba, która w ocenie pracodawcy w największym stopniu spełnia wymagania określone w ogłoszeniu o naborze, nie spotka się z aprobatą przewodniczącego rady gminy, który w rzeczywistości będzie rozliczał podległego merytorycznie pracownika z realizowanych zadań? Zatrudnianie i zwalnianie pracowników zatrudnionych na stanowiskach ds. obsługi rady gminy. W projekcie ustawy ustawodawca wprowadził zapis, zgodnie z którym czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, w tym nawiązanie i rozwiązanie stosunku pracy z pracownikami biura rady, wymaga opinii przewodniczącego rady. Powyższe rozwiązanie budzi jednak wątpliwości dotyczące procedury zwolnienia pracownika w zakresie terminu, w którym pracodawca powinien uzyskać opinię przewodniczącego, momentu, w którym powinien zwrócić się do przewodniczącego o wyrażenie opinii (czy powinien to uczynić zanim powiadomi organizację związkową o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę, czy też dopiero po zajęciu stanowiska przez organizację związkową, a może jednocześnie). Zasadnicza do rozstrzygnięcia pozostaje również kwestia dotycząca ukarania pracownika karą porządkową. Czy w przypadku, kiedy podstawą ukarania jest naruszenie postanowień regulaminu pracy i niewykonywanie obowiązków służbowych związanych tylko i wyłącznie z pracą merytoryczną, właściwy do ukarania pracownika jest przewodniczący rady gminy, chociaż przewodniczący nie posiada ustawowych uprawnień do wkroczenia w kompetencje zastrzeżone na mocy przepisów Kodeksu pracy jedynie pracodawcy lub osobie reprezentującej pracodawcę? Awans pracowników. Ustawa o pracownikach samorządowych w art. 20 wprowadza możliwość przeniesienia na wyższe stanowiska pracownika, który wykazuje inicjatywę w pracy i sumiennie wykonuje swoje obowiązki. Kolejną budzącą wątpliwości z praktycznego punktu widzenia kwestią, jest procedura awansowania pracownika. Czy w przypadku pracownika, który wzorowo wykonuje swoje obowiązki, z wnioskiem o przeniesienie pracownika na wyższe stanowisko powinien wystąpić przewodniczący rady gminy, który w rzeczywistości ocenia sposób realizacji zadań przez pracownika, czy też może kierownik biura, którego uprawnienia do oceny pracownika pod kątem merytorycznej pracy zostały przez ustawodawcę ograniczone na rzecz uprawnień przewodniczącego rady gminy. Skargi na pracownika. Skargi, które dotyczą pracownika mogą być przekazane do rozpatrzenia przełożonemu pracownikowi. Czy w związku z rozwiązaniem przyjętym przez skargi na pracownika zajmującego stanowisko ds. obsługi rady gminy powinny być rozpatrywane przez przewodniczącego rady gminy, któremu pracownik podlega merytorycznie, czy też przez przełożonego, któremu pracownik podlega zgodnie ze strukturą organizacyjną wydziału/biura? Określanie organizacji i zasad funkcjonowania obsługi rady. Ponadto rada gminy ma uzyskać uprawnienia do określania w drodze uchwały organizacji i zasad funkcjonowania obsługi rady. Podejmując uchwałę rozstrzygającą m.in. o systemie czasu pracy obowiązującego pracowników zapewniających obsługę (system czasu pracy mieści się w szerokim pojęciu organizacji obsługi rady gminy), należy pamiętać o podstawowych normach czasu pracy i ogólnych zasadach określonych zarówno w ustawie o pracownikach samorządowych, jak i Kodeksie pracy. Problem może powstać w przypadku, kiedy ustalony przez radę gminy system czasu pracy pracowników zajmujących się obsługą rady nie będzie mieścił się w żadnych normach ustalonych przez pracodawcę w przepisach wewnętrznych (regulamin pracy). Przewodniczący rady gminy, mając na uwadze specyfikę pracy rady gminy (godziny, w których odbywają się sesje rady gminy, w których obradują komisje rady) może wymagać od pracowników pełnej dyspozycyjności w godzinach wieczornych (sesje rady gminy często ulegają przedłużeniu). Pracodawca, mając na uwadze względy czysto organizacyjne i prawa pracownika do odpoczynku, może nie wyrazić zgody na rozwiązanie zaproponowane przez przewodniczącego rady gminy.	Odrzucono - uzasadnienie przy uwadze 190

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

198	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 27	Projekt umożliwi miastom na prawach powiatu w celu dekoncentracji zadań podział miasta na dzielnice z możliwością rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach obywateli poprzez wydawanie decyzji administracyjnych. Jest to powrót do dawnych urzędów dzielnicowych, których utrzymanie pochłaniało duże środki finansowe.	Wyjaśniono. Przywołany przepis stwarza możliwość, nie zaś obowiązek takiego podziału miasta na prawach powiatu
199	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 27	W art. 35 ust. 2a posłużono się terminem „dzielnice”, który wykorzystywane jest także dla oznaczenia jednostek pomocniczych tworzonych na innej podstawie i nie mających cech określonych w tym przepisie (art. 5 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Konieczne jest zatem albo użycie innej nazwy na takie jednostki pomocnicze albo wyłączenie możliwości tworzenia dzielnic na podstawie art. 5 ustawy.	Odrzucono - istotnie w proponowanym stanie prawnym dzielnica będzie mogła oznaczać jednostkę pomocniczą dwojakiego rodzaju. Na etapie prac uznano to jednak za mniejszy problem niż zastrzeżenie nazwy "dzielnica" dla jednostki powstającej w celu dekoncentracji - prowadzące do konieczności zmian nazw istniejących obecnie dzielnic
200	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związków Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 27	Dodatkowo należy podkreślić, iż wątpliwa jest również propozycja zawarta w art. 47 ust. 1 pkt 27 projektu ustawy, który proponuje nową regulację art. 35 pkt 2a ustawy o samorządzie gminnym rozszerzając kompetencje jednostek pomocniczych - dzielnic poprzez nadanie im uprawnień w zakresie wydawania decyzji administracyjnych. Do rozważenia pozostaje sama zasadność wprowadzenia takiego przepisu, jak i rozwiązania szczegółowe. Wątpliwości budzą chociażby kwestie: 1. obligatoryjności jego stosowania, zgodnie z którą podział na jednostki pomocnicze w gminie automatycznie nakłada obowiązek dekoncentracji zadań; 2. jednolitości nazewnictwa - podania definicji określenia „w celu dekoncentracji zadań” w samej ustawie merytorycznej; 3. właściwego umieszczenia nowelizacji w akcie prawnym - w przypadku konieczności wprowadzenia takiej regulacji logiczniejsze wydaje się umieszczenie jej w art. 22 ustawy o samorządzie gminnym (jako jego ustęp 1a), a nie w miejscu wskazanym przez projektodawcę	Odrzucono. Co do uwagi 1 - rozwiązanie to nie jest obowiązkowe, co do uwagi 2 - pojęcie dekoncentracji zadań jest powszechnie rozumiane w doktrynie prawa administracyjnego, co do uwagi 3 - przepis umieszczono w kompleksie przepisów dotyczących jednostek pomocniczych
201	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 27 i pkt 28	choć idea wprowadzenia do statutu miasta na prawach powiatu jednostki pomocniczej (dzielnica) jest ciekawa i rzeczywiście może spowodować dekoncentrację zadań, wydaje się jednak, że w praktyce skończy się jedynie na utworzeniu nowych struktur administracji (art. 35a)	Przyjęto do wiadomości
202	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 28	W przypadku tej inicjatywy uchwałodawczej brakuje unormowania analogicznego do przyjętego dla inicjatywy uchwałodawczej mieszkańców - wyłączenia możliwości składania projektów w sytuacjach, gdy jest on zastrzeżony na rzecz innego podmiotu. Łączne wprowadzenie obu przepisów będzie, na mocy wykładni systemowej, dawało możliwość wnoszenia przez organ uchwałodawczy jednostki pomocniczej także projektów uchwał, których wnoszenie ustawy zastrzegają na rzecz określonych podmiotów - porównaj uwagę do projektowanej treści art. 12a ustawy o samorządzie gminnym.	Uwzględniono
203	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 29	podobne wątpliwości związane są z propozycją zawartą w art.39 ust.4 („załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej należących do właściwości gminy, rada gminy może upoważnić również organ wykonawczy jednostki pomocniczej albo przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej”.)	Przyjęto do wiadomości
204	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 29	Projekt przewiduje również inicjatywę uchwałodawczą organu uchwałodawczego jednostki pomocniczej. Do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, rada gminy będzie mogła upoważnić także przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej. Organem właściwym w szczególności do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń itd. jest wójt, burmistrz, prezydent. Projekt w tym zakresie przewiduje także zmianę Kodeksu postępowania administracyjnego. Założenie to stanowi wyłom w dwuinstancyjnym postępowaniu, może przyczynić się do wydłużenia postępowania administracyjnego.	Uwaga niezrozumiała. Nie jest jasne z czego ma wynikać wyłom w dwuinstancyjnym postępowaniu.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

205	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 29	Rozwiązanie wątpliwe z punktu widzenia konstytucyjności - zasady demokratycznego państwa prawnego i zasady dwuinstancyjności. Ponadto ilość wadliwych decyzji wydawanych przez wójtów w dniu dzisiejszym, które zostają skontrolowane przez organy II instancji, daje nie tylko podstawę do przypuszczeń, ale wręcz pewność, że konsekwencją ich ominięcia w procedurze administracyjnej będzie znaczący wzrost spraw w sądach administracyjnych. Uczynienie z wójtów organów drugiej instancji w odniesieniu do decyzji organów jednostek pomocniczych, których istnienie (tych jednostek pomocniczych) jest zależne od rozstrzygnięć organów gminy byłoby błędem ustrojowym. Paradoksalnie, negatywnie odbije się także na szybkości uzyskania decyzji. Przede wszystkim zaś przyznane organowi gminy (radzie gminy) prawo do stosownego upoważnienia organu jednostki pomocniczej w projektowanym zakresie jest równoznaczne z przyznaniem organowi gminy prawa do „znoszenia” kontroli instancyjnej nad decyzjami wydawanymi przez gminę. Tym samym decyzją organu gminy (rady) organ gminy (wójt) nie będzie podlegał kontroli instancyjnej. Jest to rozwiązanie nie do przyjęcia w demokratycznym państwie prawnym. Projekt w tym zakresie należy ocenić jednoznacznie negatywnie	Odrzucono. Zaproponowane rozwiązanie jest niewątpliwie niestandardowe, jednakże zachowuje standard dwuinstancyjności.
206	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Art. 47 pkt 30	propozycja zapisu art. 40, wreszcie precyzuje, co należy uznać za prawo lokalne. Wyeliminuje on dotychczasową dowolność interpretacji prawa lokalnego	Przyjęto do wiadomości
207	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 30	Na aprobatę zasługuje zobowiązanie ustawodawcy do wskazywania w upoważnieniu ustawowym, że akt podejmowany będzie w drodze uchwały rady gminy stanowiącej akt prawa miejscowego. Brak takiego wskazania powodował liczne rozstrzygnięcia nadzorcze wyłącznie z uwagi zaliczenia, czy też nie zaliczenia danego rozstrzygnięcia do aktów prawa miejscowego. Często to organ nadzoru przesądzał o tym arbitralnie, dlatego zapis ten jest jak najbardziej celowy.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

208	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 30	W odniesieniu do art. 40 ust. 1: Idea ustawowego wskazywania, że uchwała jest aktem prawa miejscowego jest ze wszelkich miar słuszną. Przyjęte rozwiązanie jest jednak wadliwe i zamiast poprawy spowoduje pogorszenie sytuacji, w której nie ma pewności, co do kwalifikacji aktu, jako aktu prawa miejscowego. Z przyjętej regulacji wynikać będzie, że brak takiego wskazania oznacza, iż uchwała nie ma mocy powszechnie obowiązującej - nie jest aktem prawa miejscowego. Należy zwrócić uwagę na daleko idące konsekwencje ewentualnych błędów legislacyjnych przy wydawaniu delegacji ustawowych do wydania aktów prawa miejscowego. W takiej sytuacji nastąpi rozdział między formalnym a materialnym znaczeniem pojęcia akt prawa miejscowego. Niezwykle istotna jest także konieczność nowelizacji ustaw prawa materialnego zawierających upoważnienia do wydania aktów prawa miejscowego, której niniejszy projekt nie przewiduje. Wejście w życie tak skonstruowanego przepisu, przy zaniechaniu nowelizacji innych ustaw będzie miało daleko idące konsekwencje. Akty wydawane na podstawie upoważnień niezawierających klauzuli wskazującej, że dany akt jest aktem prawa miejscowego, z formalnego punktu widzenia przestaną być aktami powszechnie obowiązującymi, a tym samym nie będą mogły zawierać norm właściwych tylko prawu powszechnie obowiązującemu. Bez mała wszystkie takie akty staną się w ten sposób sprzeczne z prawem, a nawet niekonstytucyjne. Nowelizacja przepisu ustrojowego zmierzająca do rozstrzygnięcia wątpliwości w zakresie kwalifikacji aktów jako powszechnie bądź wewnętrznie obowiązujące jest słuszną i potrzebną. Musi być ona jednak kompleksowa i wymaga szczegółowej analizy i nowelizacji obowiązującego prawa, tak by nie podważać konstytucyjności upoważnień ustawowych i nie mnożyć wątpliwości interpretacyjnych w zakresie kwalifikacji aktów prawa miejscowego. W tej sytuacji warto zaniechać wprowadzania omawianej regulacji w ramach niniejszej ustawy i dążyć do opracowania kompleksowego projektu ustawy dotyczącego formy prawnej aktu prawa miejscowego. W odniesieniu do art. 40 ust. 2a: Aktualizuje się powyższa uwaga dotycząca formy aktu. Akt wydany na podstawie tego przepisu będzie aktem prawa miejscowego, brakuje zaś takiego (stosownego do art. 40 ust. 1 w brzmieniu proponowanym w niniejszym projekcie) wskazania. W odniesieniu do art. 40 ust. 3: Poparcia wymaga ujednolicenie przepisów dotyczących aktów porządkowych w samorządowych ustawach ustrojowych (projekt postulatu tego jednak nie realizuje - patrz: uwaga do projektowanego brzmienia art. 40 ustawy o samorządzie powiatowym). W zestawieniu z pozostałymi przepisami niniejszego projektu wadliwe jest użycie pojęcia „obywateli”, zamiast „mieszkańców”. Z punktu widzenia systemowego i ustaleń nauki prawa ochrony środowiska, wadliwe jest zaś posługiwanie się pojęciem „środowiska naturalnego”, zamiast samo „środowiska” (notabene: podstawowa dla tej gałęzi prawa ustawa zatytułowana jest Prawo ochrony środowiska, a nie Prawo ochrony środowiska naturalnego).	Częściowo uwzględniono. Dla rozwiania wątpliwości postanowiono dodać odpowiedni przepis przejściowy. Podzielając przedstawione w uwadze wątpliwości na etapie redagowania uchwały uznano, że ewentualny rozdział między formalnym a materialnym znaczeniem pojęcia akt prawa miejscowego stanowi mniejsze zagrożenie niż dzisiejsze rozbieżności co do kwalifikowania jako akt prawa miejscowego identycznych rozwiązań. Co do wprowadzenia do polskiego porządku prawnego odrębnej ustawy o aktach prawa miejscowego - trwają w tej chwili prace koncepcyjne nad ustawą o systemie stanowienia prawa i tam znajdują się regulacje dotyczące APM. Do tego czasu będą musiały mieć miejsce w ustawach ustrojowych.
209	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 30	Kwestii spornej dot. również art. 47 ust. 1 pkt 30 lit. c) projektu ustawy, który proponuje dodanie nowej regulacji prawnej w art. 40 ustawy o samorządzie gminnym (jako ustęp 2a), dotyczący wprowadzania ulg w opłatach za korzystanie z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, podczas gdy miejscem właściwym dotyczącym tej kompetencji jest nowy ustęp art. 4 ustawy o gospodarce komunalnej.	Odrzucono. Zakres przedmiotowy art. 40 ust. 1 pkt 4 jest szerszy niż ustawy o działalności komunalnej - w efekcie wprowadzenie przepisu jest bardziej uzasadnione we wskazanym miejscu
210	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 31	W rozdziale 5 usg „Mienie Komunalne” dodano art. 44 ust. 2 usg wskazujący na sposób rozliczeń między gminami na skutek zmiany granic i przekazania mienia.	Przyjęto do wiadomości
211	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 32	Projekt umacnia pozycję związku gminnego, można będzie przekazać związkowi stanowienie taryf, opłat, cen oraz warunków korzystania z usług, a także załatwianie spraw indywidualnych zakresu administracji publicznej. Gminy będą mogły tworzyć związki z powiatami. Jednoznacznie zwiększa się liczba podmiotów uprawnionych do wydawania decyzji administracyjnych sprawach indywidualnych, pociąga to wzrost kosztów obsługi administracyjnej upoważnionych podmiotów.	Wyjaśniono. Zaproponowane rozwiązania mają charakter fakultatywny, co oznacza że ewentualny wzrost kosztów obsługi administracyjnej będzie decyzją zainteresowanych podmiotów.
212	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 32	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono. Uzasadnienie przy uwadze 208
213	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 33	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono. Uzasadnienie przy uwadze 208

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

214	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 34	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono. Uzasadnienie przy uwadze 208
215	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 35	W rozdziale o stowarzyszeniach gmin, zgodnie z projektem ustawy, uzyskują one prawo reprezentowania interesów członków przed organami władz publicznych w postępowaniu sądowo-administracyjnym i w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym. Zapis ten wzmacnia pozycję stowarzyszeń, które stając się platformą reprezentowania interesów gmin, otrzymują narzędzie skutecznej walki o te interesy.	Przyjęto do wiadomości
216	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 35	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono. Uzasadnienie przy uwadze 208
217	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 36	Projekt ustawy ingeruje też w sferę nadzoru nad gminą. Zmiana brzmienia art. 87 ust. 1 jest dla gmin korzystna, wymaga ona od organu nadzoru szczegółowego legitymowania swojej interwencji, nie wystarczy już powołanie się na ustawę, należy wskazać konkretny przepis ustawy. Nadzór musi być sprawowany z zachowaniem zasady proporcjonalności pomiędzy zakresem interwencji ze strony organu nadzoru, a znaczeniem interesu gminy, który ma chronić. Proponowany zapis jest jak najbardziej słuszny, obecnie każda większa inwestycja w gminie pociąga za sobą interwencje organów nadzoru, czasami uniemożliwiają jej sprawną i terminową realizację, angażuje pracowników do przygotowywania kopii, odpisów licznych dokumentów.	Przyjęto do wiadomości
218	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 36	Artykuł 87 ust. 2 w proponowanym brzmieniu może być sprzeczny z art. 171 Konstytucji RP. Ponadto wprowadza się mechanizm, który wydaje się być odstępstwem od zasady legalizmu na rzecz zasady oportunistu w działaniu organów, co czyni go sprzecznym z art. 7 Konstytucji RP	Odrzucono. Kwestia wymagałaby szerszego wyjaśnienia - tutaj należy jedynie zasignalizować, że dodawany przepis nie zmienia zakresu nadzoru; w szczególności nie pozwala na oportunizm w przypadku wyraźnego złamania prawa. Wymusza natomiast stosowanie proporcjonalnych środków nadzoru. W obecnych realiach zdarzają się bowiem interwencje organu nadzoru powołujące się na bardzo wątpliwe podstawy prawne, a w istotny sposób naruszające interes gminy.
219	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 36	Cenną intencją projektodawcy jest próba przywrócenia zasady funkcjonowania samorządu terytorialnego w oparciu o tzw. klauzule generalne, jednak poważne wątpliwości może budzić, czy przewidziane rozwiązania prawne będą skuteczne, mianowicie np. w postaci proponowanego brzmienia art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym organy nadzoru mogą wkraczać w działalność gminną tylko w przypadkach określonych przepisami ustaw, co prawie dokładnie powiela obecne brzmienie art. 87 usg. Również dodanie ust. 2 w tym artykule nie okaże się prawdopodobnie skuteczne. Ponadto proponowane przepisy nie dotyczą powiatów.	Przyjęto do wiadomości. W przypadku powiatów nie ma możliwości przywrócenia działania opartego na klauzulach generalnych, gdyż od początku swojego istnienia powiaty nie działały w oparciu o te klauzule
220	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 38	Art. 91 ust. 1 przewiduje obowiązkową sygnalizację tj. konieczność uprzedniego wezwania organu gminy do usunięcia naruszenia prawa, organ nadzoru wyznacza termin nie krótszy niż 3 miesiące. Dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu lub wyraźnej odmowie, może on stwierdzić nieważność uchwały lub zarządzenia w całości lub w części. Skróceniu ulega termin reakcji organu nadzoru z 30 do 21 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia. Po tym terminie organ nadzoru nie może we własnym zakresie wydać rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność uchwały, pozostaje mu droga sądowa.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

221	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 38	<p>Projektowane zmiany w procedurze nadzorczej nie uwzględniają uwarunkowań stanowienia prawa miejscowego, co może spowodować szereg problemów praktycznych: 1. Procedura nadzoru toczy się niezależnie od publikacji aktu prawa miejscowego w wojewódzkim dzienniku urzędowym i akt powinien być ogłoszony mimo zastrzeżeń organu nadzoru. 2. Wstrzymanie wykonania aktów prawa miejscowego bez jednoczesnego wydania rozstrzygnięcia nadzorczego może prowadzić do sytuacji, w których w dzienniku urzędowym, w którym ogłoszono akt prawa miejscowego (z ogłoszeniem tym wiąże się fikcja powszechnej znajomości prawa) nie nastąpi ogłoszenie aktu nadzorczego. Mimo, że z treści wojewódzkiego dziennika urzędowego wynikać będzie obowiązywania określonych norm, to normy te nie będą obowiązujące (gdyż nastąpiło wstrzymanie ich wykonania, co jednak nie zostało ogłoszone). Sytuacja może być także odwrotna jeżeli kwestionowanym aktem będzie akt uchylający określone przepisy powszechnie obowiązujące. Wszystko to godzić będzie w zasadę zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. 3. Wydłużenie procedury nadzoru będzie zagrażało terminowemu wprowadzeniu w życie aktów prawa miejscowego, dla których termin do ustanowienia ustalony jest ustawowo lub wymagany konstytucyjnie (np. uchwał podatkowych). 4. Wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest przewidziane tylko w przypadku pisemnego zawiadomienia o odmowie usunięcia istotnych naruszeń prawa lub upływu terminu. Projekt nie wskazuje, jak ma zachować się organ nadzoru w sytuacji, gdy organ prawodawczy dokona zmiany, lecz akt w dalszym ciągu będzie - zdaniem organu nadzoru - naruszał prawo. Może to prowadzić to przedłużania się sporu, w przedmiocie zgodności aktu z prawem. 5. Projektowane przepisy dają możliwość wyznaczenia terminu na usunięciem naruszeń przewidując termin maksymalny. Nie gwarantują jednak tego, że nie zostanie wyznaczony termin zbyt krótki, by usunąć naruszenia. 6. Inny problem powstanie jeżeli organ nadzoru skieruje do właściwego w sprawie organu gminy informację o stwierdzonych naruszeniach, a jednocześnie nie wstrzyma wykonania aktu prawa miejscowego. W przypadku, gdy organ gminy usunie naruszenia, to pierwotny akt straci moc obowiązującą ze skutkiem ex nunc, a nie jak w przypadku wydania rozstrzygnięcia nadzorczego ex tunc. Tym samym pierwotnie podjęty akt mimo swej niezgodności z prawem wywoła skutki prawne. Rozwiązanie takie nie może być uznane za trafne. W sposób niewystarczający chroni interesy adresatów aktów prawa miejscowego. Powyższe argumenty przekonują, że proponowane rozwiązania nie są udaną propozycją zmiany postępowania nadzorczego. W praktyce przyniosłyby zdecydowanie więcej szkody, niż pożytku.</p>	Częściowo uwzględniono. Co do uwagi 2 - zmieniono przepis, tak aby wskazać że wstrzymanie wykonania uchwały jest specyficznym typem rozstrzygnięcia nadzorczego, co do uwagi 3 - zaproponowana procedura przyspiesza doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem - o ile dana jednostka samorządu terytorialnego jest tym zainteresowana, co do uwagi 4 - uchwała/zarządzenie wydane w wyniku przekazania informacji będzie traktowana tak jak każda uchwała, tj. podlegała standardowej procedurze, co do uwagi 5 i 6 - zagadnienia te zostają pozostawione rozstrzygnięciu organów nadzoru
222	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 38	Pozytywnym rozwiązaniem jest wprowadzenie, tzw. systemu sygnalizacji przez organ nadzoru zastrzeżeń i uchybień celem możliwości ich usunięcia we wskazanym czasie, bez konieczności natychmiastowego wydawania orzeczenia o nieważności konkretnego rozstrzygnięcia jst (uchwały lub zarządzenia) - proponowane brzmienie art. 91 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 79 ust. 1-3 ustawy o samorządzie powiatowym	Przyjęto do wiadomości
223	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 42	Projekt ustawy zwiększa uprawnienia wojewody w działaniach nadzorczych. Wojewoda w razie powtarzającego się naruszenia przez radę gminy lub wójta Konstytucji, lub ustaw i rozwiązaniu rady gminy (odwołaniu wójta) wnioskuje do Prezesa Rady Ministrów o powołanie Komisarza, obecnie jest to zadanie ministra właściwego do spraw administracji. Wojewoda według założeń projektu będzie organem przedstawiającym organom gminy zarzuty i wzywającym do niezwłocznego przedłożenia programu poprawy sytuacji gminy (w trybie art.97 usg).	Przyjęto do wiadomości
224	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 47 pkt 42	Artykuł 97 w projektowanym brzmieniu powiela wadliwości obowiązującej w tym zakresie regulacji, które budzą powszechną i uzasadnioną krytykę w doktrynie prawa administracyjnego - np. B. Dolnicki, Samorząd terytorialny, Kraków 2003, s. 284-286; M. Augustyniak, R. Cybulska, B. Dolnicki, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, C. Martysz, A. Mańan, T. Moll, A. Wierzbica, Komentarz do art. 97 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 01.142.1591), [w:] Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, B. Dolnicki (red.), M. Augustyniak, R. Cybulska, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, A. Mańan, C. Martysz, T. Moll, A. Wierzbica, ABC 2010, LEX.	Przyjęto do wiadomości. Istotnie w doktrynie podnoszone są zastrzeżenia, w szczególności w zakresie kryteriów ingerencji w działanie gminy. Ze względu na związane z tym kontrowersje połączone z jednoczesnym ograniczonym zakresem stosowania przepisu postanowiono ograniczyć się wyłącznie do zmiany podmiotu uprawnionego do składania wniosku.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

225	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 47 pkt 45	Projektodawca dodaje do ustawy o samorządzie gminnym nowy rozdział 10a pt. „Zmiany granic gmin”, w którym przenosi do art. 102b ust. 2 poprzednie brzmienie art. 4 usg. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia tworzyć łączyć, dzielić i znosić gminy, a także ustalać ich granice, ustalać i zmieniać nazwy gmin, a także siedziby ich władz, nie tylko na wniosek zainteresowanych gmin lub za ich zgodą, lecz także na wniosek powiatów lub województw i oczywiście z urzędu. Ponadto zmiana granic gminy w związku z odłączeniem części jej terytorium w celu powiększenia terytorium sąsiedniej gminy może nastąpić z urzędu mimo braku zgody zainteresowanej gminy (art. 102d), jeżeli zmiana ta stanowi jedyną drogę rozwiązania istotnych społeczno – gospodarczych problemów obszaru, których nie można załatwić w inny sposób, w szczególności na gruncie współdziałania sąsiadujących gmin. Obecność klauzuli generalnej – „istotne społeczno-gospodarcze problemy obszaru”, pozwala na dużą swobodę organowi administracji rządowej, który będzie decydował o tym, co jest istotnym społeczno- gospodarczym problemem obszaru i czy zmiana granic jest jedyną drogą jego rozwiązania. Nasuwa się pytanie, czy zapisy nowego rozdziału spełniają założenia projektodawcy, któremu jak wynika z uzasadnienia projektu chodziło o „wyraźne podkreślenie trwałości obszaru gminy terytorialnego stabilności jej granic”. Nowy rozdział 10a w usg otwiera drogę Radzie Ministrów do racjonalizacji podziału terytorialnego, daje możliwość jego korekty, w sytuacji konfliktu interesów, zdecydowanie przegrywa interes gminy. Zatem należy zauważyć, że zapisy tego rozdziału nie wzmocniają samodzielności gminy, zdecydowanie podkreślają jej państwowe pochodzenie.	Wyjaśniono. Ustawa co do zasady opiera się na zmianie granic za zgodą obu zainteresowanych stron. Tryb odmienny jest również przewidziany jednakże obwarowany licznymi gwarancjami dla zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego. Z tego względu trudno podzielić opinię, że przegrywa interes gminy. Odrębną kwestią jest państwowe pochodzenie samorządu - należy tu jednoznacznie podkreślić, że w prawie polskim funkcjonujemy w realiach państwowej, a nie naturalistycznej teorii samorządu
226	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 47 pkt 45	Art. 47 ust. 1 pkt 45 projektu ustawy wprowadza również nowy rozdział 10a w ustawie o samorządzie gminnym dotyczący zmian granic gmin. Zmiana ta powinna pociągać za sobą konieczności usunięcia całego dotychczasowego art. 4 ustawy o samorządzie gminnym, a nie tylko jego części. Pozostawienie ustawy w zakresie proponowanym przez projektodawcę spowoduje rozproszenie regulacji prawnych dotyczących konkretnego zagadnienia merytorycznego po całym akcie prawnym, a w niektórych przypadkach nawet powielanie zagadnień (niekoniecznie w sposób spójny) w różnych aktach prawnych. Jednak istnieje zagadnienie jeszcze bardziej istotne w tej dziedzinie, mianowicie wprowadzenie regulacji przewidujących zniesienie gminy z urzędu, mimo braku zgody zainteresowanej jednostki (proponowane wprowadzenie nowego art. 102e w ustawie o samorządzie gminnym). Przepis ten w powiązaniu z innymi proponowanymi w projekcie ustawy może być w niektórych przypadkach nadużywany do ograniczania samorządności.	Co do lokalizacji przepisów - zgodnie ze sztuką legislacji należy unikać zmian, które ograniczają się wyłącznie do zmiany lokalizacji konkretnych przepisów. Dodatkowo określone zagadnienia ze względów systemowych winny być zasygnalizowane w pierwszej części ustawy - stąd zachowanie art. 4 w części. Co do dalszych uwag - patrz komenatrz do uwagi 225
227	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Art. 48	Postulat poszerzenia uprawnień Sejmików Województw o przyznanie kompetencji w zakresie programowania środków europejskich, uchwalania regionalnych programów operacyjnych, uchwalania indykatywnego wykazu indywidualnych projektów kluczowych, monitorowania dystrybucji środków europejskich dla rozwoju regionalnego i lokalnego, opiniowania dokumentów programowych oraz zobligowania Zarządów Województw do informacji o realizacji polityki rozwoju.	Odrzucono. Rozstrzygnięcie tego zagadnena pozostawiono Radzie Ministrów przy tworzeniu kompleksowego systemu dystrybucji środków unijnych w nowym okresie programowania
228	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 1	dot. proponowanego brzmienia art. 2 ust. 2 oraz dodanego ust. 3 ustawy o samorządzie województwa - zapis ten jest równoznaczny z zasadniczym rozszerzeniem zadań województwa, co w sytuacji braku zabezpieczenia środków na finansowanie zadań jest zapisem niezgodnym z zasadami określonymi w Konstytucji RP i będzie generować spory kompetencyjne pomiędzy województwem, a innymi jednostkami samorządu terytorialnego	Wyjaśniono. Zmianę tą należy czytać w powiązaniu ze zmianą zawartą w art. 48 pkt 10 lit. b. Proponowana zmiana poszerza zatem zakres działania samorządu nie nakładając na niego żadnych nowych obligatoryjnych zadań

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

229	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 1	Duże zastrzeżenia budzą zmiany dotyczące nowelizacji art. 2 ust 2 i 3 ustawy o samorządzie województwa (art. 48 ust. 1 projektu ustawy o współdziałaniu (...)). W ustawie o samorządzie Województwa proponuje się w art. 2 ust. 2 w miejsce dotychczasowego przepisu: „2. Do zakresu działania samorządu województwa należy wykonywanie zadań publicznych o charakterze wojewódzkim niezastrzeżonych ustawami na rzecz organów administracji rządowej.”; wprowadzić przepis w brzmieniu: „2. Do zakresu działania województwa należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu regionalnym, nie zastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów.” Należy bowiem zauważyć, że Konstytucja rozróżnia pojęcia „samorząd regionalny” i „samorząd lokalny”, stąd też należałoby doprecyzować proponowany przepis, zgodnie z art. 163 Konstytucji RP. Proponuje się więc następujące brzmienie tego przepisu: „2. Do zakresu działania województwa należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu regionalnym, nie zastrzeżone ustawami dla organów innych władz publicznych”. W przeciwnym bowiem razie mamy kolizję propozycji zawartej w projekcie ustawy z przepisem art. 164 ust. 3 zawierającym domniemanie kompetencji samorządów. Ponadto, zaproponowany w nowelizacji przepis powoduje poważne trudności interpretacyjne co do wskazania (określenia) „spraw publicznych o znaczeniu regionalnym”. Wątpliwości rodzą się też co do istnienia kompetencji województwa do realizowania i załatwiania tychże spraw w świetle sformułowania „niezastrzeżonych na rzecz innych podmiotów” przy braku dookreślenia o jakie podmioty chodzi (czy regionalne, czy lokalne, czy z pionu administracji rządowej czy samorządowej, a może z sektora prywatnego), co pozostaje także w sprzeczności z art. 163 Konstytucji RP.	Odrzucono. Proponowane brzmienie przepisu nie powinno budzić w praktyce stosowania zbytnich problemów - jeśli uwzględnimy, że jego konstrukcja jest analogiczna do konstrukcji występującej w ustawie o samorządzie gminnym i domniemania na rzecz tego szczebla samorządu zadań o charakterze lokalnym
230	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 1	Wydaje się, że w art. 2 ust. 3 należałoby wskazać konkretny organ województwa.	Wyjaśniono. Nie ma takiej potrzeby wobec istnienia odrębnego domniemania kompetencji zarządu województwa
231	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 2	dot. proponowanego brzmienia art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie województwa - po słowach „wyłączną właściwość zarządu województwa” należy dopisać „albo marszałka województwa”, gdyż projekt planu zagospodarowania przestrzennego województwa sporządza marszałek województwa	Uwzględniono
232	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 48 pkt 2	Z pełnym przekonaniem uważamy, że próg 15% mieszkańców uprawnionych do głosowania w wyborach do sejmiku województwa, mogących wystąpić z obywatelską inicjatywą uchwałodawczą jest zbyt wysoki. Podobnie, jak w przypadku uwagi nr 15 sugerujemy, aby każdorazowo określony procentowo próg miał też swoje odniesienie w konkretnej wartości liczbowej (np. 2%, jednak nie więcej niż 30 tys. osób).	Odrzucono.
233	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 2	w pkt 2 wprowadzającym po art. 5 przepis art. 5a, w ust. 2 należy doprecyzować ten przepis poprzez wyłączenie spod inicjatywy uchwałodawczej mieszkańców także uchwał w sprawach wyboru władz województwa. Proponuje się następujące brzmienie tego przepisu: „2. Obywatelska inicjatywa uchwałodawcza nie może dotyczyć uchwał w sprawie wyboru władz województwa oraz uchwał dla, których ustawy zastrzegają wyłączną właściwość zarządu województwa do wniesienia projektu uchwały, w szczególności budżetu, planu zagospodarowania przestrzennego województwa albo ich zmian.”	Odrzucono. Ze względu na specyficzny charakter powoływania organu wykonawczego (wybór prowadzący do automatycznego podjęcia uchwały) ryzyko zgłaszania obywatelskich projektów uchwał w sprawie wybrania X do składu zarządu województwa wydaje się niewielkie.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

234	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 2	Należy powtórzyć uwagi poczynione do projektowanego art. 12a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym: Wprowadzanie w tym miejscu formuły „w szczególności” jest zbędne i niepożądane, osłabia znaczenie innych przypadków. Należy zrezygnować z przykładowego wyliczenia. Co ważniejsze z przepisu tego można wyprowadzić wniosek, że jeżeli ustawy zastrzegają wyłączność do wniesienia projektu uchwały na rzecz innego podmiotu niż zarząd województwa, to skorzystanie z obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej będzie możliwe. Biorąc pod uwagę regulację prawa materialnego przewidującą taką wyłączność przysługującą innym podmiotom niż zarząd województwa, rozwiązanie przyjęte w projekcie wydaje się nietrafione. Należałoby wskazać, że „obywatelska inicjatywa uchwałodawcza nie może dotyczyć uchwał, dla których ustawy zastrzegają wyłączną na rzecz określonego (określonych) podmiotu (podmiotów). Taka regulację według niniejszego projektu trafnie przewiduje się w ustawie o samorządzie powiatowym. Także w tym przypadku aktualna pozostaje uwaga o błędnym różnicowaniu sposobu regulowania dwóch instytucji demokracji bezpośredniej - inicjatywa uchwałodawcza ma być regulowana w statucie, zaś problematyka konsultacji społecznych odrębną uchwałą. Trudno dostrzec racjonalność różnicowania, należałoby pozostać wiernym jednemu modelowi.	Odrzucono. Wyjaśnienie jak w uwadze dotyczącej samorządu gminnego
235	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 48 pkt 2	Powstaje również pytanie, czy w kontekście propozycji art. 48 ust. 2, tj. obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej, jest faktycznie zasadne tworzenie tego typu instrumentów prawnych na tym szczeblu administracji publicznej, co może negatywnie wpłynąć na pracę sejmików województw.	Odrzucono. Współczesna administracja musi działać w oparciu o model Good Governance opierający się na szerokiej partycypacji społecznej. Model XIX-wiecznej administracji, w której obywatel jest zbędnym dodatkiem musi odejść do historii
236	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 4	Uwaga analogiczna do poczynionej w odniesieniu do projektowanego brzmienia art. 3 ust. 1a ustawy o samorządzie gminnym - w art. 7 ust. 1a błędnie posłużono się pojęciem „władze województwa”. Władzami województwa są bowiem jego organy oraz mieszkańcy. Z takiego sformułowania wynika, że statut określa formy udziału mieszkańców w pracach m.in. mieszkańców. Prawdłowo w przepisie powinno być użyte sformułowanie „w pracach organów województwa”	Uwzględniono
237	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 5	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono - nie ma uzasadnienia do mnożenia odrębnych ustaw. Należy raczej postulować powstanie jednolitego Kodeksu Prawa Samorządu Terytorialnego
238	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 6	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy.	Odrzucono - nie ma uzasadnienia do mnożenia odrębnych ustaw. Należy raczej postulować powstanie jednolitego Kodeksu Prawa Samorządu Terytorialnego
239	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 48 pkt 7	W naszym przekonaniu tego rodzaju uchwała powinna mieć charakter obligatoryjny	Odrzucono. Przywoływana uchwała dotyczy ustanowienia dodatkowych form udziału mieszkańców w działaniu organów województwa - musi być zatem dostosowana do lokalnych potrzeb. Obowiązkowe jest natomiast przyjęcie uchwał dotyczących standardowych form

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

240	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Art. 48 pkt 7	zamiana proponowanego zapisu art. 10 a ust 2 ustawy o samorządzie województwa o treści następującej „do konsultacji z mieszkańcami Województwa stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące konsultacji z mieszkańcami gminy.”, na wprowadzenie wprost analogicznych zapisów z ustawy o samorządzie gminnym.	Odrzucono. Bolączką systemu prawa samorządu terytorialnego jest obecnie rozproszenie regulacji i ich nieracjonalne zróżnicowanie. Przyjęta metoda odesłania ma na celu przeciwdziałać takim sytuacjom
241	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 7	Przyjęte w art. 10a ust. 2 odesłanie do odpowiedniego stosowania ustawy o samorządzie gminnym nie znajduje uzasadnienia w dotychczasowej praktyce legislacyjnej. Wiele przepisów o tożsamym brzmieniu znajduje się we wszystkich trzech samorządowych ustawach ustrojowych. Należy na problem spojrzeć systemowo (opowiedzieć można się nawet za przyjęciem jednej ustawy dla wszystkich trzech rodzajów jednostek samorządu terytorialnego). De lege lata odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o samorządzie gminnym nie wydaje się rozwiązaniem lepszym niż bezpośrednia (tożsama) regulacja problematyki konsultacji w ustawie o samorządzie województwa. Wiele przepisów niniejszego projektu potwierdza powyższe tezy - dla planowaniu i realizacji zadań publicznych, określając jednocześnie szczegółowy tryb postępowania w takich sprawach.”; porównania np. art. 19 ustawy w brzmieniu niniejszego projektu jest powieleniem regulacji proponowanych także w ustawie o samorządzie gminnym. Powtórzenia wymaga negatywna ocena sformułowania użytego w art. 10a ust. 1. Jest ono tożsame z zawartym w art. 5a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i tym samym powiela aktualnie istniejący błąd - „w wypadkach przewidzianych ustawami (...) mogą być przeprowadzane (konsultacje)”. Jeżeli ustawy przewidują konsultacje, to konsultacje muszą być przeprowadzone, zaś przepis zawarty w ust. 1 wskazuje, że konsultacje te są, fakultatywne. Problem ten poruszany był już przez doktrynę prawa administracyjnego. Należałoby wyraźnie wskazać, że konsultacje przeprowadzane są, gdy ustawa tak stanowi, a w innych ważnych sprawach mogą być one przeprowadzone.	Częściowo uwzględniono. W części odrzuconej - vide odniesienie się do uwagi 240
242	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 7 i art. 49 pkt 4	W odniesieniu do poszczególnych form współdecydowania mieszkańców o sprawach publicznych przyjęto co do zasady konstrukcję polegającą na umieszczeniu przepisów w ustawie ustrojowej gminnej, zaś w pozostałych ustawach ustrojowych - odpowiednich odesłań - powstała wątpliwość, czy zasada ta sprzyja przejrzystości aktów normatywnych	Odrzucono - vide odniesienie się do uwagi 240
243	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 9	W art. 14 ust. 1a fragment „ze względu na uzasadnioną konieczność zapewnienia jednolitego sposobu realizacji określonego zadania w skali całego kraju” nie ma żadnego znaczenia normatywnego, bowiem nie wiąże ustawodawcy	Wyjaśniono. Fragment ten ma charakter dyrektywy dla prawodawcy, aczkolwiek faktycznie nie ma możliwości jego skutecznego egzekwowania
244	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 10	dot. proponowanego brzmienia art. 18 pkt 10a ustawy o samorządzie województwa - proponowany zapis pozostaje w sprzeczności z zasadą legalizmu (działania na podstawie przepisu prawa), brak wyraźnego określenia w przepisach zadań samorządu uniemożliwi ich finansowanie - wydatkowanie środków możliwe jest bowiem tylko w przypadkach wyraźnie przez przepisy wskazanych, nie obowiązują tu zaś zasada domniemania możliwości wydatkowania środków	Odrzucono. Podniesiony problem jest rozwiązany poprzez wprowadzenie klauzuli domniemania na rzecz województwa zadań o charakterze regionalnym
245	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 11	dot. proponowanego brzmienia art. 19 ust 1 ustawy o samorządzie województwa - wprowadzenie obligatoryjnego imiennego głosowania znacznie wydłuży procedurę głosowań	Odrzucono. Dotychczasowa praktyka stosowania głosowania imiennego w jednostkach samorządu terytorialnego nie wskazuje na szczególne wydłużenie procedury głosowań
246	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 11	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

247	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 12	W odniesieniu do dodawanego art. 20 ust. 3a konieczna jest uwaga analogiczna do poczynionej przy art. 19 ust. 2a ustawy o samorządzie gminnym - wydaje się trafne dopuszczenie przewodniczącego do reprezentowania gminy również w postępowaniach o stwierdzenie nieważności uchwały rady gminy. Praktyka dowodzi, że w przypadku sporu pomiędzy organami gminy, co do konkretnego aktu rady, nie jest trafne powierzanie organowi wykonawczemu obowiązku reprezentowania gminy. Można by o ten przypadek uzupełnić art. 20 ust. 3a	Odrzucono. W pierwotnej wersji rozważano przyznanie szerszego uprawnienia przewodniczącemu rady. Pod wpływem zgłaszanych uwag ograniczono to jednak wyłącznie do przypadku oczywistej sprzeczności interesów organu wykonawczego i danej jednostki samorządu terytorialnego
248	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 13	dot. proponowanego brzmienia art. 21a ust 3 ustawy o samorządzie województwa - brak zdefiniowania słowa „każdy” wprowadza nieścisłość i stwarza możliwość dowolnej interpretacji zapisu. Generalnie podkreślić należy, że opiniowanie projektu budżetu na poziomie regionalnym przez poszczególnych obywateli jest nieuzasadnione. W budżecie województwa znajdują się dla przykładu zadania, których realizacja nie jest bezpośrednio uzależniona od władz województwa np. zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, środki na dofinansowanie zadań w ramach programów operacyjnych itd. Dokument ten, co warto podkreślić, jest na tyle skomplikowany (zawiera wykazanie poszczególnych pozycji w ujęciu klasyfikacji budżetowej, w ujęciu zadaniowym, w odniesieniu do zadań inwestycyjnych czy jako zadanie dofinansowane z unii europejskiej), że bez szczegółowych wyjaśnień znaczenia poszczególnych zapisów osoby z poza pracowników województwa będą mieć poważny problem z ich interpretacją. Ponadto w ust. 3 projektowanego zapisu, proponuje się doprecyzować, że uwagi do projektu uchwały zgłasza się do projektodawcy	Odrzucono. Nie ma uzasadnienia do zakładania, że obywatele nie poradzą sobie z przeczytaniem i zrozumieniem projektu budżetu
249	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 48 pkt 13	W naszym przekonaniu należy dodać zapis w sposób precyzyjny określający, że wszystkie uwagi zgłoszone w konsultacjach są jawne i są podawane do publicznej wiadomości.	Wyjaśniono. W naszej ocenie wskazany cel realizuje obowiązek poinformowania o wszystkich zgłoszonych uwagach
250	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 13	Obligatoryjny termin zamknięcia porządku obrad sparaliżowałby działanie Rad i Sejmików uniemożliwiając dokonywanie zmian mających na celu podejmowanie działań, które organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego uznają za konieczne. Ponadto w praktyce uniemożliwiłyby wpływ radnych na porządek obrad. Bardziej racjonalne jawi się wprowadzenie zasady, iż publikacji projektów uchwał w BIP podlegałyby jedynie projekty przekazywane radnym wraz z porządkiem obrad i wprowadzenie terminu na wnoszenie uwag przez mieszkańców, na przykład w ciągu 7 dni od dnia publikacji projektów.	Wyjaśniono. Ustawa nie wprowadza obligatoryjnego terminu zamknięcia porządku obrad pozostawiając to zagadnienie do regulacji statutowej. Ustawa wymaga jedynie by projekty uchwał były przekazywane do wiadomości publicznej równoległe z ich przekazaniem radnym
251	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Art. 48 pkt 13	Postulat wprowadzenia zasady publikacji projektów uchwał w BIP, zgodnie z którą temu obowiązkowi podlegałyby projekty uchwał przekazywane radnym wraz z porządkiem obrad w terminie 7 dni przed sesją. Później przekazywane projekty podlegałyby ogłoszeniu w BIP na zasadach określonych w statutach poszczególnych województw	Wyjaśniono. Vide uwaga 250
252	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 13	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości
253	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 15	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości
254	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 17	dot. proponowanego brzmienia art. 30 ust 2 ustawy o samorządzie województwa - przy zachowaniu obligatoryjności tworzenia komisji rewizyjnej spowoduje dublowanie się kompetencji różnych ciał	Wyjaśniono.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

255	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 17	Artykuł 30 ust. 6 nie rozstrzyga podstawowego problemu, jaki zarysował się na tle obowiązywania dotychczasowych regulacji w tym zakresie. Nie odpowiada bowiem na pytanie, czy sejmik województwa ma obowiązek zaakceptować zgłoszonego przez klub kandydata. Innymi słowy, czy decyzja o osobie reprezentującej klub zapada w ramach klubu, czy też sejmik może odrzucić zgłoszoną przez klub kandydaturę obligując tym samym klub do zgłoszenia innego kandydata. Ani doktryna ani orzecznictwo nie wypracowało jednolitego poglądu na tę kwestię. Regulacja w tej sprawie jest wysoce pożądana.	Odrzucono. Zagadnienie to - jako dotyczące wewnętrznego ustroju - zostało pozostawione właściwej radzie.
256	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 18	W zakresie usunięcia barier dla rozwoju i funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego mało czytelnym jest stworzenia możliwości łączenia członkostwa w organie wykonawczym jednostki samorządu terytorialnego z mandatem senatora. Trudno zrozumieć czemu to ma służyć, a dotychczasowa praktyka wskazuje, że takie łączenie funkcji powoduje gorszą wydajność ich sprawowania. Umocowanie Sejmiku (Rady) do występowania w imieniu jednostki w sprawach sądowych w której przeciwnikiem procesowym jest lub będzie aktualny Wójt, Starosta, Marszałek, nie powinno się ograniczać wyłącznie do sądów powszechnych, ale wszelkich sądów (administracyjnych).	Uwzględniono. Zrezygnowano z tej propozycji.
257	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Art. 48 pkt 18	Postulat rozważenia ponownie zasadności łączenia funkcji członka zarządu województwa oraz radnego z mandatem senatora	Uwzględniono. Możliwość taka została wykluczona
258	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 22	dot. proponowanego brzmienia art. 41c ust 4 ustawy o samorządzie województwa proponowany zapis będzie w praktyce rodził problemy proceduralne związane z głosowaniem uchwał. Nie jest w szczególności jasne, kto i w jakim trybie w trakcie sesji sejmiku miałby przygotować projekt uchwały o zmianie uchwały o odmowie skwitowania uzupełniającej ją o przyczyny odmowy skwitowania, wydaje się iż celowym byłaby rezygnacja w takim przypadku z podawania przyczyn odmowy skwitowania, co wynikałoby z protokołu z posiedzenia sejmiku	Odrzucono. Zakłada się, że dokonają tego radni, którzy zdecydowali o nieudzieleniu skwitowania. Pominięcie wskazanego przepisu mogłoby prowadzić do prób ominięcia wymogu uzasadniania dzięki dopasowaniu trybu głosowania
259	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 48 pkt 23	dot. proponowanego brzmienia art. 45 ust. 1a ustawy o samorządzie województwa - proponuje się wykreślić drugie zdanie zapisu, gdyż brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla konieczności publikowania wskazanych uchwał w sposób zwyczajowo przyjęty (nie jest to prawo miejscowe, ani zagadnienie szczególnie istotne dla mieszkańców)	Odrzucono. Wiedza o powołaniu ciał doradczych, mogących w istotny sposób wpływać na podejmowane decyzje, powinna być powszechnie znana
260	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 25	w art. 82 ust. 1 zastosowano błędne odesłanie do art. 78. Powinno być: „1. W przypadku podjęcia uchwały z naruszeniem prawa organ nadzoru, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia uchwały w trybie określonym w art. 81, kieruje do właściwego w sprawie organu samorządu województwa informację o stwierdzonych naruszeniach prawa. Informacja winna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne.”	Uwzględniono
261	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 25	Patrz: uwagi do projektowanego brzmienia art. 91 ustawy o samorządzie gminnym	Rozstrzygnięto analogicznie jak uwaga 221
262	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 48 pkt 29	błąd pisarski - mianowicie przepis ten podzielono na dwa ustępy o numerach „1* i „6”, podczas gdy ustępy powinny być oznaczone kolejnymi numerami: „1” i „2”	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

263	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 48 pkt 29	Artykuł 85 w projektowanym brzmieniu powiela wadliwości obowiązującej w tym zakresie regulacji, które budzą powszechną i uzasadnioną krytykę w doktrynie prawa administracyjnego - np. B. Dolnicki, Samorząd terytorialny, Kraków 2003, s. 284-286; M. Augustyniak, R. Cybulska, B. Dolnicki, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, C. Martysz, A. Matan, T. Moll, A. Wierzbica, Komentarz do art. 97 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 01.142.1591), [w:] Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, B. Dolnicki (red.), M. Augustyniak, R. Cybulska, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, A. Matan, C. Martysz, T. Moll, A. Wierzbica, ABC 2010, LEX	Wyjaśniono - vide rozstrzygnięcie uwagi 224
264	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 1	Uwaga analogiczna do poczynionej względem art. 3 ust. 1a ustawy o samorządzie gminnym - przepis ten błędnie posługuje się pojęciem „władze powiatu”. Władzami powiatu są bowiem jego organy oraz mieszkańcy. Z takiego sformułowania wynika, że statut określa formy udziału mieszkańców w pracach m.in. mieszkańców. Prawidłowo w przepisie powinno być użyte sformułowanie „w pracach organów powiatu”	Uwzględniono
265	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 49 pkt 2	Proponuję dodatkowo wprowadzić następujące zmiany: art. 3 otrzymuje brzmienie: „Art.3.1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje gminie miejskiej status miasta naprawach powiatu i ustala jego granice. 1. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 może być wydane także na wniosek zainteresowanej rady powiatu lub rady gminy miejskiej, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami powiatu, na obszarze którego położona jest gmina miejska. 2. Przy podejmowaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust.1 i 2, Rada Ministrów uwzględni w szczególności stan infrastruktury społecznej i technicznej na terenie gminy miejskiej oraz jej układ urbanistyczny i charakter zabudowy, a także trwałość obszaru gminy miejskiej i stabilność jej granic, stanowiące podstawę spójności społecznej i zapewniające zdolność wykonywania zadań publicznych gminnych i powiatowych. 3. Ustalenie granic powiatu następuje poprzez wskazanie gmin wchodzących w skład powiatu, a zmiana jego granic dokonywana jest w sposób zapewniający powiatowi terytorium możliwie jednorodne ze względu na układ osadniczy i przestrzenny, uwzględniający więzi społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz zapewniający zdolność wykonywania zadań publicznych.”	Odrzucono. Propozycja ma na celu umożliwienie powoływania nowych miast na prawach powiatu - co jest w sprzeczności z przyjętym kierunkiem stabilizacji granic (i zresztą również z założeniami reformy samorządowej 1998 roku)
266	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 4	Tak jak w art. 10a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa oraz art. 5a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym projekt błędnie normuje, że „w wypadkach przewidzianych ustawami (...) mogą być przeprowadzane (konsultacje)”. Jeżeli ustawy przewidują konsultacje, to muszą być one przeprowadzone, zaś przepis zawarty w ust. 1 wskazuje, że konsultacje te są fakultatywne. Należałoby wyraźnie wskazać, że konsultacje przeprowadzane są, gdy ustawa tak stanowi, a w innych ważnych sprawach mogą być one przeprowadzone. Poczynić należy także, tę samą uwagę co przy art. 10a ust. 2 ustawy o samorządzie województwa: odesłanie do odpowiedniego stosowania ustawy o samorządzie gminnym nie znajduje uzasadnienia w dotychczasowej praktyce legislacyjnej. Wiele przepisów o tożsamym brzmieniu znajduje się we wszystkich trzech samorządowych ustawach ustrojowych. Należy na problem spojrzeć systemowo (opowiedzieć można się nawet za przyjęciem jednej ustawy dla wszystkich trzech rodzajów jednostek samorządu terytorialnego). De lege lata odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o samorządzie gminnym nie wydaje się rozwiązaniem lepszym niż bezpośrednia (tożsama) regulacja problematyki konsultacji w ustawie o samorządzie województwa.	Uwzględniono
267	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 5	W art. 4 ust. 3a fragment „ze względu na uzasadnioną konieczność zapewnienia jednolitego sposobu realizacji określonego zadania w skali całego kraju” nie ma żadnego znaczenia normatywnego, bowiem nie wiąże ustawodawcy.	Wyjaśniono. Fragment ten ma charakteru dyrektywy dla prawodawcy, aczkolwiek faktycznie nie ma możliwości jego skutecznego egzekwowania
268	Konwent Starostów Województwa Wielkopolskiego (07-02-2013)	Art. 49 pkt 6	Stoimy na stanowisku, że w ustawie powinien znaleźć się zapis dający powiatom możliwość tworzenia i przystępowania do spółek prawa handlowego.	Wyjaśniono. Ustawa zawiera takie regulacje
269	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 49 pkt 8	Z pełnym przekonaniem uważamy, że próg 15% mieszkańców uprawnionych do głosowania w wyborach do rady powiatu, mogących wystąpić z obywatelską inicjatywą uchwałodawczą jest zbyt wysoki. Podobnie, jak w przypadku uwagi nr 14 sugerujemy, aby każdorazowo określony procentowo próg miał też swoje odniesienie w konkretnej wartości liczbowej (np. 2%, jednak nie więcej niż 20 tys. osób).	Odrzucono.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

270	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 8	Odnosząc się do projektowanego art. 10a ust. 2 konieczne wydaje się poczynienie porównania z analogicznymi przepisami projektu dotyczącymi ustaw o samorządzie gminnym i o samorządzie województwa. Wprowadzanie w przepisie formuły „w szczególności” tak jak w pozostałych dwóch ustawach jest zbędne i niepożądane, osłabia znaczenie innych przypadków. W przeciwieństwie do proponowanych unormowań ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o samorządzie województwa prawidłowo zastrzeżono wyłączność innych podmiotów. Należy ją zastosować także w art. 12a ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5a ustawy o samorządzie województwa. W odniesieniu do ust. 3 należy powtórzyć uwagę podnoszoną przy projektowanym art. art. 5ac ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym -zauważalne jest rozróżnienie sposobu regulowania dwóch instytucji demokracji bezpośredniej - inicjatywa uchwałodawcza ma być regulowana w statucie, zaś problematyka konsultacji społecznych odrębną uchwałą. Trudno dostrzec racjonalność takiego różnicowania. Należałoby pozostać wiernym jednemu modelowi.	Częściowo uwzględniono
271	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 10	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie	Przyjęto do wiadomości
272	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 11	W odniesieniu do dodawanego art. 14 ust. 3a uwaga analogiczna do poczynionej przy art. 19 ust. 2a ustawy o samorządzie gminnym - wydaje się trafne dopuszczenie przewodniczącego do reprezentowania gminy również w postępowaniach o stwierdzenie nieważności uchwały rady gminy. Praktyka dowodzi, że w przypadku sporu pomiędzy organami gminy, co do konkretnego aktu rady, nie jest trafne powierzenie organowi wykonawczemu obowiązku reprezentowania gminy. Można by o ten przypadek uzupełnić art. 14 ust. 3a	Odrzucono. W pierwotnej wersji rozważano przyznanie szerszego uprawnienia przewodniczącemu rady. Pod wpływem zgłaszanych uwag ograniczono to jednak wyłącznie do przypadku oczywistej sprzeczności interesów organu wykonawczego i danej jednostki samorządu terytorialnego
273	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 49 pkt 13	W naszym przekonaniu należy dodać zapis w sposób precyzyjny określający, że wszystkie uwagi zgłoszone w konsultacjach są jawne i są podawane do publicznej wiadomości.	Wyjaśniono. W naszej ocenie wskazany cel realizuje obowiązek poinformowania o wszystkich zgłoszonych uwagach
274	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 13	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości
275	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 49 pkt 13	art. 15 ust. 3 – też należy zakreślić termin	Odrzucono. Brak wyjaśnienia proponowanej zmiany
276	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 14	Artykuł 16 nie rozstrzyga podstawowego problemu, jaki zarysował się na tle obowiązywania dotychczasowych regulacji w tym zakresie. Nie odpowiada bowiem na pytanie, czy rada powiatu ma obowiązek zaakceptować zgłoszonego przez klub kandydata. Innymi słowy, czy decyzja o osobie reprezentującej klub zapada w ramach klubu, czy też rada może odrzucić zgłoszoną przez klub kandydaturę obligując tym samym klub do zgłoszenia innego kandydata. Ani doktryna ani orzecznictwo nie wypracowało jednolitego poglądu na tę kwestię. Regulacja w tej sprawie jest wysoce pożądana	Odrzucono - zagadnienie pozostawiono do regulacji statutowej
277	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 16	Regulacja pożądana i zasługująca na poparcie.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

278	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 22	Nieracjonalne jest stosowanie odmiennego sformułowania dla wyrażenia analogicznej normy - w art. 26 ust. 2: „Starostą nie może być osoba, która nie jest obywatelem polskim”, w art. 27 ust. 3: „Zastępcą starosty może być wyłącznie obywatel polski”. Należy zatem art. 26 ust. 2 sformułować: „Starostą może być wyłącznie obywatel polski”	Uwzględniono
279	Konwent Starostów Województwa Wielkopolskiego (07-02-2013)	Art. 49 pkt 22	Wychodzimy z założenia, że Senat powinien mieć charakter samorządowy z możliwością łączenia również stanowiska starosty z mandatem senatora.	Odrzucono. W wyniku zgłaszanych uwag odstąpiono od możliwości łączenia sprawowania funkcji w organie wykonawczym jednostki samorządu terytorialnego i mandatem senatora
280	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 49 pkt 22	Dobrym rozwiązaniem - zresztą wielokrotnie postulowanym przez Śląski Związek Gmin i Powiatów - jest wprowadzenie monokratycznego organu wykonawczego i zarządzającego w powiecie (art. 26 ustawy o samorządzie powiatowym).	Przyjęto do wiadomości
281	Związek Powiatów Polskich (14-03-2013)	Art. 49 pkt 23	Wątpliwości nasze budzi jedynie wprowadzenie w powiatach jednoosobowego organu wykonawczego, wybieranego pośrednio, przez radę powiatu. Jest to co prawda zgodne z wielokrotnie zgłaszanymi postulatami środowisk powiatowych, jednakże tylko częściowo – nie obejmuje bowiem wprowadzenia bezpośredniego wyboru starosty.	Przyjęto do wiadomości. W pełni rozumiejąc dążenie starostów do wzmocnienia swojej legitymacji, należy wskazać, że obecny zakres kompetencji powiatów przemawia przeciwko wprowadzeniu bezpośrednich wyborów starosty
282	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 40	Porównaj: uwagi do projektowanego brzmienia art. 40 ustawy o samorządzie gminnym. Ustalenie takiego brzmienia art. 40 ustawy o samorządzie powiatowym wymaga ścisłego skorelowania przepisów nie tylko ustrojowych ustaw samorządowych, ale także ustawy o województwie i administracji rządowej w województwie oraz kilku ustaw przewidujących stanowienie aktów prawa miejscowego przez niezespalone organy administracji rządowej.	Rozstrzygnięcie analogiczne jak w przypadku uwagi dotyczącej ustawy o samorządzie gminnym
283	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 41	Zasadne i pożądane jest ujednoczenie katalogu dóbr prawnie chronionych przepisami porządkowymi w ustawie o samorządzie gminnym oraz ustawie o samorządzie powiatowym (a także w ustawie o województwie i administracji rządowej w województwie). Z niezrozumiałych względów w ustawie o samorządzie gminnym projektuje się ochronę „życia i zdrowia obywateli”, zaś w ustawie o samorządzie powiatowym ochronę „życia i zdrowia”. Utrzymać to istotne problemy interpretacyjne występujące dziś w praktyce prawodawczej. Ponadto, w ramach niniejszego projektu, w ustawie o samorządzie gminnym użyto w spójnika „oraz”, zaś w ustawie o samorządzie powiatowym „albo”. Z tej różnicy można wyprowadzić istotne ograniczenie swobody prawodawczej organów powiatu, które wydają się być nieracjonalne. Proponuję utrzymanie identycznej treści przepisów obu ustaw. Jeżeli zaś - dla zachowania zasady pomocniczości - aktywność powiatu ma być ograniczona do sytuacji, gdy zagrożenia występują na obszarze przekraczającym granice gminy, to przesłanka terytorialna zawarta w art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym „o ile przyczyny te występują na obszarze więcej niż jednej gminy” powinna zostać dookreślona poprzez dodanie słów „tego powiatu”. W przeciwnym razie organy powiatu będą umocowane do działania, gdy zagrożenie będzie punktowo występować w pojedynczych gminach różnych powiatów. Powtórzyć można także uwagę sformułowaną do art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym - z punktu widzenia niniejszego projektu wadliwe jest użycie pojęcia „obywateli”, zamiast „mieszkańców”, zaś z punktu widzenia systemowego i ustaleń nauki prawa ochrony środowiska, wadliwe jest posługiwanie się pojęciem „środowiska naturalnego”, zamiast samo „środowiska” (notabene: podstawowa dla tej gałęzi prawa ustawa zatytułowana jest Prawo ochrony środowiska, a nie Prawo ochrony środowiska naturalnego)	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

284	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 47	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy	Odrzucono - nie ma uzasadnienia do mnożenia odrębnych ustaw. Należy raczej postulować powstanie jednolitego Kodeksu Prawa Samorządu Terytorialnego
285	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 48	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy	Odrzucono - vide uwaga 284
286	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 49	Patrz: uwaga wstępna - ten przepis należałoby zamieścić w ramach odrębnej ustawy	Odrzucono - vide uwaga 284
287	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 49 pkt 49	Korzystnym rozwiązaniem jest również umożliwienie stowarzyszeniom zrzeszającym jst reprezentowanie interesów swoich członków przez organami władz publicznych, w postępowaniu sądowoadministracyjnym i postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym	Przyjęto do wiadomości
288	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 51	Patrz: uwagi do projektowanego brzmienia art. 91 ustawy o samorządzie gminnym.	Częściowo uwzględniono - vide wyjaśnienia przy uwadze 221
289	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 55	Artykuł 84 w projektowanym brzmieniu powiela wadliwości obowiązującej w tym zakresie regulacji, które budzą powszechną i uzasadnioną krytykę w doktrynie prawa administracyjnego - np. B. Dolnicki, Samorząd terytorialny, Kraków 2003, s. 284-286; M. Augustyniak, R. Cybulska, B. Dolnicki, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, C. Martysz, A. Matan, T. Moll, A. Wierzbica, Komentarz do art. 97 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 01.142.1591), [w:] Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, B. Dolnicki (red.), M. Augustyniak, R. Cybulska, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, A. Jochymczyk, A. Matan, C. Martysz, T. Moll, A. Wierzbica, ABC 2010, LEX.	Odrzucono. Vide wyjaśnienia przy uwadze 222
290	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 49, pkt 58	1) W art. 90c ust.1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli ustawa niniejsza albo przepis szczególny nie stanowi inaczej, podział powiatu lub wyłączenie gminy lub gmin z powiatu i włączenie jej do powiatu sąsiedniego lub wyłączenie gminy miejskiej z powiatu i nadanie jej statusu miasta na prawach powiatu albo połączenie powiatów następuje na wniosek lub za zgodą zainteresowanych powiatów oraz gmin miejskich.”; 2) w art. 90c skreśla się ust.4; 3) art. 90d otrzymuje brzmienie: „Art. 90d. Wyłączenie gminy z powiatu i włączenie jej do powiatu sąsiedniego lub wyłączenie gminy miejskiej z powiatu i nadanie jej statusu miasta na prawach powiatu może nastąpić z urzędu mimo braku zgody zainteresowanych jednostek samorządu lokalnego, jeżeli zmiana ta stanowi jedyną drogę rozwiązania istotnych społeczno-gospodarczych problemów obszaru objętego zmianą warunkującą zachowanie więzi społecznych, gospodarczych i kulturowych.”; 4) w art. 90e skreśla się ust. 6; 5) w art. 90g ust.3 otrzymuje brzmienie: „3. Po przeprowadzeniu postępowania minister właściwy do spraw administracji publicznej zajmuje ostateczne stanowisko, które przedkłada zainteresowanym powiatom i gminom, zaś w przypadku, gdyby dokonywane przekształcenia miały także naruszać granice województw-również tym województwom.”.	Odrzucono. Wyjaśnienie jak przy uwadze 265

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

291	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 49 pkt 59	Patrz: uwaga do projektowanego brzmienia art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym	Dokonano odpowiedniej zmiany redakcji
Rozdział 7 Zmiany innych ustaw				
292	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)		Istotnym mankamentem projektu jest również niezadawalający zakres zmian w innych ustawach: Prawie ochrony środowiska oraz ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W konsekwencji, w przypadku studium ramowego, nie ustanowiono obowiązku sporządzenia opracowania ekofizjograficznego oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.	Wyjaśniono. Ustawa koncentruje się na zagadnieniach prawa ustrojowego samorządu terytorialnego. W związku z tym nie ma charakteru ustawy "czyszczącej" korygującej wszystkie stwierdzone wady

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

293	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 53	<p>Wnoszę o wprowadzenie odmiennych od proponowanych nowelizacji w brzmieniu: a) wersja 1 1) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw administracji publicznej, spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw, a w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta - opinii rad miast, w drodze rozporządzenia, zalicza drogi do kategorii dróg krajowych, mając na uwadze kryteria zaliczenia określone w ust. 1. 3. Minister właściwy do spraw transportu po zasięgnięciu opinii właściwych zarządów województw, a w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta właściwych prezydentów miast, w drodze rozporządzenia, ustala przebieg istniejących dróg krajowych, w celu zapewnienia ciągłości dróg krajowych.”; 2) W art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Ustalenie przebiegu istniejących dróg wojewódzkich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zasięgnięciu opinii zarządów powiatów, na obszarze których przebiega droga, a w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta - opinii prezydentów miast.”; 3) w art. 6a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zaliczenie drogi do kategorii dróg powiatowych następuje w drodze uchwały rady powiatu w porozumieniu z zarządem województwa, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin, na obszarze których przebiega droga, oraz zarządów sąsiednich powiatów, a w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta - opinii prezydentów miast.”; 4) w art. 19a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W granicach miast, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta, zarządcą wszystkich dróg, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta.”, b) dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu: „5a. Drogi leżące w granicach miast nie wymienionych w ust. 5 podlegają przekazaniu w zarząd miasta na wniosek burmistrza, w którym określa się odcinki dróg, o przekazanie których chodzi, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych. Zarządcy dróg podlegających przekazaniu zawierają porozumienie regulujące w szczególności wzajemne rozliczenia finansowe, w tym wysokość kwoty przekazywanej corocznie miastu, która nie może być niższa niż iloczyn wydatków ogółem budżetu zarządcy dróg przekazującego drogi (przekazującego) w danym roku budżetowym oraz stosunku procentowego wydatków na drogi leżące w granicach miast podlegające przekazaniu do wydatków ogółem budżetu przekazującego na dzień przekazania dróg. 5b. Zarządcą drogi może być także zespół miejski lub zespół metropolitalny.”; 5) w art. 21 ust. 1 wyrazy „i ust. 5” zastępuje się wyrazami „oraz ust. 5 i 5a”. b) II wersja 1) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw administracji publicznej, spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw, a w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców - opinii rad miast, w drodze rozporządzenia, zalicza drogi do kategorii dróg krajowych, mając na uwadze kryteria zaliczenia określone w ust. 1. 3. Minister właściwy do spraw transportu po zasięgnięciu opinii właściwych zarządów województw, a w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców - właściwych prezydentów miast, w drodze rozporządzenia, ustala przebieg istniejących dróg krajowych, w celu zapewnienia ciągłości dróg krajowych.”; 2) W art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Ustalenie przebiegu istniejących dróg wojewódzkich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zasięgnięciu opinii zarządów powiatów, na obszarze których przebiega droga, a w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców - opinii burmistrzów (prezydentów miast).”; 3) w art. 6a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zaliczenie drogi do kategorii dróg powiatowych następuje w drodze uchwały rady powiatu w porozumieniu z zarządem województwa, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin, na obszarze których przebiega droga oraz zarządów sąsiednich powiatów, a w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców - opinii burmistrzów (prezydentów miast).”; 4) w art. 19: a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W granicach miast liczących powyżej 50.000 mieszkańców zarządcą wszystkich dróg, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest burmistrz (prezydent miasta).”, b) dodaje się ust. 5a „5a. Zarządcą drogi może być także zespół miejski lub zespół metropolitalny.”; 5) w art. 21 ust. 1 wyrazy „i ust. 5” zastępuje się wyrazami „oraz ust. 5 i 5a”. c) wersja III 1) w art. 19 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu: „5a. Drogi leżące w granicach miast nie wymienionych w ust. 5 podlegają przekazaniu w zarząd miasta na wniosek burmistrza, w którym określa się odcinki dróg, o przekazanie których chodzi, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych. Zarządcy dróg podlegających przekazaniu zawierają porozumienie regulujące w szczególności wzajemne rozliczenia finansowe, w tym wysokość kwoty przekazywanej corocznie miastu, która nie może być niższa niż iloczyn wydatków ogółem budżetu zarządcy dróg przekazującego drogi (przekazującego) w danym roku budżetowym oraz stosunku procentowego wydatków na drogi leżące w granicach miast podlegające przekazaniu do wydatków ogółem budżetu przekazującego na dzień przekazania dróg. 5b. Zarządcą drogi może być także zespół miejski lub zespół metropolitalny.”; 2) w art. 21 ust. 1 wyrazy „i ust. 5” zastępuje się wyrazami „oraz ust. 5 i 5a”. Przekazanie zarządzania drogami wiąże się ściśle z zarządzaniem ruchem na tych drogach, a zatem zaproponowane poniżej zmiany odpowiadają rozwiązaniom przyjętym w przypadku propozycji zmian w ustawie o drogach publicznych.</p>	Odrzucono. Wydaje się, że głównym celem propozycji jest wprowadzenie obowiązku przekazania dróg przebiegających przez obszar miasta w zarząd tych miast. Odpowiednie rozwiązania są zaproponowane w dalszej części projektu.
294	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 53 pkt. 2	przy przyjęciu tak zaproponowanej treści art. 7 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, proponuje się dokonanie zmian także w treści jej art. 6 ust. 3 i art. 6a ust. 2, poprzez zastąpienie słowa „zarządów” - słowem „starostów”	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

295	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 54	dotyczy proponowanego brzmienia art. 8a-f ustawy o izbach gospodarczych - zwrot „mogą być tworzone powiatowe konferencje rozwoju gospodarczego”, ujęty w art. 8a ust. 1 wydaje się niewłaściwy pod względem językowym. Słownik Języka Polskiego PWN definiuje „konferencję” jako: „spotkanie przedstawicieli jakichś instytucji lub organizacji w celu omówienia określonych zagadnień”. W języku polskim spotkania organizuje się, a nie tworzy. W związku z tym zwrot „tworzenie konferencji” prowadzić może do niejednoznaczności zapisu ustawy. Powstaje bowiem pytanie, czy konferencje” w intencji ustawodawcy to organizowane spotkania, czy też tworzone ciała doradcze. Dla przykładu - Urząd Miasta Krakowa organizuje co jakiś czas konferencje poświęcone zagadnieniom biznesowym, ale przy Prezydencie Miasta funkcjonuje także utworzone w 2002 roku Porozumienie na Rzecz Rozwoju Przedsiębiorczości w Krakowie, którego zadania pokrywają się z zadaniami „tworzonych powiatowych konferencji rozwoju gospodarczego” opisanymi w ust. 2 art. 8a projektu ustawy. Nadto wskazuje się, iż, zapis art. 54 jest nic nie wnoszącym projektem i będzie zapisem martwym, gdyż do tej pory nie ma ustawy o samorządzie gospodarczym odpowiadającej ustrojowi kraju, jak również odzwierciedlającym ciągły wzrost znaczenia polskiej gospodarki chociażby w Europie. Aby tworzyć konferencje rozwoju gospodarczego izby gospodarcze powinny mieć określony teren działania w danym województwie lub w kraju. Obecna sytuacja wygląda tak, że obszar działania izb często się pokrywa, W związku z tym zachodzi pytanie, która izba przejmie na siebie tworzenie konferencji? Poza tym są powiaty w kraju, w których nie funkcjonuje żadna izba gospodarcza. Aby konsultować, czy opiniować projekty powiatowe lub gminne wymienione w art. 8 d pkt 1 izby musiałyby korzystać w wielu przypadkach z ekspertów. Budżety większości izb są znikome i w związku z tym nie mogą one sobie pozwolić na opłacenie wydanych przez ekspertów opinii, ani finansować innych działań, w tym organizację posiedzeń konferencji. Natomiast projekt ustawy mówi, że wszelkie koszty ponoszą członkowie konferencji	Wyjaśniono. Pojęcie "konferencja" zostało użyte w rozumieniu podmiotowym, które faktycznie nie jest odnotowywane w słownikach języka polskiego. Zagadnienie to będzie przedmiotem dodatkowej analizy na etapie prac redakcyjnych. Choć przepisy zostały zamieszczone w ustawie o izbach gospodarczych, to zostały one zredagowane w taki sposób by umożliwić powstawanie konferencji nawet w przypadku istnienia na danym terenie kilku izb
296	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 54	Projekt ustawy wskazuje również na konieczność współpracy ze strony organizacji pozarządowych oraz przedsiębiorców. Powiatowa konferencja będzie płaszczyzną współpracy między lokalną administracją samorządową a podmiotami gospodarczymi, mającą na celu wspieranie rozwoju gospodarczego. Tworzy się powiatowe konferencje, które będą opiniowały projekty tych uchwał - pochodzących tak z poziomu gminy, jak i powiatu - które mają potencjalnie największy wpływ na rozwój powiatu - w naszej opinii doprecyzowania wymaga katalog kryteriów decydujących o tym, kiedy projekt uchwały podlega opiniowaniu przez powiatowe konferencje. Brak tych kryteriów może (w ekstremalnych przypadkach) paraliżować proces podejmowania decyzji w danej JST.	Odrzucono. Wydaje się, że redakcja dodatwanego art. 8d ust. 1 jednoznacznie określa katalog uchwał podlegających opiniowaniu
297	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 54	Odnośnie do propozycji dot. tworzenia Powiatowych Konferencji Rozwoju Gospodarczego trudno nie odnieść wrażenia, że będziemy mieli do czynienia z kolejnym tworem konsultacyjno-doradczym, z którego działań może niewiele wynikać - art. 54 projektu.	Przyjęto do wiadomości. Czas pokaże na ile zaproponowane rozwiązania znajdą zastosowanie w praktyce działania
298	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 54	W przepisach art. 8d nie doprecyzowano dalszego ciągu postępowania z opinią wytworzoną w oparciu o nie. Wątpliwość budzi również bezstronność opinii o przepisach prawa lokalnego dotyczących m.in. wysokości stawek podatkowych, wyrażona przez podmioty tworzące opisaną w przytoczonych przepisach (Art. 8 ust. 3) „Powiatową konferencję rozwoju gospodarczego”, której członkami są przedstawiciele izb gospodarczych, rzemieślniczych, przedsiębiorców itd., a którzy będą ponosić ciężary podatkowe. Brak przedstawicieli strony samorządowej w takich ciałach opiniodawczych powoduje, że istnieje możliwość wydawania przez nie jednostronnych opinii	Wyjaśniono. Opinia może mieć charakter jednostronny; istotny cel, jaki ma być osiągnięty dzięki zaproponowanym rozwiązaniom polega na usłyszaniu głosu podmiotów gospodarczych przy tworzeniu lokalnego prawa - z pełną świadomością, że może to być głos odzwierciedlający grupowe interesy

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

299	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 60	Proponuje się ujednoczenie zasad prowadzenia działalności gospodarczej przez poszczególne jednostki samorządu terytorialnego. W każdym przypadku byłoby to możliwe poza sferą użyteczności publicznej; ponadto możliwe byłoby tworzenie spółek prawa handlowego i przystępowanie do nich, o ile spełniony byłby choć jeden z zaprezentowanych w projekcie ustawy warunków - proponujemy rezygnację z ograniczeń i pozostawienie całkowitej swobody jednostkom samorządu terytorialnego w tworzeniu lub przestępowaniu do spółek prawa handlowego. Pozwoli to na maksymalnie elastyczną i transparentną realizację zadań, w tym ze szczególnym uwzględnieniem odnoszących się do rozwoju gospodarczego, wsparcia dla biznesu i tworzenia nowych miejsc pracy (bez konieczności podejmowania niepotrzebnych zabiegów (w granicach prawa oczywiście) zmierzających do obejścia tych ograniczeń.	Częściowo uwzględniono. Co do zasady następuje ujednoczenie zasad prowadzenia działalności gospodarczej - jednakże w skali nieco węższej niż postulowana w uwadze
300	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związków Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 60	Poważnej dyskusji wymaga proponowany art. 60 dopuszczający prowadzenie działalności gospodarczej przez jednostki samorządu terytorialnego. Nie można tego typu kardynalnej zmiany ustrojowej wprowadzać „boczną ścieżką”, przy okazji innych zasadniczych zmian, w sposób unikający debaty publicznej. Obowiązujące prawo rygorystycznie przestrzegało doktryny, że samorządy nie mogą prowadzić działalności gospodarczej. Wyjątek dopuszczono tylko w sferze usług komunalnych. Proponowany art. 60 otwiera furtkę do prowadzenia szerokiej gamy form działalności gospodarczej. Możliwy jest na tej podstawie - co byłoby samo w sobie pozytywnym zjawiskiem - powrót do tradycji komunalnych kas oszczędnościowych lub komunalnych spółek ubezpieczeniowych (model ten sprawdził się przed wojną, sprawdza się także w krajach niemieckojęzycznych). Proponowana zmiana art. 60 nie ogranicza jednak możliwości samorządów do podejmowania działalności w zakresie usług finansowych i komunalnych. Przy odpowiedniej interpretacji proponowanego sformułowania samorząd może tworzyć spółkę prawa handlowego prowadzącą każdą działalność komercyjną (usługi gastronomiczne, sprzedaż kwiatów, produkcję samochodów, produkcję czołgów etc), tłumacząc to występowaniem wysokiego bezrobocia lub niezaspokojonymi potrzebami wspólnoty samorządowej. Wydaje się, że tego typu poszerzenie możliwości samorządów nie ma żadnego uzasadnienia, naruszając kardynalne zasady gospodarki wolnorynkowej.	Wyjaśniono. Kwestionowana propozycja jest odzwierciedleniem obowiązującego obecnie stanu prawnego. Trudno też zgodzić się z zarzutem, że zmiana jest wprowadzana "boczną ścieżką". Jest to zmiana dotycząca fundamentów działalności samorządu i dlatego znalazła się w ustawie kompleksowo regulującej te zagadnienia
301	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-02-2013)	Art. 61	Wnoszę o wprowadzenie, odmiennych od proponowanych, nowelizacji w brzmieniu: ust. 2 i 6 otrzymują brzmienie: Wersja I „2. Wojewoda sprawuje nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach: 1) wojewódzkich, 2) powiatowych, 3) gminnych, 4) publicznych położonych w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta i w mieście stołecznym Warszawie, 5) wewnętrznych położonych w strefach ruchu lub strefach zamieszkania.” „6. Prezydent miasta zarządza ruchem na drogach publicznych położonych w miastach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych”. Wersja II „2. Wojewoda sprawuje nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach: 1) wojewódzkich, 2) powiatowych, 3) gminnych, 4) publicznych położonych w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców i w mieście stołecznym Warszawie, 5) wewnętrznych położonych w strefach ruchu lub strefach zamieszkania”. „6. Prezydent miasta zarządza ruchem na drogach publicznych położonych w miastach liczących powyżej 50.000 mieszkańców, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych”.	Odrzucono. Wyjaśnienie jak przy uwadze 293
302	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 62	W art. 62 projektu przewiduje się m.in., że „biblioteka publiczna, której organizatorem jest powiat lub miasto na prawach powiatu, działająca w mieście będącym siedzibą samorządu województwa, może wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1, na podstawie porozumienia zarządu województwa ze starostą lub organem wykonawczym miasta na prawach powiatu. Porozumienie w szczególności określa wielkość środków finansowych, które wnoszą strony porozumienia, niezbędnych do prowadzenia działalności przez bibliotekę”. Treść proponowanego zapisu różni się tylko nieznacznie od dotychczas obowiązującego i nie ma w istocie znaczenia w kontekście funkcjonowania miejskich bibliotek publicznych oraz zasad ich współpracy z biblioteką wojewódzką (Książnica Pomorska im. S. Staszica w Szczecinie).	Przyjęto do wiadomości
303	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 65 pkt 2	Ponadto, analizując projekt, zastrzeżenia może budzić treść art. 65 pkt 2 ustawy dotycząca zmian w ustawie o gospodarce nieruchomościami, a konkretnie wprowadzenie art. 56a. Wydaje się konieczne doprecyzowanie normy ustawowej, czy chodzi o trwałe zarząd czy własność, aby wykluczyć potencjalne wątpliwości interpretacyjne.	Odrzucono. Z brzmienia przepisu jednoznacznie wynika, że dotyczy on własności

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

304	Urząd Miasta Gdańska (21-01-2013)	Art. 68	W przedstawionym projekcie wprowadza się możliwość obniżenia progów procentowych w zakresie wniosku mieszkańców dotyczącego referendum lokalnego. Budzi to pewne wątpliwości, niejasnym jest bowiem czy zmniejszenie progów dotyczyć ma referendum np. na terenie jednostki pomocniczej, czy odnosi się do całej gminy. Nie wydaje się zasadnym, aby zmniejszenie miało być dokonane w kontekście referendum dotyczącego gmin. Zaproponowano ponadto zmianę kryterium ważności referendum. Ideą referendum jest wyrażenie opinii mieszkańców, a przynajmniej reprezentatywnej jej części. Zniesienie tego kryterium może doprowadzić do decydowania o sprawach ważnych niewielkiej ale zorganizowanej grupy mieszkańców. Należy się także zastanowić, czy odwołanie organu wykonawczego przez liczbę mieszkańców odpowiadającą liczbie wyborców jaka brała udział w wyborach, jest rozwiązaniem zasadnym. Zmiana ustawy o referendum lokalnym winna raczej podążać w kierunku możliwości zawarcia informacji gminy o braku środków finansowych lub jednocześnie wprowadzenia pytań dotyczącego samoopodatkowania. Mieszkańcy winni mieć, przy podejmowaniu decyzji, świadomość konsekwencji z nich płynących. Rozdzielanie natomiast tych czynności generuje dla samorządów znaczne koszty.	Wyjaśnienie. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu zmianę postrzegania referendum lokalnego. Obecnie jest ono traktowane przede wszystkim jako narzędzie walki personalnej ukierunkowanej na odwołanie określonych władz lokalnych
305	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 68	Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. Nr 88, poz. 985 z późn. zm.) generalnie należy ocenić pozytywnie. Nie sposób jednak nie zauważyć pewnej niekonsekwencji odnośnie modyfikacji kryteriów ważności referendum. Projekt ustawy zakłada obostrzenie kryterium ważności referendum w sprawie odwołania organu jednostki samorządu terytorialnego pochodzącego z wyborów bezpośrednich, z drugiej natomiast strony przewiduje zniesienie frekwencji jako kryterium ważności referendum przeprowadzonego w innych sprawach. Bez wątpienia nowa regulacja w zakresie wymogu frekwencji w referendum w sprawie odwołania organu (referendum będzie ważne, jeżeli weźmie w nim udział nie mniej osób, niż wzięło udział w wyborach tego organu) spowoduje, że odwołanie organu będzie praktycznie niemożliwe. Nawet w sytuacji, gdy za odwołaniem organu zagłosuje większa liczba osób niż liczba wyborców danego organu, referendum może być nieważne, z powodu frekwencji. Praktyka pokazuje, że w wyborach samorządowych jest ona zdecydowanie wyższa niż w referendum lokalnym, na co wpływa również działalność samych prezydentów miast (burmistrzów, wójtów), których referendum dotyczy. Często zdarza się, że apelują oni do swoich wyborców, aby nie brali w referendum udziału. Niestety w uzasadnieniu do projektu ustawy nie przedstawiono żadnych argumentów przemawiających za ww. zmianą.	Wyjaśnienie. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu zmianę postrzegania referendum lokalnego. Obecnie jest ono traktowane przede wszystkim jako narzędzie walki personalnej ukierunkowanej na odwołanie określonych władz lokalnych; celem jest zmiana w kierunku referendum jako narzędzia podejmowania decyzji zarządczych.
306	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 68	W proponowanej zmianie ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym na uznanie zasługuje zastąpienie pojęcia „obywatel” pojęciem „mieszkaniec”, które to pojęcie jest trafniejsze z uwagi na przyjętą definicję samorządu. Niepokój budzi możliwość manipulowania przez organ progiem procentowo określającym skalę niezbędnego poparcia wniosku referendalnego oraz zniesienie kryterium frekwencji jako kryterium ważności wyborów w sprawach innych niż dotyczących odwołania organu. Zniesienie kryterium frekwencji przy równoczesnym związaniu organu wynikiem takiego referendum na okres 2 lat czynni wątpliwym szeroki zakres udziału mieszkańców w działalności samorządowej. Forma ta jest kosztowna i pracochłonna, może być nadużywana i wykorzystywana do celów partykularnych, a udział w niej ogółu mieszkańców będzie, co najmniej wątpliwy.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

307	Stowarzyszenie Demokracja Bezpośrednia (11-02-2013)	Art. 68	<p>pragniemy ze wszech miar poprze proponowane zmiany w ustawie o referendum lokalnym a w szczególności zniesienie progu frekwencji. Dodatkowo proponujemy poniższe zmiany: 1. Urząd powinien mieć obowiązek informowania o referendum. Informacja powinna przedstawiać jedynie temat referendum oraz obowiązujące terminy (z wyjątkiem druków bezadresowych). Informacja taka powinna zostać umieszczona na: stronie urzędu, w Biuletynie Informacji Publicznej, w gablotach ogłoszeniowych lokalnych urzędów, w lokalnej prasie na zasadach podobnych jak podczas wyborów, jeśli pytań referendalnych jest więcej niż 3 urząd powinien rozesłać druki bezadresowe do mieszkańców miasta/gminy na jeden miesiąc przed terminem referendum, lokalne media powinny być zobowiązane do udostępnienia czasu antenowego zwolennikom i przeciwnikom proponowanego w referendum rozwiązania (podobnie jak podczas wyborów), lokalne media publiczne powinny być, w ramach swej misji społecznej, otwarte na debaty z udziałem m.in. grup, stowarzyszeń. 2. Druki bezadresowe rozsyłane do mieszkańców powinny być w połowie wypełnione treścią przez przeciwników a w połowie przez zwolenników proponowanych w referendum rozwiązań (należy również określić wielkość czcionki, ilość znaków i rozmiar rozsyłanych broszurek). 3. Ustawa powinna wprost wspominać o tym, że w jednym miejscu i czasie (podczas jednego referendum) można odpowiadać na wiele pytań referendalnych. 4. Ustawa powinna wprost wspominać o tym, że referendum może być organizowane wraz z wyborami prezydenckimi, parlamentarnymi, europejskimi i lokalnymi. Takiego zapisu obecnie w prawie nie ma. 5. Następujące zapisy powinny znaleźć się w ustawie (projekt Zdzisława Gromady z demokracjabezpośrednia.pl): a) 1/4 ustawowego składu rady gminy oraz organ wykonawczy samorządu (wójt, burmistrz, prezydent) mają prawo przedstawić konkurencyjny projekt uchwały do projektu przyjętego przez większość rady i podjąć uchwałę o przeprowadzeniu referendum w tej sprawie. b) Wynik referendum o którym mowa w pkt. 1 ma moc wiążącą niezależnie od frekwencji. 6. Rada gminy oraz organ wykonawczy powinny mieć prawo tworzenia kontrproponycji w stosunku do propozycji mieszkańców. Jeśli by taki projekt powstał to do referendum dodawana by była jeszcze jedna opcja (projekt mieszkańców, projekt rady, "nie" dla obydwu opcji). 7. Referendum powinno być zawsze wiążące również wtedy gdy jego temat dotyczy dziedziny leżącej w kompetencji innego organu władzy przedstawicielskiej. 8. Ponieważ pensje komisji stanowią największą część kosztów komisja powinna pracować za darmo lub powinno się zrezygnować z komisji na rzecz ustawienia urny w urzędzie miasta/gminy. Dzięki temu referenda można by organizować częściej i mogłyby one trwać nawet 1 tydzień.</p>	Częściowo uwzględniono. W zakresie informowania o organizowaniu referendum ustawa zawiera odpowiednie przepisy. Brak jest jednak uzasadnienia do innych rozwiązań, zwłaszcza generujących istotne koszty
-----	---	---------	--	--

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

308	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art. 68	<p>W szczególności fundamentalne zastrzeżenia należy podnieść w odniesieniu do art. 68 projektu dot. proponowanych zmian w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym, polegających na rezygnacji z określenia wymaganej dla ważności referendum (poza referendum w sprawie odwołania organów jst.) liczby osób biorących w nim udział (obecnie 30% uprawnionych do głosowania). Proponowane brzmienie przepisu art. 55 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym: „Art. 55.1. Referendum jest ważne, niezależnie od liczby biorących w nim udział mieszkańców uprawnionych do głosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.” jest rozwiązaniem konstytucyjnie horrendalnym i wprost sprzecznym z podstawowymi zasadami demokracji. Rozwiązanie to jest szczególnie niebezpieczne w powiązaniu z przepisami określającymi na bardzo niskim poziomie wymaganą liczbę osób, które mogą wystąpić z inicjatywą w sprawie referendum (10% mieszkańców gminy lub powiatu oraz 5% mieszkańców w przypadku województwa). Niedopuszczalne jest także wprowadzenie zasady, w myśl której uprawnionymi do brania udziału w referendum lokalnym są „mieszkańcy”, w miejsce dotychczas wskazywanych jako uprawnionych „obywateli” (nasuwa to wątpliwości z punktu widzenia art. 62 Konstytucji; w szczególnych sytuacjach może to prowadzić do uzyskania znaczącego wpływu na funkcjonowanie konkretnej jst przez zamieszkałych na terenie tej jst cudzoziemców nie będących obywatelami Rzeczypospolitej. W tym wypadku niewielka, ale dobrze zorganizowana mniejszość (przy pasywnej postawie większości i poparciu mediów) jest w stanie przeformować działania, które są całkowicie sprzeczne z interesem całej społeczności lokalnej, a także z realizowaną strategią rozwoju jst., budżetem, czy miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Rozwiązanie to przy tym w sposób drastyczny uderza w zasadę rządów większości oraz zasadę demokracji przedstawicielskiej. Należy w tym momencie zauważyć, że Konstytucja RP w art. 4 ustanawia jako zasadę demokrację przedstawicielską, a możliwość funkcjonowania demokracji bezpośredniej jest regulowana w ustawie zasadniczej w taki sposób, iż stanowi raczej wyjątek od reguły, którą jest demokracja przedstawicielska. Istotne znaczenie posiada przy tym art. 169 ust. 1 Konstytucji RP, który jednoznacznie stanowi, iż jst. wykonują swoje zadania za pośrednictwem organów stanowiących i wykonawczych, z zastrzeżeniem brzmienia art. 170 Konstytucji. Należy tutaj podkreślić, że w tradycji nowożytnego konstytucjonalizmu zdecydowanie preferowana jest demokracja przedstawicielska, ponieważ stwarza ona szansę na sprawowanie władzy z zachowaniem wymogów odpowiedzialności, racjonalności, efektywności i spójności zarządzania (z punktu widzenia aspektów formalno-prawnych oraz strategicznych, w tym finansowych i przestrzennych itp.). Natomiast przewidziane przez projekt ustawy rozwiązania stwarzają poważne ryzyko, że pod naporem niewielkich grup mieszkańców lub organizacji społecznych, reprezentujących interesy partykularne, natomiast silnie wspieranych przez media będą podejmowane decyzje, które nie będą wynikały ani ze strategii rozwoju gminy czy powiatu, nie będą zapewniały spójności zagospodarowania przestrzennego gminy, ani też wreszcie nie będą racjonalne z punktu widzenia możliwości finansowych jst. Istnieje więc realne ryzyko, iż ustawa będzie dodatkowym czynnikiem przyczyniającym się do rozbicia spójności zarządzania sprawami lokalnymi, zablokowania działań samorządów lokalnych, czy firmowania aktywności godzących w interes publiczny. Może to mieć w rezultacie efekt antyrozwojowy, ponieważ pod presją finansowane będą roszczenia grup partykularnych, zamiast generalnego spojrzenia na potrzeby i możliwości rozwoju gminy, czy powiatu jako całości (dekonzekcja środków zamiast ich koncentracji na kluczowych przedsięwzięciach rozwojowych), co będzie szczególnie szkodliwe w warunkach kryzysu. Ponadto z punktu widzenia regulacji dot. samorządu regionalnego proponowane rozwiązanie stwarza zagrożenie dla jedności Państwa (por. art. 68 pkt 1) projektu dot. art. 4 ust. 1 pkt 2) i ust. 2 ustawy o referendum lokalnym). Dla rozstrzygnięcia referendum wystarczy bowiem udział w nim członków grupy inicjatywnej, a nawet 1 osoby (np. pomysłodawcy).</p>	Wyjaśniono w uzasadnieniu
309	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 68 pkt 1	<p>Z pełnym przekonaniem uważamy, że próg 10% uprawnionych do głosowania mieszkańców gminy lub powiatu, na wniosek których przeprowadza się referendum, jest zbyt wysoki; dodatkowo sugerujemy, aby każdorazowo określony procentowo próg miał też swoje odniesienie w konkretnej wartości liczbowej (np. 2%, jednak nie więcej niż 10 000 osób).</p>	Odrzucono
310	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 1	<p>Zastrzeżenie budzi projektowana treść art. 4 ust. 3. Uchwała obniżająca progi procentowe jest aktem prawa miejscowego. Oznacza to jednak, że zgodnie z Konstytucją wchodzi w życie po ogłoszeniu. Omawiany przepis wprowadza odstępstwo, które może być interpretowane jako możliwość wejścia w życie aktu wskutek jego podjęcia i upływu wskazanego czasu (nie krótszego niż dwa miesiące). To rozwiązanie jest niekonstytucyjne. Jeżeli ratio legis przepisu jest zagwarantowanie tego, że uchwała nie będzie podejmowana dla potrzeb konkretnej sprawy należy wprowadzić wymóg odpowiedniego (np. dwumiesięcznego) vacatio legis, ale liczonego od dnia ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym</p>	Uwzględniono
311	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 2	<p>Zmiana, jako dostosowująca ustawę o referendum lokalnym do projektowanych zmian w ustawie o samorządzie gminnym, jest trafna. Jest ona jednak niewystarczająca. Konieczne jest także znówelizowanie art. 67 ust. 3 ustawy, który odwołuje się do znoszonego w niniejszym projekcie absolutorium (projekt nie przewiduje nowelizacji tego artykułu). Rozważyć należy konsekwencje referendum lokalnego w sprawie odwołania wójta, które inicjuje rada gminy. Konieczne jest jednak rozważenie, czy w przypadku rozstrzygnięcia korzystnego dla wójta rada powinna ulegać rozwiązaniu</p>	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

312	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 3	Projektowany przepis stanie się bezprzedmiotowy po wejściu w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o referendum lokalnym oraz ustawy o samorządzie gminnym (tj. 15 lutego 2012 r.). Nie przeczy to jednak możliwości realizacji zakładanego celu, a zatem rozszerzeniu możliwości przeprowadzania referendum w sprawie samoopodatkowania także na powiat i województwo. Wymagaloby to zmiany art. 2 ustawy o referendum lokalnym.	Uwzględniono
313	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 4	Artykuł 9 ust. 1a jest przykładem, w którym aktualizuje się problem opisywany w uwadze do projektowanego art. 12a ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym w brzmieniu proponowanym w niniejszym projekcie, inicjatywą uchwałodawczą dysponowali by także mieszkańcy. W art. 9 ust. 1 nie przewidziano bowiem wyłącznych kompetencji organu wykonawczego, a tylko takie - zgodnie z projektem - wyłączają inicjatywę uchwałodawczą mieszkańców gminy. Mieszkańcy mieliby zatem możliwość alternatywnego doprowadzenia do referendum: 1) własną inicjatywę referendalną, 2) obywatelską inicjatywę uchwałodawczą. Zgodnie z rozwiązaniami proponowanymi w projekcie, prawo inicjatywy przysługiwałoby także jednostce pomocniczej - porównaj: uwaga do projektowanego art. 35a ustawy o samorządzie gminnym	Uwzględniono w wyniku zmian w ustawach ustrojowych
314	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Art. 68 pkt 9	Chciałbym wyrazić zdecydowany sprzeciw wobec propozycji, by podnieść liczbę mieszkańców, od której uznaje się za ważne referendum odwoławcze (art. 55.2, strona 88). Ustawa o referendum lokalnym powinna gwarantować mieszkańcom możliwość skutecznego odwołania organu, z którego funkcjonowania są niezadowoleni. Już dziś większość referendum odwoławczych jest nieważna właśnie z powodu zbyt wysokiego progu. Jeżeli zostanie on jeszcze podniesiony, wówczas może okazać się, że wszystkie referenda odwoławcze będą nieważne, co podważa uprawnienia mieszkańców jako suwerena. Nie powinno dochodzić do sytuacji, w której na przykład wybrany przez mieszkańców wójt nie wywiązuje się z powierzonych mu zadań, a na skutek zbyt wysokiego progu frekwencji nie można go w praktyce odwołać. W mojej ocenie próg frekwencji w referendum odwoławczym powinien zostać zmniejszony lub nawet całkowicie zniesiony. Dużym ułatwieniem byłoby natomiast wprowadzenie możliwości organizowania referendum na poziomie dzielnicy miasta. W przypadku kwestii lokalnych, które dotyczą mieszkańców niewielkiej części dużego miasta, zorganizowanie referendum na wniosek mieszkańców może być w praktyce niemożliwe, gdyż wiąże się z koniecznością zebrania zbyt dużej liczby podpisów. Referendum dzielnicowe rozwiązałoby ten problem.	Odrzucono. Vide komentarz do uwagi 305
315	Związek Miast Polskich (01-03-2013)	Art. 68 pkt 9	Nie do przyjęcia jest propozycja zniesienia progu ważności referendum lokalnego. Nie ma żadnych racjonalnych przesłanek dla wprowadzenia w Polsce takiego rozwiązania, które byłoby w pewnym stopniu powieleniem modelu szwajcarskiego. Wobec braku tradycji i dorobku w tym zakresie, nagle wprowadzenie takiego rozwiązania w Polsce spowodowałoby nadużywanie tego mechanizmu demokracji, a w konsekwencji rychłą utratę jego rangi.	Odrzucono. Brak tradycji nie jest argumentem przemawiającym za odrzuceniem rozwiązań, które mogą zwiększyć skalę współdecydowania w jednostkach samorządu terytorialnego i przyczynić się do budowy społeczeństwa obywatelskiego.
316	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 68 pkt 9	Uważamy, że zapis o ważności referendum niezależnie od liczby biorących w nich udział mieszkańców uprawnionych do głosowania, z zastrzeżeniem ust. 2, za wielce ryzykowny. Sugerujemy wprowadzenie progu ważności referendum. Uważamy wymóg wzięcia udziału w referendum odwoławczym organu jednostki samorządu terytorialnego nie mniej osób niż w wyborach do tego organu, za z jednej strony wygórowany, z drugiej mogący rodzić konflikty wśród mieszkańców posiadających prawo wyborcze.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 305

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

317	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	Art. 68 pkt 9	W art. 55, w ust. 2 ustawy z dnia 15 września 2000 roku o referendum lokalnym (Dz.U. Nr 88, poz. 985 z późn. zm.) proponuje się zwiększenie progu frekwencji wymaganej do uznania za ważne referendum w sprawie odwołania organu JST. Dziś, aby wyniki podobnego referendum były wiążące, wystarczy że weźmie w nim udział 3/5 liczby wyborców, którzy uczestniczyli w bezpośrednich wyborach organu JST. Po wprowadzeniu poprawki, w referendum będzie musiało wziąć udział przynajmniej taka sama liczba mieszkańców jak w wyborach. Podobny zapis doprowadzi do tego, że prezydenci i/lub rady gmin będą faktycznie nieusuwalni. Tak wysoki wymóg frekwencji sprawi, że większość referendum nie będzie uznana za ważną, tym bardziej, że – jak pokazują przypadki z różnych polskich samorządów – urzędujący prezydenci/burmistrzowie/wójtowie apelują często do swojego elektoratu o nieuczestniczenie w referendum, starając się tym samym zmniejszyć frekwencję. Po wprowadzeniu zmiany, nawet negatywnie oceniane władze nie będą musiały obawiać się o odwołanie. Ponadto, wprowadzenie tak wysokiego progu nie znajduje uzasadnienia w obecnej sytuacji. Na podstawie frekwencji obserwowanej w referendach lokalnych w trakcie kadencji 2006-2010 trudno stawiać tezę dotyczącą zbyt znacznego osłabienia pozycji władzy w samorządzie, który mógłby doprowadzić do destabilizacji sytuacji na poziomie lokalnym. Według danych Państwowej Komisji Wyborczej, jedynie 14 spośród 81 referendów (17 proc.) zakończyła się odwołaniem organu JST! Dodatkowe zaostrzenie wymogów sprawi, że podobne inicjatywy staną się praktycznie niemożliwe.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 305
318	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 9	Przepis obciążony dużym ryzykiem społecznym. Trudno przewidzieć jego praktyczne konsekwencje (w szczególności, gdy mowa o ust. 1). Ustęp 2 podnosi wymóg frekwencji, co ograniczy liczbę ważnych referendów w tej sprawie (a jest ich w obecnym stanie prawnym niewielki odsetek). Zarówno brak wymogu frekwencyjnego, jak i zbyt wysoki próg frekwencyjny będzie negatywnie wpływał na wykorzystywanie instytucji referendum lokalnego.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 305
319	Osoba fizyczna 5 Warszawa (08-02-2013)	Art. 68 pkt 9	Po zapoznaniu się z tym projektem, pragnę przedstawić Panu moje obawy, które dotyczą w szczególności propozycji przepisów mających na celu utrudnienie odwołania poprzez referendum niechcianego przez mieszkańców wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Projekt wnoszonej przez Pana ustawy zawiera bowiem właśnie takie zapisy. Jak wiadomo w Polsce coraz to częściej wybuchają skandale w związku ze złym sprawowaniem władzy przez wspomnianych samorządowców. Zdesperowani mieszkańcy, mając na uwadze dobro gminy, zmuszeni są zbierać podpisy (często dużą ilość) w celu doprowadzenia do referendum. Samo referendum, jak wiadomo, też wymaga dużej mobilizacji obywatelskiej. Jego wynik uzależniony jest bowiem od frekwencji. Obecnie wynik referendum odwołania prezydenta, burmistrza czy wójta jest ważny jedynie przy frekwencji wynoszącej nie mniej niż 3/5 liczby biorących udział w wyborze odwoływanego organu. Tymczasem Pan, Panie Prezydencie, proponuje znaczne podwyższenie wymaganej frekwencji do 5/5 liczby biorących udział w wyborze odwoływanego organu. Artykuł 55 ust. 2. projektu, o którym wyżej mowa, jasno stanowi, iż „Referendum w sprawie odwołania organu jednostki samorządu terytorialnego pochodzącego z wyborów bezpośrednich jest ważne w przypadku, gdy wzięło w nim udział nie mniej osób, niż wzięło udział w wyborach tego organu”. Oznacza to, iż Pan, Panie Prezydencie, popiera sytuację, w której usunięcie wójta, burmistrza czy prezydenta miasta marnotrawiącego publiczne mienie, zadłużającego gminę, rujnującego jej mieszkańców miałoby się stać jeszcze trudniejsze, że jest Pan za tym, aby władze wykonawcze mogły mieć jeszcze większy komfort w sprzeniewieraniu się swoim obowiązkom wobec wyborców, jak to widać teraz na przykładzie Wrocławia i wielu innych miast. Co mają uczynić kochający swoje miasto obywatele, kiedy z mediów otrzymują informacje że przetargi są „ustawiane”, fakt niedawno opisywany przez gazety we Wrocławiu. Na domiar wszystkiego, obywatele nie mogą też liczyć na sprawny system prawny, który nierzadko okazuje się stać na straży nie tyle porządku i prawa co partykularnych interesów lokalnych wódatarzy, o czym przekonałem się osobiście sam właśnie w tym mieście.	Wyjaśniono. Vide komentarz do uwagi 305
320	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 11	Przepis zawarty w art. 65 ust. 2 uzupełnia istotną lukę w obowiązującym stanie prawnym. Jest potrzebny i zasługuje na poparcie. Można zastanowić się nad ograniczeniem dwuletniej karencji nie tylko kolejnym referendami, ale także wyborami - poprzez dodanie „nie dłużej niż do końca kadencji organów”. Przy wyborach mieszkańcy mogą poprzeć kandydatów mających w swym programie wyborczym działania odmienne od rozstrzygnięcia referendum. Przy projektowanym braku wymogów frekwencyjnych referendów merytorycznych mandat udzielony w wyborach może być znacznie silniejszy niż rozstrzygnięcie referendum.	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

321	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 68 pkt 12	Wprowadzenie art. 65a w proponowanym brzmieniu może niweczyć znaczenie wszelkich rozstrzygnięć referendalnych sprzecznych ze stanowiskiem zajmowanym przez organy jednostki samorządu terytorialnego. Proponowane przepisy mogą być wykorzystane do „torpedowania” każdego referendum lokalnego, w którym mieszkańcy opowiedzą się za rozstrzygnięciem sprzecznym z intencjami organów jednostki. Dla konieczności korzystania z samoopodatkowania, jako sposobu finansowania, powinna istnieć alternatywa polegająca na wskazaniu przez mieszkańców innych źródeł finansowania w ramach budżetu jednostki samorządu terytorialnego, w tym dokonania przesunięć po stronie wydatków. Notabene, sformułowanie zawarte w ust. 3 „rozstrzygnięcia w referendum w przedmiocie samoopodatkowania” można interpretować jako rozstrzygnięcia za i przeciw. Z obowiązku podjęcia czynności zwalniać będzie jedynie brak jakiegokolwiek rozstrzygnięcia, a nie rozstrzygnięcie przeciw samoopodatkowaniu (istotna jest bowiem różnica między rozstrzygnięciem „o samoopodatkowaniu” i rozstrzygnięciem „w przedmiocie samoopodatkowania”). Wydaje się, że prawidłowo sformułowany przepis powinien brzmieć: „Brak rozstrzygnięcia o samoopodatkowaniu zwalnia organy jednostki samorządu terytorialnego z obowiązku podjęcia dalszych czynności w celu realizacji rozstrzygającego wyniku wcześniejszego referendum”. Niemniej jednak całą regulację zawartą w projektowanym art. 65a należy uznać za nietrafioną i szkodliwą dla rozwoju demokracji lokalnej. O ile konieczne jest zapewnienie źródeł finansowania dla realizacji woli wyrażonej w referendum, to podstawowym środkiem powinna być nowelizacja budżetu jednostki, zaś samoopodatkowanie należy przewidywać wyłącznie jako alternatywę	Uwzględniono
322	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 69 pkt 1	Redakcja artykułu 13 jest przedmiotem krytyki w środowisku nauki prawa konstytucyjnego i administracyjnego. Zawiera on błędny i zbędne powtórzenia. Dodając <i>expressis verbis</i> możliwość ogłaszania tekstów jednolitych i nie zmieniając treści normatywnej przepisu w pozostałym zakresie wystarczyłoby sprowadzić go do formuły: „Art. 13. W wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się: 1. akty prawa miejscowego i teksty jednolite aktów prawa miejscowego, 2. akty stwierdzające nieważność aktów prawa miejscowego albo uchylające akty prawa miejscowego, 3. statuty związków jednostek samorządu terytorialnego, 4. porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte: a) między jednostkami samorządu terytorialnego, b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej, 5. uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa, 6. obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu organu wykonawczego gminy oraz o rozwiązaniu organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, 7. inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne.”	Artykuł usunięty
323	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 70	ustawy o odpadach przez art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 1 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (t. j. :Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897) z dniem 1 stycznia 2012 roku zlikwidowano gminne i powiatowe plany gospodarki odpadami, poprzez zmianę brzmienia ust. 5-8 oraz skreślenie ust. 12b i 13 w art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach. Niezależnie od powyższego, należy mieć na względzie, że zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach, plany gospodarki odpadami opracowywane są na poziomie krajowym i wojewódzkim	Artykuł usunięty
324	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 70	należy uwzględnić fakt iż obecnie obowiązuje nowa regulacja prawna dotycząca odpadów - ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)	Artykuł usunięty
325	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 70	wszystkie propozycje zawarte w tym artykule dotyczą nieaktualnej treści ustawy o odpadach, bowiem gminne i powiatowe plany gospodarki odpadami zostały z treści tej ustawy usunięte w związku z jej zmianą dokonaną w treści art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011 r. Nr 152, poz. 897), która weszła w życie 1 stycznia 2012 r. Ustawa ta [o odpadach] traci swą moc z dniem 23 stycznia 2013 roku, tj. z datą wejścia w życie nowej ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2013 r., poz. 21).	Artykuł usunięty

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

326	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 72	Obowiązująca ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mogłaby zostać również uzupełniona o dodatkowe narzędzia wzmacniające rolę społeczności w kreowaniu i realizacji inicjatyw lokalnych.	Odrzucono. Postulowane zmiany w sposób poważny ingerowałyby w materię dotyczącą planowania i zagospodarowania przestrzennego.
327	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 72 pkt 1-11	Artykuł ten wprowadza istotne zmiany do ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym będące następstwem powołania zespołów współpracy terytorialnej, których jednym z zadań jest opracowanie studium ramowego uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obszaru w granicach działania ZWT. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że proponowane zmiany w większości dotyczą zapisów wyrażających potrzebę wprowadzenia ustaleń studium ramowego do studiów gmin i planów miejscowych (m.in. nowelizowano art. 9 ust. 2, art. 11 pkt 4, art. 13a ust. 4, art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1), nie odnoszą się natomiast precyzyjnie do procedowania tego dokumentu Wprawdzie, według zaproponowanych zmian (art. 72 pkt 6), do studium ramowego należy stosować odpowiednio przepisy art. 11-13, 23 -30 i 32 - 33 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, niemniej jednak dotyczą one procedury sporządzania dokumentów planistycznych na poziomie gminy, której organy wykonawcze i stanowiące mają umocowanie w ustawie kompetencyjnej (ustawa o samorządzie gminnym) oraz ustawie zasadniczej, nadając im władztwo planistyczne. Trudno natomiast uznać, że organy ZWT (według zapowiedzi projektu ustawy ZWT nie będzie nową jednostką samorządu terytorialnego) mogą mieć takie władztwo. Warto byłoby zatem na tym etapie przyrzeć się zgodności nowelizowanych przepisów z ustawą zasadniczą - w chwili obecnej budzi to poważne wątpliwości (por. uwaga do art. 19).	Wyjaśniono. Gminy dobrowolnie wstępują do zespołu współpracy terytorialnego godząc się tym samym na określony uszczerbek w swoich kompetencjach. Wobec zasady volenti non fit iniuria nie można formułować zarzutu, że proponowane rozwiązania są niekonstytucyjne
328	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 72 pkt 3	Artykuł 8 ust. 6 nie jest zgodny z polityką Rady Ministrów dotyczącą funkcjonowania samorządu zawodowego urbanistów. Przepis ten stoi w sprzeczności z projektami tzw. ustaw deregulacyjnych przygotowanych przez Ministra Sprawiedliwości.	Odrzucono. Na obecnym etapie przepis odwołuje się do aktualnych przepisów. Ewentualne dostosowanie przepisu nastąpi po opublikowaniu ustawy deregulacyjnej
329	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 72 pkt 6	Regulacja projektowana w art. 13a ust. 7 jest niespójna z projektowanym brzmieniem art. 40 ustawy o samorządzie gminnym. W świetle proponowanego brzmienia art. 40 ustawy o samorządzie gminnej, przepis każdorazowo wskazuje jaki akt jest aktem prawa miejscowego. Zbędne jest tym samym określanie, że studium aktem prawa miejscowego nie jest.	Odrzucono. Przepis istotnie nie jest konieczny; za jego wprowadzeniem przemawiały obawy odnośnie nadinterpretowania charakteru studium ramowego
330	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 72 pkt 12	uchyla w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustęp 6 artykułu 39 dotyczący uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego jako części planu zagospodarowania przestrzennego województwa. Zgodnie z KPZK samorząd województwa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wyznacza granice obszarów funkcjonalnych miast, w tym obszaru metropolitalnego (jako ustalenie wiążące). Toteż w tej sytuacji wydaje się logiczne, że organem predestynowanym do opracowania planu dla tego obszaru powinien być samorząd województwa w porozumieniu z samorządami lokalnymi i wykorzystaniem procedury konsultacyjnej. Nie bez znaczenia jest też fakt, że samorzady województw dysponują odpowiednim aparatem wyspecjalizowanym w planowaniu wielkoprzestrzennym. Z powyższego uwidaczniają się jasne intencje dążące do deprecjacji kompetencji samorządu województwa w dziedzinie planowania i zarządzania rozwojem regionu na rzecz struktur pozakonstytucyjnych, tj. proponowanych związków współpracy terytorialnej.	Odrzucono. Fakt, iż samorząd województwa wyznacza granice obszarów funkcjonalnych nie przesądza jeszcze o tym, że musi mieć kompetencje do ustalania planu zagospodarowania obszaru metropolitalnego. Zgodnie z zasadą pomocniczości powinno to następować na maksymalnie niskim poziomie.
331	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 73	dotyczący zmiany art. 90 ust. 3 lit. h ustawy o transporcie kolejowym – nie można się odnieść do proponowanych zmian. Ustawa ma tylko 78 artykułów	Uwzględniono - skorygowano błędne odesłanie (chodziło o art. 90)

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

332	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Art. 75	W naszym przekonaniu zawężenie inicjatywy lokalnej związanej z budową, rozbudową lub remontem tylko do własności jednostek samorządu terytorialnego nie jest dobrym rozwiązaniem. Warto wprowadzić zapis, który pozwoli na dokonywanie tego rodzaju inwestycji w obiektach służących celom użyteczności publicznej (mogą takie funkcje pełnić także obiekty prywatne czy w szczególności te, których właścicielem lub operatorem jest organizacja pozarządowa). Oczywiście konieczne będzie podjęcie zobowiązania, że taki obiekt nadal będzie im służył i na jakich zasadach, ale nie wydaje się właściwe, żeby obywatele mogli korzystać z tej inicjatywy (i dokładać swoje środki lub pracę) jedynie w odniesieniu do majątku samorządu. Nie jest jasne, w jaki sposób będzie wyceniany wkład niepieniężny, a ma to bardzo istotne znaczenie skoro aż połowa środków (swoją drogą chyba zbyt wiele) musi pochodzić ze środków innych niż publiczne. W naszym przekonaniu należy wprowadzić dodatkowo wymóg ujawniania zgłaszanych wniosków dotyczących inicjatywy lokalnej. Mogłyby one być przedmiotem swoiście rozumianego plebiscytu (quasi budżetu partycypacyjnego).	Odrzucono. Za dalece ryzykowne należy uznać dopuszczenie do finansowania inwestycji w obiektach prywatnych ze źródeł publicznych. Istnieje obawa nadużywania takiej możliwości, stąd nie zostaje ona dopuszczona
333	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 75	dotyczy proponowanego brzmienia art. 19b oraz 19i ustawy działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - Przyjęta konstrukcja dodania art. 19 b do w/w ustawy może spowodować, że „inicjatywa lokalna” mająca na celu realizację zadania publicznego będzie mieć wpływ na przyjęte przez Miasto harmonogramy realizacji konkretnych inwestycji wynikających z uchwalonych wcześniej polityk i/lub programów miejskich całościowo odnoszących się do regulacji wymienionych w projekcie kwestii. W tym kształcie zachodzi niebezpieczeństwo konieczności zmiany podjętych ustaleń pomimo ich uchwalenia przez organy władzy danej jednostki samorządu terytorialnego. W skrajnie niekorzystnych scenariuszach - może to rzutować na wykorzystanie lub nic funduszy ze środków pomocowych Unii Europejskiej. W tym kontekście przedstawione zapisy powinny uwzględniać nienaruszalność nadrzędnych prerogatyw uchwalonych już dokumentów planowania - chodzi jedynie o zagwarantowanie niepodejmowania inicjatyw sprzecznych do już wytyczonych kierunków inwestowania, Czasami jedna inwestycja może być kluczowa dla szeregu innych i zmiana jej charakteru może skutkować dla całości procesu. Zwraca się również uwagę, iż art. 19i nie precyzuje, na czym miałyby polegać „pomoc” świadczona wnioskodawcy przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego. Brak doprecyzowania w tym zakresie może nałożyć na samorządy czasochłonne i kosztowne zadania	Wyjaśnienie. Samorząd terytorialny ustalając kryteria kwalifikacji wsparcia inicjatyw lokalnych może unikać problemów związanych z naruszeniem ogólnych strategii rozwoju
334	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 75	Zakłada się, że gminy i powiaty corocznie będą mogły zabezpieczyć - w formie rezerwy celowej - w swoich budżetach środki na dofinansowania inicjatyw lokalnych o charakterze inwestycyjnym lub remontowym dotyczących budowy, rozbudowy lub remontu dróg, kanalizacji sieci wodociągowej, budynków i obiektów architektury oraz ochrony przyrody, w tym zieleni w miastach i wsiach. Utworzonej na ten cel rezerwy nie będzie uwzględniać się przy obliczaniu - ustalonego przez prawo finansów publicznych - dopuszczalnego limitu wysokości rezerw celowych budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Wsparcie będzie mieć formę dotacji, przy czym wysokość dotacji nie może przekroczyć wyrażonej w złotych równowartości kwoty 100 tys. Euro - postulujemy rezygnację z tego limitu ze względu na kosztowność wymienionych wyżej inicjatyw lokalnych o charakterze inwestycyjnym. Stwarzając możliwości współfinansowania inicjatyw lokalnych - obok samoopodatkowania się mieszkańców oraz dotacji z budżetu JST postulujemy rozważenie możliwości przekazania 1% podatku przez osoby fizyczne (per analogia do możliwości przekazania 1% podatku organizacjom pożytku publicznego (OPP)). Stworzy to dodatkowe możliwości finansowania inicjatyw o charakterze inwestycyjnym (OPP realizują głównie „projekty miękkie”).	Odrzucono. Należy pamiętać, że inicjatywa lokalna jest realizowana przez samych mieszkańców. W tej sytuacji niezbędne jest wprowadzenie górnego limitu wysokości inwestycji (który jak na inicjatywę lokalną jest dość wysoki). Wprowadzenie rozwiązań odnośnie przekazywania 1% podatku na inwestycje lokalne zostało odrzucone ze względu na założenie, że - co do zasady - opracowywana ustawa nie odnosi się do systemu dochodów jst
335	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 75	Na szczególną uwagę zasługuje zmiana ustawy o stowarzyszeniach i wprowadzenie możliwości powoływania stowarzyszeń aktywności lokalnej, komitetów aktywności lokalnej i nadania im zdolności prawnej. Obecnie wiele zadań publicznych realizowanych jest przy zaangażowaniu mieszkańców, zdarzają się przypadki samodzielnej budowy dróg osiedlowych i innych obiektów, odczuwalny jest ograniczony katalog form organizacyjnych mieszkańców i możliwości pozyskiwania przez nich środków publicznych. Celowe jest, zatem uregulowanie kwestii „inicjatywy lokalnej”, stworzenie możliwości współfinansowania takiej inicjatywy ze środków publicznych.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

336	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 75	<p>art. 19b ust 2 - ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2010 r., Nr 234, poz. 1536 z późn. zm.) w zakresie inicjatywy lokalnej stanowi, że wnioski z zakresu inicjatywy lokalnej są wnioskami w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem, odpowiedź na wniosek winna również zostać udzielona w terminie wskazanym w Kpa. Wnioski obecnie wpływające do tut. Urzędu Wydziału Inżynierii Miejskiej dotyczą infrastruktury technicznej. Ich ocena następuje wg ustalonych kryteriów po uchwaleniu budżetu Miasta na najbliższy rok budżetowy. Rada Miejska Wrocławia zgodnie z ustawowym obowiązkiem ustaliła sposób postępowania z wnioskami, w tym sposób przyjmowania wniosków do realizacji. Zgodnie z tymi ustaleniami jest to postępowanie wielotygodniowe i przyjęcie wniosku do rozpatrzenia zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia, która określa tryb i szczegółowych kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej i wraz z przepisami wykonawczymi Prezydenta Wrocławia jest częścią merytorycznego załatwienia wniosku. Natomiast wniosek zakwalifikowany do załatwienia zostaje bezpośrednio po jego złożeniu w Urzędzie i przekazaniu do właściwej komórki organizacyjnej w Wydziale Inżynierii Miejskiej, gdzie podlega sprawdzeniu czy odpowiada wymogom ustalonym w uchwale. Wnioskodawcy są powiadamiani, że w przypadku wniosków, które wpływają do Wydziału Inżynierii Miejskiej obejmujących zadania z obszaru infrastruktury technicznej nie jest możliwe w terminie kodeksowym udzielenie odpowiedzi o zakwalifikowaniu wniosku do realizacji, a jedynie że spełnia on lub nie spełnia, kryteria określone w uchwale Rady Miejskiej Wrocławia i że będzie brany lub nie będzie brany pod uwagę przy kwalifikowaniu wniosków z danego roku do wykonania. Realizacja inwestycji będących przedmiotem wniosków zależy od ilości i liczby złożonych wniosków oraz możliwości finansowych budżetu. Decyzja o przyjęciu do realizacji inwestycji jest możliwa dopiero przy rozpatrywaniu wszystkich wniosków, co ma miejsce po uchwaleniu budżetu Gminy. Odpowiedź w takim zakresie uznajemy jako odpowiedź na wniosek. Natomiast niejednokrotnie komórki organizacyjne Urzędu Miejskiego Wrocławia odmawiały tym odpowiedziom uznania ich jako załatwiających wnioski. W związku z powyższym, proponuje się rozważenie usunięcia zapisu o kodeksowym charakterze wniosków składanych w ramach inicjatywy lokalnej. Art. 19f. ust. 4 i 5 - ze względu na charakter inicjatywy lokalnej w zakresie zadań infrastruktury technicznej dotacja przekracza kwotę 100.000 euro. Zapis o braku możliwości przekroczenia tej kwoty spowoduje znaczne ograniczenie realizacji zadań inwestycyjnych wniosków z zakresu infrastruktury technicznej w większych miastach. Inicjatywa w zakresie zadań infrastruktury technicznej realizowana jest przez Miasto, które przeprowadza procedurę przetargową i podpisuje umowę z wykonawcą po wpłacie przez mieszkańców/wnioskodawców partycypacji. Naszą wątpliwość budzi w tej sytuacji czy środki wydatkowane przez Miasto na realizację takiej inicjatywy mogą być uznane jako dotacja. W przypadku gdyby dotacja, o której mowa w pkt. 4 i 5, oznaczałaby udział Miasta, zgodnie z ww. zapisami Miasto finansowałoby jedynie do 50% kosztów realizacji inwestycji. Wówczas mieszkańcy nie byłiby w stanie pokryć pozostałej części udziału własnego, która dla zadań z zakresu infrastruktury technicznej jest bardzo wysoka</p>	Częściowo uwzględniono. Projekt podniesienia progu 100 tys. euro został odrzucony - wyjaśnienie przy uwadze nr 334. Przypomnieć w tym miejscu należy, że inicjatywa lokalna nie jest jedynym narzędziem współdziałania władz gminy i lokalnej wspólnoty przy realizacji inwestycji
337	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	Art. 75	<p>art. 75 projektu wprowadza do ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536) dodatkowy rozdział (2a) dotyczący inicjatywy lokalnej. Dopuszcza w ramach inicjatywy lokalnej nowej możliwości, polegającej na złożeniu wniosku o realizację zadania publicznego do jednostki samorządu terytorialnego w zakresie m.in. działalności dotyczącej podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej; działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego; kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego; promocji i organizacji wolontariatu. Dofinansowanie następować ma poprzez udzielenie wnioskodawcom dotacji na podstawie umowy o wykonanie inicjatywy lokalnej. W naszej ocenie przyjęcie takiej formuły wsparcia przez jednostki samorządu terytorialnego inicjatyw lokalnych stanowi istotne rozszerzenie katalogu możliwości współpracy z lokalną społecznością i może pozytywnie wpłynąć na zdynamizowanie tej współpracy.</p>	Przyjęto do wiadomości
338	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 75	<p>(Art. 19d ust. 2 pkt 2 u.d.p.p.i.w.) Przepis ten przewiduje obowiązek uwzględnienia „opinii właściwej miejscowo ze względu na miejsce realizacji inicjatywy lokalnej jednostki pomocniczej gminy” jako kryterium przyznawania dotacji na realizację zadania publicznego w formie inicjatywy lokalnej. Proponowane sformułowanie „opinia jednostki pomocniczej gminy” należy uznać za zbyt ogólne. Kompetencja do wyrażenia opinii powinna bowiem przysługiwać konkretnemu organowi tej jednostki. Wydaje się, że najbardziej adekwatne byłoby przyznanie tej kompetencji organowi uchwalodawczemu jednostki pomocniczej.</p>	Uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

339	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	Art. 75	Należy rozważyć propozycję się zmiany sformułowania "pracownicy aparatu pomocniczego organu wykonawczego danej jednostki samorządu terytorialnego" na "pracownicy organu wykonawczego danej jednostki samorządu terytorialnego". Pojęcie "pracownicy organu" jest pojęciem języka prawnego, wykorzystywanym w Kodeksie postępowania administracyjnego. W judykaturze przyjmuje się, że pracownikami organu są pracownicy urzędu administracyjnego, czyli właśnie aparatu pomocniczego organu (por. m.in. postanowienie NSA z dnia 26 października 2011 r., I OZ 785/11, LEX nr 984402, w który sąd stwierdził, że pracownik zatrudniony w urzędzie obsługującym organ jest jednocześnie pracownikiem tego organu w rozumieniu zarówno przepisów art. 268a i art. 24 k.p.a., jak i art. 35 § 2 p.p.s.a.). Pogląd taki podziela również doktryna (zob. m.in (A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do art. 24 Kodeksu postępowania 10 administracyjnego, LEX/el., 2013).	Odrzucono. Istotnie taka sytuacja ma miejsce w doktrynie prawa administracyjnego procesowego. W prawie ustrojowym mamy natomiast do czynienia z pracownikami urzędu, który jest traktowany jako aparat pomocniczy organu wykonawczego
340	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 80	Wprowadzenie zmiany umożliwiającej prowadzenie polityki rozwoju regionalnego przez województwa bez konieczności każdorazowego poszukiwania wyraźnej podstawy prawnej w ustawie szczegółowej istotnie usprawni realizację zadań.	Przyjęto do wiadomości
341	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)	Art. 80	Pozytywnie natomiast należy ocenić uregulowanie w ustawie definicji strategii rozwoju lokalnego, zwłaszcza w zakresie wymagania zgodności tej strategii ze strategią rozwoju województwa.	Przyjęto do wiadomości
342	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 82 pkt 4	dotyczy proponowanego brzmienia art. 36a ust. 5 ustawy o pracownikach samorządowych - zapis, iż nagroda roczna może być przyznana jedynie wówczas, gdy osoba nagradzana spełniła kryteria ustalone przez organ stanowiący z wyprzedzeniem co najmniej rocznym, a opierające się na jakości i efektywności realizacji zadań budzi wątpliwości, gdyż nie jest jasne, czy kryteria te mają być corocznie ustalane od nowa, czy wystarczy ich jednorazowe ustalenie. Należy również zauważyć, że konieczność ustalenia przedmiotowych kryteriów z wyprzedzeniem co najmniej rocznym spowoduje, iż w roku, w którym projektowane zmiany wejdą w życie, a nawet w roku następującym po nim, nagrody te nie będą mogły zostać przyznane; proponuje się preredagowanie ust. 4 i ust. 5 wskazanego wyżej przepisu w następujący sposób: „ust. 4 Warunkiem przyznania nagrody rocznej, o której mowa w ust. 1 jest pełnienie funkcji przez co najmniej... miesięcy w roku poprzedzającym przyznanie tej nagrody”, „ust. 5 Organ stanowiący określa tryb i szczegółowe warunki przyznania nagrody rocznej, o której mowa w ust. 1.”	Odrzucono. Istotą nowoczesnego zarządzania publicznego jest zdolność planowania, a następnie realizacji celów. W związku z tym nagrody dla pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie wyboru powinny zależeć od efektów ich pracy, nie zaś faktu zajmowania stanowiska i życzliwości zaplecza politycznego
343	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	Art. 82 pkt 5	Rada będzie mogła przyznać nagrodę pieniężną wójtowi nie większą niż trzykrotność jego miesięcznego uposażenia za rok ubiegły. Ustawa o pracownikach samorządowych takiej możliwości nie przewidywała; naturalnym jest, aby tego rodzaju uregulowanie znalazło się właśnie w tej ustawie.	Wyjaśniono. Taka jest właśnie treść zmiany
344	Przewodniczący Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego (22-01-2013)	Art. 83	Szerszego wyjaśnienia wymaga także idea utworzenia rejestru podziałów terytorialnych państwa (w tym podziałów na potrzeby sądownictwa i prokuratury), choćby w kontekście dotychczasowych doświadczeń Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Teren tego województwa objęty jest w chwili obecnej jurysdykcją 4 sądów okręgowych: w Olsztynie, w Elblągu, w Suwałkach i w Płocku, a tym samym jurysdykcją 3 sądów apelacyjnych: w Białymstoku, w Gdańsku, w Łodzi. Również w zakresie administracji województwo jest podzielone, czego wyraźnym przykładem jest podległość części terenu pod Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku, a części pod Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie.	Uwaga niezrozumiała

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

345	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Art. 86	<p>Projekt ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw w art. 86 wprowadza zmiany do ustawy o finansach publicznych, między innymi do art. 234 tej ustawy poprzez rozszerzenie zakresu informacji przekazywanej przez Zarząd wraz z projektem uchwały budżetowej organowi stanowiącemu o obligatoryjne zamieszczanie w uzasadnieniu lub materiałach informacyjnych odpowiedzi zarządu jednostki samorządu terytorialnego na wnioski, sugestie i uwagi mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów do planowanych dochodów i wydatków jst. Wnioski, sugestie i uwagi miałyby być składane przez mieszkańców i inne zainteresowane podmioty w trybie i na zasadach określonych w uchwale sejmiku i miałyby dotyczyć planowanych wydatków i dochodów jednostki samorządu terytorialnego. Zasadniczą konsekwencją zmiany art. 234 będzie skrócenie czasu dla Zarządu na przygotowanie projektu uchwały budżetowej, ponieważ do 15 listopada Zarząd będzie musiał przekazać Sejmikowi projekt uchwały budżetowej wraz z odpowiedziami Zarządu na uwagi obywateli dot. planowanych dochodów i wydatków. A zatem - zgodnie z procedurą przyjętą przez Sejmik w formie uchwały w sprawie zasad i trybu zbierania opinii od obywateli - Zarząd będzie zobowiązany dużo wcześniej przygotować projekt uchwały budżetowej, opublikować go w BIP-ie, wyznaczyć „rozsądny” czas na uwagi obywateli, a następnie na te uwagi odpowiedzieć. W obowiązującym stanie prawnym Zarząd otrzymuje informacje niezbędne do opracowania projektu uchwały budżetowej od Ministerstwa Finansów (wysokość zakładanego PIT, subwencji ogólnej i wpłat na tzw. „janosikowe”), Wojewody Mazowieckiego (dotacje z budżetu państwa) i Ministerstwa Rozwoju Regionalnego (środki na POKL i RPO) zbyt późno, aby móc skrócić termin opracowania projektu uchwały budżetowej (obecnie do 15 listopada). W związku z powyższym konieczne by było, aby w związku z proponowanymi zmianami odnośnie obowiązków zarządu, ww. instytucje przekazywały zarządowi informacje niezbędne do opracowania projektu uchwały budżetowej nie później niż do 30 czerwca.</p>	<p>Odrzucono. Przywoływany przepis nie wymaga udostępniania projektu budżetu - szczegółowość danych wynika z uchwały organu stanowiącego. Podstawowymi danymi natomiast każda jednostka dysponuje ze względu na uchwalanie wieloletniej prognozy finansowej</p>
346	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Art. 86	<p>Zakłada się zmianę modelu oceny działania organu wykonawczego, która wg autorów projektu ustawy, w sposób naturalny uzasadnia zwiększone zaangażowanie poszczególnych komisji merytorycznych organu stanowiącego w proces kontroli. Wprowadza się zmianę modelu absolutorium i zbliżenia go do modelu funkcjonującego w obszarze prawa handlowego w odniesieniu do zarządów określonych kategorii spółek prawa handlowego. Zakłada się zatem, by przy ocenie przez organ stanowiący działań organu wykonawczego akcent został przeniesiony z badania poprawności wykonania uchwały budżetowej, na poprawność realizacji zadań. Ponieważ większość zadań realizowanych przez organ wykonawczy wymaga specjalistycznej wiedzy - w naszej opinii prawidłowa i obiektywna ocena absolutoryjna wymagać będzie odpowiedniego przygotowania merytorycznego członków organów stanowiących do eksperckiej oceny zadań realizowanych przez organ wykonawczy. O ile bowiem w spółkach prawa handlowego (szczególnie z udziałem Skarbu Państwa) członkowie Rady Nadzorczej muszą legitymować się odpowiednimi kwalifikacjami - to per analogia do spółek handlowych, należy oczekiwać profesjonalnego przygotowania ze strony radnych dokonujących skwitowania.</p>	<p>Częściowo uwzględniono. Potrzeba ewentualnych eksperckich analiz została dostrzeżona i przybrała postać przyznania radnym środków na zlecenie takich opracowań. Nie ma natomiast możliwości wprowadzenia wymogów kwalifikacyjnych wobec radnych</p>

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

347	Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)	Art.86	<p>(...) Jednocześnie z propozycji zmian przepisów ustawy o finansach publicznych wynika, że w sprawie projektu budżetu może zostać ustalona przez radę gminy dodatkowa procedura poza obowiązkowym wysłuchaniem publicznym. Powyższą propozycję należy ocenić zdecydowanie negatywnie. Wprowadzenie takiego rozwiązania do ustawy o finansach publicznych oznaczać będzie, że organ wykonawczy i zarządzający ma: zaplanować dochody i wydatki jst. przed ustawowym terminem złożenia projektu budżetu; przeprowadzić konsultacje dotyczące zaplanowanych dochodów i wydatków; przedłożyć projekt uchwały budżetowej wraz z odniesieniem się do zebranych wniosków, sugestii i uwag do zaplanowanych wcześniej dochodów i wydatków. Jednocześnie należy podkreślić, że zbieranie opinii, sugestii i wniosków do planowanych dochodów i wydatków może zostać przeprowadzone dopiero po ostatecznym ustaleniu planu dochodów i wydatków do projektu uchwały budżetowej. Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy o dochodach jst, jednostki te w terminie do 15 października roku poprzedzającego rok budżetowy otrzymują od Ministra Finansów informacje o rocznych planowanych kwotach poszczególnych części subwencji ogólnej, przyjętych w projekcie ustawy budżetowej, planowanej kwocie dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, planowanej wysokości rocznej wpłaty do Budżetu Państwa. Jednocześnie zgodnie z art. 143 ustawy o finansach publicznych dysponenti części budżetowych w terminie do 25 października przekazują jst informację o przyjętych w projekcie ustawy budżetowej kwotach dotacji na zadania z zakresu administracji rządowej, zadania inspekcji i straży, dotacji na realizację zadań własnych oraz kwotach dochodów związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej. W związku z powyższym zrealizowanie zaproponowanej procedury wymagałoby przygotowania projektu budżetu niezwłocznie po uzyskaniu ostatniej z wymienionych wyżej informacji, następnie zbieranie opinii, uwag, sugestii i wniosków mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów (mogą być ich tysiące), ustosunkowanie się do nich i zawarcie odpowiedzi w projekcie budżetu, który winien być do dnia 15 listopada złożony radzie oraz RIO. W większych jst jest to zadanie niewykonalne. Ponadto proponowana regulacja jest sprzeczna z art. 233 ufp, który stanowi, że inicjatywa w sprawie sporządzenia projektu uchwały budżetowej przysługuje wyłącznie zarządowi jst. Sprzeczna jest również z art. 238 ufp, który stanowi, że zarząd jst. sporządza i przedstawia projekt uchwały budżetowej (zgodnie z art. 211 ufp budżet jst. jest rocznym planem dochodów, wydatków oraz przychodów i rozchodów) organowi stanowiącemu oraz regionalnej izbie obrachunkowej do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok budżetowy, ponieważ zapewnia organowi stanowiącemu uprawnienie do nałożenia na zarząd jst. obowiązku zaplanowania dochodów i wydatków przed tym terminem.</p>	Odrzucono. Wyjaśnienie przy uwadze 345
348	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 86 pkt 3	<p>dotyczy proponowanego brzmienia art. 234 ustawy o finansach publicznych - wprowadza możliwość zgłaszania opinii przez mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów o planowanych wydatkach i dochodach jednostki samorządu terytorialnego. Zarząd wraz z projektem uchwały budżetowej ma obowiązek zawarcia w uzasadnieniu lub materiałach informacyjnych i przedłożenia organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego odpowiedzi na wniosku sugestie i uwagi mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów do planowanych dochodów i wydatków jednostki samorządu terytorialnego. Ze względu na fakt, iż nie został jednak zmieniony ustawowy termin składania projektu budżetu (15 listopada), spełnienie tych wymagań może skutkować przesunięciem terminu uchwalania budżetu na styczeń następnego roku</p>	Jak wyżej

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

349	Skarbnik Gliwic (22-01-2013)	Art. 86 pkt 3	Jednocześnie z propozycji zmian przepisów ustawy o finansach publicznych wynika, że w sprawie projektu budżetu może być ustalona przez radę gminy dodatkowa, poza obowiązkowym wysłuchaniem publicznym, procedura (art. 86 pkt 3). Zbieranie opinii, sugestii i wniosków do planowanych dochodów i wydatków może zostać przeprowadzone dopiero po ostatecznym ustaleniu planu dochodów i wydatków do projektu uchwały budżetowej. Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy o dochodach j.s.t. jednostki te w terminie do 15 października roku poprzedzającego rok budżetowy otrzymują od Ministra Finansów informacje o: rocznych planowanych kwotach poszczególnych części subwencji ogólnej, przyjętych w projekcie ustawy budżetowej, planowanej kwocie dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, planowanej wysokości rocznej wpłaty do budżetu państwa. Zgodnie z art. 143 ustawy o finansach publicznych dysponenci części budżetowych w terminie do 25 października przekazują j.s.t. informację o przyjętych w projekcie ustawy budżetowej kwotach dotacji na zadania z zakresu administracji rządowej, zadania inspekcji i straży, dotacji na realizację zadań własnych oraz kwotach dochodów związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej. W związku z powyższym zrealizowanie zaproponowanej procedury wymagałoby przygotowania projektu budżetu niezwłocznie po uzyskaniu ostatniej z wymienionych wyżej informacji, następnie zbieranie opinii, uwag, sugestii i wniosków mieszkańców i innych zainteresowanych podmiotów (mogą być ich tysiące), ustosunkowanie się do nich i zawarcie odpowiedzi w projekcie budżetu, który winien być do 15 listopada złożony radzie oraz RIO. W większych j.s.t. jest to zadanie niewykonalne. Ponadto powoduje to osłabienie wyłącznej kompetencji organu wykonawczego do sporządzenia projektu budżetu. Jest to również rozwiązanie wysoce konfliktogenne.	Jak wyżej
350	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 86 pkt 3	wprowadzono zmiany do art. 234 ustawy o finansach publicznych poprzez wprowadzenie do decyzji organu stanowiącego możliwość podjęcia uchwały w sprawie ustalenia zasad i trybu zbierania opinii do projektu uchwały budżetowej. Podjęcie takiej uchwały przez organ stanowiący może spowodować wydłużenie procesu legislacyjnego przy podejmowaniu uchwały w sprawie budżetu samorządu.	Jak wyżej
351	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	Art. 86 pkt 4	(pkt 1) – literówka „..... – regionalna izba obrachunkowa” - co w przypadku kiedy RIO podejmuje uchwałę w sprawie nieudzielania absolutorium organowi wykonawczemu danej jednostki samorządu terytorialnego, w jaki sposób będzie to skutkowało, czy uchwała ta będzie wiążąca dla organu stanowiącego, czy w takim przypadku organ może wydać pozytywną opinię w sprawie udzielenia skwitowania prezydentowi	Uwzględniono
352	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	Art. 86 pkt 5	dotyczy proponowanego brzmienia art. 267 ust. 1 pkt 2a ustawy o finansach publicznych - słowa: „spółek prawa handlowego stanowiących własność danej jednostki samorządu terytorialnego” proponuje się zastąpić słowami: „spółek prawa handlowego ze 100 % udziałem danej jednostki samorządu terytorialnego ”	Uwzględniono
Rozdział 8 Przepisy przejściowe i końcowe				
353	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 90	Użyte pojęcie „konsultacje zaplanowane” jest dalece nieprecyzyjne. Odpowiednie vacatio legis ustawy będzie pozwalać, by przepis przejściowy zawarty w art. 90 ograniczyć do konsultacji rozpoczętych.	Uwzględniono
354	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Art. 91	W przypadku stwierdzenia nieważności (ewentualnie uchylecia przez organ stanowiący) przepisów statutu dotyczących obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej powstanie luka w prawie. W takim przypadku przepisy ustawowe nie będą bowiem miały już zastosowania (stosuje się je „do czasu ustalenia”). Aby regulacja spełniała swoją funkcję należy zapisać, że w przypadku braku odpowiednich regulacji w statucie stosuje się regulacje ustawową. Ponadto, należałoby rozważyć wprowadzenie regulacji projektowanych w art. 92-97 do samorządowych ustaw ustrojowych z zastrzeżeniem, że rada gminy / rada powiatu / sejmik województwa może postanowić inaczej.	Częściowo uwzględniono

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

355	Związek Powiatów Polskich (14-03-2013)	Art. 95 ust. 2	Uważamy, że wymóg poparcia projektu przez 15% uprawnionych do głosowania mieszkańców gmin i powiatów oraz 5% uprawnionych do głosowania mieszkańców województw stanowi barierę uniemożliwiającą w praktyce zastosowanie tej instytucji	Wyjaśniono. Przedmiotowy przepis stanowi rozwiązanie przejściowe mające zastosowanie jedynie w przypadku braku odpowiedniej uchwały organu stanowiącego. Konkretne progi - nie wyższe od zaproponowanych - będą ustalane przez właściwy organ stanowiący przy uwzględnieniu lokalnej specyfiki.
Uwagi do uzasadnienia				
356	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)		Nie można się zgodzić z twierdzeniami zawartymi w uzasadnieniu do ustawy w części dotyczącej „Przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych” oraz w części dotyczącej „Wskazania źródeł finansowania”, iż: „Konstrukcja ustawy zakłada, że nie wymaga ona wskazania dodatkowych źródeł finansowania” oraz „Precyzyjne wyliczenie skutków finansowych przedłożonej ustawy dla jednostek samorządu terytorialnego nie jest możliwe.” Należy mieć na uwadze fakt, iż obecnie w obrocie prawnym funkcjonuje już zbyt wiele ustaw nakładających na samorządy rozliczne zadania, bez jednoczesnego zapewnienia samorządom realnych środków finansowych na realizację tychże zadań, bądź ustaw, które w założeniu swym miały nie generować dodatkowych wydatków z budżetu samorządów. W praktyce jednak okazało się, że wbrew zapisom ustawowym państwo nie przekazuje środków finansowych (np. tytułem dotacji na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej), wystarczających na realizację nałożonych ustawami na samorządy zadań. Samorządy realizują dużą część zadań z zakresu administracji rządowej z dochodów własnych, kosztem realizacji zadań własnych samorządu. Mając więc na względzie dotychczasową praktykę i konsekwencje finansowe dla budżetów samorządów. Samorządy nie mogą zgodzić się na podjęcie kolejnej ustawy, w której zakłada się brak jakiegokolwiek partycypacji budżetu państwa w kosztach wejścia w życie proponowanych tam rozwiązań.	Odrzucono. W uwadze nie wskazano jakie rozwiązania mają spowodować obowiązkowe skutki dla jednostki samorządu terytorialnego
357	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)		Pomimo przytaczanych w uzasadnieniu do projektu ustawy obecnych trendów zarządzania publicznego dotyczących zwiększenia roli współpracy między JST - należy mieć na uwadze, że żadne rozwiązanie legislacyjne nie zmusi do współpracy samorządów. Dlatego duże nadzieje kładziemy w edukacyjne projekty dedykowane samorządowcom realizowane w ramach Strategii Sprawne Państwo.	Przyjęto do wiadomości
358	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego (07-02-2013)		Projekt ustawy wyznaczając nowe zadania samorządowe powinien także jasno wskazywać na źródła ich finansowania.	Wyjaśniono w uzasadnieniu
359	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)		Nie przedstawiono też w ustawie ewentualnych skutków finansowych (zwłaszcza w zakresie podziału majątku) w sytuacji wystąpienia z zespołu jednego z uczestników lub sposobu postępowania w przypadku trudności finansowych i z tego powodu niemożności partycypowania w kosztach wspólnego przedsięwzięcia jednego z uczestników.	Wyjaśniono. Skutki takie są kwestią wyjątkowo indywidualną - nie ma zatem możliwości, aby je szacować abstrakcyjnie
Propozycje zmian ustaw ustrojowych samorządu terytorialnego				

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

360	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	Rozwiązanie, które warto wprowadzić do ustawy, to możliwość decydowania przez mieszkańców o wydatkach z budżetu. Przydatne będzie w tej kwestii kilka podstawowych punktów, a przede wszystkim ujęcie w ustawie tego, że głos mieszkańców jest wiążący. Dziś budżet obywatelski odbywa się na zasadach „konsultacji społecznych z wiążącym wynikiem”, warto jednak, aby przestał być on traktowany lub przedstawiany jako konsultacje społeczne, lecz stał się instrumentem demokracji bezpośredniej. Wprowadzenie budżetu obywatelskiego do ustawy będzie przydatne również z tego powodu, że jest on organizowany w coraz większej liczbie miast w Polsce, jednak jego jakość pozostawia czasem wiele do życzenia. Proponuję zatem dodanie do ustawy o samorządzie gminnym następujących punktów, których celem jest ułatwienie organizowania go w Polsce: „1. Rada gminy może postanowić o wyodrębnieniu w budżecie gminy kwoty, w ramach której wydatki są ustalane przez mieszkańców gminy w drodze głosowania, co określane jest jako „budżet obywatelski”. 2. Zasady i tryb przeprowadzania budżetu obywatelskiego określa uchwała rady gminy. 3. Rada gminy ustala wysokość kwoty przeznaczonej na budżet obywatelski do dnia 31 marca roku poprzedzającego rok budżetowy. 4. Pod głosowanie poddaje się wszystkie propozycje zadań zgłoszone przez mieszkańców, jeżeli spełniają one wymogi formalne i są zgodne z prawem. 5. Wynik głosowania mieszkańców, przeprowadzanego w ramach budżetu obywatelskiego, jest wiążący dla organów gminy. 6. W głosowaniu w sprawie budżetu obywatelskiego i zgłaszaniu propozycji zadań może wziąć udział każdy mieszkaniec, który posiada czynne prawo wyborcze do rady gminy. Rada gminy może postanowić o poszerzeniu grupy mieszkańców, która posiada prawo głosowania w sprawie budżetu obywatelskiego i zgłaszaniu propozycji zadań.” Chciałbym podkreślić, że nie jest to wprowadzenie budżetu obywatelskiego jako obowiązkowego dla wszystkich gmin (co jest warte rozważenia), a jedynie ustalenie jego podstawowych ram i rozwianie wątpliwości prawnych, jak na przykład w kwestii tego, kto może wziąć udział w głosowaniu. Organizowanie go, zgodnie z powyższymi przepisami, byłoby opcjonalne.	Odrzucono. Idea budżetu obywatelskiego jest bardzo interesująca, jednakże uznano że nie będzie ona uwzględniana w obecnym projekcie. Jest ona bowiem ściśle związana z problematyką prawa finansów publicznych, które - co do zasady - pozostawiono poza zakresem unormowania przedkładanej ustawy.
361	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	W art. 5a proponuje się dodanie dodatkowego ustępu, po ustępie 5, w brzmieniu: „Organy gminy przedstawiają raport z przeprowadzonych konsultacji zawierający przynajmniej następujące elementy: 1) Okres przeprowadzenia konsultacji, 2) Tryb i formy przeprowadzenia konsultacji, 3) Liczba uwag zgłoszonych w konsultacjach, 4) Treść uwagi zgłoszonych w konsultacjach, 5) Informację na temat uwzględnionych i nieuwzględnionych uwagach wraz z uzasadnieniem” Wprowadzenie powyższego zapisu będzie gwarantowało mieszkańcom i mieszkankom zapoznanie się ze stanowiskiem JST wobec zgłaszanych propozycji zmian lub przedstawionych w konsultacjach opinii. Sprzyjać więc będzie rozwojowi kultury dialogu, w które zaangażowane są aktywnie obie strony, jak również odbudowie zaufania pomiędzy władzą a obywatelami i obywatelkami, które – jak pokazują liczne badania opinii publicznej – wciąż pozostaje na niskim poziomie. Proponowane w projekcie zapisy takiej praktyki nie gwarantują, pozostawiając dużą swobodę JST w określaniu szczegółowości raportu po konsultacjach. Konieczna w tym przypadku wydaje się dokładniejsza regulacja, która nie naruszając prawa JST do nieuwzględnienia części postulatów mieszkańców i mieszanek, zapewni stronie obywatelskiej prawo do poznania argumentów stojących za taką decyzją.	Odrzucono. Zgodnie z przedłożonym projektem istnieje obowiązek publicznego przekazania wyników konsultacji. Wobec decyzji o regulowaniu na poziomie ustawowym jedynie najważniejszych standardów dotyczących konsultacji, uznano, że standardy informowania winny być określone uchwałą organu stanowiącego.
362	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	W art. 5a proponuje się dodanie dodatkowego ustępu, po ustępie 5 oraz ustępie proponowanym powyżej w brzmieniu: „Przed przystąpieniem do głosowania w sprawie uchwały, której projekt był przedmiotem konsultacji, radni są informowani przez przewodniczącego rady gminy o opiniach złożonych w trakcie wysłuchania publicznego oraz o stanowisku wójta wobec tych opinii”. Zapis ten jest analogiczny do proponowanego w przypadku wysłuchania publicznego i ma na celu umożliwienie radnym poznanie uwag mieszkańców i mieszanek zgłaszanych podczas konsultacji społecznych dotyczących istotnych spraw dla samorządu. Dodanie kolejnego ustępu pozwoli na podniesienie rangi konsultacji jako istotnego kanału dialogu obywatelskiego pomiędzy mieszkańcami i mieszkankami a przedstawicielami władzy stanowiącej. Warto też zwrócić uwagę, że w świetle przedstawionego projektu, przewodniczący rady ma obowiązek przedstawiać przed głosowaniem wszystkie uwagi mieszkańców i mieszanek wniesione do publicznie przedstawionego projektu (por. np. propozycja art. 20a, ust. 3 w ustawie z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym). Tym bardziej więc zasadne wydaje się przedstawienie radnym uwag zgłoszonych podczas bardziej reprezentatywnych konsultacji społecznych.	Odrzucono. Konsultacje nie muszą dotyczyć jedynie projektów uchwał; mogą dotyczyć dowolnego zagadnienia istotnego z punktu widzenia jednostki samorządu terytorialnego, włącznie z zagadnieniem należącym do kompetencji organu wykonawczego. Tym samym nie ma możliwości wprowadzenia zaproponowanego przepisu - jako nie pasującego do znacznej części konsultacji.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

363	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	Wprowadzenie zapisów dotyczących możliwości realizowania budżetów partycypacyjnych - W ostatnim czasie, w coraz większej liczbie JST podejmowane są próby realizowania budżetów partycypacyjnych, które pozwalają mieszkańcom w sposób wiążący decydować o sposobie wydatkowania części środków budżetowych. Do tej pory, rozwiązanie te realizowane są w formie konsultacji, których wiążący charakter zapewniony jest w drodze „dżentelmeńskiej umowy” z władzami. Pojawiają się jednak również coraz liczniejsze głosy zwracające uwagę na konieczność uregulowania podobnego mechanizmu ustawowo. Przedstawiony projekt jest dobrym miejscem, aby podobne regulacje zawrzeć z uwzględnieniem warunków minimum, jakie budżet partycypacyjny powinien spełniać. Proponujemy aby przed wprowadzeniem konkretnych zapisów przeprowadzić konsultacje społeczne z uwzględnieniem praktyków oraz aktywistów miejskich.	Odrzucono. Vide uzasadnienie przy uwadze 360
364	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	Postulaty: ustanowienia co najmniej w Sejmiku, Radzie Miasta Wojewódzkiego i Radzie Powiatu Prezydentów i Konwentów Seniorów reprezentujących wszystkie Kluby Radnych dla usprawnienia współpracy w parlamencie regionalnym i lokalnym; rozszerzenia zasady jawnego głosowania imiennego w organach stanowiących na organy wykonawcze w Samorządzie Województwa; wpisania do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa analogicznych jak w ustawie o samorządzie gminnym - celem zapewnienia merytorycznej i organizacyjnej pomocy w wykonywaniu mandatu radnego - rozwiązali dotyczących funkcjonowania Biur Rad oraz Sejmików z ich pełnym organizacyjnym wyodrębnieniem, określeniem ich regulaminu przez Radę lub Sejmik na wniosek Przewodniczącego, wyłącznym merytorycznym podporządkowaniem Biur Przewodniczących Rad i Sejmików oraz obligatoryjnym wyrażaniem przez nich zgody w przeprowadzaniu czynności z zakresu prawa pracy, w tym nawiązania, rozwiązania stosunku pracy, z pracownikami Biur Rad i Sejmików oraz przygotowywaniem projektu budżetu Biur Rad i Sejmików przez ich Przewodniczących celem uwzględnienia go przez organ wykonawczy w projekcie budżetu przedkładanym do uchwalenia. Potrzebne jest również ustawowe zapewnienie wydzielonej obsługi prawnej organów stanowiących, służącej pomocą obywatelom i organizacjom społecznym związku z procesem konsultacji aktów prawnych samorządu. Skala poważnie zwiększonych zadań stawianych przed Przewodniczącymi przemawia za rozważeniem wprowadzenia odpowiedniego zwrotu ponoszonych przez nich kosztów w związku ze sprawowaną funkcją; wyposażenia radnych w rzeczywiste instrumenty dla skutecznej kontroli Zarządu i wojewódzkich jednostek samorządowych poprzez usankcjonowanie możliwości korzystania przez radnych za pośrednictwem przewodniczącego z opinii i ekspertyz oraz zawarcie zapisów umożliwiających korzystanie przez Sejmik i jego komisje z potencjału jednostek organizacyjnych urzędu odpowiedzialnych za audyt i kontrolę; wprowadzenia zapisu, iż Przewodniczący reprezentuje Sejmik na zewnątrz. Jest on zgodny z orzecznictwem administracyjnym i doktryną. Odnosi się on do reprezentacji Sejmiku i Radnych a nie samorządu, a taki zapis usankcjonuje faktyczną rolę reprezentowania organu uchwałodawczego i składania w jego imieniu stosownych oświadczeń dotyczących prac legislacyjnych.	Częściowo odrzucono. Celem projektu jest zwiększenie samodzielności działania samorządu. Tym samym całkowicie nieuzasadnione jest usztywnianie struktury wewnętrznej organu stanowiącego poprzez ustawowe określanie koniecznych do powołania ciał. W części dotyczącej odrębnych biur rad - zostały one przewidziane wyłącznie w samorządzie gminnym, gdzie ze względu na system wyborczy możemy spodziewać się konfliktu między organem stanowiącym i wykonawczym. Ustawa zabezpiecza środki na sporządzanie opinii i ekspertyz na zlecenie organów stanowiących.
365	Stowarzyszenie Zwykłe Forum Rdzawka (30-01-2013)	Nie ma w propozycji możliwości transmisji sesji radiowo , ale warto się nad tym zastanowić.	Odrzucono. Wprowadzenie powszechnego obowiązku teletransmisji obrad organów stanowiących zostało odrzucone ze względu na związane z tym koszty - nieproporcjonalnie duże do spodziewanych korzyści.
366	Stowarzyszenie Mieszkańców Osiedla "Żemiki Nowe", Wrocław (11-02-2013)	W art.17 ustawy o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 Nr 142) należy dopuścić możliwość zmniejszenia liczby radnych osiedlowych poniżej 15 dla małych np. kilkutyśnicznych osiedli.	Odrzucono. Zagadnienie liczebności poszczególnych organów funkcjonujących w samorządzie terytorialnym nie było przedmiotem ustawy.
367	Federacja Inicjatyw Oświatowych (13-02-2013)	Radykalną zmianą w tych relacjach byłoby nadanie osobowości prawnej sołectwu. Pozwoliłoby to na posiadanie prawa własności do mienia znajdującego się na terenie danej wsi/sołectwa i zachęciłoby do tworzenia i pomnażania w oparciu o pracę wolontariacką mienia wiejskiego, tak jak to się działo w naszej wielowiekowej tradycji. Reforma państwa po 1989 roku została oparta na własności prywatnej, zapomniano o własności wspólnoty wiejskiej. Konsekwencją braku osobowości prawnej sołectwa jest to, iż budynki szkół stawiane na gruncie ofiarowanym przez prywatnego darczyńcę, wybudowane i remontowane w czynnie społecznym przez mieszkańców, ze składek prywatnych i zbiorów publicznych są prawnie własnością gminy. Władze gminy nie mają obowiązku uwzględniania woli mieszkańców w podejmowaniu decyzji o ich wykorzystaniu np. w sytuacji likwidacji szkoły. Bywa, że odmawiają użyczenia budynku na założenie szkoły wspólnotowej prowadzonej przez stowarzyszenie rozwoju wsi, a nawet sprzedają go pomimo protestów mieszkańców.	Odrzucono. Proponowana zmiana byłaby wątpliwa z wielu punktów widzenia. Dwa najbardziej istotne to zachowanie właściwego nadzoru nad mieniem jednostek pomocniczych (vide - softys sprzedający budynek szkoły),
368	Andy Lange LiquidDemocracy.pl (05-02-2013)	Jednocześnie chciałby serdecznie Pana zachęcić do wprowadzenia zapisów w ustawach o samorządach, które umożliwią decydowanie mieszkańców, w zakresie wykorzystania budżetu samorządowego na poziomie co najmniej 10ciu procent jako wymóg obligatoryjny dla samorządów. Uprzejmie proszę także o rozważenie opcji, w której wyniki tak zaprojektowanej części budżetu byłyby prawnie wiążące.	Odrzucono. Vide uwaga 360

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

369	Osoba fizyczna 4 Żnin (12-02-2013)	(...) postulują o wprowadzenie w powiecie jednomandatowych okręgów wyborczych oraz bezpośredni wybór starosty	Wyjaśniono. Nowelizacja Kodeksu Wyborczego mająca na celu wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych na poziomie powiatu jest przedmiotem odrębnych prac analitycznych w Kancelarii Prezydenta RP i tym samym pozostała poza zakresem niniejszej ustawy.
370	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	<p>Oprócz zaproponowanych przez projektodawców zmian w zakresie ustroju jednostek pomocniczych gminy, w mojej ocenie koniecznym jest dokonanie innych niezbędnych modyfikacji, które: a) częściowo ujednolicią ich funkcje, b) usprawnią działalność organów jednostek pomocniczych, c) wzmocnią ich rolę w zarządzaniu sprawami lokalnymi, które dotyczą wspólnoty mieszkańców będącej substratem osobowym jednostki pomocniczej – zgodnie z ideą pomocniczości (przekazywania możliwych do realizacji spraw na najniższe szczeble administracji publicznej i ingerowania podmiotów znajdujących się na wyższych szczeblach w sytuacji, gdy jest to niezbędne), d) spowodują większe zainteresowanie mieszkańców ideą samorządności (poprzez zwiększenie poczucia realnego wpływu wspólnoty mieszkańców jednostki pomocniczej na realizację zadań gminy). Postulowane poniżej zmiany w dużej części odnoszą się do propozycji przedstawionych uprzednio w projekcie ustawy o wzmocnieniu udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym, współdziałaniu gmin, powiatów i województw przedstawionym w październiku 2011 r. Częściowo odwołują się one także do poglądów H. Izdebskiego (H. Izdebski, Jednostki pomocnicze gminy, Disputatio Nr 2/2012, s. 124-127), jak również bazują na osobistym doświadczeniu, badaniach empirycznych, rozmowa z przedstawicielami organów jednostek pomocniczych oraz analizie statusu prawnego jednostek pomocniczych gminy w kilku miastach na prawach powiatu, przeprowadzonych przez autora niniejszej opinii. Propozycje zmian kształtują się następująco: Art. 5 ust. 2a i 2b u.s.g. 2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej. 2b. Obszary poszczególnych jednostek pomocniczych nie mogą się pokrywać. 3. Statut gminy określa zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej, w szczególności zasady i tryb przeprowadzania konsultacji oraz warunki, jakie powinien spełniać wniosek mieszkańców w sprawie utworzenia jednostki pomocniczej. Rada gminy określając warunki wniosku mieszkańców realizuje prawo mieszkańców do samorganizacji i współczesnictwa w realizacji zadań gminy, zgodnie z zasadą pomocniczości. 4. Od uchwały rady gminy o odmowie utworzenia, połączenia, podziału lub zniesienia jednostki pomocniczej na wniosek mieszkańców przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Przepisów art. 52 § 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.) nie stosuje się.”; Art. 35 ust. 3 pkt 2 i 4 u.s.g. 2) zasady i tryb wyborów organów jednostki pomocniczej, z zastrzeżeniem art. 36 ust. 4, oraz art. 37 ust. 3 i 5, 4) zakres zadań przekazywanych jednostce przez gminę oraz sposób ich finansowania, realizacji, oraz obsługę administracyjną w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań, Art. 35a 2. Inicjatywa uchwalodawcza organu uchwalodawczego jednostki pomocniczej dotyczy spraw ust. 2, 3, 4 i 5 u.s.g. znajdujących się w zakresie właściwości gminy. 3. Inicjatywa uchwalodawcza organu uchwalodawczego jednostki pomocniczej nie może dotyczyć uchwał, dla których ustawy zastrzegają wyłączną właściwość innych podmiotów do wniesienia projektu uchwały; w szczególności nie może dotyczyć projektu zmian budżetu. 4. Jeżeli przepisy prawa przewidują przed podjęciem uchwały, w szczególności sporządzenie analiz, uzyskanie opinii lub uzgodnień, rada gminy rozstrzyga o podjęciu dalszych prac podejmując uchwałę o odmowie rozpatrzenia inicjatywy lub o skierowaniu projektu do dalszych prac. 5. Podjęcie uchwały o skierowaniu projektu do dalszych prac zobowiązuje wójta do bezzwłocznego dokonania wymaganych prawem czynności. Art. 36 u.s.g. 1. Organem uchwalodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie, a wykonawczym - sołtys. Działalność sołtysa wspomaga rada sołectka. 2. Statut sołectwa może przewidywać możliwość utworzenia rady sołectkiej jako organu doradczego sołtysa, w szczególności pozostawiając tę kwestię do rozstrzygnięcia zebrania wiejskiego. 3. (dawny ust. 2) Sołtys oraz członkowie rady sołectkiej wybierani są w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. 4. (dawny ust. 3) Sołtys korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Art. 37 u.s.g. 1. Organem uchwalodawczym w dzielnicy (osiedlu) w jednostce pomocniczej niebędącej sołectwem jest rada o liczbie członków ustalonej według art. 17, nie więcej jednak niż 21. 2. (dawny ust. 4) Statut osiedla jednostki pomocniczej niebędącej sołectwem może ustalić, że w osiedlu organem uchwalodawczym jest ogólne zebranie mieszkańców. Ogólne zebranie wybiera zarząd osiedla; art. 36 ust. 2 stosuje się odpowiednio. 3. Jeżeli organem uchwalodawczym jest rada, członkowie rady wybierani są przy odpowiednim stosowaniu art. 36 ust. 4. 4. (dawny ust. 2) Organem wykonawczym w dzielnicy (osiedlu) jednostce pomocniczej niebędącej sołectwem jest zarząd. Na czele zarządu stoi przewodniczący. 5. Wybór zarządu należy do właściwości rady. Jeżeli jednak organem uchwalodawczym jest ogólne zebranie mieszkańców, wyboru zarządu dokonuje ten organ; przepis art. 36 ust. 4 stosuje się odpowiednio. 6. (dawny ust. 3) Przewodniczący zarządu korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Art. 37b ust. 3 i 4 u.s.g. 3. Miesięczne diety, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą być wyższe niż wysokość diety, przysługującej radnemu (właściwej rady gminy. 4. Podejmując uchwały, o których mowa w ust. 1 i 2, rada gminy uwzględni w szczególności wielkość jednostki pomocniczej i zakres powierzonych jej zadań. Art. 37c u.s.g. 1. Rada gminy konsultuje z jednostkami pomocniczymi projekty uchwał dotyczące bezpośrednio terenu danej jednostki pomocniczej. 2. Zasady konsultacji projektów uchwał, o których mowa w ust. 1 określa rada gminy w drodze uchwały. 3. Wójt i inne podmioty wykonujące zadania należące do właściwości gminy konsultują z jednostkami pomocniczymi działania dotyczące bezpośrednio terenu danej jednostki pomocniczej. 4. Zakres spraw i zasady konsultacji, o których mowa w ust. 3 określają odrębne ustawy lub rada gminy w drodze uchwały. 5. W przypadku gdy w odrębnych ustawach lub uchwałach rady gminy, o których mowa w ust. 2 i 4, przewidziano kompetencje organu jednostki pomocniczej gminy do zaopiniowania lub uzgodnienia projektu uchwały lub sprawy, w zakresie trybu rozpatrywania opinii lub uzgodnienia odpowiednio stosuje się art. 241-245 oraz art. 246 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Komentarz: Odnosząc się do proponowanego brzmienia art. 37c ust. 4 i 5 u.s.g. należy wskazać, że rolę jednostek pomocniczych gminy, jako usytuowanych na najniższym szczeblu administracji samorządowej, powinno być pośrednictwem pomiędzy członkami wspólnoty mieszkańców tej jednostki a organami i jednostkami organizacyjnymi gminy. Stąd w wielu przypadkach sprawy prowadzone przez podmioty wykonujące zadania publiczne należące do właściwości gminy powinny być konsultowane – przynajmniej w formie opinii – z organami tych jednostek. Wydaje się, że wymóg konsultacji powinien odnosić się do różnorodnych spraw i przedsięwzięć podejmowanych na terenie jednostki pomocniczej. Część z tych spraw mogłaby zostać umocowana ustawowo. Kompetencja do konsultowania mogłaby przysługiwać w szczególności w następujących kategoriach spraw: 1. w procedurze planowania przestrzennego, zarówno w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jak i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (np. możliwość wnoszenia uwag i wniosków) – na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, 2. w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego – w zakresie inwestycji o znaczeniu gminnym – na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, 3. w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia – w zakresie inwestycji celu publicznego o znaczeniu gminnym – na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska. Art. 48 ust. 1 u.s.g. Jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z przysługującego jej mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie tej jednostki. Statut ustala również zakres czynności dokonywanych samodzielnie przez jednostkę pomocniczą w zakresie przysługującego jej mienia.</p>	Odrzucono. Wiele zaproponowanych rozwiązań jest sformułowana w alternatywny sposób bądź w obowiązujących przepisach, bądź w projekcie.
371	Związek Miast Polskich (01-03-2013)	zagwarantowanie wszystkim zainteresowanym miastom prawa wnioskowania o nadanie im statusu miasta na prawach powiatu; zabezpieczenie socjalne osób, które pełnią funkcję organu wykonawczego gminy przez więcej niż dwie kadencje	Odrzucono. Na etapie reformy samorządowej 1998 roku zostały poczynione odpowiednie założenia, co do niezbędnych parametrów miast, które miałyby stać się miastami na prawach powiatu. Nie ma uzasadnienia do tego, aby taką możliwość dawać każdemu miastu. Problematyka zabezpieczenia socjalnego dla wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) wykraczała poza zakres przedmiotowy ustawy.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

Uwagi i opinie ogólne

372	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy, Urząd Miasta Bydgoszczy (30-01-2013)	Z zadowoleniem i satysfakcją odnotowałem fakt rozpoczęcia konsultacji społecznych projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw. Wierzę, że to drugie podejście do tej ważnej ustawy dla demokratyzacji życia publicznego w naszym kraju zakończy się powodzeniem. Po zapoznaniu się z zapisami projektu przedmiotowej ustawy można podkreślić j jedno, iż stanowią one podstawę prawną do jak najszerzego i najbardziej powszechnego udziału obywateli lokalnej społeczności w procesie podejmowania i decyzji. Wszak stwarzanie możliwości do rozwoju inicjatyw obywatelskich jest nieodłącznym elementem rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, gwarantującym pogłębianie poczucia tożsamości lokalnej. Innymi słowy, zasadność kontynuacji inicjatywy ustawodawczej przez Prezydenta RP w zakresie wzmocnienia udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym jest niepodważalna. Projekt ustawy w obecnym kształcie jest bardziej spójny i czytelny, dzięki czemu do wielu jego rozdziałów nie mam zasadniczych uwag. Dodam też, że z wprowadzeniem w życie niektórych z nich, np. kwestii związanych z funkcjonowaniem „Zespołu współpracy terytorialnej”, wiąże spore nadzieje w kontekście integracji bydgoskiego obszaru funkcjonalnego. Podobnie należy ocenić zapisy dotyczące konwentu powiatowego oraz współpracy terytorialnej w samorządzie lokalnym. W tym kontekście interesująca wydaje się propozycja dająca możliwości łączenia funkcji prezydenta miasta i starosty powiatu ziemskiego. Jest to szczególnie ważne dla miast, wokół których rozwija się intensywne osadnictwo, silnie związane z ośrodkiem metropolitalnym. Nadal jednak część proponowanych zapisów zawartych w projekcie ustawy, po ich przyjęciu, może wpłynąć na wydłużenie procesu legislacji samorządowych uchwał organu stanowiącego oraz decyzji organu wykonawczego. Dotyczy to nowych obowiązków wynikających m.in. z wprowadzeniem instytucji konsultacji publicznych i wysłuchania obywatelskiego. W efekcie powyższego, ewentualne odium niezadowolenia społecznego na brak szybkich decyzji władz samorządowych, spadnie właśnie na nie. (...) Projekt ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw, zapowiada akt prawny regulujący szereg podstawowych obszarów życia społecznego. Zapisy tego interdyscyplinarnego projektu wymuszą konieczność dokonania zmian wielu innych istotnych ustawach, regulujących porządek prawny państwa i samorządów. Dlatego wciąż wydaje się zasadne postawienie pytania, czy może łatwiej było by wprowadzić modyfikacje lub nowe zapisy do istniejących już ustaw.	Przyjęto do wiadomości
373	Marcin Gerwin Sopocka Inicjatywa Rozwojowa (05-02-2013)	(...)Kierunek projektu ustawy – chęć włączenia mieszkańców w podejmowanie decyzji oraz zachęcanie do współpracy pomiędzy gminami oceniam pozytywnie i cieszę się, że Prezydent RP zajął się tym tematem.	Przyjęto do wiadomości
374	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych "Stocznia" (11-02-2013)	Pracownia Badań i Innowacji Społecznych Stocznia z dużą uwagą przyjęła kolejną wersję projektu ustawy, której celem jest wzmocnienie roli mieszkańców w realizacji polityk publicznych na szczeblu lokalnym, a także umocowanie ważnych dla samorządu terytorialnego kwestii ustrojowych. Przedstawiony w grudniu 2012 r. do konsultacji społecznych projekt ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw jest, w naszym przekonaniu, propozycją lepszą niż projekt konsultowany w 2011 r. Zauważamy i bardzo doceniamy fakt uporządkowania wielu rozwiązań wspierających udział mieszkańców w podejmowaniu decyzji o ważnych dla nich kwestiach, ale także wzmocnienie zasady generalnej właściwości samorządu. Za dobry i dający szansę na skuteczną implementację uważamy pomysł zapisania wielu z tych rozwiązań bezpośrednio w ustrojowych ustawach samorządowych.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

375	Członkowie Grupy Roboczej Demokracja Miejska II Kongresu Ruchów Miejskich (11-02-2013)	<p>Zaprezentowany na stronie internetowej Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz niektórych innych ustaw, poświęcony jest niezwykle szerokiemu zakresowi problemowemu obejmującemu m.in. kwestie związane ze współpracą pomiędzy różnymi jednostkami samorządu terytorialnego (JST) czy też określający relacje pomiędzy poszczególnymi rodzajami władz w samorządzie (np. pomiędzy władzą stanowiącą a wykonawczą). W swoim komentarzu zamierzamy się jednak skupić przede wszystkim na kwestiach związanych z partycypacją czy też – inaczej mówiąc – uczestnictwem obywatelskim, któremu autorzy projektu poświęcają dużo miejsca. Z uznaniem odbieram zapisy zmierzające do upowszechnienia na poziomie samorządowym praktyk „dobrego rządzenia” (w jęz. ang. Good Governance) wyrażających się we wprowadzeniu nowych narzędzi partycypacyjnych, które umożliwią mieszkańcom i mieszkankom wywarcie większego – niż miało to miejsce dotychczas – wpływu na decyzje, które ich dotyczą, w tym na treść stanowionego prawa na poziomie lokalnym oraz regionalnym.</p> <p>Wprowadzenie instytucji wysłuchania publicznego, możliwość zgłaszania indywidualnych uwag do upublicznionych projektów uchwał, zniesienie wymogu progu frekwencyjnego w referendach lokalnych dotyczących innych kwestii niż odwołanie organów samorządowych, czy w końcu regulacje dotyczące inicjatywy uchwalodawczej bez wątpienia można postrzegać jako krok we właściwym kierunku, zgodny nie tylko z obowiązującymi trendami w sposobie funkcjonowania administracji publicznej we współczesnych państwach rozwiniętej demokracji, ale również odpowiadających na istotne oczekiwanie społeczne. Podobnie, pozytywnie należy ocenić wprowadzenie nowych form zrzeszania się obywateli, w postaci stowarzyszeń aktywności lokalnej oraz komitetów aktywności lokalnej. Ich pojawienie się zgodne jest z postulatami części środowiska trzeciego sektora, które podkreślało, że wymagania związane z założeniem stowarzyszeń tzw. rejestrowych (w tym przede wszystkim wymóg zgromadzenia minimum 15 członków) stanowią barierę, która w wielu przypadkach może utrudnić obywatelom i obywatelkom tworzenie nowych organizacji pozarządowych działających w interesie publicznym. Pomimo tego pozytywnego kierunku zmian w prezentowanym projekcie, część szczegółowych zapisów budzi jednak zastrzeżenia. Niektóre rozwiązania, nawet jeśli w zamierzeniu korzystne, obwarowane są licznymi ograniczeniami, które w praktyce mogą zadecydować o ich nikłym zastosowaniu (patrz. np. liczba podpisów wymaganych do wystąpienia z inicjatywą uchwalodawczą). Zwrócić także należy uwagę na opcjonalność części zapisów, np. dotyczących katalogu spraw, które będą konsultowane przez władze samorządowe. W konsekwencji, choć pojawiają się nowe narzędzia, to projekt uchwały nie gwarantuje ich wykorzystywania. Jeśli zamierzeniem projektu ma być faktycznie zwiększenie współpracy pomiędzy mieszkańcami i mieszkankami a władzami na poziomie lokalnym i regionalnym, to należałoby przyjąć częściowo „twardsze” regulacje, zobowiązujące administrację publiczną do współpracy ze społecznościami lokalnymi, a nie tylko dające im taką możliwość. W końcu, należy również zwrócić uwagę na brak zapisów, o konieczności których coraz częściej się dyskutuje, np. o regulacji testowanych w niektórych JST budżetach partycypacyjnych.</p>	Przyjęto do wiadomości
376	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	<p>W nawiązaniu do projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych ustaw uprzejmie informuję, iż po przeanalizowaniu przedmiotowego dokumentu należy zastanowić się nad jego zasadnością. Powyższy projekt ustawy wprowadza na samorzady lokalne i regionalne dodatkowe obowiązki, które mogą wiązać się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia. Ponadto należy wskazać, iż za dodatkowymi obowiązkami nie idą środki finansowe, co w połączeniu z trudną sytuacją finansową samorządów jeszcze bardziej obciąża ich budżety (powoływanie kolejnych ciał opiniodawczo-doradczych wiąże się z dodatkowymi kosztami np.: delegacji czy organizacji spotkań). Przede wszystkim jednak należy wskazać, iż istnieją odrębne przepisy umożliwiające realizację procesu konsultacji różnym podmiotom. Jest to wymóg podkreślany w przypadku wdrażania funduszy Unii Europejskiej zarówno w rozporządzeniach Komisji Europejskiej jak i prawodawstwie krajowym, co przejawia się m. in. w pracach Komitetów Monitorujących, gdzie swoją reprezentację posiadają przedstawiciele partnerów społecznych, samorządowych oraz strona rządu.</p>	Przyjęto do wiadomości. Wobec obserwowanych trendów zmian w samorządzie wprowadzenie zmian zaproponowanych w projekcie zostało uznane za niezbędne.
377	Marszałek Województwa Małopolskiego (14-01-2013)	<p>Po zapoznaniu się z ww. projektem ustawy, Województwo Małopolskie wyraża przekonanie, iż wprowadzane regulacje niewątpliwie stanowią będą jakościową zmianę w polskim prawie w przedmiocie działania na rzecz aktywnego włączenia mieszkańców w mechanizmy współdecydowania oraz wzajemnych relacji między jednostkami samorządu terytorialnego na wszystkich jego szczeblach. Jednocześnie zwraca się uwagę na konieczność zachowania ostrożności w odniesieniu do niektórych zapisów zawartych w omawianym projekcie, z uwagi na fakt, iż ujęte w nim postanowienia są niepełne i wewnętrznie niespójne (...).</p>	Przyjęto do wiadomości. Uwaga dotycząca niepełności i niespójności jest odzwierciedleniem subiektywnej oceny.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

378	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (22-01-2013)	Przekazany projekt stanowi ważny krok na drodze rozwoju samorządności w Polsce. Zawarte w projekcie regulacje w sensie generalnym podejmują ważną kwestię współdziałania samorządów terytorialnych w procesach kształtowania rozwoju, co jest istotne dla skuteczności i efektywności tych procesów. Jednakże wątpliwości budzi instytucjonalny charakter proponowanych rozwiązań, nadających zgromadzeniom (zespołom współpracy terytorialnej) formy bliskie administracyjnym jednostkom podziału terytorialnego kraju (osobowość prawna, odrębna administracja, budżet, majątek, możliwość stanowienia prawa miejscowego, uchwalanie dokumentów strategicznych, analogicznych do gmin i województw itp.). Wydaje się to tworzeniem bytów ponad rzeczywiste potrzeby, generowaniem dodatkowych wydatków publicznych, a także komplikującym system planowania przestrzennego i zarządzania rozwojem w regionach. (...) należy zastanowić się nad celowością wprowadzania nowej ustawy regulującej działalność samorządu, co przyczyni się do większego skomplikowania ustawodawstwa. Wartą rozważenia opcją jest nowelizacja ustaw dotyczących ustroju samorządu, bądź też, postulowane od dawna, połączenie ustaw ustrojowych w jedną ustawę o samorządzie terytorialnym, w ramach której mieściłyby się też zapisy opiniowanego projektu.	Wyjaśniono. W pełni zgadzając się z postulatem niemożności ustaw samorządowych przedłożony projekt ma przede wszystkim charakter ustawy zmieniającej. W części samoistnej znalazły się regulacje, których nie było można jednoznacznie przypisać do konkretnej ustawy ustrojowej (dotyczy to chociażby zespołów współpracy terytorialnej) Stworzenie możliwości tworzenia zespołów współpracy terytorialnej jest niezbędne - przy czym należy podkreślić, że nie mają one charakteru obligatoryjnego.
379	Marszałek Województwa Opolskiego (31-01-2013)	Pierwotny projekt ustawy o wzmocnieniu udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym, o współdziałaniu gmin, powiatów i województw powstał wiosną 2011 r. i został opracowany przez społecznych doradców Prezydenta RP i zakładał wdrożenie regulacji prawnych wzmacniających budowę społeczeństwa obywatelskiego, jednocześnie usprawniających działalność samorządów terytorialnych oraz ich wzajemną współpracę. Mimo, iż proponowane rozwiązania miały mieć charakter ewolucyjny, wprowadzały jednak zasadnicze zmiany o charakterze ustrojowym, które podczas konsultacji projektu spotkały się z bardzo krytycznym odbiorem środowisk samorządowych, które zgłosiły do niego bardzo wiele uwag wskazując m.in. na niepotrzebną „inflację prawa”, która skutkować może niepotrzebnym „chaosem proceduralnym” oraz niepotrzebnym generowaniem kosztów związaną z funkcjonowaniem proponowanych rozwiązań. W nowym projekcie pojawiają się propozycje znane już z poprzedniej wersji, które nieznacznie ewaluowały, jednak główne cele i kierunki są zbieżne i w dalszym ciągu projektowane przepisy stanowią nieuzasadnioną ingerencję nowych form współpracy samorządu terytorialnego w autonomię i suwerenność decyzyjną organów samorządowych, niepotrzebnie wydłużając procesy decyzyjne. Należy zauważyć, że po raz kolejny, podobnie jak w przypadku pierwotnego projektu nałożono na samorządy kolejne nowe obowiązki i kompetencje nie wskazując źródeł finansowania oraz nie zapewniając odpowiednich środków finansowych na ich realizację. Wstępna analiza kosztów wprowadzenia proponowanych zmian znacznie odbiega od przedstawionych w uzasadnieniu wyliczeń, które są ewidentnie niedoszacowane, co budzi niepokój i obawy w szczególności mając na uwadze sytuację budżetową samorządów panującą w okresie kryzysu. Zauważyć również należy, iż niektóre z proponowanych zapisów projektu zasługują na uwzględnienie, lecz można je przeprowadzić dokonując zmian konkretnych ustaw, a wysiłki ustawodawcy w zakresie uzdrawiania sytuacji samorządów winny zostać skierowane w innych kierunkach. Po analizie obecnej wersji projektu, mając powyższe na uwadze, negatywnie opiniuje się proponowane zmiany w ustawodawstwie, jednocześnie wskazując, iż projekt wymaga dalszych prac w toku których zasadne wydaje się wykorzystanie sugestii i uwag środowisk samorządowych zawartych m.in. w „Raportcie o stanie samorządności w Polsce” opracowanym pod kierownictwem prof. Jerzego Hausnera, w którym zdefiniowane zostały główne problemy samorządów, które wymagają podjęcia priorytetowych działań naprawczych.	Przyjęto do wiadomości
380	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego (22-01-2013)	Województwo Zachodniopomorskie z uznaniem przyjmuje inicjatywę legislacyjną polegającą na dostosowaniu zakresu i sposobu realizacji zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego, uwzględniającą dotychczasowe doświadczenia oraz zmieniające się warunki i potrzeby społeczności lokalnych. Szczególnie istotnym w dzisiejszych czasach jest odpowiednie zrównoważenie aspektów proefektywnościowych i partycypacyjnych. Jak wskazują autorzy projektu zwiększona partycypacja społeczna ma na celu poprawę jakości planowania rozwoju. Na kolejnym etapie - etapie realizacji - kluczowa z kolei jest współpraca odbywająca się na wielu płaszczyznach. Z punktu widzenia wyzwań jakie stoją przed samorządami wszystkich szczebli do roku 2020 - w ocenie Województwa Zachodniopomorskiego - to właśnie współpraca i odpowiednio realizowana partycypacja społeczna odegrają kluczową rolę w realizacji tych wyzwań.	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

381	Urząd Miasta Poznania (24-01-2013)	<p>Niewątpliwie na uwagę zasługują propozycje projektu dotyczące zwiększenia form tzw. demokracji bezpośredniej – deliberatywnej, czyli zwiększenia udziału mieszkańców w działaniach samorządu terytorialnego. Projekt zakłada wprowadzenie konsultacji, wysłuchania i zapytania obywatelskiego oraz obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej. Bezpośredni udział mieszkańców w podejmowanych działaniach samorządu z pewnością zapobiega alienacji organów samorządu, realizowaniu polityki partii, pozwala silniej angażować mieszkańców w procesy decyzyjne dotyczące ważnych aspektów wspólnoty samorządowej. Na uznanie zasługuje fakt odwołania się projektodawcy do konstytucyjnego pojęcia samorządu, jego podmiotowości prawnej w sferze prawa publicznego i do jego korporacyjnego charakteru. Projekt wprowadza szeroki pakiet form bezpośredniego udziału mieszkańców w działalności samorządu: konsultacje społeczne (obligatoryjne i fakultatywne), wysłuchanie obywatelskie, zapytanie obywatelskie, obywatelską inicjatywę uchwałodawczą. Warto podkreślić, że wiele z ww. form – w szczególności w dużych jednostkach samorządowych – ma już zastosowanie. Szeroki katalog form udziału mieszkańców w pracach samorządu nie daje jednak gwarancji udziału faktycznego, może też budzić obawy przed wykorzystaniem tych form do wydłużania i paraliżowania poczynań organów. Partykularyzm paraliżuje obecnie racjonalne zarządzanie placówkami oświaty. Projektodawca zauważa jednak, że ewentualne wydłużenie procesu zarządzania na etapie podejmowania decyzji zostaje skompensowane przez usunięcie konfliktów. Z drugiej strony zwiększona liczba deliberacji, konsultacji, opinii, rozmywa odpowiedzialność. Pozostawienie stanowiącym organom samorządowym prawa określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji, określenia stopnia ich ważności, a także możliwości ograniczenia konsultacji do wyodrębnionej ze względu na określone kryterium części wspólnoty, budzi obawy o wykorzystywanie elementów socjotechniki w procesie zarządzania w ujęciu pejoratywnym. Możliwość doboru metody konsultacji, różnych technik konsultacyjnych (sądy mieszkańców, badania opinii) powinno pozostać w gestii jednostek samorządu terytorialnego. (...) Reasumując projekt ustawy jest obszernym projektem, dokonuje zmian w ustawach ustrojowych samorządu terytorialnego oraz w innych ustawach, zawiera także własne uregulowania mające na celu zwiększenie partycypacji mieszkańców w działalność samorządu. Przewidywany szeroki katalog form tego udziału nie daje jednak gwarancji jego pełnego wykorzystania, podobnie szeroki katalog form współpracy jednostek samorządu terytorialnego, dobrze jednak, że taka możliwość istnieje, jednostki samorządu terytorialnego mogą z niego korzystać, bądź nie. Należy zauważyć, że w wielu jednostkach samorządu terytorialnego funkcjonują instytucje opisane w projekcie np. inicjatywa uchwałodawcza mieszkańców, rozszerzone formy konsultacji społecznych, sądy społeczne, badanie opinii społecznej na temat jakości życia i poziomu świadczonych usług publicznych. Samorządy zapewniają też partycypacje mieszkańców w procesie tworzenia budżetu, zwiększają samodzielność finansową jednostek pomocniczych, przeznaczają część środków na realizację zadań przy współudziale mieszkańców (finansowym). Jednostki samorządu terytorialnego tworzą z innymi jednostkami stowarzyszenia, związki, które stanowią platformę wymiany doświadczeń, a w istniejącej formie porozumień publicznoprawnych przekazują sobie zadania do realizacji. Stopień rozwoju demokracji deliberatywnej w dużej mierze zależy od stopnia zaangażowania mieszkańców i kultury organizacyjnej władz lokalnych, które to zaangażowanie umiejętnie zwiększają. Niepokoje budzą jednak obligatoryjne formy współdziałania; konwent powiatowy i konwent delegatów samorządu lokalnego w województwie oraz konieczność ponoszenia kosztów ich utrzymania. Ustawowy obowiązek konsultowania niektórych uchwał gminnych z konwentem ogranicza zasadę samodzielności gminy. Projekt wdraża w zmianach ustaw ustrojowych większość zmian postulowanych przez samorządy, które zasługują w większości na uznanie.</p>	Przyjęto do wiadomości. Należy przy tym wskazać, że część kwestionowanych rozwiązań zostało z projektu usunięte.
382	Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP (23-01-2013)	<p>Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP z uznaniem odnosi się do przedstawionego przez Prezydenta RP projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Jako Przewodniczący Sejmików Województw RP wielokrotnie podkreślaliśmy w swoich stanowiskach konieczność wzmocnienia ustrojowej roli organów stanowiących i kontrolnych samorządu terytorialnego, co stanowi pełne odzwierciedlenie będącej ostoją demokratycznego państwa monteskiuszowskiej zasady podziału władz. Dziękujemy Panu Prezydentowi za uwzględnienie postulatów Konwentu Przewodniczących Województw RP, szczególnie dotyczących wzmocnienia obywatelskiego charakteru Państwa i samorządu - wpływu mieszkańców na działanie samorządu i rozszerzenia instytucji konsultacji społecznych, umocnienia jednostek pomocniczych gmin oraz ustalania wynagrodzenia organu wykonawczego przez organ stanowiący. Dziękujemy też za wpisanie do ustaw samorządowych procedury przedstawiania przez organy wykonawcze organom stanowiącym corocznego sprawozdania z wykonywania zadań i realizowanych uchwał Rady lub Sejmiku, a także zobowiązania Zarządu do uczestnictwa w pracach Sejmiku.</p>	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

383	Federacja Inicjatyw Oświatowych (13-02-2013)	Wyrażamy uznanie Zespołowi „Samorząd Terytorialny dla Polski” funkcjonującemu w ramach Forum Debaty Publicznej za przygotowanie wewnętrznie spójnego projektu Ustawy o wzmocnieniu udziału mieszkańców w samorządzie terytorialnym, współdziałaniu gmin, powiatów i województw. Zwiększenie udziału obywateli w życiu publicznym uważamy za najważniejszy sposób naprawy państwa. Nie wydaje nam się jednak, aby poprawę funkcjonowania państwa można było osiągnąć poprzez proponowaną zmianę prawa. W naszej opinii Ustawa jest zbyt zachowawcza. Proponowane zapisy nie zmieniają relacji pomiędzy obywatelami a władzami gminy i utrzymują podział na „mieszkańcy” i „oni rządzący”.	Przyjęto do wiadomości
384	Prezydent Miasta Gliwice (08-02-2013)	Jestem przekonany, że prowadzenie procesu legislacyjnego w tak skomplikowanym i ważnym dla funkcjonowania państwa zakresie, jak ustrój samorządu terytorialnego, w węższych, spójnych obszarach merytorycznych, dałoby zdecydowanie lepszy, obciążony mniejszą liczbą błędów efekt. Podsumowując, w mojej opinii, projekt ustawy w przedstawionym kształcie nie wpłynie na poprawę jakości życia wspólnot samorządowych, może natomiast znacząco ograniczyć możliwość sprawnego i efektywnego zarządzania jednostką samorządu terytorialnego.	Przyjęto do wiadomości
385	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Uwagi ogólne do rozdz.1-5: Abstrahując od aspektów merytorycznych projektu w zakresie bezpośrednio obejmującym współdziałanie jednostek samorządu terytorialnego, zasadne wydaje się zwrócenie uwagi, że materia ta ściśle wiąże się z obowiązującymi już instytucjami prawnymi pozwalającymi na tworzenie związków, stowarzyszeń oraz porozumień jednostek samorządu terytorialnego. Różnice jakie w tej materii występują w ustawach: o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym oraz o samorządzie województwa, powodują szereg problemów praktycznych np. co do przepisów właściwych dla miast na prawach powiatu. Głęboka reforma (przede wszystkim w sposobie myślenia o współpracy jednostek samorządu terytorialnego), jaką proponuje opiniowany projekt, wymaga systemowego podejścia do regulowanej problematyki. Uważam, że błędem będzie przedkładanie tej części przepisów łącznie ze zmianami proponowanymi w dalszej części projektu. Zasadne byłoby przedłożenie odrębnego projektu ustawy o współpracy jednostek samorządu terytorialnego. Przede wszystkim zaś konieczne jest włączenie do niego wszystkich obowiązujących de lege lata przepisów samorządowych ustaw ustrojowych (a także przepisów prawa materialnego) obejmujących tę materię. Problematyka ta w sposób szczególnie wymaga jednej regulacji, tak by różnice pomiędzy przepisami ustaw normujących zasady działania różnych jednostek nie były przeszkodą (albo ograniczeniem) do ich współpracy - jak to jest obecnie. Popierając ideę wzmocnienia współpracy jednostek samorządu terytorialnego (przede wszystkim na zasadzie dobrowolności) opowiedzieć należy się za kompleksowym rozwiązaniem, którym niestety proponowany projekt nie jest. Niezasadne jest utrzymywanie zróżnicowanych w swej formie związków międzygminnych, związków komunalnych i związków powiatów. Należy wprowadzić jednolitą i elastyczną formę związku jednostek samorządu terytorialnego. Tę samą uwagę można odnieść do porozumień międzygminnych, porozumień komunalnych i porozumień powiatowych. Zauważyć można tendencję do rezygnacji z korzystania z publicznoprawnych form współdziałania jednostek samorządu terytorialnego na rzecz zakładania stowarzyszeń, które przez organy współdziałających ze sobą jednostek samorządu terytorialnego wyposażane są w instrumenty właściwe dla podmiotów publicznoprawnych. Przy budowie systemu instytucji prawnych umożliwiających współpracę jednostek samorządu terytorialnego należy także wyraźnie wskazać na funkcję różnorodnych form współpracy, tak by ich system był czytelny nie tylko dla przedstawicieli organów jednostek samorządu terytorialnego, ale także dla mieszkańców tworzących wspólnoty samorządowe. Także w tym celu wszystkie formy współpracy jednostek samorządu terytorialnego powinny znaleźć się w jednej ustawie. Taki projekt - jako pożądany - będzie zasługiwał na aprobatę.	Odrzucono. Zamieszczenie w jednym akcie prawnym przepisów dotyczących współdziałania jednostek samorządu terytorialnego będzie możliwe w chwili sporządzenia Kodeksu prawa samorządowego. Obecnie brak jest jednak systemowego uzasadnienia do wyłączenia określonych grup przepisów z ustaw ustrojowych i ich zamieszczanie w odrębnej ustawie.
386	Osoba fizyczna 2 Wrocław (08-02-2013)	Szereg przepisów projektu ustawy zostało sformułowanych w sposób uchylający zasadom techniki prawodawczej. Niektóre z nich naruszają je w sposób rażący. Przed wniesieniem projektu warto poczynić zabiegi poprawiające techniczną stronę projektu.	Częściowo uwzględniono
387	Stowarzyszenie Forum Rad Dzielnic Gdańsk (12-02-2013)	Ustawa w zbyt słaby sposób gwarantuje udział mieszkańców w podejmowaniu decyzji dotyczących rozwoju społeczności lokalnej. Po przez stworzenie nowych instytucji współpracy pomiędzy samorządami różnych szczebli osłabia znaczenie opinii mieszkańców.	Uwaga niezrozumiała. Silniejsza współpraca pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego nie prowadzi do osłabienia roli mieszkańców.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

388	Urząd Miasta Wrocławia (28-01-2013)	<p>1. Wprowadzane ustawą zmiany dotyczące wzmocnienia mechanizmów współdecydowania społeczeństwa mogą być różnorako interpretowane. W przypadku, gdy władza nie realizuje w sposób prawidłowy ciężących na niej obowiązków i nie potrafi w odpowiedni sposób zapewnić jakości planowania rozwoju w danej wspólnocie, zwiększenie udziału mieszkańców w tych procesach może okazać się skuteczną drogą do wymuszenia podjęcia bądź zaniechania określonych działań. Należy też zwrócić uwagę na fakt, iż projekt oparty jest na inicjatywach oddolnych, które w polskiej tradycji nie są do tej pory zbyt popularne. Niska frekwencja w wyborach powszechnych na przestrzeni wszystkich lat potwierdza niechęć polskiego społeczeństwa do brania udziału w życiu polityczno-społecznym, a co za tym stoi może doprowadzić do niewykorzystania w pełni wprowadzanych zmian, w tym zakresie. Sama idea jest bardzo cenna i ważna. Wprowadza nowe podmioty w obszarze samorządowym oraz umacnia współpracę pomiędzy różnymi szczeblami administracji samorządowej. 2. Obecnie w polskim prawie obywatele mają możliwość współdecydowania o ważnych dla nich sprawach, zarówno na szczeblu lokalnym jak i krajowym, jednakże z tego prawa społeczeństwo korzysta tylko w niewielkim stopniu. Wprowadzenie nowych form udziału mieszkańców w debacie publicznej może spowodować tylko wzrost kosztów wydatków publicznych. Bowiem realizacja nowych obowiązków wiązałaby się z koniecznością zatrudnienia przez samorządy nowych pracowników, co skutkowałooby wzrostem wydatków publicznych. Ponadto proponowane zmiany poprzez wprowadzenie dodatkowych konsultacji wydłużą proces legislacyjny realizowanego zadania inwestycyjnego. Mogą również skutecznie blokować realizowanie tego zadania. W projekcie ustawy nie wskazano źródła sfinansowania nowych obowiązków dla wymienionych podmiotów publicznych. W projekcie określono katalog projektów uchwał, które mają podlegać wysłuchaniu publicznym przez władze samorządu. Może należałoby także wprowadzić te zapisy w sprawach projektów ustaw podejmowanych przez Sejm. 3. Zgodnie z zasadami obowiązującymi dla zadań inwestycyjnych z zakresu infrastruktury technicznej wymagane minimum zadeklarowanych przez wnioskodawców świadczeń w formie pieniężnej wynosi obecnie: 5% - dla budowy sieci wodociągowej, 7% - dla budowy kanalizacji sanitarnej, 10% - dla zadań drogowych (wraz z infrastrukturą towarzyszącą) oraz 15% - dla wykonania oświetlenia. Przy takim procencie udziału finansowego wnioskodawców w realizację zadania inwestycyjnego mieszkańcy często rezygnują z inicjatywy, gdyż są to dla nich zbyt wysokie koszty do poniesienia. W związku z tym zapis w proponowanej zmianie spowoduje, że inicjatywa lokalna dotycząca infrastruktury technicznej upadnie, bo mieszkańców nie będzie stać na poniesienie min. połowy środków niezbędnych do realizacji danego zadania.</p>	<p>Ad. 1 - przyjęto do wiadomości. Ad. 2 - odrzucono. Prawidłowo przerobiony proces konsultacji nie wydłuża sumarycznie długości procesu decyzyjnego i realizacji zamierzenia. Konsultacje bowiem pozwalają na uniknięcie późniejszych protestów. Ad. 3 - Inicjatywa lokalna wymaga odpowiedniego zaangażowania (pieniężnego lub niepieniężnego). Brak takiego zaangażowania oznacza, że dane przedsięwzięcie należy realizować za pomocą innych mechanizmów.</p>
389	<p>Śląski Związek Gmin i Powiatów (25-01-2013); Stowarzyszenie Związek Gmin i Powiatów Regionu Łódzkiego (11-02-2013)</p>	<p>Projekt ustawy jest nawiązaniem do inicjatywy legislacyjnej Kancelarii Prezydenta RP, przedłożonej do konsultacji w 2011 r., a znajdującej wyraz w dwóch poprzednich projektach ustawy (noszącej wówczas tytuł o wzmocnieniu udziału mieszkańców w działaniach samorządu terytorialnego, o współdziałaniu gmin, powiatów i województw oraz o zmianie niektórych ustaw). W małym stopniu nowy projekt uwzględnił złożone przez korporacje samorządowe (w tym Śląski Związek Gmin i Powiatów) uwagi i wnioski. Treść nowego projektu nie wprowadza istotnych zmian w sferze poddanej wówczas krytyce, natomiast: a) wprowadza nowe kosztowne obowiązki dla samorządów, nie wskazując źródeł ich pokrycia w postaci nowych dochodów; b) wprowadza nowe formy związków samorządowych wchodzących w kompetencje istniejących trzech szczebli samorządu (województw, powiatów, gmin); c) narzuca sztywne obligatoryjne rozwiązania z zakresu współdziałania, uniemożliwiając swobodę kreacji przez same samorządy zasad i zakresu współdziałania; d) tworzy nową sferę potencjalnych konfliktów kompetencyjnych. Zatem większość wniosków dot. poprzedniej wersji projektu ustawy w dalszym ciągu pozostaje zasadne i powinna znaleźć odzwierciedlenie w konsultowanym akcie prawnym. Zakres proponowanych zmian jest zbyt szeroki, aby uregulować podniesione zagadnienia w ramach jednej ustawy. Wskazywano to w stanowiskach dot. poprzednich wersji ustawy z 2011 r. (stanowiska z dn. 15 kwietnia 2011 r. oraz z dn. 23 września 2011 r., a także z dn. 25 listopada 2011 r.). Podział inicjatywy regulacyjnej na przynajmniej trzy odrębne projekty ustaw (ustawa o polityce regionalnej i współdziałaniu samorządów; ustawa o udziale społeczności lokalnej i regionalnej w zarządzaniu sprawami wspólnymi; ustawa „porządkująca” ustrój samorządu) umożliwiłaby dopracowanie optymalnych rozwiązań, przy zachowaniu wymogu spójności proponowanych regulacji. W tym wypadku projektodawca próbuje poprzez wprowadzenie jednej ustawy dokonać nowelizacji kilkudziesięciu ustaw, proponując fundamentalne zmiany o charakterze ustrojowym, które całkowicie modyfikują dotychczasowy system samorządowy, przy okazji zmian które z pozoru wywoływać mogą wrażenie wyłącznie drobnych i porządkujących. Jednocześnie należy wskazać tu szereg rozwiązań budzących już na etapie poprzednich konsultacji zasadnicze kontrowersje.</p>	<p>Przyjęto do wiadomości. Jak wynika z wcześniej zamieszczonych wyjaśnień wyrażone obawy są nadmierne.</p>

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

390	Prezydent Miasta Inowrocławia (16-01-2013)	<p>Wnoszę o: 1) wykreślenie ze wstępnego projektu rozdziałów od I do V. Proponuję natomiast w zamian rozwiązanie, które ponadto w sposób wystarczający regulowałoby kwestie współpracy gmin i powiatów w ramach samorządu lokalnego, polegające na wprowadzeniu normy stanowiącej, iż radę powiatu tworzą prezydenci, burmistrzowie i wójtowie miast i gmin tworzących ten powiat, ewentualnie, iż do rady powiatu wchodzi również z mocy ustawy osoby pełniące funkcję ww. organów. W świetle Komentarza do art. 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.01.142.1592), [w:] B. Dolnicki, R. Cybulska, J. Glumińska-Pawlic, J. Jagoda, C. Martysz, M. Taruwska-Banacka, A. Wierzbica, Ustawa o samorządzie powiatowym. Komentarz, ABC, 2007, wyd. II. Stan prawny: 2007.10.22, zgodnie z którym: „Wskazuje na to również sam cel powołania powiatów, które mają spełniać między innymi rolę uzupełniającą w stosunku do gmin. Nie chodzi tu jednak o przejęcie określonych zadań gminy, ale o to, by stworzyć całościową i kompletną strukturę samorządową która podola realizacji wszystkich zadań publicznych przeznaczonych dla samorządu”, można stwierdzić, iż zadania powiatu i sposób ich określenia są wyrazem instytucjonalnej realizacji zasady ustawy o samorządzie gminnym do zakresu działania gminy (rozumianej według jej art.1 ust.2 jako wspólnota samorządowa utworzona przez mieszkańców gminy oraz odpowiednie terytorium) należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Przepis ten zaś jest ściśle powiązany z przepisami art.164 ust.1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mówiącym, iż podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina, która wykonuje wszystkie zadania samorządu terytorialnego nie zastrzeżone dla innych jednostek samorządu terytorialnego.</p>	Odrzucono. Zaproponowana zmiana polega w praktyce na uczynieniu z powiatów związków gmin zarządzanych przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast). W obecnym ustroju samorządowym propozycja taka nie ma racji bytu.
391	Związek Miast Polskich (01-03-2013)	<p>Dziękujemy za uwzględnienie większości uwag zgłoszonych przez Związek Miast Polskich do poprzedniej wersji projektu "prezydenckiego". 1. Wersja z grudnia 2012 r. zawiera bardzo ważne dla samorządów lokalnych zapisy, w tym zwłaszcza: • uzupełnienie przepisów określających zasadę generalnej właściwości JST w sprawach lokalnych i regionalnych, w sposób istotnie wzmacniający gwarantowaną w Konstytucji samodzielność gmin, powiatów i województw w zakresie ich zadań własnych; • przekształcenie dotychczasowego absolutorium dla organu wykonawczego w formułę skwitowania; • umożliwienie tworzenia związków komunalnych przez gminy i powiaty; • przywrócenie możliwości reprezentowania jednostek samorządu terytorialnego przed Trybunałem Konstytucyjnym przez stowarzyszenia JST; • uporządkowanie problematyki dotyczącej zmian granic gmin i powiatów; • podniesienie progu ważności referendum w sprawie odwołania organu JST do poziomu frekwencji wyborczej; • posiadanie przez JST praw strony w postępowaniach dotyczących ich interesu prawnego, w tym przed sądami administracyjnymi; • możliwość wprowadzenia jednolitego zarządzania drogami publicznymi, a także ruchem na tych drogach, przez burmistrza (prezydenta) w granicach miasta (zwracamy uwagę, że w przypadku zarządzania ruchem trzeba wprowadzić procedurę przejmowania tego zadania, najlepiej analogiczną do tej, która jest zaproponowana dla przejmowania zarządzania drogami); • ujednoczenie zasad tworzenia spółek (i uczestnictwa w nich) przez JST; • wprowadzenie zespołu współpracy terytorialnej – nowej formy dobrowolnego współdziałania gmin, gmin i powiatów, albo gmin, powiatów i województwa w programowaniu i realizacji rozwoju lokalnego i/lub regionalnego; stanowi uzupełnienie luki istniejącej dziś pomiędzy stowarzyszeniem JST a celowym związkiem komunalnym, oczekiwane przez wiele nawiązanych już partnerstw JST na miejskich obszarach funkcjonalnych.</p>	Przyjęto do wiadomości

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

392	Uniwersytet Gdański (11-03-2013)	<p>Niniejsza opinia zawiera uwagi i propozycje dotyczące rozwiązań legislacyjnych zawartych w projekcie ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Opiniowany projekt ustawy obejmuje zagadnienia związane z organizacją i funkcjonowaniem wszystkich trzech szczebli samorządu terytorialnego. Między innymi z tego względu nie sprowadza się li tylko do zmian w poszczególnych trzech ustawach samorządowych: ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o samorządzie powiatowym i ustawy o samorządzie województwa. Może więc posłużyć jako kolejny argument za formułowanym przez niektórych przedstawicieli doktryny i środowisk samorządowych postulatem scalenia ustawowej regulacji samorządu terytorialnego w Polsce w jeden akt. Z przedstawionych w projekcie ustawy rozwiązań wynika, że rozproszenie regulacji dotyczących funkcjonowania poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego nie jest uzasadnione merytorycznie. Ponadto budzi również wątpliwości z punktu widzenia Zasad Techniki Prawodawczej. Zgodnie z § 2 tychże Zasad: „Ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny”. Odnosząc się zaś do samego projektu w przedstawionym kształcie zasadne będzie wskazanie Projektodawcom do rozważenia kilku uwag i sugestii o charakterze ogólnym: 1. Ze względu na wagę oraz istotę regulacji, a także na zasięg proponowanych rozwiązań (projekt nawiązuje do trzech podstawowych ustaw kształtujących organizację i funkcjonowanie wszystkich trzech kategorii jednostek samorządu terytorialnego) wypadaloby przemyśleć sformułowanie preambuły, wyjaśniającej cele ustawy. Wydaje się, że konstrukcja preambuły w sposób bardziej czytelny i dobitny aniżeli treść art. 1 określiłaby ratio legis proponowanych rozwiązań. 2. Należy zaznaczyć, że przewidziane w projekcie konstrukcje o charakterze fakultatywnym mogą stać się w praktyce przyczyną szeregu problemów. Chodzi tu zwłaszcza o konwent powiatowy, konwent delegatów samorządu lokalnego w województwie, czy też zespół współpracy terytorialnej. Z treści projektu nie wynika, że wyżej wymienione podmioty realizując bądź partycypując w realizacji zadań publicznych podlegałyby kontroli i nadzorowi, tak jak obecnie działające podmioty samorządu terytorialnego. Wyjątkiem w tym względzie jest zespół współpracy terytorialnej, który ma być objęty kontrolą i nadzorem regionalnej izby obrachunkowej. Jednakże w projekcie tym brak przepisów dających prawną podstawę do podejmowania działań nadzorczych przez wojewodę. 3. Ze względu na znaczą liczbę i zakres regulacji aktów, które mają być nowelizowane przepisami projektowanej ustawy, dochodzi do zachwiania proporcji między przepisami merytorycznymi a przepisami zmieniającymi. Dlatego też należałoby poddać pod rozważenie proponowanych rozwiązań i zamieszczenie ich w dwóch ustawach: w ustawie „głównej” oraz w „Przepisach wprowadzających ustawę główną”.</p>	<p>Ad. 1 - odrzucono. W polskim porządku prawnym preambula jest zastrzeżona do ustaw o samoistnym charakterze, nie zaś do ustaw zmieniających. Ad. 2 - przyjęto do wiadomości, przy czym intuicja konwentu powiatowego została ostatecznie nie uwzględniona. Ad. 3 - odrzucono. W Polsce opisana zasada jest stosowana w przypadku konieczności zamieszczenia obszernych przepisów zmieniających lub przejściowych do ustawy mającej równie obszerną część samoistną. W omawianym przypadku brak jest uzasadnienia do takiej zmiany.</p>
-----	----------------------------------	--	--

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

393	Urząd Miasta Szczecina (11-02-2013)	<p>Projekt ustawy odpowiada na zapotrzebowanie środowisk samorządowych w zakresie głębszej decentralizacji władzy publicznej i umożliwienie mieszkańcom wspólnoty i przedsiębiorstw działających na terenie jednostki samorządu terytorialnego zwiększenie aktywności w zakresie współdecydowania i partycypowanie społeczności lokalnej w realizacji zadań rozwojowych (przy wykorzystaniu takich narzędzi jak np. stowarzyszenia i komitety aktywności obywatelskiej, inicjatywy uchwałodawcze, konsultacje społeczne, referendum, społeczne inicjatywy lokalne, powiatowa konferencja rozwoju gospodarczego, wspólne z jednostką samorządu terytorialnego spółki prawa handlowego), jednak przewidziane w ustawie same formy współdziałania jednostki samorządu terytorialnego nasuwają pewne wątpliwości i konieczność dalszych dyskusji i rozstrzygnięć. Aktualnie dynamika rozwoju miast w Polsce (szczególnie tych największych), jest na tyle duża, że podział terytorialny trudno dostosować do potrzeb rozwoju. Równocześnie w planowaniu rozwoju lokalnego (regionalnego) nie należy ograniczać się jedynie do granic administracyjnych danego ośrodka miejskiego. Od inicjatywy władz lokalnych, zaangażowania jego środowisk opiniotwórczych, naukowych i przedsiębiorców powinien zależeć kształt rozwiązań organizacyjnych o zakres wykonywanych zadań. (...) Należałoby zastanowić się również nad skutkami wprowadzenia w życie zaproponowanych rozwiązań dla dużych miast wojewódzkich w kontekście przewidywanej w niedalekiej przyszłości współpracy jednostki samorządu terytorialnego w ramach obszarów metropolitalnych, których uczestnicy działań mają na zasadach szeroko rozumianej współpracy i uspołecznienia procesów decyzyjnych (porozumienia jednostki samorządu terytorialnego, wspólne podmioty, związki celowe, jednostki pomocnicze, współpraca z podmiotami zewnętrznymi, konsultacje, itd.). Czy wprowadzone opiniowaną ustawą formy współpracy nie powinny więc dotyczyć jedynie jednostek nie wchodzących w skład ośrodków metropolitalnych i czy w związku z tych proponowane zmiany nie są przedwczesne? (...) Ponadto ważne jest: 1. usprawnienie procedury podejmowania decyzji przez związki komunalne (w tym zmiana procedury rejestracji statutu związku komunalnego i tworzenia związku międzygminnego; usuwanie barier związanych z funkcjonowaniem stowarzyszeń oraz związków JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO); 2. wprowadzenie obowiązku wspólnej realizacji zadań publicznych, które są uzasadnione pod względem ekonomicznym i korzystne dla całego obszaru funkcjonalnego; traktowanie planu zagospodarowania przestrzennego miasta jako narzędzia inwestycyjnego dla władz i lepsze powiązanie zawartych w studium uwarunkowań kierunków polityki przestrzennej miasta z celami gospodarki przestrzennej (dążenie do względnie wyrównanego poziomu życia ludności, równego dostępu do dóbr i usług decydujących o poziomie zaspokojenia potrzeb mieszkańców miasta); plan powinien być traktowany nie tyle fizycznie, ile funkcjonalnie (przestrzenny wymiar przedsięwzięć / inicjatyw / projektów gospodarczych); 3. wprowadzenie obowiązku opracowywania i uchwalania kompleksowej strategii rozwoju miasta uwzględniającej uwarunkowania zewnętrzne jego otoczenia funkcjonalnego (kierunki działań gmin sąsiednich); 4. Zniesienie frekwencji jako kryterium ważności referendum jest wątpliwe. (...) Podsumowując, pojawia się jednak pytanie, czy rzeczywiście konieczne jest tworzenie kolejnego aktu prawnego, o kompleksowym zasięgu, zmieniającego kilkanaście innych aktów prawnych, i czy proponowane nowe rozwiązania istotnie wpłyną na wzrost świadomości i zwiększenie wpływu społeczności lokalnych na działalność organów samorządowych oraz zacieśnienie współpracy gmin, powiatów oraz województw. Próba uregulowania zbyt wielu kwestii jednym aktem prawnym, niesie za sobą ryzyko rozbitcia spójności dotychczasowych regulacji prawnych zawartych chociażby w ustawach samorządowych, jak również może prowadzić do przyjęcia jednych zapisów, zaś odrzucenia innych, co w rezultacie doprowadziłoby cały projekt do fiaska. Biorąc powyższe pod uwagę nasuwa się pytanie: czy dla osiągnięcia tego samego efektu nie byłoby lepszym rozwiązaniem wprowadzenie zmian do dotychczasowych rozwiązań (ustaw), tym bardziej, że wprowadzenie w życie opiniowanej ustawy wymusza konieczność zmian w dotychczasowych regulacjach prawnych. Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, że projekt ustawy proponuje interesujące rozwiązanie potraktowania jednostki samorządu terytorialnego jako wspólnoty samorządowej, a co za tym idzie rozłożenia odpowiedzialności za planowanie rozwoju lokalnego (regionalnego) na całą wspólnotę (a nie tylko na wybieralne władze), w tym również finansową.</p>	Przyjęto do wiadomości. Projekt w obecnym kształcie opiera się właśnie na przepisach zmieniających - pozostawiając przepisy samoistne jedynie w tych miejscach, gdzie było to niezbędne.
Propozycje zmian innych ustaw			
394	Stowarzyszenie Mieszkańców Osiedla "Żemiki Nowe", Wrocław (11-02-2013)	Wybory do rad osiedli przeprowadzać jak w gminie do 20.000 mieszkańców zgodnie z art.117 ordynacji wyborczej do rad gmin (Dz.U. 1998 Nr 95) bez przeprowadzania wyborów uzupełniających (art. 192). Obsadzenie mandatów zgodnie z art.188 i 189 z tym, że: W przypadku gdy liczba zgłoszonych kandydatów jest większa lub równa 75% mandatów skład rady funkcjonuje w pomniejszonym składzie. W przypadku gdy liczba kandydatów jest mniejsza od 75% mandatów rada miasta (gminy) może ustalić że organem uchwałodawczym jest ogólne zebranie mieszkańców. Zastosowanie będą miały przepisy art. 36 ust.2 oraz art. 37 pkt. 4 ustawy o samorządzie gminnym.	Odrzucono. Ze względu na charakter osiedli jako jednostek pomocniczych zagadnienie to pozostawiono poza regulacją ustawową.

Zestawienie uwag, opinii do projektu ustawy o współdziałaniu (...)

395	Federacja Inicjatyw Oświatowych (13-02-2013)	<p>Naszym zdaniem problem braku aktywności obywateli wynika z nieznajomości i nierozumienia już istniejącego prawa, a także niewłaściwego stosowania go – zarówno przez rządzących, jak i rządzonych. Obawiamy się, iż ponad 100 stronicowa Ustawa jest zdecydowanie za długa, aby być czytana, rozumiana, zapamiętana i używaną przez obywateli i ich władze. Sądzymy, iż znacznie bardziej skuteczny byłby, realizowany ewentualnie równoległe do wprowadzonego prawa, powszechny program edukacji obywatelskiej, skupiony na wykorzystaniu już istniejących w prawie możliwości, w którym główną część stanowiłyby działania praktyczne. FIO proponuje, aby taki program edukacji obywatelskiej był zbudowany wokół tematu wprowadzania zmian w edukacji. Wtedy interesowałby bezpośrednio co najmniej 7 milionów obywateli – rodziców uczniów. Jednocześnie mógłby zawierać inne komponenty - przygotowane dla uczniów i dla nauczycieli. W ten sposób zostałyby włączone w program edukacyjny 5 milionów uczniów i kilkaset tysięcy nauczycieli. Proponujemy, aby jako pilotaż do szerszego przygotowywania zmian w edukacji wykorzystać program upowszechniania edukacji przedszkolnej. Na upowszechnianie edukacji przedszkolnej zostały obecnie przeznaczone przez MRR i MEN dodatkowe środki w wysokości 50 mln euro. Przygotowywana jest także zmiana Ustawy o systemie oświaty wprowadzająca dotację z budżetu państwa na edukację przedszkolną w wysokości 320 mln złotych w nadchodzącym roku, a większą w latach następnych. Wystarczy w program wydatkowania tych pieniędzy włączyć aktywizację rodziców, aby została uruchomiona siła znaczącej części społeczeństwa. Proponowane działania są możliwe przy istniejącym prawie. Po wprowadzeniu niewielkiej korekty w obowiązujących ustawach dotyczącej praw do mienia szkolnego budowanego lub remontowanego w czynnie społecznym zyskałyby na atrakcyjności. To rodzice w największym stopniu są i będą zainteresowani dobrą edukacją dzieci. Ich rzeczywisty udział w wykorzystaniu 50 mln euro i 320 mln złotych zapewni większą efektywność wydatkowania środków publicznych. Zwracamy uwagę, iż nasze propozycje nie wymagają wielkich zmian w prawie, a zaktywizują miliony obywateli.</p>	<p>Przyjęto do wiadomości. Należy przy tym wskazać, że wbrew treści uwagi wiele zaproponowanych w ustawie zmian jest związane właśnie z tym, że nie da się tego zrobić w ramach istniejącego systemu prawnego.</p>
396	Osoba fizyczna 1 Wrocław (11-02-2013)	<p>Prezydent miasta liczącego ponad 200 tys. mieszkańców powinien być wybierany maksymalnie na dwie kadencje z rzędu. Dłuższe sprawowanie tej funkcji prowadzi do zubożnienia na żywotne potrzeby mieszkańców i oderwanie od rzeczywistości.</p>	<p>Odrzucono. Limitowanie liczby kadencji jest możliwe jedynie w przypadku zmiany modelu zarządzania jednostką samorządu terytorialnego, co nie było przewidziane w ramach przedkładanego projektu.</p>
397	Konwent Starostów Województwa Wielkopolskiego (07-02-2013)	<p>Starosta jako jednoosobowy organ wykonawczy i zarządzający powinien być wybierany w wyborach bezpośrednich, tak jak w przypadku wyboru wójta/burmistrza/prezydenta miasta. Mandat zdobyty w bezpośrednich wyborach w większym stopniu stabilizuje pozycję starosty oraz samorządu powiatowego. Pozwala wybranemu na skuteczniejsze działania na rzecz wspólnoty lokalnej.</p>	<p>Odrzucono. Wprowadzenie bezpośrednich wyborów starosty jest możliwe jedynie w sytuacji istotnej zmiany w podziale kompetencji między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego.</p>